உ

கடவுள் துணை.

சைநமுநிவர்கள் - திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நீ தி நூ லா கி ய

நாலடியார்மூலமும்

உரையும்.

இஃது
களத்தூர் - தமிழ்ப்புலவர்

வேதகிரிமுதலியாரால்

பதவுரையும்-கருத்துரையுஞ்செய்து, பலவிலக்கண
மேற்கோளுங்காட்டி அச்சிற்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிட்ப்பட்டு.

புரசபாக்கம்
ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது
விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது வரு.

1876

[illegible]

உ

கடவுள் துணை.

சாற்றுகவிகள்.

காஞ்சிபுரம்-மகாவித்துவான்

சபாபதிமுதலியாரவர்களாலியற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

நாலடிநானூற்றுக்கு நல்லபதவுரையு
மேலுங்கருத்துரையு மேவியற்ற — நூலுணரும்
வேதகிரிநாவலர்க்கு மேதினியிற்கைம்மாறு
யாதுமிலைவிண்ணிலு மில்.

பழையநல்லூர் மங்கைப்பாகப்புலவர் குமாரர்

சரவணப்பெருமாள்புலவர்

பாடியது.

அரவணிவிளக்கெனவேயொளிர்முகவை
மாநகருக்கணியாயோங்கும்
பரவுபுகழ்குவளைமலரணிபுயவேண்
முத்துகிருஷ்ணபாக்யன்யார்க்கும்
கரவகற்றுநாலடியார்க்குரைவகுத்தே
யிலக்கணமேற்கோள்காட்டென்ன
இரவகற்றும்வேதகிரிசெய்யமுத்து
வீரனச்சிலேற்றினனே.

சதுர்வேத சித்தாந்த சபாபிரசங்கியாகிய

தரங்கபுரம்

சண்முகக்கவிராயராலியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வேலடியார்தமக்கடிமைபொற்களத்தூர் வேதகிரிவித்வவேந்தன்
நாலடிக்குப்பதவுரையுங்கருத்துரையுஞ்செய்தானன் னவலோர்மு
வாலடித்துவருங்குடியன்ட்டாவதாவியென்னுமட்டிதன்வா [ன்
மேலடித்தாளின்றாலயச்சடித்தான்பகையைவென்றுயிறைஞற்குமே

சாற்றுகவிகள்.

இந்நூற்குரைசெய்தபுலவர்குமாரர்
சுந்தரமுதலியா ரவர்க ளியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கையுதறமெய்யுதறக் கனத்தவிருவிழிபிதுங்கக் கால்களெய்க்கச், செய்யமணிநாக்குழற றெஞ்சலரசதாசிவமுந் திடுக்கிட்டேங்கப், பையபெயர்க்கும்வாணிபனைப் புலவர்முன்னோ வாதுவென்று பயங்கஞ்செய்தோன், றய்யதமிழ்வேதகிரி நாலடியார்க்குரைவகுத்துத்தந் துலக்கினனே.

திரிசிரபுரம்-தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்
வி - கோவிந்தபிள்ளையவர்கள் - குமாரர்
நாராயணசாமி பிள்ளையா வியற்றிய
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

கடல்புடையுடைகொள் புடவியினிடையின், மடலவிழ்மலர்
மாட் டுண்டசதுர்முகவன்,றன்கரம்வருத்தப் பன்முறைசெயாதும்,
மன்பதைக்கின்பச் சின்மயவறிவை, யிடுக்கண்ணெறியாங் கடுக்க
டல்வீழ்ந்து, நடுக்கப்பட்டாஅது விடுக்கக்கலமாய், மடியாநெறிநா
லடியாரெனும்பேர்ப், படியாரகத்திற் குடியாயிருப்ப,நாற்பாலெ
ன்னக் கற்பார்பருக, முப்பாலும்மதித் பொற்பாயமைத்தே, அதி
காரத்நாற் பதிஞனிறுவி, மதியார்க்கன்றி மதியாருக்கு, மாதவமெ
ய்ஞ்ஞா னோதயவறிவாற், பாதகவிருள்கடிந் தாயிழிற்சைந, சொன்
னுற்சிறத்தார் பொன்னிற்பொதித்தார், பன்னும்பலவாண் டென்
னத்தொலைந்தவால், பலவிழுவாகச் சிலமுழுவாக, நிலவியவத்லைக்
கலைதவம்தனால், சற்குணச்சுவாமி விற்பனநாதன், றற்குலம்விள
ங்கு முற்பனத்தனையன், யாற்றைச்சிறந்தாய் நீற்றைப்புரந்தாய்,
கூற்றைச்சினைத்தாய் பேற்றைப்பதித்தாய், என்றுந்துதிசெய் தெ
ன்றும்மகத்தி, லொன்றும்வினையைக் கொன்றும்விளங்கி, யூனக்கி
ரியையின் றனத்திகத்து, ஞானக்கிரியையிற் றனேயுயர்ந்து, மெ
ங்கும்புகழ்ந்த பொங்கியவறிஞன், றங்குந்தமிழ்முச் சங்கத்தலைவ
ன், தவளமேனிப் பவளச்செவ்வாய்க்,குவளைக்கண்கலை யவளுறவி
லாசன், வளந்தருகழனிக் களந்தைத்தலத்தன்,இளந்திகழ்மடவா ரு
ளத்தகிர்நலத்தன, பேதமிலாநா லோதியவலவன், வேதகிரிப்பெய
ர் மேதகுபுலவன், முன்னூலகத்தியம் பின்றொல்காப்பிய,நன்னூற்
காரிகைதொன்னூற்பன்னூல், கருத்துறமேற்கோள்பொருத்திவழு
வுக்களைந், தித்திருப்பதவுரை கருத்துரைவிரிக்கப், பன்னுளிருக்கந்
திருவேங்கடவன், றன்னுவியற்றமிழ்த் தரும்பெருவிளக்க, வச்சி
னிலெவரு முச்சிறமாக, மெச்சிடப்பதிப்பித் திச்சைமேவினனே.

சாற்றுக்கவிகள் - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நாலடியார்மூலமும் - உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நேரிசைவெண்பா.

வானிடுவில்லின் வரவறியாவாய்மையாற்
காணிலந்தோயாக் கடவுளை—யாநிலஞ்
சென்னியுறவணங்கிச் சேர்துமெம்முள்ளத்து
முன்னியவைமுடிக வென்று.

※ இதன்பதப்பொருள்.

வான்-மேகத்தில், இடு-இடப்பட்ட, வில்லின்-இந்திரவில்லினது (காட்சியொத்த) வரவு-(பிறப்பு) வரவை, அறியா-அறிந்து,வாய்மையால்-உண்மையினால், கால்-திருவடிகள், நிலம்-பூவுலகில், தோயா-படியாத, (கடவுளை முதற்) கடவுளை-பரம்-நாம்-நிலம்-பூமியில், சென்னி-சிரசானது, உற-பொருந்த, வணங்கி-பணிந்து, எம்-எம்முடைய, உள்ளத்து-இருதயத்தில்,முன்னியவை-நினைந்தனவாகிய, (அறம்பொருளின்பமென்னுமுப்பால்களும்) முடிகவென்று-முடிகவேண்டுமென்று நினைந்து, சேர்தும்-அடைவோம்—எ-று. (முன்னியவை என்று உள்ளத்து நினைந்தவையாவுமெனப்பொருள்கொள்ளினும் பொருந்தும் மேகத்தில் வில்லிடுகிறதுங் கொடுகிறதுந் தெரியாமைபோலப் பிறப்புண்டாதலும் இறப்புண்டாதலுந் தெரியாது, ஆதலால் வில்லைப்பிறப்புக் குவமைகூறினார்) ※ (இதன் தாற்பரியம்) வானவில்லினது தோற்றமுமழிவுநிகர்த்த பிறப்பையுமிறப்பையுமறித்து எம்மனதில் நினைந்தவை முடிகவேண்டுமென்று நினைத்துக் கடவுளை வணங்குவோமென்பதாம்; —யாம்-எழுவாய்,சேர்தும்-பயனிலை, கடவுளை-செயப்படுபொருள், நாலடியார் - இதில்-ஆர்விகுதி-உயர்வுப்பொருட்கண்வந்தது, குறள்வெண்பா-இரண்டடி, சிந்தியல்வெண்பா-மூன்றடி, பஃறொடைவெண்பா-பலவடி, இவைபோலாகாமை இந்நூல் வெண்பா நானூறும், நாலடியாகவந்தமையால் நாலடிஎன்று காரணப்பெயர்பெற்றது.)

※ அகத்தியம் "தொகுத்தகவியைச் சொற்சொல்லாகப் பகுத்துப்பொருள்சொல்ல பதவுரையாமே" ※ (சவிப்பொருள் சுருக்கிக்காட்டலுற்பரியம்.)

செல்வநிலையாமை.

இ-ள். வாழ்நாள்-ஆயுட்கள், சென்றன-சென்றன, போயின-போயின, செறுத்து-கோபித்து, உடன்-உடனே, கூற்று-இயமன், வந்தது-வந்தது, வந்தான்-வந்தான், (ஆதலால்) நின்றன-நின்றன, நின்றன-நின்றன, (வென்னும்பொருள்கள்) நில்லாவென-நிற்காவென, உணர்ந்து-அறிந்து, ஒன்றின-வொன்றின, பொருந்திய-பொருந்தியதருமங்களை, செயின்-நீசெய்வையாகில், வல்லே-சீக்கிரத்தில், செய்க-செய்யக்கடவாய்—எ-று. ✻ (உயர்திணைமேற்போல வஃறிணைவருதலு, மஃறிணைமேற்போ லுயர்திணைவருதலு, மருதல்விதியென வறைந்தனரான்றோர், இவ்விதியால் கூற்றுஎன்னு மஃறிணையீறு உயர்திணைக்குவந்தது சென்றனசென்றன வந்தனவந்தன இவை விரவின்கணிரட்டித்தன) ✻ (இ-ம்.) ஆயுட்கள்போயின இயமன்வந்தான் வந்தான் நின்றனவான செல்வங்கள் நில்லாவெனவறிந்து பொருந்திய தருமங்களை நீசெய்தால் சீக்கிரஞ்செய்யக்கடவாய் என்பதாம். நீ-தோன்றாவெழுவாய், செய்க-பயனிலை. (௪)

என்னானுமொன்றுதங் கையுறப்பெற்றக்காற்
பின்னாவதென்று பிடித்திரா-முன்னே
கொடுத்தாருயப்போவர் கோடிதீக்கூற்றத்
தொடுத்தாறுசெல்லுஞ் சுரம்.

இ-ள். என்னானும்-யாதாகிலும், ஒன்று-ஒருபொருள், தம்-தமது, கையு-கையில், உற-பொருந்த, பெற்றக்கால்-பெற்றால், பின்னாவதென்று-பின்கொடுப்போமென்று, பிடித்திரா-பிடித்திராமல், முன்னே-முற்காலத்தில், கொடுத்தார்-கொடுத்தவர்கள், கோடு-தன் செய்கையிற்கோட்டம், இல்-இல்லாத, தீ-பொல்லாத, கூற்றம்-இயமன், தொடுத்து-பாசத்தாற்கட்டி, செல்லும்-போகும், சுரம்-பாலைவனத்தினது, ஆறு-வழியை(நீங்கி) உயப்போவர்-பிழைத்துப்போவார்கள்—எ-று. ✻ (இ-ம்.) யாதாகிலு மொருபொருள் தன்கையிற்பெற்றால் பின்கொடுப்போமென்று வைத்திராது முன்கொடுத்தவர்கள் இயமன்கொண்டுபோம் வழியைநீக்கிப் பிழைத்துப்போவார்கள் என்பதாம். கொடுத்தார்-எழுவாய், உயப்போவர்-பயனிலை, ஆறு-செ, இதில்-ஐயுருபுதொக்கியது, (காலையின்மலர்ந்தமலர்மாலையினுலர்ந்தழியுமாலைபோற்செல்வமழிதல்பற்றி முன்னேகொடுத்தாரென்றார்()

இழைத்தநாளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங்குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை-யாற்றப்
[illegible]

பெரும்பொருள்வைத்தீர் வழங்குமினாளைத்
தழீஇத்தழீஇத்தண்ணம் படும்.

இ-ள். இழைத்த-நமக்களவுசெய்த, நாள்-நாட்கள், எல்லை-நம்ம ளவை, இகவா-கடவா, கூற்றம்-இயமனை, பிழைத்து-தப்பி, ஒரீஇ-நீங்கி, குதித்து-அவன்குறிப்பைக்கடந்து, உய்ந்தார்-பிழைத்தவர்கள்,

செல்வநிலையாமை.

௨

ஈங்கு-இவ்வுலகத்து, இல்லை-இல்லை, நாளை-நாளையே, தழீஇந்தழீஇந்-தழீஇத்தழீஇயென்னுமோசையுடனே, தண்ணம்-பிணப்பறை, படும்-சாற்றப்படுமாகையால், ஆற்ற-மிகவும், பெரும்-பெரிய, பொருள்-பொருளை, வைத்தீர்-தேடிவைத்தவர்களே, வழங்குமின்-அப்பொருளைக்கொடுங்கள்—எ-று. ❀ (இ-ம்.) தமக்களவுசெய்தநாள்கள் தம்மெல்லையைக்கடவா இயமனைக்கடந்து பிழைத்தவர்க ளிவ்வுலகத்தி லில்லை நாளையே பிணப்பறைசாற்றப்படும் பொருளைத்தேடிவைத்தவர்களே நீங்கள் கொடுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-எழுவாய், வழங்குமின்-பயனிலை, பொருள்-செ, இஃது ஐயுருபு தொக்கநின்றது. (௬)

தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலும்
கூற்றமளந்துநுந் நாளுண்ணு-மாற்ற
வறஞ்செய்தருளுடைய ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும்பிறவாதா ரில்.

இ-ள். தோற்றம் - உதயம், சால்-மிகுந்த, ஞாயிறு-சூரியனை, நாழியா-அளக்குநாழியாக, வைகலும்-தினந்தோறும், கூற்றம்-இயமன், அளந்து-அளவிட்டு, நும்-உங்களுடைய, நாள்-ஆயுளை, உண்ணும்-உண்பானாகையால், யாரும்-யாவரும், பிறந்தும்-மக்கட்பிறப்பாய்ப்பிறந்தும், (வீணாகாமல்) பிறவாதாரில்-பிறவாது போலாந் திலிருப்பவரைப்போல, ஆற்ற-மிகவும், அறம் - தருமத்தை, செய்து-பண்ணி, அருளுடையீராகுமின் - கிருபையுடையீராகுங்கள்—எ-று.-(யாரும்-யாவரும், பிறந்தும்-மனிதப்பிறப்பிற்பிறந்து மறஞ்செய்யாராகில், பிறவாதாரில்-பிறவாதவர்களில் வைத்தெண்ணப்படுவர் எனினுமமையும்) ❀ (இ-ம்.) இயமன் சூரியனைப் படியாகக்கொண்டு உங்கள் நாளையளந்துண்ணுகிறான் ஆகையால் தருமத்தைச் செய்து கிருபையுடையீராகுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-தோன்றா எழுவாய், அருளுடையீராகுமின்-பயனிலை, ஆண்பாலும்பெண்பாலுமென்றிதற்குமாகுமென்றார். (௭)

செல்வர்யாமென்றுதாஞ் செல்வுழியெண்ணாத
புல்லறிவாளர் பெருஞ்செல்வ-மெல்லிற்
கருங்கொண் மூவாய்திறந்த மின்னுப்போற்றோன்றி
மருங்கறக்கெட்டு விடும்.

இ-ள். செல்வர்-செல்வமுள்ளோர், யாமென்று-நாமென்று, தாம்-தாங்கள், செல்வுழி-போமிடத்து, என்னாத-நினையாத, புல்-அற்ப, அறிவாளர்-அறிவுடையாரது, பெரும்-பெரிய, செல்வம்-ஐசுவரியம், எல்லில்-இராக்காலத்தில், கரும்-கரிய, கொண்மூ-மேகமானது, வாய்திறந்து-வாய்விடப்பட்டு, மின்னுப்போல்-மின்னலைப்போல, தோன்றி-உண்டாகி, மருங்கு-வழி, அற-முற்றச,

ம

செல்வநிலையாமை.

கெட்டுவிடும்-கெட்டுப்போம்—எ-று. (இ-ம்.) செல்வமானது மின்னலைப்போலத் தோன்றியழியும் என்பதாம். செல்வம்-எழுவாய், கெட்டுவிடும்-பயனிலை. (௮)

உண்ணு னொளிநிறா னோங்குபுகழ்செய்யான்
துன்னருங்கேளிர் துயர்களையான்-கொன்னே
வழங்கான்பொருள்காத் திருப்பனேல் அஆ
விழந்தானென்றெண்ணப் படும்.

இ-ள். உண்ணான்-உண்ணாதவனாக, ஒளி-பிரகாசத்தை, நிறான்-நிறுத்தாதவனாக, ஓங்கு-மிகுந்த, புகழ்-கீர்த்தியை, செய்யான்-தேடாதவனாக, துன்-பெறுதற்கு, அரும்-அரிய, கேளிர் - சுற்றத்தாருடைய, துயர்-துன்பத்தை, களையான் - நீக்காதவனாக, வழங்கான்-கொடாதவனாக, கொன்னே-பயனில்லாமல், பொருள்-திரவியத்தை, காத்து-காத்துக்கொண்டு, இருப்பானேல்- இருப்பானானால், அஆ-ஐயோ, இழந்தானென்று-இவன் பொருளையிழந்தானென்று, எண்ணப்படும்-யாவராலும் எண்ணப்படுவான்—எ-று. ※ (இ-ம்.) பொருளைத்தேடிச் செலவிடாது வைத்துக் காத்திருந்தவன் பொருளையிழந்தானென்று யாவராலும் நினைக்கப்படுவான் என்பதாம். இவன் தோன்றா எழுவாய், எண்ணப்படும்-பயனிலை, பொருள்-செ,இதில்-ஐயுருபுதொக்கது,-அஆவென்றது-அருளின்கட்குறிப்பு (நெருங்கிய வுறவினரென்று தோன்றற்குத் துன்னருங்கேளிரென்றார்.) (௯)

உடாஅதுமுண்ணாதுந் தம்முடம்புசெற்றுங்
கெடாஅதநல்லறமுஞ் செய்யார்-கொடாஅது
வைத்தீட்டினாரிழப்பர் வான்றோய்மலைநாட
வுய்த்தீட்டுந்தேனீக் கரி.

இ-ள். உடாஅதும்-உடுக்காமலும், உண்ணாது-உண்ணாமலும், தம்-தங்களுடைய, உடம்பு - உடலை, செற்றும்-வருத்தியும், கெடாஅத-கெடுதலில்லாத, நல்-நன்மையாகிய, அறமும்-தருமங்களையும், செய்யார் - செய்யாதவர்களாய், கொடாஅது - யாதுங்கொடாது, வைத்தீட்டினார் - பொருளைத்தேடிவைத்தவர்கள், இழப்பர்-இழப்பார்கள், வான்-ஆகாயத்தை, தோய் - அளாவும், மலை-மலைகளையும், நாட-நாட்டையுமுடைய, (பாண்டியனே) தேன்-மலர்த்தேனை, உய்த்து-ஆராய்ந்து, ஈட்டும்-சம்பாதிக்கும், ஈ-ஈயல்லவோ, கரி-சாட்சி—எ-று. ※ (இ-ம்.) பொருளைத்தேடிக் கொடாது வைத்தவர்கள் தேனீயைப்போல இழந்துவிடுவார்கள் என்பதாம். ஈட்டினார்-எழுவாய், இழப்பர்-பயனிலை, பொருளை-செயப்படுபொருள். (௰)

செல்வநிலையாமை-முற்றிற்று.

—— * ——

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௩) [illegible]

[illegible] (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible]
[illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ( )

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இ-ள். சொல்- சொற்கள், தளர்ந்து- குழறி, கோல்- தடியை, ஊன்றி-ஊன்றிக்கொண்டு,சோர்ந்த-தள்ளாடிய, நடையினராய் நடையையுடையவராய்,பல்- பற்கள், கழன்று- உதிர்ந்து, பண்டம்- (உடலாகிய) பண்டம், பழிகாறும் - பழிக்கப்படுமளவும், இல் - இல்வாழ்க்கையில், செறிந்து - நெருங்கி, (காமம்) ஆசைநெறி - வழியே,படரும்-நடக்கும்,கண்ணினார்க்கு- அறிவுடையார்க்கு, ஏமம்- நமக்குக்கோட்டையாகிய,நெறி- நல்வழியில், படரும்- நடக்கும், ஆறு-வழி, இல்லை- இல்லை—எ-று. ❊ (இ-ம்.) இல்வாழ்க்கையிலே நடப்பவர்கள் உயிர்க்கு-நல்வாழ்க்கைவழியில்லை-என்பதாம்.ஆறு- எழுவாய்,இல்லை-பயனிலை,ஏகாரம்-அசை. (ரு)

தாழாத்தளராத் தலைநடுக்காத் தண்டூன்றா
வீழாவிறக்கு மிவண்மாட்டும்—காழிலா
மம்மர்கொண்மாந்தர்க் கணங்காகுந்தன்கைக்கோ
லம்மனைக்கோலாகிய ஞான்று.

இ-ள். அம்மனைக்கோல் - (தன்) தாய்கைக்கோலானது, தன்கைக்கோல்- தன்கையின்கோல், ஆகியஞான்று- ஆனகாலத்தில், தாழா-தாழ்ந்து, தளரா-வளர்ந்து, தலை - தலையை,நடுக்கா- நடுக்கி, தண்டு- கைத்தடியை, ஊன்றா- ஊன்றி, வீழா - வீழ்ந்து, இறக்கும்- மரணமாகும், இவண்மாட்டும்- இவளிடத்தும், காழ்- உறுதி, இலா- இல்லாத, மம்மர்- மயக்கம், கொள் - கொண்ட, மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு,அணங்கு- துன்பம், ஆகும்- உண்டாகும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) தன்தாய்கைக்கோலானது தன்கைக்கோலான காலத்துவருத்தமுற்று இறக்குமிவளிடத்து மயக்கங்கொண்டவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகுமென்பதாம்.(அம்மனைக்கோல்)-இவ்விடத்து உயர்திணைக்கண்ணொற்றுமிகுந்தது (செய்யுள்விகாரம்) அணங்கு- எழுவாய், ஆகும்-பயனிலை,இவண்மாட்டும் என்பதை- இவ்விடத்தெனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். (ச)

எனக்குத்தாயாகியாளென்னையீங்கிட்டுத்
தனக்குத்தாய்நாடியே சென்றாள்—தனக்குத்தா
யாகியவளுமதுவானாற் றாய்த்தாய்க்கொண்

டேகுமளித்திவ் வுலகு.

இ-ள். எனக்கு-எனக்கு, தாயாகியாள்-தாயானவள், என்னை- என்னை, ஈங்கு, இவ்விடத்து, இட்டு- பெற்றுவைத்து, தனக்கு- தனக்கொரு, தாய்- தாயை, நாடி- தேடி, சென்றாள் - இறந்தாள், தனக்கு- அவடனக்கு, தாயாகியவளும்- தாயானவளும், அதுவானால்- அத்தன்மையாளானால், தாய்த்தாய்க்கொண்டு- தாயைத்தாயைத்தேடிக்கொண்டு, ஏகும்-போகும், இவ்வுலகு- இவ்வுலகமானது, அளித்து-வளமையுடையது—எ-று. (இ-ம்.) இவ்வுலகமானது தாயைத்

இ[illegible]நிலையாமை.

[illegible]

தாயைத்தேடிக்கொண்டுபோகும் வறுமையுடையது என்பதாம். தாய்த்தாய்க்கொண்டு இவ்விடத்துப்பிரிநிலை மெய்யீறு ஒற்றுமிக்கன (செய்யுள்விகாரம்); உலகு-எழுவாய், அளித்து-பயனிலை, ய, இவை, அளித்துப்பெற்றுவையத்தெளிதுமாம். (௫)

வெறியார்வெங்களத்து வேன்மகன்பாணி

முறியார்நறுங்கண்ணி முன்னர்த்—தயங்க
மறிகுளகுண்டன்ன மன்றாமகிழ்ச்சி
யறிவுடையாளர் கண்ணில்.

இ-ள். வெறி-வெறியாட்டில், அயர்-செய்கின்ற, வெங்-வெப்ப,க ளத்து-பலிக்களத்து, வேன்மகன்-பூசாரி, பாணி-கையில், முறி-தளிர், ஆர்-நிறைந்த, நறுங்-மணக்கும், கண்ணி- மாலை, முன்னர்- தன்முன் வ, தயங்க-அசைந்துதொங்க, மறி-ஆடு, குளகு-உணவாக, உண்டன் ன-உண்டதைப்போலும், மன்றா- நிலைபெறாத, மகிழ்ச்சி- இன்பமாயி ருக்குமகிழ்ச்சி, அறிவுடையாளர்கண்-விவேகிகளிடத்தில், இல்- இல் லை—எ-று. ※ (வி-ம்.) ஆடுகொண்டமகிழ்ச்சி அறிவுடையாளர்களி டத்திலில்லை என்பதாம். மகிழ்ச்சி-எழுவாய், இல்-பயனிலை, மறியின் மகிழ்ச்சி களப்போதேறு நிலைமைபற்றி மன்றாவென்றார். (௪)

பனிபடுசோலைப்பயன்மரமெல்லாங்
கனியுதிர்ந்துவீழ்ந்தற் றிளமை—நனிபெரிதும்
வேற்கண்ணளென்றிவளை வெஃகன்மின்மற்றிவளுங்
கொற்கண்ணளாகுங் குனிந்து.

இ-ள். இளமை-இளமைப்பருவமானது, பனி- குளிர்ச்சி, படு- பொருந்திய, சோலை- சோலையில், பயன்- பலனைத்தரும், மரமெல் லாம்-எல்லாமரங்களிலும், கனி-பழங்கள், உதிர்ந்து- உதிர்ந்து, வீழ் ந்தற்று-விழுந்தாற்போலுமாதலால், நனி-மிக, பெரிதும்- பெரிய, வேல்-வேலைநிகர்த்த, கண்ணளென்று- கண்களையுடையவளென்று,

இவளை-இப்பெண்ணை, வெஃகன்மின்-இச்சியாநிருக்கள், மற்றவரு
ம்-பின்பெப்பெண்ணும், குனித்து-கூனியாகி, கோல்-கோலையே,
கண்ணாகும்-கண்ணாகவுடையவளாவாள்—எ-று. இது தொல்காப்
பியம்-(வினையின்றொகுதிகாலத்தியலும்)(இ-ம்.) இளமைப்பருவமா
னது மரங்களிற் பழங்களுதிர்ந்தாற்போலும். ஆதலால்-வேலைத்
தகண்களையுடையவளென்றிவளையிச்சியாநிருக்க-இவளுங் கூனியா
கிக் கோலையேகண்ணாகக்கொண்டு திரிவாள் என்பதாம். நீயிர்-நீர
ன்று எழுவாய்-வெஃகன்மின்-பதிவளை-பயனிலையே. (௭)

பருவமெனைத் துள பல்லின்பாலேலை
இருசிகழ்ஞ் சின்றேரோ வென்று—வினைசயா.

௨

இளமைநிலையாமை.

லுண்ணாட்டங்கொள்ளப் படுதலால்யாக்கைக்கோ
ளெண்ணா ரறிவுடையார்.

இ-ள். பருவம்-வயது, எனைத்து-எவ்வளவு, உள-உண்டாயிருக்கி
றது, பல்லின்-பற்களினுடைய, பால்-(வலிமைப்) பகுதி, எனை- எ
ல்லாவும், இருசிகையு-வன்மையானபதார்த்தங்களையும், மென்மை
யான-பதார்த்தங்களையும், உண்டீரோவென்று- புசித்தீரோவெனக்
கேட்டு, வரிசையால்-முறைமையால், உள்- உங்களுள்ளம், நாட்டம்-
ஆராச்சி, கொள்ளப்படுதால்-பிறரால்செய்யப்படுதால், யாக்கை-உட
லினது, கோள்-கொள்கையை, அறிவுடையார்-விவேகமுடையார், எ
ண்ணார்-பொருளாக நினையார்—எ-று. ❋ (இ-ம்.) வயதெவ்வளவு பற்
களின் பலமெவ்வளவு வலியபதார்த்தங்களையும் மெலியபதார்த்தங்
களையும் உண்டீரோவென்று கிரமமாயங்களுள்ளம் பிறராலாராய்ச்
சி கொள்ளப்படுதலாலுடலின்கொள்கையைவிவேகிகள் பொருளா
கவெண்ணார்கள்-என்பதாம் அறிவுடையார்-எழுவாய், எண்ணார்-பய
னிலை, கோள்-செ. (அ)

மற்றறிவா நல்வினையா மிளையமென்னா
கைத்துண்டாம்போழ்தே கரவா—தறஞ்செய்ம்மின்
முற்றியிருந்த கனியொழியத்தீவளியா
னற்காயுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். முற்றி- முதிர்ந்து, இருந்த- இருந்த, கனி-பழங்கள், ஒ
ழிய- நீங்க, தீவளியால் - தீக்காற்றால், நல் - நல்ல, காய்- காய்கள், உ
திர்தலும்-விழுதலும், உண்டு-உண்டாதலால், நல்வினை - தருமத்தை,
மற்று- இனிமேல், அறிவாம்- அறிந்துசெய்வோம், யாம் - நாம், இ
ளையம் - இளமைவய துடையோம், என்னாது - என்றுநினையாது,
கைத்தடி-திரவியம், உண்டாம்-உண்டாயிருக்கும், போழ்தே-காலத்
திலே, கரவாது- ஒளிக்காமல், அறம்- தருமத்தை, செய்ம்மின், செ
ய்யுங்கள்—எ-று. ❋ (இ-ம்.) தீக்காற்றால் பழங்களன்றிக் காய்களுதி
ர்தலுமுண்டு ஆகையால்-தருமத்தைப் பின்செய்வோமென்று நினை
யாது பொருளுள்ளபொழுதே செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-
தோன்றா எழுவாய்-செய்ம்மின்-பயனிலை, அறம்-செ. (க)

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற்றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக்காலத்தாற்கொண்டும்மின்-பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத்தாயலறக் கோடலான்மற்றதன்

களவைக்கடைப்பிடித்த னவரும்.

இ-ள். ஆள்- ஆளை, பார்த்து- பார்த்து, உழலும்- திரியும், அருள்- தயை, இல்-இல்லாத, கூற்ற- இயமன், உண்மையால்-இருக்கின்றதனால், தோட்கோட்பு-கட்டமுதலாகிய, (தருமத்தை). காலத்தால்-இளமைப்பருவத்தில், கொண்டு-தேடிக்கொண்டு, உய்ம்மின்-பிழையுங்கள், பின்-சருப்பத்தை, பெருக்கிர-பெருக்கச்செய்து, நாம்

இளமைநிலையாமை.

௫௰

தாயானவள், அழ-அழ, பிள்ளையை - பிள்ளையை, கோடல்-கொள்ளுதலால், மற்றதன்-அவ்விடமானது, கள்ளம்-வஞ்சத்தை, கடைப்பிடித்தல்-உறுதியாவறிந்துகொள்ளுதல், நன்று-நல்லது—எ-று. (அகத்தியம்) [பின்னிற்பலர்பால் விளையாமேமுடியே.] (இ-ம்.) இயமனிருக்கிறபடியால் தருமத்தை இளமைப் பருவத்திற் செய்து மெழுயுங்கள் தாயழப் பிள்ளையைக் கொண்டுபோதலா லவன் வஞ்சத்தை யுறுதியா வறிந்துகொள்ளுத லுத்தமம் என்பதாம். கடைப்பிடித்தல்-எழுவாய், நன்று-பயனிலை. (௰)

இளமைநிலையாமை-முற்றிற்று.

௩-ம்-அதிகாரம்.

யாக்கைநிலையாமை.

அஃதாவது-சரீரமானது நிலைநில்லாமையாம்.

மலைமிசைத்தோன்று மதியம்போல்யானை
தலைமிசைக்கொண்ட குடையார்-நிலமிசைத்
துஞ்சினாரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட்டாரல்லா
லெஞ்சினாரிவ்வுலகத் தில்.

இ-ள். மலை-மலையின், மிசை-மேல், தோன்றும்-உதிக்கும், ம

தியம்போல்-சந்திரனைப்போல, யானை-யானையின், தலைமிசை-தலை
மேல், கொண்ட-கவியக்கொண்ட, குடையார்-குடையையுடையம
ன்னர்களும், நிலமிசை-பூமிமேல், துஞ்சினரென்று-இறந்தாரென்
று, எடுத்து-பிறராலெடுத்து, தூற்றப்பட்டார் - தூறுசொல்லப்பட்
டார்கள், அல்லால்-அல்லாமல், எஞ்சினார்-உயிரோடிருந்தார், இவ்
வுலகத்து - இந்தவுலகத்தில், இல் - ஒருவருமில்லை---எ-று. (இ-ம்.)
யானையேலேறியவரசர்களும் இறந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டா
ர்களேயல்லாம லிவ்வுலகத் துயிரோடுவாழ்ந்தவர்க ளொருவருமில்
லை என்பதாம். எஞ்சினர்-எழுவாய், இல்-பயனிலை. (௫)

வாழ்நாட் கலகாய் வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅ தெழுதலால்-வாழ்நா
ளுலவாமுன் னொப்புர வாற்றுமின் யாரு
நிலவார் நிலமிசை மேல்.

இ-ள். வாழ்நாட்கு-வாழும்நாள்களுக்கு, அலகாய்-அளவுமாக்
காலாக, வயங்கு-பிரகாசிக்கும், ஒளி-கிரணங்களையுடைய, மண்டிலம்-
சூரியனானவன், வீழ்நாள்-வீழுங்காலம், படாஅது-உண்டாகாமல்,
எழுதலால்-உதயமாதலால், வாழ்நாள் - வாழுநாள்கள், உலவாமுன்-
கெடாமுன், ஒப்புரவு-தருமத்தை, ஆற்றுமின் - செய்யுங்கள், யாரு

ம்-யாவரும், நிலமிசைமேல்-நிலத்தின்மேல், நிலவார்-நிலைக்கமாட்டார்—எ-று. ❋ (இ-ம்.) யாரு முலகத்தில் நிலைநிற்கமாட்டார்கள். உங்களாயுள்கெடுமுன்னே தருமத்தைச்செய்யுங்கள் என்பதாம். ❋ நீங்கள்-தோன்றா எழுவாய், ஆற்றுமின்-பயனிலை, ஒப்புரவு-செ()

மன்றங்கறங்க மணப்பறையாயின
வன்றவர்க்காங்கே பிணப்பறையாய்-பின்றை
யொலித்தலுமுண்டா மென்றுய்ந்துபோமாறே
வலிக்குமாமாண்டார் மனம்.

இ-ள். மன்றம்-சபையில், கறங்க-சத்திக்க, மணப்பறையாயின-மணக்கோலத்திற்கானபறைகள், அன்று-அன்றைக்கே, அவற்கு-அம்மாப்பிள்ளைக்கு, ஆங்கே-அவ்விடத்தே, பிணப்பறையாய்-பிணக்கோலத்திற்குக் கொட்டும்பறையாய், பின்றை-பின்பு, ஒலித்தலும்-சத்தித்தலும், உண்டாமென்று-உண்டாகுமென்று நினைந்து, உய்ந்துபோம்-பிழைத்துப்போகிற, ஆறு-வழியை, வலிக்கும்-துணிந்துநிற்கும், மாண்டார்-பெரியோர்கள், மனம்-இதயம்—எ-று. ❋ (இ-ம்.) மணத்திற்குக் கொட்டும்பறைகளே பிணத்திற்குக் கொட்டும் பறைகளாமென்று நினைத்துப் பெரியோர்கள் மனம்பிழைக்கும் வழியைத் துணிந்துநிற்கும் என்பதாம். மனம்-எழுவாய், வலிக்கும்-பயனிலை, ஆறு-செய்யுள். (௫)

சென்றே ❋ யெறிப வொருகால்சிறுவரை
நின்றேயெறிப பறையினை-நன்றேகாண்
முக்காலைக்கொட்டினுள் மூடித்தீக்கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச்சாவார் சுமந்து.

இ-ள். சென்று-போய், பறையினை-பிணப்பறையை, ஒருகால்-ஒருமுறை, எறிப-அடிப்பார்கள், சிறுவரை-சற்றுநேரம், நின்று-நின்று, (அப்பறையினை) எறிப-இரண்டாமுறையடிப்பார்கள், முக்காலை-மூன்றாமுறை, கொட்டின்-அடித்தமாத்திரத்தில், உள்-பாடையிடத்து, மூடி-(பிணத்தைச்சீலையால்) மூடி, தீ-நெருப்பை, கொண்டு-சட்டியிற்கொண்டு, செத்தாரை-இறந்தவரை, சாவார்-இனியிறப்பவர்கள், சுமந்து-தோள்களிற்சுமந்து, எழுவர்-மயானத்திற் செழுவர், நன்றேகாண்-நன்றாகப்பார்—எ-று. ❋ (தொல்காப்பியம்-அர்-ஆர்ப-எனவருஉமூன்றும் பல்லோர்மருங்கிற்படர்க்கைச்சொல்லே)

(இ-ம.) மூன்றுமுறைபறையறைந்தமாத்திரத்திலேபிணத்தைப்பாடை
யில்வைத்துச்சிலையால்மூடித் தீயுடன்சுடலைக்குக்கொண்டுபோவார்
கள் என்பதாம். சரவார்-எழுவாய், எழுவர்-பயனிலை, செற்றுறை-செ,
நீ-தோன்று எழுவாய், காண்-பயனிலை, ஏ-இரண்டும்-அசைகள். ()

கணங்கொண்டுசுற்றத்தார் கல்லென் றலறப்
பிணங்கொண்டுகாட்டுய்ப் பார்க்கண்டு-மணங்கொண்டீண்

டுண்டுண்டுண்டென் னுமுணர்வினாற்சாற்றுமே
டொண்டொண்டொடென்னும் பறை.

இ-ள்: கணங்கொண்டு-கூட்டங்கூடிக்கொண்டு, சுற்றத்தார்-இனத்தார், கல்லென்று-கலீலென்னுஞ் சத்தமுண்டாக, அலற-புலம்ப, பிணம்-சவத்தை, கொண்டு-எடுத்துக்கொண்டு, காடு-சுடுகாட்டில், உய்ப்பார்-செலுத்துபவரை, கண்டும்-பார்த்திருந்தும், மணங்கொண்டு-விவாகஞ்செய்துகொண்டு, ஈண்டு-இவ்விடத்தில், உண்டுண்டுண்டென்னும்-இல்வாழ்க்கை உண்டு உண்டு உண்டு என்னும், உணர்வினான்-அறிவினனுக்கு, தொண்டொண்டொடென்னும்,-தொண்டொண்டொடென்னும் (ஓசையுள்ள) பறை-சாப்பறை, சாற்றும்-(சரீரதில்லாமையை) அறிவிக்கும்—எ-று. ✻ (இ-ம்.) இனத்தாரழப்பிணத்தைக்கொண்டு போவாரைக்கண்டிருந்தும் இல்வாழ்க்கையை விரும்பினவனுக்குச் சரீரதில்லாமையைச் சாப்பறையறிவிக்கும் என்பதாம்—பறை-எ, அறிவிக்கும்-ப. (௫)

நார்த்தொடுத்தீர்க்கிலே னன்றாய்ந்தடக்கிலென்
பார்த்துழிப்பெய்யிலென் பல்லோர்-பழிக்கிலென்
தோற்பையுணின்று தொழிலறச்செய்தூட்டுங்
கூத்தன்புறப்பட்டக் கால்.

இ-ள்: தோற்பை-உடலாகியபை, உள்-உள்ளே, நின்று-இருந்து, தொழில்-எத்தொழில்களையும், அற-முற்றாக, செய்து-பண்ணி, ஊட்டும்-உண்பிக்கும், கூத்தன்-ஆத்துமாவானது, புறப்பட்டக்கால்-வெளிப்பட்டால், நார்-நாரினால், தொடுத்து-(அவ்வுடலைக்)கட்டி, ஈர்க்கிலென்-இழுத்தாலென்ன, நன்று-நன்றாக- ...

செய்து, அடக்கிலென்-புதைத்தாலென்ன, பார்-பூமியின், குழி-வெட்டுப்பள்ளத்தில், பெய்யிலென்-போட்டாலென்ன, பல்லோர்-பலரும், பழிக்கிலென்-பழித்தாலென்ன—எ-று. பார்த்துழியென்றதை கண்டுழியென்பாருமுளர் ※ (இ-ம்.) உயிர்போனபின்பு உடலை எவ்விதஞ்செய்யினும் பயனென்ன - என்பதாம்—பிறர்-தோன்று எழுவாய், இழுத்தல்முதலிய-ப், உடல்-செ, ※ (தொல்காப்பியம் வினையியல்-கூஉ-கு) பின்முன் கால்கடை வழியிடத்தென்னு மன்னமரபிற் காலங்கண்ணிய, வென்னகிளவியுமவற்றியல்பினவே, இவ்விதியால் புறப்பட்டக்கால் வினையெச்சம். (௬)

படுமழைமொக்குளிற் பல்காலுந்தோன்றிக்
கெடுமிதோர்யாக்கையென் றெண்ணித்-தடுமாற்றத்
தீர்ப்போம்யாமென் றுணருந் திண்ணறிவாளரை
நேர்ப்பார்யார்நீணிலத்தின் மேல்.

ப-ள். படு-பெய்கிற, மழை-மழையினது, மொக்குளின்-குமிழியைப்போல, பல்காலும்-பலகாலும், தோன்றி-உண்டாகி, கெடும்-அழியும், இது-இந்த, ஓர்-ஒரு, யாக்கையென்று-உடலென்று, எண்ணி-நினைத்து, தடுமாற்றம்-மிகுதியான பற்றை, தீர்ப்போம்-நீக்குவோம், யாமென்று-நாமென்று, உணரும்-அறியும், திண்-வலிய, அறிவாளரை-விவேகிகளை, நீள்-நீண்ட, நிலத்தின்மேல்-பூமியிடத்து, நேர்ப்பார்-நேரானவர், யார்-எவர்—எ-று. (க-ம்.) குமிழியைப்போற்றோன்றி யழியுமுடலைக்கண்டும் மிகுதியான பற்றை நீக்கும் விவேகியை யொப்பானவர் யார் என்பதாம்—நேர்ப்பார்-[illegible]-டு. (எ)

யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற

யாக்கையா லாய பயன்கொள்க-யாக்கை
மலையாடு மஞ்சுபோற் றோன்றிமற் றாங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்.

(இ-ள்.) யாக்கையை-உடலை, யாப்புடைத்தா-பயனுடைத்தாக, பெற்றவர்-அடைந்தவர்கள், தாம்-தாங்கள், பெற்ற-அடைந்த, யாக்கையால்-அவ்வுடலால், ஆய - ஆகிய, பயன்-தருமப்பிரயோசனத்தை, கொள்க-கொள்ளக்கடவர்கள், யாக்கை-உடலானது, மலை-மலையில், ஆடும்-சஞ்சரிக்கும், மஞ்சுபோல்-மேகம்போல, தோன்றி-தோற்றமாகி, நிலையாது-நில்லாமல், நீத்துவிடும்-கெட்டுவிடும்— எ-று. ❊ (இ-ம்.) உடலைப்பெற்றவர்கள் தங்களுடலாலாகிய தருமப்பயனைக்கொள்ளக்கடவர்கள் உடலோமலைமேற்றோன்றுமேகம்போற் றோன்றியழியும் என்பதாம்—பெற்றவர்-எ, கொள்க-ப, பயன்-செ,

புன்னுனிமேனீர்போ னிலையாமையென் றெண்ணி
யின்னினியேசெய்க வறவினை—யின்னினியே
நின்றானிருந்தான் கிடந்தான் ❊ தன்கேளலறச்
சென்றானெனப்படுத லான்.

(இ-ள்.) இன்னினியே-இப்பொழுதே, நின்றான் - நின்றிருந்தான், இருந்தான்-வீற்றிருந்தான், கிடந்தான்-படுத்திருந்தான், தன்-தன்னுடைய, கேள்-உறவினர், அலற - புலம்ப, சென்றான்-இறந்தான், எனப்படுதலால்-என்றுசொல்லப்படுதலால், புல் - புல்லின், நுனிமேல்-நுனியிடத்து, நீர்போல்-பனிநீரைப்போல, நிலையாமையென்று-ஸ்திரமில்லாதென்று, எண்ணி-நினைத்து, இன்னினியே - இப்பொழுதே, அறவினை - தருமத்தை, செய்க - செய்யக்கடவீர்— எ-று. ❊ (தொல்காப்பியம்) [நாவேற்றெழு வொருமைக்குறித்தே] ❊ (இ-ம்.) இப்பொழுதிருந்தா ரிறந்தாரென்று சொல்லப்ப

டுதலால் சரீரநில்லாதென்றெண்ணி யிப்பொழுதே தருமஞ் செய்யக்கடவீர்கள் என்பதாம். நீங்கள் தோன்றுவெழுவாய்-செய்யக்கடவீர்-பயனிலை, அறவினை-செ. (௬)

கேளாதேவந்து கிளைகளாயிற்றோன்றி
வாளாதேபோவரால் மாந்தர்கள்-வாளாதே
சேக்கைமரனொழியச் சேணீங்குபுட்போல
யாக்கைதமர்க்கொழிய நீத்து.

இ-ள். மாந்தர்கள்- மனிதர்கள், கேளாது-கேளாமல், வந்து- வந்து, கிளைகளாய்-உறவினர்களாய், இல்- மனைவாழ்க்கையில், தோன்றி-பிறந்து, வாளாது- சொல்லாது, மரன்- மரத்தில், சேக்கை- கூட்டை, ஒழிய-விட்டு, சேண்-தூரத்தில், நீங்கு-நீங்கும், புட்போல- பறவையைப்போல, யாக்கை-உடலை, தமர்க்கு-உறவினர்களுக்கு, ஒழிய நீத்து-ஒழித்துவிட்டு, வாளாது-சொல்லாது, போவர்- இறந்துபோவார்கள்—எ-று. ❊ (இ-ம்) மனிதர்கள் மனைவாழ்க்கையிற்பிறந்து தங்களுடலை உறவின்முறையார்களுக் கொழித்துவிட்டிறந்து போவார்கள்-என்பதாம். மாந்தர்கள்-எ, போவரார்கள்-பயனிலை, ஏகாரமூன்றும்-ஆலொன்றும் அசைகள். (௭)

யாக்கைநிலையாமை-முற்றிற்று.

௪-ம்-அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது- தருமத்தின் பலனை யறிவித்தலாம்.

இன்னிசைவெண்பா.

அகத்தாரேவாழ்வாரென் றண்ணாந்துநோக்கிப்
புகத்தாம்பெறாஅர் புறங்கடை-பற்றி
மிகத் ❊ தாம்வருந்தி யிருப்பாரேமேலைத்
தவத்தாற்றவஞ்செய்யா தார்.

இ-ள். மேலை-முற்பிறப்பில், தவத்தால்-தவக்காரணமாக, தவம்-நற்றவம், செய்யாதார்-செய்யாதவர்கள், அகத்தாரே- இல்வாழ்க்கையாரே, வாழ்வாரென்று-வாழ்பவர்களென்று, அண்ணாந்து-தலைநிமிர்

ந்து, நோக்கி- பார்த்து, புகத்தாம்- தாமுள்ளேநுழைய, பெறுஅர்-
பெறுதவர்களாய், புறக்கடை- தலைவாயிலைப்பற்றி-பிடித்துநின்று, மி
க-மிகவும், தாம்-தாங்கள், வருந்தி-வருத்தப்பட்டு, இருப்பார்- இருப்
பார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்.) முற்பிறப்பிற்றவஞ்செய்தார் இப்பிறப்
பில் இல்வாழ்க்கையாரே வாழ்பவர்களென்று தலைவாயிலைப்பற்றி
உள்ளேநுழையாதவர்களாய் வருத்தப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதா
ம். தவஞ்செய்பார்-எழுவாய், இருப்பர்-பயனிலை. அண்ணார்த்தலெ
ன்றுந் தொழிற்பெயர் வினையாங்கால், அண்ணாருகிறதென்றும், அ

ண்ணுர்ந்து இதிலொற்றுக்கெட்டது (தொல்காப்பியம்-பெயரியல் ௩௰-சூத்திரம்) தர்மென்கிளவி பன்மைக்குரித்தே. (௧)

ஆவாநாமாக்க நசைஇயறமறந்து
போவாநாமென்னும் புலநெஞ்சே-யோவாது
நின்றுஞற்றிவாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாட்கள்
சென்றனசெய்வ துரை.

இ-ள், ஆவாம்-வாழக்கடவோம், நாம்-யாமென்று, ஆக்கம்-செல்வத்தை, நசைஇ-இச்சித்து, அறம்-தருமத்தை, மறந்து-மறந்துவிட்டு, போவாம்-இறந்துபோவாம், நாமென்னும்-நாமென்றெண்ணுந, புல-இழிவான, நெஞ்சே-மனமே, ஓவாது-இடைவிடாது, நின்று-நிலைபெற்று, உஞற்றி-முயற்சிசெய்து, வாழ்தியெனினும்-வாழ்வாயானாலும், நின்-உன்னுடைய, வாழ்நாட்கள்-ஆயுள்கள், சென்றன-போயின, செய்வது-இனிநீசெய்வதென்ன, உரை-சொல்—எ-று, ❊ (இ-ம்) மனமேபல முயற்சிசெய்து வாழ்வாயானாலும் உன்னுடைய ஆயுட்கள்போயின, இனி நீசெய்வதென்னசொல், என்பதாம், நீ-எழுவாய், செய்வதுரை-பயனிலை, (௨)

வினைப்பயன்வந்தக்கால் வெய்யவுயிரா
மனத்தினழியுமாம் பேதை-நினைத்ததனைத்
தொல்லையதென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தொல்லையிகத்தொருவு வார்.

இ-ள், பேதை-அறிவில்லாதவன், வினைப்பயன்-இருவினைப்பயன், வந்தக்கால்-வந்தால், வெய்ய-கொடிதாக, உயிரா-பெருமூச்செறிந்து, மனத்தின்-மனத்தினால் நினைத்து, அழியும்-அழிவான், அதனை-அத்தீவினைப்பலனை, நினைத்து-ஆராய்ந்து, தொல்லையதென்று-முற்பிறப்பிற்செய்ததென்று, உணர்வாரே-அறிபவர்களே, தடுமாற்றத்து-பிறவித்துன்பத்தின், எல்லை-பிரமாணத்தை, இகத்தொருவுவார்-கடந்துபோவார்—எ-று, ❊ (இ-ம்) அறிவில்லாதவன் தீவினைவந்தால் மனத்தினினைத்தழிவான் அத்தீவினை முன்வினையென்றறிந்தவர்களே பிறவித்துன்பத்தளவைக் கடப்பார்கள் என்பதாம், பேதை-

எழுவாய்,-அழியும்-பயனிலை,உணர்வார்-எழுவாய்,ஒருவுவார்-பயனிலை,(யாப்பருங்கலமேற்கோள்,தொன்னூல் விளக்கத்திலுங்காண்க) வெண்பாமுதலா நால்வகைப் பாவுமெஞ்சாநாற்பால் வருணர்க்குரிய-இவ்விதியால் வெண்பாபிராமணசாதியாம்; (ரு)

அரும்பெறல்யாக்கையைப் பெற்றபயத்தால்
பெரும்பயனுமாற்றவே கொள்க-கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற்சாலவும் பின்னுதவிமற்றதன்
கோதுபோற்போகு முடம்பு,

இ-ள், பெறல்-பெறுதற்கு, அரும்-அரிய, யாக்கையை-உடலை-பெற்ற-அடைந்த-பாயத்தால், பலனால், பெரும்-பெரிய, பயனும், தருமப்பலனையும், ஆற்றகவே-மிகவே, கொள்க-கொள்ளக்கடவீர்கள், கரும்பு-கரும்பினிருந்து, ஊர்ந்த-(ஆலையால்) பரவிய, சாறுபோல்-சாற்றைப்போல; சாலவும்-மிகவும், பின்னுதவி-(அத்தருமப்பலன்) பிற்காலத்துதவியாம்; அதன்-அக்கரும்பின், கோதுபோல்-சக்கைபோல, உடம்பு-உடல், போகும்-அழிந்துபோகும்—எ-று, ※ (இ-ம்) பெறுதற்கரிய, உடலடைந்தபலனால், தருமப்பலனைக்கொள்ளக்கடவீர்கள் அப்பலன் கருப்பஞ்சாற்றைப்போலாம் உடலதன் சக்கைபோலாம் என்பதாம், நீங்கள் தோன்றாஎழுவாய், கொள்க-பயனிலை, பயன்-செயப்படு-அசை, "எவ்வகைப்பிறப்பினு மக்கட்பிறப்பு யெலாமையால் அரும்பெறல் யாக்கையென்றார், (௪)

கரும்பாட்டிக்கட்டி சிறுகாலைக்கொண்டார்
துரும்பெழுந்துவேங்காற் றுயராண்டுழவர்
வருந்தியுடம்பின் பயன்கொண்டார்கூற்றம்
வருங்காற்பரிவ திலர்,

இ-ள், கரும்பு-கரும்பை, ஆட்டி-ஆலையிலாட்டி, கட்டி-வெல்லக்கட்டியை, சிறுகாலை-முற்காலத்தில், கொண்டார்-கொண்டவர்கள், துரும்பு-அக்கரும்பின் துரும்பு, எழுந்து-தீயாலெழுந்து, வேங்கால்-வேவுங்காலத்தில், ஆண்டு-அவ்விடத்து, துயர்-துன்பத்தால், உழவார்-வருந்தாரதுபோல, உடம்பின்-உடம்பாலாகிய-பயன்-தருமப்பலனை, வருந்தி-பிரயாசைப்பட்டு, கொண்டார்-கைக்கொண்டவர்கள், கூற்றம்-இயமன், வருங்கால்-வரும்பேர்து, பரிவது-வருந்துவது, இலர்-இல்லாதவர்கள்வார்கள்—எ-று, ※ (இ-ம்) வெல்லக்கட்டியைக் கொண்டவர்கள் கரும்பின்சக்கை வேங்காலத்து விசனப்பட்டார்கள், அதுபோல, உடம்பாலாகிய தருமப்பலனைக்கொண்டவர்கள் இயமன்-வரும்போது விசனப்பட்டார்கள் என்பதாம், பயன்கொண்டார்-எ-பரிவதிலர்-பயனிலை. (௫)

இன்னிசைவெண்பா,

இன்று ※ கொலன்றுகொ லென்றுகொலென்னை

பின்றையேநின்றது கூற்றமென்றெண்ணி
யொருவுமின்றீயவை யொல்லும்வகையான்
மருவுமின்மாண்டா ரறம்;

இ-ள், இன்றுகொல்-இன்றைக்கோ, அன்றுகொல்-நாளைக்கோ, என்றுகொல்-என்றைக்கோ, என்னாது- வருமென்றெண்ணாது, பின்றையே-பின்னையே, நின்றது-நிற்கின்றது, கூற்றமென்று-இயமனென்று, எண்ணி-நினைத்து-தீயவை-பாவங்களை, ஒருவுமின்-நீக்குங்.

கள், மாண்டார்-பெரியோராற்சொல்லிய, அறம்-தருமங்களை, ஒல்லும்
வகையால்- கூடியமாத்திரம், ஓருவுமின் - பொருந்தும்படி, செய்-
செய்யுங்கள்—எ-று, ※ (இ-ம்) இயமன்பின்னேதிற்கிறனென்றெ
ண்ணி அதருமத்தைநீக்கித் தருமத்தைச்செய்யுங்கள் என்பதாம், ※
நீங்கள்-தோன்றுள்ளுழுவாய், ஒருவு மின்-பயனில்லை தீயவை-செ, நீங்க
ள், எழுவாய், மருவுமின்ப- பயனில்லை, அறம்-செ, (தொல்காப்பியம்)
"சொல்லோவப்படமை நிலைக்கூற்றே,, அன்றகொலென்றது வா
ழ்நாளளவுமுடிவெனினுமமையும் இதுதான்கடியாகத் தனிச்சொலி
ன்றிம்பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பாகாரிகையிற்காண்

மக்களாலாய பெரும்பயனுமாயுங்கா
லெத்துணையுமாற்றப் பலவானுந்-தொக்க
வுடம்பிற்கேயோம்புரவு செய்தொழுகாதும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப்படும்,

இ-ள், மக்களால்-மனிதர்களால், ஆய-உண்டாகிய, பெரும்-பெ
ரிய, பயனும்-விளைவும், ஆயுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, எத்துணையும்- எ
வ்வளவும், ஆற்ற-மிக, பலவானுல்- பலவாயிருந்தால், தொக்க- பொ
ருந்திய, உடம்பிற்கே-உடலுக்கே, ஓப்புரவு- தருமத்தை, செய்து-
பண்ணி, ஒழுகாது-நடவாமல், உம்பர்- சுவர்க்கத்தில், கிடந்து- இரு
ந்து, உண்ண- அனுபவிக்க, பண்ண-தருமங்கள்செய்ய, படும்-தகும்
—எ-று, ※ (இ-ம்) நீங்களுடலுக்குத் தருமத்தைச்செய்யாது - சு
வர்க்கத்திலிருந்தனுபவிக்கத் தருமத்தைச்செய்யுங்கள் என்பதாம்,
நீங்கள்-தோன்றுளெழுவாய், பண்ணப்படும்-பயனில்லை, அறங்களைசெ(

உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித்தீண்டி
யிறப்பநிழற்பயந்தா அங்-கறப்பயனும்
தான்சிறிதாயினுந் தக்கார்கைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப்போர்த்து விடும்,

இ-ள், உறக்கும்-கின்னிதெயடுக்கும், துணையது-அளவினையுடை
யது, ஓர்-ஒரு, ஆலம்வித்து-ஆலம்விதையானது, ஈண்டி- நெருங்கி
வளர்த்து, இறப்ப-மிகவும், நிழல்-நிழலை, பயந்தா அங்கு- கொடுத்தா
ற்போல, அறம்-தருமத்தின், பயனும்-பலனும், தான்- தான், சிறிதா
யினும்- சிறிதாயிருந்தாலும், தக்கார்- பெரியோர்கள், கைப்பட்ட

க்கால்-கையிற்பட்டால், ஞான்றும் ஆகாயமும், சிறுதாயினும் பெரிது
ஆவிடும்-மூடிவிடும்—எ-று, ※ (இ-ம்) ஒரு ஆலம்விதைவளர்ந்து மி
கவும் நிழலைக்கொடுத்தாற்போலத் தரும்பலன் சிறிதாகிலும் பெ
ரியோர்கையிற் கொடுக்கப்பட்டால் அப்பலன் வானினும் பெரிதா
கவிருக்குமென்பதாம், அறப்பயன்-எ, போர்த்துவிடும்-பயனில்லை, உ
றக்கும் என்றது, உறங்குமெனக்கூறினும்பொருந்தும் (அரும்பதக்
கொத்து) (உறக்கம்கறந்தல்விரலாற்றிர்ஞ்தல்) (அ)

அறன்வலியுறுத்தல். ௨௬

வைகலும்வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும்வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும்வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல்வைகுதல்
வைகலைவைத்துணரா தார்.

இ-ள். வைகலும்-நாள்தோறும், வைகல்-நாள்கழிதலை, தம்-த
ம்முடைய, வாழ்நாண்மேல்-ஆயுள்களின்மேல், வைகுதல்வைத்து-
செலவுநாளாகவைத்து, வைகலை-அந்தநாட்களை, உணராதார்-அறி
யாதார், வைகலும்-நாள்தோறும், வைகல்வர-தம்வாழ்நாள்கழிவ
ர, கண்டும்-பார்த்தும், அஃது-அதனை, உணரார்-அறியார், வைக
லும்-நாள்தோறும், வைகலை-நாள்களை, வைகுமென்று-கழியுமென்
று, இன்புறுவர் - இன்பத்தையடைவர்—எ-று. ※ (இ-ம்.) நாள்தோ
றும் நாள்செல்லுதலைத் தம்வாழ்நாண்மேற் செல்லுதலாகவைதந்த
நாட்களையறியார் நாள்தோறுந் தம்வாழ்நாள் செலவுவரக்கண்டு ம
ஃதையறியாமல் நாள்தோறும் நாள்செல்லுதலுக் கின்பத்தையடைவ
ரென்பதாம் ※ உணராதார்-எ, இன்புறுவர்-ப, ※(யாப்பருங்கலமேற்
கோள்) (அணியியலிலுங்காண்க) இஃதகவல்வெண்பா அகவல்வெண்
பாவடித்திலைபெற்றும், சீர்நிலைபெறாஉத்தொடைநிலைதெரியாது, ந
டைவயினோடிநெய்வார்த்தன்ன நம்முடைத்தாகியபொருளொடுபு
ணர்ந்தவெழுத்தழிப்பதே, என்றதுயாப்பருங்கலமேற்கோளதிக.()

நேரிசைவெண்பா.

மானவருங்கல-ஸீக்கியிரவென்று
மீனவிழிவினுல் வாழ்வேமன்-ஸீனத்தர்

ஞூட்டியகண்ணு முறநுஞ்சேர்ந்திவ்வுடம்பு
நீட்டித்துநிற்கு மெனின்.

இ-ள். ஈனத்தால் ஊட்டியகண்ணும் - இரந்தூட்டியவிடத்தும், உறுதி-வறுமை, சேர்ந்து-பொருந்தி, இவ்வுடம்பு-இவ்வுடல், நீட்டித்து-நெடுநாள், நிற்குமெனின்-நிற்குமானால், மானம்-அபிமானமாகிய, அரும்-அரிய, கலம்-ஆபரணத்தை, நீக்கி-தள்ளி, இரவென்னும்-யாசகமென்னும், ஈனம்-கனவீனமான, இழிவினால் - அவமதிப்பால், வாழ்வேன்-உயிர்வாழ்வேன் - எ-று. * (இ-ம்.) இரந்தூட்டியவிடத்திவ்வுடம்பு நிலைநிற்குமானாலபிமானமென்கிற வாபரணத்தைத்தள்ளிக் கனவீனமாகிய வவமதிப்பினா லுயிர்வாழ்வேன் என்பதாம் * யான்-எ, வாழ்வேன்-ப, மன்-ஒழியிசை. (௰)

அறன்வலியுறுத்தல் - முற்றிற்று.

தூய்தன்மை.

அஃதாவது, சுத்தமல்லாத தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

மாக்கேழ்மடநல்லா யென்றரற்றுஞ்சான்றவர்
நோக்கார்கொனொய்யதோர் புக்கில்லை-யாக்கைக்கோ
ரீச்சிறகன்னதோர் தோலறினும்வேண்டுமே
காக்கைகடிவதோர் கோல்.

இ-ள். யாக்கைக்கு-உடம்பிற்கு, ஓர்-ஒரு, ஈ-ஈயினுடைய, சிறகு-சிறகை, அன்னது-ஒப்பாகியது, ஓர்-ஒரு, தோல்-தோலானது, அறினும்-அறுந்தாலும், காக்கை-காகத்தை, கடிவது-துரத்துதற்கு, ஓர்-ஒரு, கோல்-தடி, வேண்டுமே-வேண்டுமல்லவா (ஆதலால்) மா-மாமரத்தின், கேழ்-தளிர்நிறத்தையும், மடம்-இளமையையுமுடைய, நல்லாயென்று-பெண்ணேயென்று, அரற்றும்-(அறிவினர்)பிதற்றும்-அற்பமாகியதாய்விளங்கும், ஓர்-ஒரு, புக்கில்லை-உடலை, சான்றவர்-பெரியோர்கள், நோக்கார்-பார்க்கமாட்டார்கள்—எ-று. ❊ (இ-ம்.) அறிவுடையோர்கள் இழிவாகிய உடலைப்பாரார்கள் என்பதாம் ❊ சான்றவர்-எ, நோக்கார்-ப, புக்கில்லை-செ, கொல் அசை- நோக்கார்கொல் என்றது இழிவென்று காணாரோவெனினு மமையும் (நன்னூல்-அரும்பதக்கொத்து) கொல்லேயையு மசைநிலைக்கூற்றே. (௧)

தோற்போர்வைமேலுந் துளைபலவாய்ப்பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வைமாட்சித் துடம்பானுன்-மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக்காமம் புகலாதுமற்றதனைப்
பைம்மறியாப்பார்க்கப் படும்.

இ-ள். தோல்-தோலாகிய, போர்வை-போர்வையானது, மேலும்-(உடன்) மேலும், துளை-நவத்துவாரங்கள், பலவாய்-பலவிடமாய், பொய்-மலங்களை, மறைக்கும்-மறைத்துவைத்திருக்கும், மீப்போர்வை-மேற்போர்வையால், மாட்சித்து-பெருமையுடையது, உடம்பானல்-உடலானதால், மீப்போர்வை-மேலேபோர்த்தபோர்வை, யால்-பொய்மலங்களை, மறையா-மறைக்கும், காமம்-காமநுகர்ச்சியை, புகலாது-இச்சியாது, அதனை-அவ்வுடலை, பைம்மறியா-உட்புறத்திருப்பியவப்பையைப்போல, பார்க்கப்படும்-நோக்கத்தகும்—எ-று. பைம்மறியாப்பார்க்கப்படும் பாம்பின்கடைவாய்ப்பையுள் மறிப்பட்டவிடம்போலப் பார்க்கப்படுமென்பாருமுளர் ❊ (இ-ம்.)

மலங்களைமறைத்துத் தோலால்மூடிவைத்திருக்கு முடலை யுட்புறத் திருப்பியவைபவைப்போலப்பார்க்கவேண்டுமென்பதாம் ✻ நீ-தோ ன்றுஎழுவாய், பார்க்கப்படும்-ப, உடம்பினை-செ, மற்று-அசை.(உ)

✻ தக்கோலந்தின்று தலைநிறையப்பூச்சூடி
பொய்க்கோலஞ்செய்ய வொழியுமே-யெக்காலு

ஆய நன்மை.

உரு

முண்டிவினையு ளுறைக்குமெனப்பெரியோர்
கண்டுகைவிட்ட மயல்.

இ-ள்: எக்காலும்-எந்நாளும், உண்டி-உணவால்வரும், வினையு ள்-தொழிலால், உறைக்குமென - தார்க்கந்தம்விசுமென்று, பெரி யோர்-பெரியோர்கள், கண்டு-அறிந்து, கைவிட்ட - கைவிட்டுவிட்

டு, மயல் - (உடலான) செத்தைக்கு, தக்கோலந்தின்று-தாம்பூலந்தி
ன்று, தலைநிறைய-சிரசுநிறைய, பூச்சூடி-பூவைத்தரித்து, பொய்க்
கோலஞ்-பொய்யாபவழுமை, செய்ய - செய்தால், ஒழியுமோ-உள்
ளுள்ளமலநீங்குமோ—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர்களுணவுத்தொ
ழிலால் நாறுமென்று வெறுத்த உடலுக்குத் தாம்பூலந்தின்று பூவை
ச்சூடினால் உள்ளிருக்கு மலங்கள் போய்விடுமோ என்பதாம். மல
ம்-தோன்றாஎழுவாய், ஒழியுமோ-பயனிலை. (தொன்னூல்விளக்கம்)
ஏல மிளகு வெற்றிலை மூன்றுந் தக்கோலமென்றேசாற்றப்படும்.()

தெண்ணீர்க்குவளைப் பொருகயல்வேலென்று
கண்ணில்புன்மாக்கள் கவற்ற-விடுவேனோ
வுண்ணீர்களைந்தக்கா னுங்குகுன்றிட்டன்ன
கண்ணீர்மைகண்டொழுகு வேன்.

இ-ள். உள்-உள்ளிருக்கும், நீர்-சலத்தை, களைந்தக்கால்-எடுத்தா
ல், நுங்கு - நுங்கை, குன்றிட்டன்ன - தோன்றினாற்போலும், க
ண்-கண்களுடைய, நீர்மை-குணத்தை, கண்டு-பார்த்து, ஒழுகுவே
ன்-நடப்பேன், தெள்-தெளிந்த, நீர்-சலத்திலுள்ள, குவளை-நீலோற்
பலத்தையும், கயல்-கெண்டைமீனையும், வேல்-வேலாயுதத்தையும்,
பொருவென்று-ஒப்பென்று, கண்ணில்-ஞானக்கண்ணில்லாத, புல்-
அற்பமான, மாக்கள்-மனிதர்கள், கவற்ற-என்மனதைக் கவலைப்படு
த்த, விடுவேனோ-யான்துறவறத்தைவிடுவேனோ—எ-று. ※ (இ-ம்) நுங்
குக்கண்களைப்போலப் பெண்கள் கண்களைக்கண்டு நடப்பேன் அ
றிவீனரென்மனதைக் கவலைப்படுத்த யான்துறவறத்தைவிடுவேனோ
என்பதாம். ※ யான்-எ, விடுவேனோ-ப, (தொன்னூல்விளக்கம்) தொ
குபெயர்வேற்றுமைத் தொடர்பெயரென்ன, விபத்திரிபழிவாக்க
ழியைந்தாந்தொகையே, இவ்விதியால் நீர்களைந்தக்கால் என்றதில்
ஐயுருபுத்தொகையில் இயல்பாயிற்று. (௪)

முல்லைமுகைமுறுவன் முத்தென்றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன்மாக்கள் கவற்ற-விடுவேனோ
வெல்லாருங்காணப் புறங்காட்டுதிர்த்துக்க
பல்லென்புகண்டொழுகு வேன்.

இ-ள். எல்லாரும்-யாவரும், காண-அறிய, புறங்காட்டு-சுடுகா

ட்டில், உதிர்ந்து-உதிர்ந்து, உக்க-மக்கிக்கிடக்கிற, பல்லெலும்பு-பல்லாகியவெலும்பை, கண்டு-பார்த்து, ஒழுகுவேன்-நடப்பேன்,முற

உசு தூய தன்மை.

வல்-அப்பற்களை, முல்லைமுகையென்று-முல்லையரும்பென்றும்,முத்தென்றும்-முத்தென்றும், இவை-இவைகளை, பிதற்றும் - ஒப்பாகச் சொல்லும், கல்லா-கல்வியறியாத, புல்-அற்பமான, மாக்கள்-மனிதர்கள், கவற்ற- (என்மனதைக்) கவலைப்படுத்த, விடுவனோ-யான்துறவத்தைவிடுவனோ—எ-று. ※ (இ-ம்) சுடுகாட்டி லுதிர்ந்துகிடக்கிற பல்லெலும்பைக்கண்டுநடப்பேன் அறிவீனர் பெண்கள்வழியிலென்மனதைக்கவலைப்படுத்த யான்துறவறத்தைவிடுவனோவென்பதாம். யான்-எ, விடுவனோ-ப, [மற்றென்கிளவி வினைமாற்றசைநிலை, யப்பாலிரண்டென மொழிமனார்புலவர்.] (௬)

குடருங்கொழுவுங் குருதியுமென்புந்
தொடருநரம்பொடு தோலு-மிடையிடையே
வைத்ததடியும் வழும்புமாமற்றிவற்று
ளெத்திறத்தாளீர்ங்கோதை யாள்.

இ-ள். குடரும்-குடலும், கொழுவும்-மூளையும், குருதியும்-உதிரமும், என்பும்-எலும்பும், தொடரும்-தொடர்ந்த, நரம்பொடு-நரம்புடன், தோலும்-தோலும், இடை-இடையே, நடு-நடுவாக, வைத்த-வைக்கப்பட்ட, தடியும்-இறைச்சியும், வழும்பும்-நிணமும், ஆம்-ஆகிய, இவற்றுள்-இவைகளுள், ஈர்ங்கோதையாள் - குளிர்ந்தமாலையையுடையவள், எத்திறத்தாள்-எந்தத்திறத்தையுடையவள்—எ-று.※ (இ-ம்) குடல் மூளை யுதிரம் எலும்பு நரம்பு தோல் இறைச்சி நிணம் இவற்றுள் மாலையணிந்தவள் எத்தன்மையுடையவ்ள் என்பதாம். கோதையாள்-எ, எத்திறத்தாள்-ப, மற்று-அசை. (௯)

ஊறியுவர்த்தக்க வொன்பதுவாய்ப்புலனுங்
கோதிக்குழம்பலைக்குங் கும்பத்தைப்-பேதை
பெருந்தோளிபெய்வளா வென்னுமீப்போர்த்த
கருந்தோலாற்கண்விளக்கப் பட்டு.

இ-ள். பேதை-அறிவில்லாதவன், ஊறி-மலஞ்சுரந்து, உவர்த்தக்க-வெறுக்கத்தக்க, ஒன்பதுவாய்ப்புலனும்-நவதுவாரவிடங்களிலும், கோதி-கொழித்து, குழம்பு-மலக்குழம்பை, அலைக்கும்-ஒதுக்கும், கும்பத்தை-உடலானகுடத்தை, மீப்போர்த்த-மேலேமூடிய, கரும்-பெருமைபொருந்திய, தோலால்-தோலால், கண்-கண்களுக்கு, விளக்கப்பட்டு-விளக்கப்பொருந்தி, பெரும்-பெரிய, தோளி-தோள்களையுடையவளே, பெய்வளாய்-இடப்பட்டவளையல்களையுடையவளே, என்னும்-என்றுசொல்லுவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவீனன் நவதுவாரங்களிலு மலத்தையொதுக்கும் உடலையுடையவளைப் புகழ்ந்துசொல்லுவான் என்பதாம். பேதை-எ, என்னும்-ப, கும்பத்தை-செ, (தொல்காப்பியம் இடைச்சொல்லியல்-௰௩-கு) (பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை-யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத் துச்-

செய்யுமென்றும் கிளவியொடுகிள்ளா, இவ்விதியால் உண்ணும் உண்ணுவாரென்றாயிற்று.) (எ)

பண்டமறியார் படுசாந்துங்கோதையுங்
கொண்டுபாராட்டுவார் கண்டிலர்கொல்-மண்டிப்
பெடைச்சேவல்வன்கழுகு பேர்த்திட்டுக்குத்து
முடைச்சாகாடச்சிற் றழி.

இ-ள். முடை-நாறுகின்ற, சாகாடு-உடலான பண்டி, அச்சு-(உயிரான) வச்சி, இற்றழி- முறிந்தவிடத்து, மண்டி - நெருங்கி, பெடை-பெட்டையும், சேவல்-சேவலுமான, வன்கழுகு-வலியகழுகுகள், பேர்த்திட்டு-அடிகள்பேர்த்திட்டு, குத்தும்-குத்தாநிற்கும், (ஆகையால்) பண்டம்-(உடலாகிய) பொருளினது தன்மையை, அறியார்-அறியாதவர்களாய், படு-பொருந்திய, சாந்து-சந்தனத்தையும், கோதை-மாலையையும், கொண்டு-வைக்கொண்டு, பாராட்டுவார்- (உடலைப்) பாராட்டுவார், கண்டிலர்கொல் - அக்கழுகுகள் குத்துதலைக்காணார்களோ — எ-று. (இ-ம்) உயிர்போனவிடத்து உடலைக் கழுகுகள் குத்துதலை உடலைப்பாராட்டுவார் காணார்களோ என்பதாம். பாராட்டுவார்-எ, கண்டிலர்கொல்-ப. (அ)

கழிந்தாரிடுதலைக் கண்டார்நெஞ்சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்தகண்ணவாய்த் தோன்றி-யொழிந்தாரைப்
போற்றிநெறிநின்மி னிற்றிதன்பண்பென்று
சாற்றுங்கொல்சாலச் சிரித்து.

இ-ள். கழிந்தார்-இறந்தவர்கள், இடு-இடப்பட்ட, தலை - தலைகளானவை, கண்டார்-பார்த்தவர்கள், நெஞ்சு-இதயங்கள், உட்க-பயப்பட, குழிந்தாழ்ந்த-குழிந்தாழ்ந்திருக்கின்ற, கண்ணவாய்-கண்களையுடையனவாக, தோன்றி-தோன்றப்பட்டு, ஒழிந்தாரை-சாவாதிருந்தவரை, போற்றி-பாதுகாத்து, நெறி- நன்மார்க்கத்தில், நின்மின்-நில்லுங்கள், இதன்பண்பு-இவ்வுடலினது தன்மை, இற்றென்று-இத்தன்மையதென்று, சால - மிகவும், சிரித்து - நகைத்து, சாற்றுங்கொல்-சொல்வனபோலும்—எ-று. ※ (இ-ம்) இறந்தவர்தலைகள் இறவாதவர்களை நல்லவழியிலே நில்லுங்களென்று சிரித்துச்சொல்வன போலும் என்பதாம். தலைகள்-எ, சாற்றும்-ப. (௯)

உயிர்போயார்வெண் டலையுட்கச்சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ்செம்மாப் பவரைச்-செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற்றிதன்வண்ண மென்பதனாற்றமையோர்
பண்டத்துள்வைப்ப திலர்.

இ-ள். உயிர்போயார்-இறந்தவர்களுடைய, வெண்டலை-வெண்மையாகியதலைகள், உட்க-பார்த்தவர்களஞ்ச, சிரித்து-நகைத்து, செம்மாப்பவரை-இல்வாழ்க்கையிலிருமாந்தவரை, செயிர்-குற்றத்தை,

அறிவுடையார், இன்பம் - இல்வாழ்க்கையின்பத்தின், இடைவேறு, பாட்டை, தெரிந்து-அறிந்து, இன்னாமை-துன்பத்தை, நோக்கி-பார்த்து, மனையாறு-இல்வாழ்க்கையின், அடைவு-சம்பந்தத்தை, ஒழிந்தார்-நீங்கினார்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவிலார் இல்வாழ்க்கையின்பத்தை இச்சிப்பார் அறிவுடையார் அவ்வில்வாழ்க்கையின்பத்தைவிட்டு நீங்குவர் என்பதாம். ஏழையர்-எ, காமுறுவர்-ப, இன்பம்-செ, ஆன்றமைந்தார்-எ, ஒழிந்தார் - ப, அடைவை-செ. (காக்கைபாடினியார் சூத்திரம்) தனியசையென்றுவிளையசையென்று, விரண்டெனமொழிமனாரியல்புணர்ந்தோரே, இவ்விதியால் இன்பம் இணையசை. ()

கொன்னேகழிந்தன் றிளமையுமின்னே
பிணியொடுமூப்பும் வருமாற்-றுணிவொன்றி
யென்னொடுசூழா தெழுநெஞ்சேபோதியோ
நன்னெறிசேர நமக்கு.

இ-ள். துணிவு-துணிதலை, ஒன்றி-பொருந்தி, என்னொடு-என்னுடன், சூழாது-ஆலோசியாது, எழும்-எழுகின்ற, ஒநெஞ்சே-ஓமனமே, இளமையும்-இளமைப்பருவமும், கொன்னே-பயனில்லாமல், கழிந்தனது-நீங்கியது, இன்னே-இப்பொழுதே, பிணியொடு-முப்பிணியுடன், மூப்பும்-தள்ளாமையும், வருமால்-வருமாகையால், நமக்கு-நமக்கு, நன்னெறி-பிறப்புநல்வழி, சேர-பொருந்த, போதி-வருதி—எ-று. ※ (இ-ம்) எனக்குடன்படாதெழுந்துசெல்கின்ற மனமே இளமைநீங்கி முதுமைவருமாகையால் நமக்குப் பிறப்பறும்வழியில் பொருந்துவர் என்பதாம். நெஞ்சம் - எ, போதி - ப, போதல்-வருதல், இதனாற் போதிவருதியென்றுயிற்று போதியோ என்றதற்குப் போகிறுயாவென்பாருமுளர். (ரு)

மாண்டகுணத்தோடு மக்கட்பேறில்லெனினும்
பூண்டான்கழித்தற் கருமையாற்-பூண்ட
மிடியென்னுங்காரணத்தின் மேன்முறைக்கண்ணே
கடியென்றார்கற்றறிந் தார்.

இ-ள். மாண்ட-பெருமைபொருந்திய, குணத்தொடு-நற்குணத்தொடு, மக்கட்பேறு-மக்களைப்பெறுதல், இல்லெனினும்-(மனைவிக்கு) இல்லையானாலும், பூண்டான்-விவாகஞ்செய்தவன், கழித்தற்கு-அவளைவிடுதற்கு, அருமையால்-அரிதாதலால், பூண்ட-தான்கொண்ட, மிடியென்னும்-வறுமையென்னும், காரணத்தின் - ஏதுவினால், கற்றறிந்தார்-பெரியோர்கள், மேன்முறைக்கண்ணே-மேலாய துறவறவொழுக்கத்தைவிரும்பி, கடியென்றார் - (மணஞ்செய் முன்னமே இவ்வாழ்க்கையை) விட்டுவிடென்றார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) நற்குண மக்கட்பேறு மனைவிக்கில்லாதிருந்துங் கொண்டவனீக்குதற்கரிதாதலால் தரித்திரமென்னுங் காரணத்தினாலேனுந் துறவறத்தை

து-றவு.

விரும்பி இல்லறத்தை
நீங்கென்றார்கள் என்பதாம்.

கற்றறிந்தார்-எ,

கடியென்றார்-பயனிலை. (௬)

ஊக்கித்தாங்கொண்ட விரதங்களுள்ளுடையத்
தாக்கருந்துன்பங் கடாந்தலை-வந்தக்கா
லீக்கிநிறூஉமுரவோரே நல்லொழுக்கக்
காக்குந்திருவத் தவர்.

இ-ள். ஊக்கி-உறுதிகொண்டு, தாம் - தாங்கள், கொண்ட-நல்

லொழுக்கமாகக்கொண்ட, விரதங்கள்-தவங்கள், உள்ளுடைய-இருதயங்கலங்க, தாக்கு-தாங்குதற்கு, அரும்-அரிய, துன்பங்கள்-துயரங்கள், தலை-(தம்) மிடத்தில், வந்ததாதல்-வந்தால், நீக்கி-தள்ளி, நிறாஉம்-தங்களைத்தவத்திலேநிறுத்துவர், உரவோரே-அறிவுடையோரே, நல்லொழுக்கம்-நற்றவவொழுக்கத்தை, காக்கும்-காப்பாற்றுவர், திருவத்தவர்-சிறப்பினையுடையார்—எ-று. ॥ (இ-ம்) அறிவுடையோரொத்துன்பம்வரினு மத்துன்பத்தைச்சகித்துந் தவத்தைக்காப்பார், என்பதாம். உரவோர்-எ, திருவத்தவர்-ப, தாம்-அசை, தாக்கு-விகாரம். (இலக்கணக்கொத்து ஒழிபியல்-ச-ம்-சூ) [இயற்கையளபெடை செயற்கையளபெடை, யெழுத்துப்பேறளபெடை யிசைநிறையளபெடை, யொற்றப்பேறளபெடை யொரோவழிக்கூடிலத்தெனமொழிபவளபெடையவை தாங்குற்றெழுத்தளபெடை நெட்டெழுத்தளபெடை யொற்றெழுத்தளபெடை யெனவொருமூன்றுப் மொழிமுதலிடைகடை மூன்றினும்வருமே, இவ்விதியால்-நீ-கு-உ-ம்-குற்றெழுத்தளபெடை. (௭)

தம்மையிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்பதன்றிமற்
றெம்மையிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா-லும்மை
யெரிவாய்நிரயத்து வீழ்வர்கொலென்று
பரிவதூஉஞ்சான்றோர் கடன்.

இ-ள். தம்மை-தங்களை, இகழ்ந்தமை-இகழ்ந்துபேசினவற்றை, தாம்பொறுப்பதன்றி-தாங்கள்பொறுப்பதல்லாமல், எம்மை-எங்களை, இகழ்ந்த-இகழ்ந்துபேசிய, வினைப்பயத்தால்-தீவினைபலனால், உம்மை-மறுபிறப்பில், எரிவாய்-தீயிடமாகிய, நிரயத்து-நரகத்தில், வீழ்வர்கொன்று-வீழ்வார்களென்று, பரிவதூஉம்-இரக்கங்கொள்வதும், சான்றோர்-பெரியோர்கள், கடன்-கடமை—எ-று. ॥ (இ-ம்) பெரியோர்கள் பிறர்வைதலைப்பொறுப்பதன்றியும்வைதவர்கள் நரகத்தில் வீழ்வார்களென் றிரங்குவார்கள் என்பதாம். சான்றோர்-எ, கடன்-ப, மற்றகொல்-அசைகள். (௮)

மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியெனப்பேர்பெற்ற
வைவாயவேட்கைய வாவினைக்-கைவாய்

ஈ௨ ஞ

றவு.

கலங்காமற்காத் துய்க்கு

மாற்றலுடையான்

விலங்காது ※ வீடு

பெறும்.

இ-ள். மெய்-உடலும், வாய்-வாயும், கண் - நேத்திரமும், மூக்கு-நாசியும், செவி-காதும், எ ன-என்றுசொல்லிய, பேர்பெற்ற-பெயர்கொண்ட, ஐவாய-ஐந்திடமாகிய, வேட்கை - ஆசையையும், அவாவினை-உளத்தால்வருமாசையும், கைவாய்-ஒழுக்கவழியில், கலங்காமல்-கலக்கமடையாமல், காத்து-காப்பாற்றி, உய்க்கும்-தன்னை நடத்தும், ஆற்றலுடையான்-வல்லமையுடையான், விலங்காது-தவறாது, வீடு-மோட்சவீட்டை, பெறும் - அடைவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற்காக்கும் வல்லமையுடையவன் மோட்சமடைவான் என்பதாம். ஆற்றலுடையான் - எ, பெறும்-ப, வீடு-செ. (இலக்கணத்திரட்டு) (கிடொன்றமே விளம்பப்படாப்பொருள்.) (௯)

துன்பமேமீதூரக் கண்டுந் துறவுள்ளா

ரின்பமேகாமுறுவ ரேழையா-ரின்ப

மிசைதோறுமற்றத னின்னாமைநோக்கிப்

பசைதல்பரியாதா ※ மேல்.

இ-ள். ஏழையார்-அறிவில்லார், துன்பமே - துன்பத்தையே, மீதூர-மேன்மேலும்வர, கண்டும்-பார்த்தும், துறவு-துறவறத்தை, உள்ளார்-நினையார், இன்பமே-இன்பத்தையே, காமுறுவர் - இச்சிப்பார், மேல்-மேலாயினோர், இன்பம்-இன்பம், இசைதோறும்-இசைந்துவருந்தோறும், அதன்-அவ்வின்பத்தால்வரும், இன்னாமை - துன்பத்தை, நோக்கி-பார்த்து, பசைதல்-அவ்வின்பத்திற்பொருந்துதலை, பரியாது-இச்சியார்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவில்லார் இன்பத்தையிச்சிப்பார் அறிவுள்ளார் அவ்வின்பத்தை இச்சியார் என்பதாம். ஏழையார்-எ, காமுறுவர்-ப, இன்பம்-செ, மேல் - எ, பரியாது-ப, அசைதல்-செ. சங்கத்தார் (அரியவிதிச்சூத்திரம்) (விகுதிகுன்றியும்விளங்குமுயர்திணை) இவ்விதியால் மேலென்றது விகுதிகுன்றியது.()

துறவு-முற்றிற்று.

எ-ம்-அதிகாரம்.

சினமின்மை.

அஃதாவது கோபமில்லாதிருக்குந் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

மதித்திறப்பாரு மிறக்கமதியாதா
மிதித்திறப்பாரு மிருக்க-மிதித்தேறி
யீயுந்தலைமே லிருத்தலாலஃதறிவார்
காயுங்கதமின்மை நன்று.

சி
னமின்மை.

இ-ள். மதித்து-கனஞ்செய்து, இறப்பாரும்-நடப்பவரும், இறக்க-நடக்கட்டும், மதியா-மதியாமல், மிதித்து-கனவீனஞ்செய்து, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க-நடக்கட்டும், மிதித்தேறி - ஈலால்துதித்தேறி, ஈயும்-ஈயானதும், தலைமேல் - சிரசின்மேல், இருத்தலால்-இருக்கையால், அஃது-அவ்வீயினியல்பை, அறிவார்-அறிபவர்கள், காயும்-கோபிக்கும், கதமின்மை-கோபமில்லாதிருக்கை, நன்மை-நல்லது—எ-று. ※ (இ-ம்) மதித்துநடப்பவரும் நடக்கட்டும் மதியாது நடப்பவரும் நடக்கட்டும் அடிமேலேறிய ஈ முடிமேலேறியிருத்தலா லத்தன்மையறிபவர் பிறர்மேற் கோபமில்லாதிருக்கை நன்று என்பதாம். கதமின்மை-எ, நன்று-ப. (ச)

தண்டாச்சிறப்பிற்றம் மின் ※ னுயிரைத்தாங்காது
கண்டுழியெல்லாந் துறப்பவோ-மண்டி
யடிபெயராதாற்ற விளிவந்தபோழ்தின்
முடிகிற்குமுள்ளத் தவர்.

இ-ள். மண்டி-நெருங்கி, அடி-பாதங்களை, பெயராது-பெயர்த்துவையாமல், ஆற்ற-மிகவும், இளி - இழிவு, வந்தபோழ்தில்-வந்தகாலத்தில், முடிகிற்கும் - (எண்ணியவற்றை) முடிக்கும், உள்ளத்தவர்-மனவலியுள்ளோர், தண்டா-கெடாத, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, தம்-தம்முடைய, இன்னுயிர்-இனியவுயிரை, தாங்காது - காக்காமல், கண்டுழியெல்லாம்-கோபங்கண்டவிடமெல்லாம், துறப்பவோ -உயிரைவிடுவார்களோ—எ-று. ※ (இ-ம்) மிகவுமிழிவுவந்தகாலத்தில் நினைத்தவற்றை முடிக்குமனவலியுடையோர் கோபங்கண்டவிடத்திலுயிரைவிடார்கள் என்பதாம். உள்ளத்தவர்-எ, துறப்பவோ-ப, (தருக்கசங்கிரகம்) [உயிர்தானுடலென்றும் வெவ்வேறாகும்.] (உ)

காவாதொருவன்றன் வாய்திறந்துசொல்லுஞ்சொ
லோவாதேதன்னைச் சுடுதலா-லோவாதே

யாய்ந்தமைந்தகேள்வி யறிவுடையாரெஞ்ஞான்றுங்
காய்ந்தமைந்தசொல்லாற் கறுத்து.

இ-ள்: காவாது - (நாவைக்) காக்காமல், ஒருவன்-ஒருவன், வாய்திறந்து-வாயைத்திறந்து, சொல்லுஞ்சொல்-சொல்லுங்கடுஞ்சொற்கள், ஓவாது-ஒழியாமல், தன்னை-வைதவனையே, சுடுதலால்-சுடலால், ஓவாது-ஒழியாமல், ஆய்ந்து - பலநூலாராய்ந்து, அமைந்த-நிரம்பிய, கேள்வி-கல்வி, அறிவுடையார்-விவேகமுடையார், எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும், காய்ந்து-கோபித்து, அமைந்த - கொடுமை நிறைந்தசொற்களை, கறுத்து-சீறி, சொல்லார்- சொல்லார்கள்-எ-று.
※ (இ-ம்) ஒருவன்நாவைக்காவாது பிறனைவைதசொல்லானவை தன்னைச்சுடுதலால் கல்வியறிவுடையா ரெக்காலத்திலும் கோபித்துக்

கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம். அறிவுடையார்-எ, சொல்லார்-ப, அமைந்த-செ, ஏகாரமிரண்டும்-அசைகள். (௩)

நேர்த்துநிகரல்லார் நீரல்லசொல்லியக்கால்
வேர்த்துவெகுளார் விழுமியோ-ரோர்த்ததனை
யுள்ளத்தானுள்ளி யுரைத்துராயூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண்முட்டுமாங் கீழ்.

இ-ள். விழுமியோர் - பெரியோரானவர், நிகரல்லார்- ஒப்பில்லார், நேர்த்து-எதிர்த்து, நீரல்ல-குணமில்லாச்சொற்களை, சொல்லியக்கால்-சொன்னால், வேர்த்து - மனம்புழுங்கி, வெகுளார் -கோபியார், கீழ்-கீழ்மகன், ஓர்த்து-ஆராய்ந்து, அதனை- வைததனை, உள்ளத்தால்-மனத்தால், உள்ளி-நினைந்து, உராய்-சென்று, ஊர்- ஊரார், கேட்ப-கேட்க, உரைத்து - சொல்லி, துள்ளி- குதித்து, தூண்-தூணில், முட்டும் - முட்டிக்கொள்வான்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர் தமக்கொப்பில்லார் கொடுஞ்சொற்களைச் சொன்னாற் கோபியார் கீழானவன் பிறன்வைததனை நினைத்து ஊரார்க்குச்சொல்லித் தூணில் முட்டிக்கொள்வான் என்பதாம். விழுமியோர்-எ, வெகுளார்-ப, கீழ்-எ, முட்டும்-ப, நேர்த்து-ஓர்த்து-விகாரம். (நன்னூல்வினையியல்-௨௯-சூத்திரம்) [பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற்- சொல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே, இவ்விதியால் முட்டும்என்றது-முட்டுவானென்றாயிற்று.] (௪)

இளையானடக்க மடக்கங்கிளைபொரு
ளில்லான்கொடையே கொடைப்பய-னெல்லா
மொறுக்குமதுகை யுரனுடையாளன்
பொறுக்கும்பொறையே பொறை.

இ-ள். இளையான் - இளமையுடையவன், அடக்கம்-ஐம்பொறிகளையடக்குதல், அடக்கம்-அடக்கமாவது, கிளை - வளரும், பொருள்-திரவியம், இல்லான்-இல்லாதவன், கொடையே-கொடுத்தலே, பயன்-பிரயோசனமுள்ள, கொடை-கொடையாவது, எல்லாம்- யாவும்,

[illegible], மதுகை-[illegible]யும், உரன் - பலத்தையும், உடையாளன்-உடையசுத்தவீரன், பொறுக்கும்-பொறுக்கின்ற, பொறையே-பொறுமையே, பொறை - பொறுமையாவது—எ-று. ❊ (இ-ம்) இளையவன் ஐம்பொறியடக்குதலேயடக்கமாகும், இல்லாதவன்கொடுக்கிறதே கொடையாகும், சுத்தவீரன்பொறுக்கிறதே பொறுமையாகும் என்பதாம். அடக்கம்-எ, அடக்கம்-ப, கொடை-எ, கொடை-ப, பொறை-எ, பொறை-ப. (௫)

கல்லெறிந்தன்ன கயவர்வாயின்னாச்சொ
லெல்லாருங்காணப் பொறுத்துய்ப்ப-ரோல்லை

யிடுநீற்றூற்பையவித்த நாகம்போற்றத்தம்
குடிமைபான்வாதிகப் பட்டு.

இ-ள். இடு-மந்திரித்திடும், நீற்றால்-திருநீற்றால், ஊல்லை-சீக்கிரம், பை-படம், அவித்த-அடங்கிய, நாகம்போல்-நாகத்தைப்போல், தத்தம்-தங்கள்தங்களுடைய, குடிமையால்-குடிப்பிறப்பால், வாதிக்கப்பட்டு-ஒறுக்கப்பட்டு, கல்-கல்லை, எறித்தனன் - எறிந்தாற்போலும், கயவர் - கீழானவர்கள், வாய்- வாயில்வரும், இன்னாச்சொல்-கொடுஞ்சொற்களை, எல்லாரும் - யாவரும், காண- அறிய, பொறுத்துப்பர்-சகித்துநடப்போர்பெரியோர்—எ-று. ※ (இ-ம்) மந்திரித்ததிருநீற்றாலடங்கிய நாகம்போலப் பெரியோர் தங்கள்குலவொழுக்கத்திற் கஞ்சிக் கீழ்மக்கள்சொல்லிய கொடுஞ்சொற்களைப்பொறுத்து நடப்பார் என்பதாம். பெரியோர்-தோன்றாஎழுவாய், உப்பவர்-ப, இன்னாச்சொல்-செ. (௬)

※ மாற்றாராய்நின்றுதம் மாறேற்பார்க்கேலாமை
யாற்றாமையன்னா ரறிவுடையா-ராற்றாமை
நேர்த்தின்னாமற்றவர் செய்தக்காற்றாமவரைப்
பேர்த்தின்னாசெய்யாமை நன்று.

இ-ள். மாற்றாராம்-பகைவராய், நின்று-நின்று, தம்-தம்மோடு, மாறேற்பார்க்கு-மாறுபடுமவர்க்கு, ஏலாமை - பொருந்தாமையே, ஆற்றாமை-வல்லமையில்லாமை, என்னார் - என்றுசொல்லார், அறிவுடையார்-அறிவுளார், ஆற்றாமை-பொறுத்தற்கரியவை, நேர்த்து- எதிர்த்து, இன்னா-துன்பங்களை, அவர் -அப்பகைவர், செய்தக்கால்-செய்தால், தாம்-தாங்கள், அவரை-அப்பகைவரை, பேர்த்து - மீண்டு, இன்னா - தீங்குகளை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று-நல்லது—எ-று. ※ (இ-ம்) தம்முடனெதிர்ப்பவர் மேலெதிராதிருத்தலை வல்லமையில்லாமையென் றறிவுடையோர்சொல்லார்-பகைவர் துன்பஞ்செய்தால் அவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யாதிருத்தலே நல்லது என்பதாம். அறிவுடையார்-எ, என்னார்-ப, மற்று-அசை. (அவிநயம்) [நெடின்மிகவருத னெடிற்செய்யுளென்ப.] (எ)

நெடுங்காலமோடினு நீசர்வெகுளி
கெடுங்காலமின்றி பரக்கும்-மடுங்காலை
நீர்கொண்டவெப்பம் போற்றானேதணியுமே
சீர்கொண்டசான்றோர் சினம்.

இ-ள். நீசர்-கீழ்மக்களுடைய, வெகுளி - கோபமானது, நெடு
ங்காலம்-அநேககாலம், ஓடினும்-சென்றாலும், கெடுங்காலம்- கெட்
டுப்போங்காலம், இன்றி-இல்லாமல், பரக்கும்-வளர்ந்துநிற்கும், சீ
ர்-சிறப்பை, கொண்ட-கொண்டிருக்கிற, சான்றோர் - பெரியோர்,
சினம்-கோபமானது, அடும்-காய்ச்சும், காலை - காலத்தில், நீர்-நீரா

னது, கொண்ட-கொண்டிருக்கிற, வெப்பம்போல்-உஷ்ணம்போ
ல், தானே-தனக்குத்தானே, தணியும்-ஆறும்—எ-று. ※ (இ-ம்) கீழ்
மக்கள்கோபம் நெடுநாட்சென்றாலும் பெருகிநிற்கும் பெரியோர்
கோபம் நீர்கொண்ட வெப்பம்போலத் தனக்குத்தானே தணியும்
என்பதாம். நீசர்வெகுளி-எ, பரக்கும்-ப, சான்றோர்சினம்-எ, த
ணியும்-ப, ஏ-அசை. (௮)

உபகாரஞ்செய்ததனை யோராதேதங்க
ணபகாரமாற்றச் செயினு-முபகாரந்
தான்செய்வதல்லாற் றவற்றினாற்றீங்கூக்கல்
வான்றோய்க்குடிப்பிறந்தார்க் கில்.

இ-ள். உபகாரம்-உதவி, செய்ததனை-செய்ததை, ஓராது- அறி
யாது, தங்கண்-தம்மிடத்து, அபகாரம்-ஒருவபகாரத்தை, ஆற்ற-மி
கவும், செயினும்-செய்தாலும், உபகாரம்-உதவியை, தாம்-தாங்கள்,
செய்வதல்லால்-செய்வதல்லது, தவற்றினால் - (அவர்செய்த) குற்ற
த்தால், தீங்கு-பொல்லாங்கை, ஊக்கல்-செய்தல், வான்-பெருமை,
தோய்-நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு - நற்குடியிற்பிறந்தார்க்கு, இ
ல்-இல்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவர் உபகாரத்தையறியாது அபகார
த்தைச்செய்தாலும் நற்குடியிற்பிறந்தா ருபகாரஞ்செய்வதே யல்
லாது அபகாரஞ்செய்யார் என்பதாம். ஊக்கல்-எ, இல்-ப, தீங்கு-
செய், வான்றோய்குடி-உயர்ந்தகுடியெனினுமாம். (௯)

※ கூர்த்துநாய்கௌவிக் கொளக்கண்டுந்தம்வாயாற்
போர்த்துநாய்கௌவினா ரீங்கில்லை நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள்கீழாய சொல்லியக்காற்சொல்பவோ
மேன்மக்கடம்வாயான் மீட்டு.

இ-ள். நாய் - நாயானது, கூர்த்து - கோபமிகுத்து, கௌவிக்கொள - கடித்துக்கொள்ள, கண்டும் - பார்த்தும், பேர்த்து - மீண்டு, நம் - நம்முடைய, வாயால் - வாயினால், நாய் - கடித்தநாயை, கௌவினர் - கடித்தவர், ஈங்கு - இவ்வுலகில், இல்லை - இல்லை, நீர்த்தன்றி - குணமில்லாமல், கீழ்மக்கள் - கீழானவர்கள், கீழாய - இழிவானசொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், மேன்மக்கள் - மேலானவர்கள், தம்வாயால் - தங்கள்வாயால், மீட்டு - மறுத்து, சொல்பவோ - சொல்வார்களோ — எ-று. ※ (இ-ம்) நாய்கடிக்கக்கண்டுந் தங்கள் வாயாற்கடித்த நாயைக்கடித்தவர்களிவ்வுலகிலில்லை கீழானவர்கள் இழிவானசொற்களைச் சொன்னால் மேலானவர்களன்றுஞ்சொல்லார்கள் என்பதாம். மேன்மக்கள்-எ, சொல்பவோ-ப, கீழானவற்றை-செ, (அவிநயம்) [ஏற்றுப்பயிலலோற்றியற்செய்யுள்.] (௰)

சினமின்மை-முற்றிற்று.

௮-ம்,

அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

அஃதாவது-பொருளமையையுடைத்தாயிருக்குந் தன்மையாம்.

கோதையருவிக் குளிர்வரைநின்றுட
பேதையோடியாது முறையத்த-பேதை
புரைப்பித்திதைந்துலாக்கு மொல்லும்வகையான்
வழுக்கிக்கழிதலே நன்று.

இ-ள்.

கோதை-மாலைபோல்வீழும்,

அருவி-ஆற்றைப்பொரு

ந்திய, குளிர்-குளிர்ந்த, வரை-மலைகளையும், நாட-நாட்டையுமுடை யபாண்டியனே, பேதையோடு-அறிவிலானுடன், யாதும்-ஒன்றை யும், உரையற்க-சொல்லாதிருப்பாயாக, பேதை-அவ்வறிவிலான், உரைப்பின்-ஒன்றைச்சொன்னால், சிதைந்து-கெடும்படி, உரைக்கு ம்-சொல்வான், (ஆகலால்) ஒல்லும்-பொருந்தும், வகையால்-வித த்தால், வழுக்கி-தப்பி, கழிதல்-(அவனைவிட்டு) நீங்குதல், நன்று-ந ல்லது—எ-று. ❊ (இ-ம்) பாண்டியனே அறிவீனனுடன் ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பாயாக சொன்னால் சிதைவுபடச்சொல்வான் ஆகை யால் அவனைவிட்டு நீங்குதல் நல்லதென்பதாம். கழிதல்-எ, நன்று-ப, அறிவிலான்-செ, (தொன்னூல்விளக்கம்) [எதிர்மறையேவற் கேலே யல்லே-யன்மமோவற்க வாகுமொருமை-யாயினன்மீ னற்பீர்பன் மை] இவ்விதியால் அற்கவிகுதி ஏவலொருமைக்கண்வந்தது. (க)

நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது
தாரித்திருத்த றகுதிமற்-றோரும்
புகழ்மையாக்கொள்ளாது பொங்குநீர்ஞாலஞ்
சமழ்மையாக்கொண்டு விடும்.

இ-ள். நேரல்லார்-ஒப்பில்லாதவர், நீரல்ல-குணமில்லாச்சொற் களை, சொல்லியக்கால்-சொன்னால், தாரித்திருத்தல்-பொறுத்திருத் தல், தகுதி-பொறுமை, மற்று-அதைப்பொறுக்காவிட்டால், புகழ் மையாக-புகழ்ச்சியாக, கொள்ளாது-கொள்ளாமல், பொங்கு-மிகு ந்த, நீர்-நீர்சூழ்ந்த, ஞாலம்-பூமி, சமழ்மையா-தாழ்மையாக, கொ ண்டுவிடும்-கொள்ளும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) தமக்கொப்பில்லார் தா ழ்வானவைகளைச் சொன்னால் பொறுத்துக் கொள்ளல்-பொறுமை- பொறுவிட்டா லுலகம் புகழ்ச்சியாகக் கொள்ளாது இகழ்ச்சியாகக் கொள்ளும் என்பதாம். ஞாலம்-எ, கொண்டுவிடும்-ப, மற்று ஓரும் அசைகள். (உ)

காதலார்சொல்லுங் கடுஞ்சொலுவந்துரைக்கு
மேதிலாரின்சொலிற் றீதாமோ-போதெலா

மாதர்வண்டார்க்கு மலிகடற்றண்சேர்ப்ப
வாவதறிவார் பெறின்.

இ-ள். போதெலாம் - மலர்களெல்லாம், மாதர் - அழகிய, வண்டுகள், ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், மலி - நிறைந்த, கடல் - கடலையுடைய, தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - கரையையுடையபாண்டியனே, ஆவது - ஆகவேண்டியதன்மையை, அறிவாளர் - அறிந்தவரை, பெறின் - பெற்றால், காதலார் - தம்மிடத்தில்விருப்புள்ளோர், சொல்லும் - சொல்லுகின்ற, கடுஞ்சொல் - கொடுஞ்சொல்லானது, ஏதிலார் - பகைவர், உவந்துரைக்கும் - மகிழ்ந்துசொல்லும், இன்சொலின் - இனியசொல்லைப் பார்க்கிலும், தீதாமோ - குற்றமாகுமோ—எ-று. ❊ (இ-ம்) பாண்டியனே சிநேகர்சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லானது பகைவர் சொல்லுமினியசொல்லைப்பார்க்கிலுங் குற்றமாகுமோ என்பதாம். கடுஞ்சொல்-எ, தீதாமோ-ப. (௫)

❊ அறிவதறிந்தடங்கி யஞ்சுவதஞ்சி
யுறுவதுலகுவப்பச் செய்து-பெறுவதனா
லின்புற்றுவாழு மியல்புடையாரெஞ்ஞான்றுந்
துன்புற்றுவாழ்த லரிது.

இ-ள். அறிவது - அறியத்தக்கதை, அறிந்து - தெரிந்து, அடங்கி - அடங்கி, அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதற்கு, அஞ்சி - பயந்து, உறுவது - செய்யத்தகுவதை, உலகு - உலகத்தார், உவப்ப - மகிழ, செய்து - செய்து, பெறுவதனால் - பெறும்பலனால், இன்புற்று - இன்பமடைந்து, வாழும் - வாழுகின்ற, இயல்புடையார் - குணமுடையார், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், துன்புற்று - துன்பமடைந்து, வாழ்தலரிது - வாழ்தலில்லை—எ-று. ❊ (இ-ம்) அறியத்தகுவதையறிந்து அஞ்சத்தகுவதற்கஞ்சிச் செய்யத்தகுவதைச்செய்து பெறும்பலனால் இன்பம்பொருந்தில்வாழுங்குணமுடையோர் துன்பம் பொருந்திவாழ்தலில்லை என்பதாம். வாழ்தல்-எ, இல்லை-ப, (அவிநயம்) குன்றியிருதல் குறியீடச்செய்யுள். [யாப்பருங்கலத்திலுங்காண்க.] (௬)

வேற்றுமையின்றிக் கலந்திருவர்நட்டக்காற்
றேற்றாவொழுக்க மொருவன்க-ணுண்டாயி

ஒ. செற்றமையுடைநகம்பொறுமையித்
தாற்றுசேதாரவிட்க.

இ-ள். வேற்றுமை-வேறுபடுங்குணம், இன்றி-இல்லாது, கலந்து-பொருந்தி, இருவர் - இரண்டுபேர், நட்டக்கால் - சிநேகித்தால், தேறு-தெளியாத, ஒழுக்கம்-நடக்கை, ஒருவன்கண்-ஒருவனிடத்து, உண்டாயின் - உண்டானல், ஆற்றும் - (கோப) மடக்கும், அளவும்-அளவும், பொறுக்க-பொறுக்கக்கடவன், பொறுஇயின்-பொறுக்காமலின், ஆற்றுது-(அவன்) குற்றத்தைத்தாற்றுமல், தாவிடல்-

பொறையுடைமை.

௬௯

அவனட்பைவிடுக—எ-று. * (இ-ம்) வித்தியாசமில்லாமல் இருவர்கலந்துசிநேகஞ்செய்யில் ஒருவனிடத்து நன்னடக்கை இல்லாவிடில் மற்றவன் பொறுக்குமளவும் பொறுக்கக்கடவன் பொறுவிட்டால் ஆற்றுமல் சிநேகத்தைவிடக்கடவன் என்பதாம். ஒருவன்-எ, தாவிடல்-ப, நட்பினை-செ, எ-அசை. (௫)

இன்றுசெயினு மினியவொழிகென்று
தன்னையோதாரேறி னல்லது-துன்னிக்
கலந்தாரைக்கைவிடுதல் கானகநாட
விலங்கிற்கும்விள்ள லரிது.

இ-ள். கானகம்-காட்டையும், நாட - நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, இன்னா-துன்பங்களை, செயினும்- ஒருவர்செய்தாலும், இனிய-இனியனவாவெண்ணி, ஒழிகென்ற-கோபம்நீங்கென்ற, தன்னையேதான்- தன்னைத்தானே, நோவினல்லது - நோவுவதல்லாமல், துன்னி-நெருங்கி, கலந்தாரை-சிநேகித்தவரை, கைவிடுதல் -விட்டுவிடுதல், விலங்கிற்கும்-மிருகத்திற்கும், விள்ளல்- வேறுபடல், அரிது - அருமை—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே ஒருவர் துன்பஞ்செயினும் இன்பமாகநினைத்துத் தன்னை நொந்துகொள்வதேயல்லாது நேசித்தாரை விட்டுவிடுதலாகாது மிருகத்திற்கும் பிரிதலரிது என்பதாம். கைவிடுதல்-எ, அரிது-ப, கலந்தாரை-செ. (௬)

பெரியார்பெருநட்புக் கோடறுஞ்செய்த
வரியபொறுப்ப வென்றன்றோ-வரியரோ
※ வொல்லெனருவி யுயர்வரைநன்னாட
நல்லசெய்வார்க்குத் தமர்.

இ-ள். ஒல்லென்-ஒல்லென்னுஞ்சத்தமுள்ள, அருவி- யாற்றைப்பொருந்திய, உயர்-உயர்ந்த, வரை - மலையையும், நன்னாட-நல்ல நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, தாம் - தாங்கள், செய்த-செய்த, அரிய - அரியகுற்றங்களை, பொறுப்ப - பொறுப்பார்கள், என்றன்றோ-என்றல்லவோ, பெரியார்- பெரியோர்களுடைய, பெருநட்பு- பெரியசிநேகத்தை, கோடல்-கொள்ளுதல், நல்ல-நன்மைகளை, செய்வார்க்கு - செய்பவர்களுக்கு, தமர்-சுற்றத்தார், அரியரோ - இடையார்களோ—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே தாங்கள்செய்த குற்றங்களைப் பொறுப்பார்களென்றல்லவா பெரியோர்கள் சிநேகஞ்செய்தல் நன்மைகளைச்செய்பவர்களுக் குறவினர்இடையார்களோ என்பதாம். தமர்-எ, அரியரோ-ப, (தண்டியலங்காரம்) [இடபமெனப்படுபவை மலைநாடியாறே.] (௭)

வத்திமத்றாற்றப் பசிப்பினும்பண்பிலார்க்
கத்றமரிய வுரையற்க-வற்ற .

பொறையுடைமை.

மறைக்குந் துணையார்க்

குரைப்பவே தம்மைத்

துறக்குந் துணிவிலா தார்.

இ-ள். வற்றி - உடல்மெலிந்து, ஆற்ற-மிகவும், பசிப்பினும்-பசித்தாலும், பண்பிலார்க்கு- நட்புக்குணமில்லாதார்க்கு, அற்றம்-வறுமையை, அறிய-தெரிய, உரையற்க-சொல்லாதிருப்பாயாக, அற்றம்-வறுமையை, மறைக்கும்-நீக்கும், துணையார்க்கு-அளவினையுடையார்க்கு. தம்மை-தம்முயிரை, துறக்கும் - விட்டுவிடும், துணிவிலாதார் - துணிவுகொள்ளாதார், உரைப்ப - சொல்வார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்). உடல்மெலிந்து மிகப்பசித்தாலும் நட்புக்குணமில்லாதவர்க்கு வறுமையைச்சொல்லாதே உயிர்விடத்துணியாதவர்கள் வறுமை

பைநீக்குவார்க்குச் சொல்வார்கள் என்பதாம். துணிவிலாதார்-எ, உரைப்ப-ப, ஏ-அசை. (அ)

இன்பம்பயந்தாங் கிழிவுதலைவரினு
மின்பத்தின்பக்க
மிருந்தைக்க-வின்ப
மொழியாமைகண்டாலு
மோங்கருவிநாட
பழியாகாவாறே தலை.

இ-ள்.

ஓங்கு-உயர்ந்த, அருவி - ஆற்றைப்பொருந்திய, நாட- நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, இன்பம்பயந்து - முன்னின்பத்

னைக்கொடுத்து, ஆங்கு - (பின்) அவ்விடத்து, இழிவு - துன்பம், தலைவரினும்-முதன்மையாகவந்தாலும், இன்பம் - இன்பத்தினை, பக்கம்-பக்ஷம், இருந்தைக்க-நீங்கினாற்போலும், இன்பம்-அவ்வின்பமானது, ஒழியாமை - நீங்காது, கண்டாலும் - தம்மிடத்துவந்தாலும், பழியாகா - தமக்குப்பழியாகாத, ஆறே -நெறியே, தலை - தலைமை—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே முன்னின்பம்வந்து பின்துன்பம் வருமேயானால் அவ்வின்பம் நீங்கினாற்போலும் துன்பம் நீங்காதிருந்தாலுங் குற்றமற்றவழியிலே வந்தவின்பமே முதன்மை என்பதாம். ஆறு-எ, தலை-ப. (௬)

தான்கெடினுந்தக்கார்கே டெண்ணற்கதன் ※ னுடம்பி
னூன்கெடினுமுண்ணார்கைத் துண்ணற்க-வான்கவித்த
வையகமெல்லாம் பெறினுமுரையற்க
பொய்யோடிடைமிடைந்த சொல்.

இ-ள். தான்கெடினும்-தான்கெட்டாலும், தக்கார்-தன்னைக்கெடுக்குந்தன்மையாருக்கு, கெடு-பொல்லாங்கை, எண்ணற்க-நினையாதிருப்பாயாக, தன்னுடம்பின்-தன்னுடலின், ஊன்கெடினும்-மாமிசங்கெட்டாலும், உண்ணார்-உண்ணப்படாதார், கைத்து-கைப்பொருளை, உண்ணற்க-உண்ணாதிருப்பாயாக, வான்கவித்த-ஆகாயமூடிய, வையகமெல்லாம் - உலகமெல்லாம், பெறினும் - பெற்றாலும், பொய்யோடு- பொய்யுடன், இடைமிடைந்த - நெருங்கிய, சொல்-

பொறையுடைமை.

சொல்லை, உரையற்க-சொல்லாதிருப்பாயாக—எ-று. ※ (இ-ம்) தான் கெட்டாலும் பிறர்க்குக்கேடுசெய்யாதே உண்ணத்தகார் வீட்டிலுண்ணாதே உலகமெல்லாம் பெற்றாலும் பொய்சொல்லாதே என்பதாம். ஒருவன்-எ, எண்ணற்க-ப, கேட்டை-செ, ஒருவன்-எ, உண்ணற்க-ப, கைத்தை-செ, ஒருவன்-எ, உரையற்க-ப, சொல்லை-செ, (தருக்கசங்கிரகம்) [கதிரோன்வரைப்பிற் கட்டனலுடம்பு.] (௰)

பொறையுடைமை-முற்றிற்று.

௯-ம்-அதிகாரம்.

பிறர்மனை நயவாமை.

அஃதாவது பிறருடைய மனைவியை இச்சியாமையாம்.

அச்சம்பெரிதா லதற்கின்பஞ்சிற்றளவா
னிச்சனினையுங்காற் கோக்கொலையா-னிச்சலுங்
கும்பிக்கேகூர்த்த வினையாற்பிறன்றார
நம்பற்கநா ணுடை யார்.

இ-ள். நாணுடையார்-நாணமுள்ளோரே, அச்சம்-பயம், பெரிது-பெரியது, அதற்கு-அப்பயத்திற்கு, இன்பம் - இன்பமானது, சிற்றளவு-சிறியவளவினையுடையது, நிச்சம்-தினமும், நினையுங்கால்-எண்ணுமிடத்து, கோ-அரசனால்வரும், கொலையாம்-ஆக்கினையாம், நிச்சலும்-தினமும், கும்பிக்கே-நரகத்திற்கே, கூர்த்த-மிகுந்த, வினையால்-தீவினைவருமாதலால், பிறன்-அயலானுடைய, தாரம்-மனையாளை, நம்பற்க-நம்பாதிருப்பீர்களாக—எ-று. ※(இ-ம்) நாணமுடையவர்க்களேபயம்பெரிய் து அப்பயத்தால்வரும்இன்பம்சிறியதுஇராஜதண்டனைவரும்நரகத்துக்கேதுவாம் பாவம்வருமாகையால்பிறர்மனையாளை இச்சியாதிருங்கள்என்பதாம். ஆல்-மூன்றும்-அசைகள், நாணுடையார்-எ, அண்மைவிளி-நம்பற்க-ப, பிறன்றாம்-செ (தொல்காப்பியம் விளிமரபு-ங-சூத்திரம்) [அண்மைச்சொல்லேயியற்கையாகும்] (௪)

※ அறம்புகழ்கேண்மை பெருமையிந்நான்கும்
பிறன்றாரநச்சுவார்ச் சேரா-பிறன்றார
நச்சுவார்ச்சேரும் பகைபழிபாவமென்
றச்சத்தோடிந்நாற் பொருள்.

இ-ள். பிறன்-அயலானுடைய, தாரம்-மனைவியை, நச்சுவார்-இச்சிப்பவர்களை, அறம் - தருமமும், புகழ் - கீர்த்தியும், கேண்மை-சிநேகமும், பெருமை-மேன்மையும், இந்நான்கும்-இந்தநாற்பொருளும், சேரா-அடையாவாம், பிறன்-பிறனுடைய, தாரம்-மனைவியை, நச்சுவார்-இச்சிப்பவர்களை, பகை-விரோதமும், பழி-இகழ்ச்சியும்,

பாவம்-அதருமமும், என்று-என்றுசொல்லிய, அச்சத்தோடு-பயத்தோடு, இந்நாற்பொருள் - இந்நாற்பொருள்களும், சேரும்-அடையும்——எ-று. ※ (இ-ம்) பிறன்மனைவியை இச்சிப்பவரை புண்ணியம் கீர்த்தி-சினேகம்-மேன்மை-இந்நான்குஞ்சேராவாம் பிறன்மனைவியை இச்சிப்பவரை பகை-பழி-பாவம்-பயம் - இந்நான்குஞ்சேரும் என்பதாம். நான்கும்-எ, சேரா-ப, நாற்பொருள்-எ, சேரும்-ப, (தண்டியலங்காரம்) (விரவத்தொடுப்பது சமநிலையாகும்) இது மூவினங்கலந்த சமநிலையணி. (உ)

புக்கவிடத்தச்சம் போதரும்போதச்சந்
துய்க்குமிடத்தச்சந் தோன்றாமற்-காப்பச்ச
மெக்காலுமச்சந் தருமாலெவன்கொலோ
வுட்கான்பிறனில் புகல்.

இ-ள். புக்கவிடத்து-பிறன்மனையாளிடத்திற் போகும்போது, அச்சம்-பயம், போதரும்போது-வரும்போது, அச்சம்-பயம், துய்க்குமிடத்து-அநுபவிக்கும்போது, அச்சம்-பயம், தோன்றாமல்-புணர்ச்சிதோன்றாமல், காப்பு-காத்தல், அச்சம்-பயம், எக்காலும்-எந்நாளும், அச்சம்-பயத்தை, தருமால்-(கொடுக்கும்) ஆகையால், உட்கான்-அஞ்சாதவனாய், பிறனில் - பிறன்மனையாளிடத்து, புகல்-பிரவேசித்தல், எவன்கொல்-என்னபலன்குறித்தோ——எ-று. ※ (இ-ம்) பிறன்மனையாளிடத்துப்போகும்போதுபயம், வரும்போதுபயம், அநுபவிக்கும்போதுபயம், புணர்ச்சிதோன்றாது காத்தலும்பயம், எந்நாளும் பயமாகையால் அஞ்சாது பிறன்மனையாளிடத்துப் பிரவேசித்தலென்னபயன் என்பதாம். புகல் - எழுவாய், எவன்கொல்-பயனிலை, பிறனில்-செய்யுள். (௩)

காணிற்குடிப்பழியாங் கையுறிற்காற்குறையு
மாணின்மைசெய்யுங்கா லச்சமா-நீணிரயத்
துன்பம்பயக்குமாற் றுச்சாரிநீகண்ட
வின்பமெனக்கெனைத்தாற் கூறு.

இ-ள். துச்சாரி-காமுகனே, காணில் - (பிறன்மனையாளைக்கூடு கையிற்) கண்டால்; குடி-தன்குடிக்கு, பழியாம்-இகழ்ச்சியாம், கையுறில்-அகப்படில், கால்குறையும்-கால்வெட்டப்படும், மாண்-பெருமை, இன்மை-இல்லாமை, செய்யுங்கால்-செல்லுமிடத்து, அச்சமாம்-பயமாகும், நீள்-நீண்ட, நிரயத்து - நரகத்தில், துன்பம்-துயரத்தை, பயக்குமால்-கொடுக்குமாகையால், நீசண்ட-நீயறிந்த, இன்பம்-இன்பமானது, எனைத்து-எத்தன்மையுடையது, எனக்கு-என்றனுக்கு, கூறு-சொல்லு — எ-று. ❊ (இ-ம்) காமுகனே பிறன்மனைவியைக்கூடுகையிற்கண்டா லவன்குடிக்குப்பழிப்பாம் அகப்படில் கால்குறைந்துபோம் அநுபவிக்கும்போது பயமாகும் நரகத்தில் துயரத்

பிறர்மனைநயவாமை.

ஸ்ரீ

தைக்கொடுக்கும் நீகண்டவின்பம் எத்தன்மையுடையது எனக்குச் சொல் என்பதாம். நீ-எ, கூறு-ப, இன்பம்-செ, ஆல்-அசை. (௪).

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியாரினத்தாய்க்
கொம்மைவரிமுலையா டோண்மரீஇ-யும்மை
வலியாற்பிறர்மனைமேற் சென்றாரேயிம்மை
யலியாகியாடியுண் பார்.

இ-ள். செம்மை-செவ்வையானமனம், ஒன்றின்றி-ஒன்றில்லாது, சிறியவர்-சிறியார்கள், இனத்தராய்-இன்பமுடையவராய், கொம்மை-திரட்சியும், வரி-தேமலையும்பொருந்திய, முலையார்-முலைகளையுடையபெண்ணின், தோள்-தோள்களை, மரீஇ-பொருந்தி, உம்மை-முற்பிறப்பில், வலியால்-தமதுவல்லமையால், பிறர்-அந்நியருடைய, மனைமேல்-மனையவளிடத்தில், சென்றார்-போனவர்கள், இம்மை-இப்பிறப்பில், அலியாகி-பேடிகளாகி, ஆடி-கூத்தாடி, உண்பார்-உண்பார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) நன்மனமில்லாதசிறியவர்கள் இயல்பினையுடையவர்களாய் முற்பிறப்பில் தமதுவல்லமையால்பிறர் மனைவியைச்சேர்ந்தவர்கள் இப்பிறப்பில் பேடிகளாய்க் கூத்தாடி உண்பார்கள் என்பதாம். சென்றார்-எ, உண்பார்-ப, ஏ-அசை. (௫)

பல்லாரறியப் பறைபறைத்துநாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ்செய்து கடிபுக்க-மெல்லியற்
காதன்மனையாளு மில்லாளாவென்றொருவ
னேதின்மனையாளை நோக்கு.

இ-ள். நாள்-சுபதினத்தை, கேட்டு - கேட்டு, பல்லார்-பலரும், அறிய-அறியும்படி, பறையறைத்து-மணப்பறையடித்து, கல்யாணஞ்செய்து-விவாகம்பண்ணி, கடி-காவில், புக்க-புகுந்த, மெல்-மெல்லிய, இயல்-இயல்பினையுடைய, காதல்-இச்சிக்கப்பட்ட, மனையாளும்-மனைவியும், இல்லாளா-மனைவியாக, ஒருவன்-ஒருவன், எதில்-அயலாருடைய, மனையாளை - மனைவியை, நோக்கு - பார்க்கும்பார்வை, என்-யாது—எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவன் பிறன்மனையாளைத் தன் மனையாகப் பார்க்கும்பார்வை என்ன. என்பதாம். நோக்கு-எ, என்-ப, எதின் மனையாளை-செ. (௬)

அம்பலயலெடுப்ப வஞ்சித்தமர்பரீஇ
வம்பலன்பெண்மரீஇ மைந்துற்று-நம்பு
நிலைமையினெஞ்சத்தான் றுப்புரவுபாம்பின்
றலைநக்கியன்ன துடைத்து.

இ-ள். அயல்-அயலார், அம்பலெடுப்ப-புறங்கூற, அஞ்சி-பயந்து, தமர்-உறவினர், பரீஇ-வருந்த, வம்பலன் - அயலானுடைய, பெண்-மனையாளை, மரீஇ-தழுவி, மைந்து-மயக்கத்தை, உற்று-பொருந்தி, நம்பும்-நம்பியிருக்கிற, நிலைமையில்- நிலையில்லாத, நெஞ்ச

கூ

பிறர்மனைநயவாமை.

த்தான்-மனமுடையவன், துப்புரவு - அநுபவம், பாம்பின்-பாம்பினது, தலை-தலையை, நக்கியன்னது- நக்கியின்பமடைந்தாற்போலும், உடைத்து- உடையது—எ-று. ※ (இ-ம்) பிறன்மனைவியைத் தழுவிமயக்கமடைந்து, நம்புமனமுடையவன்-அனுபவம் -பாம்பின்தலையை நக்கினாற்போலும் உள்ளது என்பதாம். துப்புரவு-எழுவாய், உடைத்து - பயனிலை. (எ)

பரவவெளிப்படா பல்லோர்கட்டங்கா
வுரவோர்க்கட்காம நோயோஒ-கொடிதே
விரவாருணாணுப் படலஞ்சியாது
உரையாதுள்ளாறி விடும்.

இ-ள். உரவோர்கள்-விவேகிகள், காமம்-காமமானது, பரவா-பரவாது, வெளிப்படா-வெளியாகாது, பல்லோர்கண்-பலரிடத்திலும், தங்கா-தங்காது, நோய்-அக்காமத்தால்வருநோயானது, ஓஒகொடிது-மிகவுங்கொடிது, விரவாருள் - கலவாதவரிடத்து, நாணுப்பட்டு-வெட்கமடைந்து, அஞ்சி-பயந்து, யாதும்-யாதொன்றும், உரையாது - சொல்லாது, உள்ளாறிவிடும் - உள்ளுக்குள்ளேதணியும்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவுடையோர்கள்காமமானதுபரவாமலும், வெளிப்படாமலும்-பலரிடத்துத்தங்காமலும்-கலவாரிடத்து-அஞ்சிச்சொல்லாது உள்ளுக்குள்ளே தணியும் என்பதாம். நோய் - எ, ஆறிவிடும்ப-வ, அசை - விரவாருள்என்றது பகைவரிடத்தென்பாருமுளர், (காக்கைபாடினியார்சூத்திரம்) "குறிநெடிலளபெடைக்குறிப்பாகும்மே" இவ்விதியால் ஓஒகொடிதுநெடிலளபெடை. (அ)

அம்புமழலு மவிர்கதிர்ஞாயிறும்
வெம்பிச்சுடினும் புறஞ்சுடும்-வெம்பிக்
கவற்றிமனதைச் சுடுதலாற்காம
மவற்றினுமஞ்சப் படும்.

இ-ள். அம்பும்-அஸ்திரமும், அழலும்- அக்கினியும், அவிர்-பிரகாசிக்கும், கதிர்-கிரணங்களையுடைய, ஞாயிறு-சூரியனும், வெம்பி-கனன்று, சுடினும்-சுட்டாலும், புறஞ்சுடும்-மேலேசுடும், வெம்பி-கனன்று, மனத்தை-இதயத்தை, கவற்றி - கவலைப்படுத்தி, சுடுதலால்-சுடுகின்றபடியால், காமம்-காமமானது, அவற்றினும்-அம்பு, நெரு

பபு-சூரியனைப்போலாகவினும், அஞ்சப்படும் - கொடிதென்று அஞ்சப்படும்—எ-று. ※ (இ-ம்) காமமானது அம்பிலும் அக்கினியிலும் சூரியனிலும்கொடிது என்பதாம். காமம்-எ, அஞ்சப்படும்-ப. (கூ)

ஊருளெழுந்த வுருகெழுசெந்திக்கு
நீருட்குளித்து முயலாகு-நீருட்
குளிப்பினுங்காமஞ் சுடுமேகுன்றேறி
யொளிப்பினுங்காமஞ் சுடும்.

பிறர்மனை நயவாமை.

சுபம்

இ-ள். ஊருள்-ஊரில், எழுந்த-எழும்பிய, உரு-வெப்பம், செழு-பிரகாசமிகுந்த, செந்திக்கு-செந்நெருப்புக்கு, நீருள்-தண்ணீரில், குளித்தும்-மூழ்கியும், உயலாகும்-பிழைக்கலாம், காமம்-காமமானது, நீருள்-தண்ணீரில், குளிப்பினும்-குளித்தாலும், சுடும்-சுட்டுவிடும், காமம்-காமமானது, குன்றேறி - மலைமேலேறி, ஒளிப்பினும்-ஒளித்தாலும், சுடும்-சுட்டுவிடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) தாமத்திக்குக்குத்தப்பலாம் காமத்திக்குத்தப்பலாகாது என்பதாம். தாமம் என்பது-புனரு, காமம்-எ, சுடும்-ப, ஏ-அசை. (ய)

பிறர்மனை நயவாமை-முற்றிற்று.

௰-ம்-அதிகாரம்.

ஞ ை

க.

அஃதாவது-கொடுக்குந்திறங்கூறுதலாம்.

இல்லாவிடத்து மியைந்தவளவினு
ளுள்ளவிடம்போற் பெரிதுவந்து-மெல்லக்
கொடையொடுபட்ட குணனுடையமாந்தர்க்
கடையாவாமாண்டைக் கதவு.

இ-ள். இல்லாத-தமக்கில்லாத, இடத்தும்-காலத்தும், இயைந்த-பொருந்திய, அளவினால்-அளவால், உள்ளவிடம்போல்-இருக்கின்றகாலம்போல், பெரிது-மிகவும், உவந்து-மகிழ்ந்து, மெல்ல-நேராக, கொடையொடு-கொடுத்தலுக்குடன், பட்ட-பொருந்திய, குணன்-நற்குணங்கள், உடை-உடைத்தாகிய, மாந்தர்க்கும்-மனிதர்க்கும், ஆண்டை-சுவர்க்கவாசலின், கதவு-கதவுகள், அடையாவாம்-அடைக்காவாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) கொடுத்தவர்கட்குச்சுவர்க்கவாசற்கதவுகளடைக்காவாம் என்பதாம். கதவு-எ, அடையாவாம்-ப. (௪)

முன்னரேசாநாள் முனிதக்கமூப்புள
பின்னரும்பீடழிக்கு நோயுள-கொன்னே
பரவன்மின்பற்றன்மின் பாத்துண்மின்யாதுங்
கரவன்மின்கைத்துண்டாம் போழ்து.

இ-ள். சாநாள்-சாகின்றநாள், முன்னர்-முன்னது, முனிதக்க-வெறுக்கத்தக்க, மூப்புள-விருத்தாப்பியமுண்டு, பின்னரும்-பின்னாலும், பீடு-பெருமையை, அழிக்கும்-கெடுக்கும், நோயுள-வியாதியுண்டு, கொன்னே-பயனில்லாமல், பரவன்மின்-பரவாதிருங்கள், கைத்துண்டாம்போழ்து-திரவியமுண்டானகாலத்து, பற்றன்மின்-பற்றாதிருங்கள், பாத்து-பகுத்து, உண்மின்-உண்ணுங்கள், யாதும்-யா

தொன்றையும், கரவன்மின்-ஒளியாதுகொடுங்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) பொருளுண்டாங்காலத்து ஒளியாதுகொடுத்துண்ணுங்கள்என்பதாம். நீவிர்-தோன்றாவெழுவாய், பரவன்மின்முதலிய-ப, ஏ-அசை. (உ)

நடுக்குற்றுத்தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார்

கொடுத்துந்தான்றுய்ப்பினு
மீண்டுங்கா-லீண்டு
மிடுக்குற்றுப்பற்றினு
நில்லாதுசெல்வம்
விடுக்கும்வினையுலந்தக்
கால்.

இ-ள். நடுக்கு-வறுமையால்நடுக்கும், உற்று-பொருந்தி,தன்-தன்னை, சேர்ந்தார்-சேர்ந்தவரது,துன்பம்-துன்பங்களை,துடையார்-

நீக்குகின்றிலார்,

கொடுத்து-பிறருக்குக்கொடுத்து,தான்-தான்,துய்ப்பினும்-உண்டாலும்,

ஈண்டுங்கால்-வளருங்காலமாயின்,

ஈண்டும்- வளரும்,

இடுக்கு-வலிமை,உற்று-பொருந்தி,

பற்றினும்-பற்றினாரா

யினும்,வினை-தான்முன்புசெய்தநல்வினை,

உலந்தக்கால்-நீங்கினால்,

செல்வம்-செல்வமானது, நில்லாது-நிலையாமல், விடுக்கும்-விட்டுப் போம்—எ-று. * (இ-ம்) கொடாதவர்கள் பிறர்க்குக்கொடுத்துத் தாங்களுண்டாலும் பொருள்வளருங்காலத்தில்வளரும்நல்வினை நீங்கிச் செல்வங்கெடும் என்பதாம். செல்வம் - எ, விடுக்கும்-ப, (நன்னூல் பொதுவியல்) எற்புழியெடுத்துடன் கூட்டுறுமடியவும், யாப்பினிடைமுதலாகினும்பொருளிசை, மாட்சியுமாறு வடியவுமடிமறி, இவ்விதியால் இஃது அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள். (ரு)

இம்மியரிசித் துணையானும்வைகலு
நும்மிலியைவ கொடுத்துண்மி-னும்மைக்
கொடாஅதவரென்பர் குண்டுநீர்வையத்
தடாஅவடுப்பி னவர்.

இ-ள். இம்மியரிசி-மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி, துணையானும்-அள வாயினும், வைகலும்-நாடோறும், தம்-உம்முடைய, இல்-மனையிடத்து, இயைவ-பொருந்தியவைகளை, கொடுத்து-பிறருக்குக்கொடுத்து,உண்மின்-உண்ணுங்கள்,குண்டு-ஆழ்ந்த,நீர்-கடல்சூழ்ந்த,வையத்து-பூமியில்,அடாஅ-சமையாத, அடுப்பினவர்-அடுப்பினையுடையவராயிருந்துதிரியுமவரை, உம்மை-முற்பிறப்பில்,கொடாஅதவர்-வழங்காதவர்,என்பர்-என்றுசொல்லுவர் அறிவுடையார்.-எ-று.※(இ-ம்) நாடோறும் அனுவளவாவதுகொடுத்துண்ணுங்கள்யாசகரை முற்பிறப்பில் கொடாதவர்களென்று சொல்லுவார்கள் என்பதாம். நீவிர்-எழுவாய், உண்மின்-பயனிலை. (௪)

மறுமையுமிம்மையு நோக்கியொருவர்
குறுமாறியைவ கொடுத்தல்-வறுமையா
லீதலிசையா தெனினுமிரவாமை

பீதலிரட்டியுறம்,

ச ஞ க.

௭௭

இ-ள். மறுமையும்-மறுபிறப்பையும், இம்மையும்-இப்பிறப்பையும், நோக்கி-ஆராய்ந்து, ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, இயைவ-பொருந்தியவைகளை, கொடுத்தல்-வழங்கல், உறுமாறு-பொருந்தும்வழி, வறுமையால்-தரித்திரத்தினால், ஈதல்-கொடுத்தல், இசையாதெனினும்-கூடாதாயினும், இரவாமை-யாசியாதிருத்தல், ஈதல்-கொடுத்தலினும், இரட்டி-இருமடங்காக, உறும்-அடையும்—எ-று. ✻ (இ-ம்) கொடுத்தல் கூடாதிருந்தாலும் தான்போயிரவாதிருத்தல் கொடுத்தலினுமிரண்டுபங்கதிகம் என்பதாம். இரவாமை - எழுவாய், இரட்டியுறும்-பயனிலை. (ரு)

நடுவூருள் வேதிகைச் சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச-வாழ்வார்
குடிகொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணா மாக்க
ளிடுகாட்டுள் ளேற்றுப் பனை.

இ-ள். நடுவூருள்-ஊர்நடுவில், வேதிகை-திண்ணை, சுற்றுக்கோட்புக்க-சூழ்ந்திருக்க, படு-பொருந்திய - பனையன்னர், காய்த்தபனைமரத்துக்கொப்பானவர், பலர்நச்ச- பலபேர்விரும்ப, வாழ்வார்-வாழ்வர்கள், குடி-தங்குடி, கொழுத்தக்கண்ணும் - வள்மிகுந்தாலும், கொடுத்து-வழங்கி, உண்ணா-உண்ணாத, மாக்கள் - மனிதர்கள், இடுகாட்டுள்-சுடுகாட்டிலிருக்கும், ஏற்றுப்பனை-ஆண்பனையையொப்பர்—எ-று. ✻ (இ-ம்) பலருமிச்சிக்க வாழ்பவர்கள் நடுவூரிற்காய்த்தபனைமரத்திற்கொப்பாவர் கொடுத்துண்ணாதவர்கள் சுடுகாட்டிலிருக்கும் ஆண்பனைக்கொப்பாவார்என்பதாம். படுபனையன்னர்-எ, வாழ்வார்-ப, மாக்கள்-எ, ஏற்றுப்பனையன்னர்-ப. (சு)

பெயற்பான்மழைபெய்யாக் கண்ணுமுலகஞ்
செயற்பாலசெய்யா விடினும்-கயற்புலால்
புன்னைகடியும்பொருகடற்றண்சேர்ப்ப
வென்னையுலகுய்யு மாறு.

இ-ள். கயல்-கயல்மீனையும், புலால்-புலால்நாற்றத்தையும், புன்னை-புன்னைப்பூவின்மணமானது, கடியும் - நீக்கும், பொரு - அலைமோதப்பட்ட, தண்-குளிர்ந்த, கடல்-கடலையும்,சேர்ப்ப-கரையையுமுடையபாண்டியனே, பெயல்-பெய்தல்,பால்-பகுப்பாகிய,மழை-மழையானது, பெய்யாக்கண்ணும்-பெய்யாதவிடத்தும், உலகம்-உயர்ந்தோர், செயற்பால- செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாவிடினும்-செய்யாதவிடத்தும், உலகு-உலகமானது, உய்யுமாறு -பிழைக்கும் வழி, என்னை-என்ன—எ-று. ❊ (இ-ம்) பாண்டியனேமழைபெய்யாமலும் பெரியோர்கள்செய்யத்தக்கவைகளைச்செய்யாமலும் விட்டால்உலகம்பிழைக்கும்வழியில்லைஎன்பதாம், உய்யுமாறு-எ, என்னை-ப()

௪௮ ஈ

௰ ௧.

ஏற்றகைம்மாற்றாமை யென்னானுந்தாம் ❊ வரையா
தாற்றாதார்க்கீவதா மாண்கட-னாற்றின்
மலிகடற்றண்சேர்ப்ப மாறீவார்க்கீதல் .
பொலிகடனென்னும் பெயர்த்து.

இ-ள். ஆற்றின்-யாற்றினால், மலி-நிறைந்த, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்-கடலையும், சேர்ப்ப-கரையையுடையபாண்டியனே, எற்ற-யாசிக்கின்ற, கை-கைக்கு, மாற்றாமை-இல்லையென்னாது, என்னும்-யாதாகிலும், தாம்-தமக்குள்ள, வரையான்-அளவால், ஆற்றார்க்கு-தரித்திருக்கும், ஈவதாம்-கொடுப்பதாம், ஆண்கடன்-ஆண்டகைமையாவது, மாறீவார்க்கு-கைம்மாறுசெய்வார்க்கு, ஈதல்-கொடுத்தல், பொலி-பிரகாசம்பொருந்திய, கடனென்னும்பெயர்த்து-கடனென்றசொல்லும்பெயரினையுடையது—எ-று. ※ (இ-ம்)பாண்டியனேவறியவர்க்குக்கொடுத்தலேகொடையாகும்செல்வர்க்குக்கொடுத்தலேகடனாகும்என்பதாம். ஆண்கடன்-எ, ஈவது-ப, கடன்-எ, பெயர்த்து-ப, (அக்நியம்) வரையித்தமளவுமட்டுமாத்திரைப்பெயர்.(அ)

இறப்பச்சிறிதென்னா தில்லென்னாதென்று
மறப்பயன்யார்மாட்டுஞ் செய்க-முறைப்புதவி
னையம்புகூஉந்த வசிகடிஞைபோற்
பையநிறைத்து விடும்.

இ-ள். இறப்ப-மிகவும், சிறிதென்னாது-சிறியதென்றுசொல்லாது, இல்லென்னாது-இல்லையென்றுசொல்லாது, என்றும்-எப்பொழுதும், அறப்பயன்-தருமப்பலனை, யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், செய்க-செய்யக்கடவாய், முறை-முறையாக, புதவின்-வாயில்கடோறும், புகூஉம்-புகுந்து, ஐயம்-பிச்சையேற்கும், தவசி-தவசிகையிலிருக்கும், கடிஞைபோல்-பாத்திரம்போல், பைய-மெல்ல, நிறைத்துவிடும்-நிறைத்துவிடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) யாவரிடத்துந் தருமத்தைச்செய்யக்கடவீர் அத்தருமப்பலன்-யாசிப்போர்பாத்திரம்போல-நிறைவுபெறும் என்பதாம். நீவிர் தோன்றாஎழு, செய்க-ப, அறப்பயனை-செ(கூ)

கடிப்பிடுகண்முரசங் காதத்தோர்கேட்ப
ரிடித்துமுழங்கியதோர் யோசனையோர்-கேட்ப
ரடுத்தியமூவுலகுங் கேட்குமேசான்றோர்
கொடுத்தாரெனப்படுஞ் சொல்.

இ-ள். கடிப்பு-குறுந்தடியினால், இடு-அடிக்கட்ட, கண்-இடமகன்றவாயினையுடைய, முரசம்-பேரிகைச்சத்தம், காதத்தோர்-காதவழியிலுள்ளோர், கேட்பர்-கேட்பார்கள், இடித்து-இடியிடித்து, முழங்கியது-சத்திப்பது, ஓர்-ஒரு, யோசனையோர் - யோசனைவழியிலுள்ளோர், கேட்பர் - கேட்பார்கள், சான்றோர் - பெரியோர்களுக்கு,

ஙை க.

சூ

கொடுத்தாரெனப்படுஞ்சொல் - கொடுத்தாரென்றுசொல்லப்படுஞ்சொல்லானது, அடுக்கிய - ஒன்றன்மேலொன்றாகஅடுக்கிய, மூவுலகும் - சுவர்க்கமத்தியபாதாளமென்னுமூவுலகிற்கும், கேட்கும்-கேட்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர்களுக்குகொடுத்தாரென்றுசொல்லப்படுஞ் சொல்லானது திரிலோகத்திற்குங்கேட்கும் என்பதாம். சொல்-எ, கேட்கும்-ப, ஏகாரம்-அசை. (௰)

ஈகை - முற்றிற்று.

௰௧-ம்-அதிகாரம்.

ப ழை வி னை.

அஃதாவது-முற்பிறப்பிற்செய்தவினையாம்.

பல்லாவுளுய்த்து விடினுங்குழக்கன்று
வல்லதாந்தாய்நாடிக் கோடலைத்-தொல்லைப்
பழவினையுமன்ன தகைத்தேதற்செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

இ-ள். பல்லாவுள்-பலபசுக்களுள், குழக்கன்று- இளங்கன்றை, உய்த்துவிடினும்-செலுத்திவிடினும், தாய்-தன்றாயை, நாடி-தேடி, கோடலை-கொள்ளுதலில், வல்லதாம்-வல்லமையுடையதாம், தொல்லை-முன்செய்த, பழவினையும் - ஊழ்வினையும், தன்-தன்னை, செய்த - செய்தற்கு, கிழவனை - உரியவனை, நாடி - ஆராய்ந்து, கொளற்கு-பற்றிக்கொள்ளுதற்கு, அன்னதகைத்தே - அத்தன்மையதாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) கன்றுபசுவைத்தேடிக்கொள்ளுதல்போல வினையுஞ் செய்தவனை தேடிக்கொள்ளும் என்பதாம். பழைவினை-எ, அன்ன தகைத்தே-ப. (க)

உருவுமிளமையு மொண்பொருளுமுட்கு
மொருவழிநில்லாமை கண்டு-மொருவழி
யொன்றேயில்லாதான் வாழ்க்கையுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந்தக்க துடைத்து.

இ-ள். உருவும்-அழகும், இளமையும் - இளமைப்பருவமும், ஒள்-ஒளிபொருந்திய, பொருளும் -திரவியமும், ஒருவழி - ஒருபிறப்பினும், நில்லாமை-நில்லாது, உட்கும்-கெடுதலை, கண்டும் -பார்த்தும், ஒன்றேயும்-ஒருநல்வினையும், இல்லாதான்-செய்யாதவன், வாழ்க்கை-வாழ்க்கை, உடம்பு-உடம்பினை, இட்டு-எடுத்து, நின்று-நின்றவளவினாய், வீழ்ந்தக்கது-வீழுந்தகுதியை, உடைத்து - உடையது—எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருபிறப்பிலுந் தருமஞ்செய்யான் வாழ்வு கெடும் என்பதாம். வாழ்க்கை-எழுவாய், உடையது-பயனிலை. (உ)

ஒ௰ பழமொ

விளை.

வளர்ப்பட்ட வேண்டாதார்

யாரியாரு கில்லை

யளந்தன போக மவரவ-ராற்ருன்
விளங்காய்திரட்டினு ரில்லைக்களங்கனிவைக்
காரெனச்செய்தாரு மில்.

இ-ள். வளம்-செல்வம், பட - உண்டாக, வேண்டாதார்-விரும்பாதார், யார்-யாவர், யாரும் - யாவரும், இல்லை - இல்லை, அவரவர்-அவரவர்செய்த, ஆற்றல் -வினையால், போகம்-அவர்க்கநுபோகம், அளந்தன - கற்பித்துக்கிடந்தன, விளங்காய்-விளங்கனியை, திரட்டிஞர் - திரட்டினவர், இல்லை-இல்லை, களங்கனியை - களவின்கனியை, காரொன-கறுப்பாக, செய்தாரும் - செய்தவரும், இல் - இல்லை —எ-று. ※ (இ-ம்) செல்வம்வேண்டாதாரியாவருமில்லை அவரவர்வினையின்படிஅமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். போகம்-எ, அளந்தன-ப, (தண்டியலங்காரம்) [பொதுவணியியல்] (மூத்தகச்செய்யுட் டனிநின்றுமுடியும் இஃது முத்தகச்செய்யுள் இன்னிசைவெண்பா) (ரு)

உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்குமாகா
பெறற்பாலனையவு மன்ன-வாமாரி
வறப்பிற்றருவாரு மில்லையதனைச்
சிறப்பிற்றணிப்பாரு மில்.

இ-ள். உறற்பால-உறுப்குதியான தீவினைகளை, நீக்கல்-நீக்குதல், உறுவர்க்கும்-தபோதனர்க்கும், ஆகா-இயலாவாம், பெறற்பால்-பெறம்பகுதியான நல்வினைகள், அனையவும்-எல்லாம், அன்னவாம்-அத்தன்மையாம், (அதுபோல) மாரி-மழை, வறப்பில்-மறுத்தகாலத்தில், தருவாரும்-அதனைப்பெய்விப்பாரும், இல்லை- இல்லை, சிறப்பில்-அம்மழைபெய்யுங்காலத்தில், அதனை-அதை, தணிப்பாரும்-பெய்யாமனிறுத்தவல்லாரும், இல் - இல்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) வந்ததுன்பங்களை நீக்குதலும் இருக்கிற வின்பங்களைப் போக்குதலும் பெரியோர்க்குமரிது என்பதாம். நீக்கல்-எ, ஆகா-ப, (சு)

நினைத்துணையராகித் தந்தேசுள்ளடக்கிப்

பனைத்துணையார்வைகலும் பாடழிந்து-வாழ்வர்
நினைப்பக்கிடந்த தெவனுண்டாமேல
வினைப்பயனல்லாற் பிற.

இ-ள். தினை-தினையினுடைய, துணையாகி - அளவினையுடையவராய், தம்-தமது, தேசு-ஒளியை, உள் - உள்ளே, அடக்கி-அடங்கச்செய்து, பனை-பனையினுடைய, துணையார்- அளவினையுடையார், வைகலும்-நாடோறும், பாடு-பெருமை, அழிந்து - கெட்டு, வாழ்வர்-வாழாநிற்பர், நினைப்ப - விசாரிக்க, கிடந்தது-தக்கது, எவன் -என், உண்டாம்-உளதாம், மேலை - முன்செய்த, வினைப்பயன்-வினை

ப

ை ழ வி னை.

௫௧

யின்பயன், அல்லால்- அல்லது, பிற-வேறொன்றுமில்லை—எ-று. ✽ (இ-ம்) வினைவசத்தால் பனையளவு பெருமையையுடையவரும் தினையளவுபெருமையினை யுடையவரா யடங்கிநிற்பர் என்பதாம். பனைத்துணையார்-எ, வாழ்வர்-ப. (௫)

பல்லான்றகேள்விப் பயனுணர்வார்வீயவுங்
கல்லாதார்வாழ்வ தறிதிரேற்-கல்லாதார்
சேதனமென்னுமச் சேறகற்றின்மையாற்
கோதென்றகொள்ளாதாங் கூற்று.

இ-ள். பல்-பலநூல்களையும், ஆன்ற-கற்றமைந்த, கேள்வி-கல்வியால்வரும், பயன்-பயலை, உணர்வார்-அறிவார், மியவும்-இறக்கவும், கல்லாதார்-கல்லாதவர், வாழ்வது-உயிர்வாழ்வதும், அறிகிறேன்-காரணமறிவீராகில், கல்லாதார்-கல்லாதவர், சேதனமென்னும்-அறிவென்னும், அச்சேறு-அச்சாரம், அகத்து - மனதில், இன்மையால்-இல்லாமையால், கூற்று-கூற்றானது, கோதென்று - அவரைச் சக்கையென்றெண்ணி, கொள்ளாதாம்-கொள்ளமாட்டாது—எ-று. ※ (இ-ம்) இயமனானவன் கற்றோரைச்சாரமாகவும், மற்றோரைச்சக்கையாகவுங்கொள்வான் என்பதாம். கூற்று-எழுவாய் - கொள்ளாதாம்-பயனிலை. (௬)

> இடும்பைகூர்நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங்காண
> நெடுங்கடைநின்றுழல்வ தெல்லா-மடம்பம்பூ
> வன்னங்கிழிக்கு மலைகடற்றண்சேர்ப்ப
> முன்னைவினையாய் விடும்.

இ-ள். அடம்பம்- அடம்பினுடைய, பூ-பூக்களை, அன்னம்-அன்னங்கள், கிழிக்கும்-கிழித்துவிளையாடும், அலை-அலைகள்பொருந்திய, தண்-குளிர்ந்த, கடல்-சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப-கரையையுடையபாண்டியனே, இடும்பை- துன்பம், கூர்-மிக்க, நெஞ்சத்தார்-நெஞ்சினையுடையார், எல்லாரும்-எல்லாரும், காண-அரிய, நெடும்-நெடிய, கடை-வாயில்கடோறும், நின்று-இரந்துநின்று, உழல்வது-திரிவது, எல்லாம்-யாவும், முன்னை-முன்செய்த, வினையாய்விடும்-தீவினைப்பயனாய்விடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே இப்பிறப்பில் யாசிக்குஞ்செய்கை முற்பிறப்பிற்செய்வினையாம் என்பதாம். எல்லாம்-எழுவாய், வினையாய்விடும்-பயனிலை." (தண்டியலங்காரம்) [பொதுவணியியல்] தெளிவெனப் படுவது பொருள் புலப்பாடே இதுதெளிவணி. (௭)

> அறியாருமல்ல ரறிவதறிந்தும்

பழியோடுபட்டவை செய்தல்-வளியோடு
நெய்தனறவுயிர்க்கு நீள்கடற்றண்சேர்ப்ப
செய்தவினையான் வரும்.

௫௨ பழ

ழ் வினை.

இ-ள். வளியோடு-காற்றின்வழியேயோடி, நெய்தல்-நெய்தற்பூவினது, நறவு-வாசனை, உயிர்க்கும்-கம்ழாநின்ற, நீள்-நீண்ட, தண்-குளிர்ந்த, கடல்-சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப-கரையையுமுடையபாண்டியனே, அறியாரும் - அறியாதாரும், அல்லர்-அல்லர், அறிவது-அறியத்தக்கநூல்களின்பலனை, அறிந்தும்-அறிந்திருந்தும், பழியோடு-பழியுடனே, பட்டவை-பொருந்தியவை,செய்தல்-சிலர் செய்தல், செய்த-முன்செய்த, வினையால் - தீவினைப்பயனால், வரும்-வரும்—எ-று. ❋ (இ-ம்) பாண்டியனே நூற்களையறிந்தும் தீவினைகளைச்செய்தல் முன்செய் வினைவசமாம் என்பதாம். செய்தல்-எழுவாய், வரும்-பயனிலை. (அ)

ஈண்டுநீர்வையத்து ளெல்லாருமெத்துணையும்
வேண்டாமற்றீய விழைபய-னல்லவை

வேண்டினும்வேண்டா விடினுமுறற்பால
தீண்டாவிடுத லரிது.

இ-ள். ஈண்டுநீர்வையத்துள்-விரிந்தநீர்சூழ்ந்தவுலகத்துள், எல்லாரும்-யாவரும், எத்துணையும்-தமக்கெவ்வளவும், நிய-கொடியவை, விழை-கலர்த, பயன்-துன்பங்களை, வேண்டினும்-விரும்பினராயினும், வேண்டாவிடினும்-விரும்பாவிட்டாலும், உறற்பால-வரும்வினைகள், தீண்டா-அவனைத்தீண்டாமல், விடுதல் - நீங்குதல், அரிது-அரிது—எ-று. ※ (இ-ம்) யாவரும் நல்வினைகளை வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் வரும்வினைகள் வாராமலிராவாம் என்பதாம். விடுதல்-எ, அரிது-ப, மன்-ஒழியிசை. (௬)

சிறுகாபெருகா முறைபிறழ்ந்துவாரா

வுறுகாலத்தூற்றுகா வாமிடத்தே-யாகுஞ் சிறுகாலைப்பட்ட பொறியுமதனு லிறுகாலைத்தென்னை பரிவு.

இ-ள். சிறுகாலை-முற்காலத்து, பட்ட-உண்டாகிய, பொறியும்-நல்வினைகளும், சிறுகா-சிறுகாவாம், பெருகா-பெருகாவாம், முறை-வரிசை,[1] பிறழ்ந்து-மாறி, வாரா-வாராவாம், உறுகாலத்து-துன்புறுங்காலத்து, ஊற்றுகா-வந்துதங்காவாம், ஆமிடத்து - ஆங்காலத்து, ஆகும்-ஆகும், அதனால் அத்துணை-ஆதலால், இறுகாலத்து - தீவினைப்பயத்தால், (கேடுவருங்காலத்து) பரிவு- வருந்துவது, என்னை-யாது—எ-று. ※ (இ-ம்) நல்வினைகள் சிறுகலும் பெருகலும் முறைமாறி வருதலுமில்லை வரும்போதுவரும் தீவினைகள்வந்தபோது வருந்துவதென்ன என்பதாம். பரிவு-எ, என்னை-ப, (தண்டியலங்காரம்) [பொருளணியியல்] சொல்லினும் பொருளினுஞ் விவைப்படவின்பம் இஃது (இன்பவணி.) (௭)

பழவினை-முற்றிற்று.

ωε.-ம்-அதிகாரம்.

மெய்ம்மை.

அஃதாவது-உண்மைசொல்லுதலாம்.

இசையாவொருபொரு ளில்லென்றல்யார்க்கும்
வசையன்றுவையத் தியற்கை-நசையழுங்க
நின்றோடிப்பொய்த்த னிரைதொடீஇசெய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற்குற்ற முடைத்து.

இ-ள். நிரைதொடி - வரிசையாகவணிந்த வளையல்களையுடையவளே, இசையா-கிடையாத, ஒருபொருள்-ஒருபொருளை, இல்லென்றல்-இல்லையென்றுசொல்லல், யார்க்கு-யாவருக்கும், வசையன்று-குற்றமல்ல, வையத்து-பூமியில், இயற்கை-இயல்பாகும், நசை-ஆசை, அழுங்க-கெட, நின்றோடி-நெடுங்கால்நின்று, பொய்த்தல்-பொய்சொல்லல், செய்ந்நன்றி-பிறர்செய்தவுதவியை, கொன்றாரி

ல்-கொன்றவனைப்பார்க்கிலும், குற்றம்-குற்றம், உடைத்து-உடைய தாம்—எ-று. ❊ (இ-ம்) பெண்ணை ஒருவனைப் பலகால் திரியவைத் தில்லையென்றுசொல்லல் செய்ந்நன்றி அழித்தலுங் குற்றமுடைய து என்பதாம். பொய்த்தல்-எ, குற்றமுடைத்து-ப. (ச)

தக்காருந்தக்கவ ரல்லாருந்தந்நீர்மை
யெக்காலுங்குன்ற லிலராவ-ரக்காரம்
யாவரோதின்னும் கையாதாங்கைக்குமாந்
தேவரேதின்னும் வேம்பு.

இ-ள். தக்காரும்-பெரியோரும், தக்கவரல்லாரும்- சிறியோரு ம், தம்-தமது, நீர்மை-குணங்களில், எக்காலும்-எந்நாளும், குன்ற ல்-குறைதல், இலராவர்-இல்லாராவர், அக்காரம்-வெல்லத்தை, யாவ ர்-எவர், தின்னினும்-தின்றாலும், கையாது-கசக்காது, வேம்பு-வே ம்பை, தேவர்-தேவர்கள், தின்னினும்-தின்றாலும், கைக்கும்-கசக் கும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) பெரியோருஞ் சிறியோருந் தங்கள் குணங் களில் குறைவுபடார்கள் என்பதாம். குன்றல்-எ, இலராவர்-ப, ஆம்- உ-ம்-எ-உ-ம்-அசைகள். (உ)

காலொடுபோழ்திற் கழிகிளைஞர்வாமுத்து
மேலாடுமீனிற் பலராவ-ரேலா

விடரொருவருற்றக்கா லீர்ங்குன்றநாட
தொடர்புடையோமென்பர் சிலர்.

இ-ள். ஈர்ங்குன்ற-குளிர்ந்தமலையையும், நாட- நாட்டையுமு டைய பாண்டியனே, ஒருவர்-ஒருவர், காலொடுபோழ்தில் - (செல்வ முற்றுச்) சஞ்சரிக்குங்காலத்து, கழி-மிகுந்த, கிளைஞர்-உறவினர், வானத்து-ஆகாயத்து, மேலாடு-மேலேசஞ்சரிக்கு, மீனில் - நட்சத் திரங்களைப்பார்க்கிலும், பலராவர்-அநேகராவர், ஏலா-பொருந்தா

த, இடர்-துன்பங்களை, உற்றக்கால்-அடைந்தால், சிலர்-சிலர்மாத்திரம், தொடர்பு-சம்பந்தம், உடையோம் - உடையோம், என்பார்-என்றுசொல்லுவார்கள்—எ-று. ※ (இ-ய்) பாண்டியனே ஒருவர் நடத்து திரியுங்காலத்துப்பலபேருறவினராவர்கள் துன்பமடைந்தாற் சிலபேருறவினராவர்கள் என்பதாம். கிளைஞர்-எ, ஆவர்-ப, சிலர்-எ, என்பார்-ப. (ரு)

வடுவிலாவையத்து மன்னியமூன்றி
னடுவணதெய்தா விருதலையு-மெய்து
நடுவணதெய்தாதா னெய்துமுலைப்பெய்
தடுவதுபோலுந் துயர்.

இ-ள். வடுவிலா-குற்றமில்லாத, வையத்து-பூமியில், மன்னிய-நிலைபெற்ற, மூன்றில் - (அறம் பொருள் இன்பமென்னு) மூன்றனுள், நடுவணது - நடுவாகியபொருள், எய்த-பொருந்த, இருதலையும்-தருமமும், காமம்-காமமும், எய்தும் - அடையும், நடுவணது-பொருளை, எய்தாதான்-அடையாதவன், உலை-உலையில், பெய்து-போட்டு, அடுவதுபோலும்-(ஆமையைக்) கொல்லுதல்போலும், துயர்-துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) பொருளையடைந்தவன் புண்ணியத்தையும் அடைவான் பொருளையடையாதவன் துன்பத்தை யடைவான் என்பதாம். இருதலை - எ, எய்தும்-ப, பொருளை-செ, எய்தாதான்-எ, எய்தும்-ப, துயரத்தை-செ. (ச)

நல்லாவின் கன்றாயி னாம்விலைபெறூஉங்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச் செல்லுஞ்
புல்லீரப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

இ-ள். நல்-நல்ல, ஆவின்-பசுவின், கன்றாயின்-கன்றானால், நாரும்-இளங்கன்றும், விலைபெறூஉம்-விலைபெறும், கல்லாரேயாயினும்-கல்லாதவரானாலும், செல்வர்வாய்-ஐசுவரியவான்கள் வாக்கிற்பிறக்கும்-சொற்செல்லும் - சொற்கள்செல்லும், நல்கூர்ந்தார் சொல்-வறியவர் வாக்கிற் பிறக்குஞ் சொற்கள், புல்லீரம் - அற்பவீரம் பொருந்திய, போழ்தின்-காலத்தில், உழவேபோல்-உழுபடைச்சால் போல், மீதாடி-மேலாடி, செல்லாவாம்-செல்லமாட்டாவாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) செல்வவான்கள் சொற்கள்செல்லும், தரித்திரர் சொற்கள் செல்லாவாம் என்பதாம். சொல்-எ, செல்லும்-ப, சொல்-எ, சொல்லாவாம்-ப, ஏ-மீற்றசை. (ரு)

இடம்படமெய்ஞ்ஞானங் கற்பினுமென்று
மடங்காதாரென்று மடங்கார்-தடங்கண்ணாய்
உப்பொடுநெய்பா றயிர்காயம்பெய்தடினுங்
கைப்பறாபேய்ச்சுரையின் காய்.

மெய்ம்மை.

௫௫

இ-ள். தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண்ணாய்-கண்களையுடையவளே, உப்பொடு-உப்புடன், நெய்-நெய்யும், பால் - பாலும், தயிர்-தயிரும், காயம்-பலகாயங்களும், பெய்து -இட்டு, பேய்ச்சுரையின்காய்-பேய்ச்சுரைக்காயை, அடினும் - சமைத்தாலும், கைப்புறா-கசப்புநீங்காது, (அதுபோல) மெய்ஞ்ஞானம்-உண்மைஞானநூற்களை, என்றும்-எந்நாளும், இடம்பட-விரிவாக, கற்பினும் - கற்றாலும், அடங்காதார்-அடங்காதவர்கள், என்றும் - எந்நாளும், அடங்கார்-அடங்கார்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெண்ணே அடங்காதவர்கள் எக்காலமுமடங்கார் என்பதாம். அடங்காதார்-எ, அடங்கார்-ப, (அவிநயச்சூத்திரம்) [குறட்பாவிரண்டலவை நால்வகைத்தொடையாய் முதற்பாதனிச்சொலினடிமூஉவிருகை விகற்பினடப்பதுநேரிசைவெண்பா] இவ்விதியாலிஃது நேரிசைவெண்பா. (௧)

தம்மையிகழ்வாரைத் தாமவரின்முன்னிகழ்க
வென்னையவரொடு பட்டது-புன்னை
விறற்பூங்கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச்சேர்ப்ப
வுறற்பாலயார்க்கு முறும்.

இ-ள். புன்னை-புன்னையினது, விறல்-மிக்க, பூ-பூக்களின்மணம், கமழ்-பரிமளிக்கின்ற, கானல்-சோலையையும், வீங்கு-நிறைந்த, நீர்-நீரினையும், சேர்ப்ப- கடற்கரையையுமுடையபாண்டியனே, உறற்பால-வருபவை, யார்க்கும் -யாவர்க்கும், உறும் - வருமாதலால், தம்மை-தங்களை, இகழ்வாரை-இகழ்பவர்களை, தாம்-தாங்கள், அவரின்முன்னிகழ்க - அவர்களின் முன்பாயிகழக்கடவர்கள், அவரோடுபட்டது - அவர்கள் பின்னுவிகழப்பட்டதன்மை, என்னை - என்ன —எ-று. ❋ (இ-ம்) பாண்டியனே தங்களையிகழ்ந்தவர்கள் முன்பாகத் தாங்களிழக்கடவர்கள் அவர்கள் பின்னிகழ்வதென்ன என்பதாம். தாம்-எ, இகழ்க-ப. (எ)

ஆவேறுருவின வாயினுமாபயந்த
பால்வேறுருவின வல்லவாம்-பால்போ
லொருமைத்தன்மைத்தாகு மறநெறியாபோல்
உருவுபலகொள வீங்கு.

இ-ள். ஆ-பசுக்கள், வேறு-வேறுபட்ட, உருவினவாயினும் -உருவங்களையுடையனவாயினும், ஆ-அப்பசுக்கள், பயந்த-கொடுத்த, பால் - பாலெல்லாம், வேறு-வேறுபட்ட, உருவின - உருவங்களையுடையன, அல்லவாம் - அல்லனவாம், பால்போல் - அப்பால்போல, அறம்-அறத்தினது, நெறி-வழி, ஒருதன்மைத்து-ஒருதன்மையையுடையது, ஆகும்-ஆம், போல-அப்பசுக்கள்போல, ஈங்கு-ஈங்குண்டாகிய சமயங்களும், பல-பல, உருவு-வேடங்களை, கொளல் - கொ

ருக

மெய்ம்மை.

ண்டிருக்கும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) பசுக்களெல்லாம் வேறுருவானாலும் பாலெல்லா மோருருவே அதுபோல யார்செய்பினுந் தருமமெல்லா மொருவழியாகும் இப்படியே சமயங்கள் என்பதாம். அறநெறி-எ, ஆகும்-ப, சமயங்கள்-எ, கொளல்-ப, வேடங்களை-செ, (அகத்தியச்சூத்திரம்) [முதலுமூன்று நாற்சீராகியு - மிரண்டுமீறு முச்சீராகியுந்-தனிச்சொற்சீர்கொளு நேரிசைவெண்பா. [இதனுவிருநேசைவெண்பா](யாப்பருங்கலம்) [யாலழவென்னு மீரண்டொற்றும்-வரன்முறைபிறழா துவத்திடையுயிர்ப்பினஃ-தாசிடையெதுகையென் றறைதல்வேண்டும், இவ்விதியால் இது லகரவொற்றிடைவந்த, ஆசெதுகைமற்றும்-யாப்பிலா.] (அ)

யாஅருலகத்தோர் சொல்லில்லாதேருங்கால்
யாஅருபாயத்தின் வாழாதார்-யாஅ
யுடையாகவின்னுத தெய்தாதார்யாஅர்
கடைபோகச்செல்வ முய்த்தார்.

இ-ள். தேருங்கால்-ஆராயுமிடத்து, உலகத்தில்-உலகில், சொல்-புகழ், இல்லார்-இல்லாதவர், யாஅர்-யாவர்தாம், உபாயத்தின் - முற்பிறப்பிற்றவஞ்செய்தவுபாயத்தால், வாழாதார்-இப்பிறப்பில்வாழாதார், யாஅர்-யாவர்தாம், இடையாக-இறக்குமுன், இன்னுத-துன்பத்தை, எய்தாதார்-அடையாரவர், யாஅர்-யாவர்தாம், கடை-போகமுடிவளவும், செல்வம்-செல்வத்தை, உய்த்தார் -செலுத்தினவர், யாஅர் - யார்தாமொருவருமில்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) புகழிலார்யார் வாழாதார்யார்யார் துன்பமடையாதார்யார் முற்றுஞ் செல்வம்பெற்றார் என்பதாம். யார்-எ, யாச்-ப. (க)

தாஞ்செய்வினையல்லாற் றம்மொடுசெல்வதுமற்
றியாங்கணுந்தேறிற் பிறிதில்லை-யாங்குத்தாம்
போற்றிப்புனைந்த வுடம்பும்பயனின்றே
கூற்றங்கொண்டோடும் பொழுது.

இ-ள். ஆங்கு - அவ்விடத்து, தாம்-தாங்கள், போற்றி -காத்து, புனைந்த-அழகுசெய்த, உடம்பும் - உடம்பாலும், கூற்றம்-கூற்றுவன், கொண்டு- தமதுயிரைக்கொண்டு, ஓடும்பொழுது - போங்காலத்தில், பயன்-பிரயோசனமும், இன்று-இல்லை, தாம் -தாங்கள், செய்-செய்த, வினை-இருவினையும், அல்லால்-அல்லாது, தம்மொடு-தம்முடனே, செல்வது-கூடப்போவது, யாங்கணும்-எக்காலத்தாயினும், தேறில்-ஆராய்ந்தால், பிறிதில்லை- வேறொன்றுமில்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) தாங்கள்செய்த நல்வினை தீவினையே தங்களோடு கூடவரும் என்பதாம். வினை-எ, பிறிதில்லை-ப. (ம)

மெய்ம்மை-முற்றிற்று.

தீவினையச்சம்.

அஃதாவது-தீவினைக்கு அஞ்சுதலாம்.

துக்கத்துட் டூங்கித்

துறவின்கண் சேர்கலா

மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு - தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங் காடே புலன்கெட்ட
புல்லறிவாளர் வயிறு.

இ-ள். துக்கத்துள்-துன்பத்தினிடத்து, தூங்கி-மயங்கி, துறவின்கண்-துறவறவிடத்து, சேர்கலா-அடையாத, மக்கள் - மக்களின், பிணத்த-பிணங்களையுடையன, சுடுகாடு-சுடுகாடுகள், தொக்க-நெருங்கிய, விலங்கிற்கும்-மிருகங்களிற்கும், புள்ளிற்கும்-பறவைகளுக்கும், காடு-காடுகளாவன, புலன்கெட்ட - அறிவுகெட்ட, புல்லறிவார்

ளர்-அறிவினருடைய, வயிறு-வயிறுகள்—எ-று. ※ (இ-ம்) மிருகங்கள் பறவைகளுக்கும் அறிவினர்களுடைய வயிறுகளே சுடுகாடுகளாம் என்பதாம். வயிறு-எ, காடு-ப. (௬)

இரும்பார்க்குங்காலரா யேதிலார்க்காளாய்க்
கரும்பார்கழனியுட் சேர்வர்-சுரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய்வாழுஞ் சிவலுங்குறும்பூழும்
கூட்டுளாய்க்கொண்டு வைப்பார்.

இ-ள். சுரும்பு-வண்டுகள், ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், காட்டுளாய்-காட்டிடமாய், வாழும்-வாழ்கின்ற, சிவலும் - கவுதாரியும், குறும்பூழும்-காடையையும், கூட்டுளாய்-கூட்டிடமாய், கொண்டுவைப்பார்-கொண்டடைப்பவர்கள், இரும்பு-இரும்புவிலங்கு, ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், காலராய்-கால்களையுடையவராய், ஏதிலார்க்கு-பகைவருக்கு, ஆளாய்-அடிமையாய், கரும்பார்-இருட்பூமியாகிய, கழனியுள்-வயலிடத்தில், சேர்வர் - அடைவார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) இப்பிறப்பில் காடைகவுதாரி முதலானவற்றைக் கூட்டிலடைப்பவர்மறுபிறப்பில் விலங்குபூண்டு நரகத்திலடைவார்கள் என்பதாம். வைப்பார் - எழுவாய், சேர்வர்-பயனிலை. (௨)

அக்கேபோலங்கை யொழியவிரலழுகித்
துக்கத்தொழுநோ யெழுபவே-யக்கா
லலவனைக்காதலித்துக் கான்முரித்துத்தின்ற
பழைவினைவந்தடைந்தக் கால்.

இ-ள். அக்கால்-முற்பிறப்பில், அலவனை-நண்டுகளை, காதலித்து-இச்சித்து, கான்முரித்து-கால்களைமுரித்து, தின்ற-உண்ட, பழைவினை-பழையவினை, வந்தடைந்தக்கால்-வந்தால், அக்கேபோல்-சங்

அ

குமணிபோல, அங்கை-அகங்கை, ஒழிய-தவிர, விரல்-விரல்கள், அழுகி-அழுகி, தொழுநோய்-குஷ்டநோயில், துக்கம்-துன்பமடைந்து, எழுப-திரிபவர்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) முற்பிறப்பில் நண்டுகளைத் தின்னவர்கள் இப்பிறப்பில் குஷ்டவியாதிகொண்டுதிரிவார்கள் என்பதாம். தொழுநோய் - எ, எழுப-ப, ஏ-அசை, (நன்னூல்) "அகமுனர்ச்செவிகை-வரினிடையனகெடும்" இவ்விதியா, அகங்கை - அங்கையாயிற்று. (ங)

நெருப்பழச்சேர்ந்தக்கா னெய்போல்வதூஉ
மெரிப்பச்சுட்டெவ்வநோ யாக்கும்-பரபபக்
கொடுவினையாகுவர் கோடாருங்கோடிக்
கடுவினையாகியார்ச் சார்ந்து.

இ-ள். நெருப்பு-நெருப்பினது, அழல்-வெம்மையை, சேர்ந்தக்கால்-சேர்ந்தால், நெய்போல்வதூஉம் - நெய்போலக் குளிர்ச்சியையுடையது, எரிப்ப-எரிக்கும்படி, சுட்டு-கொளுத்தி, எவ்வம்-துன்பமாகிய, நோய்-நோயை, ஆக்கும்-உண்டாக்கும், (அதுபோல) கோடாரும்-நன்னடைபிறழாதவர்களும், கடுவினையாகியார்-கொடியவர்களை, சார்ந்து-சேர்ந்து, கோடி-நன்னடைபிறழ்ந்து, பரப்ப-மிகவும், கொடு-கொடிய, வினையாகுவர்- வினையையுடையவராவார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) துன்மார்க்கரைச்சேர்ந்த நன்மார்க்கரும் துன்மார்க்கராவார்கள் என்பதாம். கோடார் - எ, ஆகுவர்- ப, (வீரசோழியமேற்கோள்சூத்திரம்) "காசுநாண்மலர்பிறப்பென நான்கும் வெண்பாவீற்றின் மேவும்வாய்பாடே" இவ்விதியால் (இதுகாசு என்னும்வாய்பாடு.) (ச)

பெரியவர்கேண்மை-பிறைபோலநாளும்

வரிசைவரிசையா நந்தும்-வரிசையால்
வானூர்மதியம்போல் வைகலுந்தேயுமே
தானேசிறியார் தொடர்பு.

இ-ள். பெரியவர்-பெரியோர்கள், கேண்மை-சினேகம், பிறைபோல-இளம்பிறைபோல, நாளும்-எந்நாளும், வரிசை-வரிசையாய், கிரம-கிரமமாக, நந்தும்-வளரும், சிறியார்-சிறியோர்கள், தொடர்பு-சிநேகம், வான்-ஆகாயத்திலே, ஊர்-செல்லும், மதியம்போல்-பூரணச்சந்திரன்போல, வைகலும் -தினந்தோறும், வரிசையாய்-கிரமமாய், தானே-தனக்குத்தானே, தேயும்-குறைந்துபோகும்—எ-று. ❋ (இ-ம்) பெரியோர்கள்சிநேகம் பிறைபோலவளரும்சிறியோர்கள் சிநேகம் நிறைசந்திரன்குறைதல்போற்குறையும்என்பதாம். கேண்மை-எ, நந்தும்-ப, தொடர்பு-எ, தேயும்-ப, ஏகாரம்-அசை. (ரு)

சான்றோரைமதித்துச்சார்ந்தாய்மற்சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மைசார்ந்தார்கணில்லாயிற்-சார்ந்தோய்கேள்

சார்தகத்துண்டென்று செப்புந்திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துண்ட துடைத்து.

இ-ள். சான்றோனென-பெரியோனென, மதித்து-எண்ணி, சார்ந்தாய்-சேர்ந்தவனே, சார்ந்தாய்க்கு-சேர்ந்தவுனக்கு, சான்றாண்மை-பொருந்தண்மைக்கு, சார்ந்தார்கண்-நீசேரப்பட்டவரிடத்து, இல்லாயின்-இல்லாவிடில், சார்ந்தோய-சேர்ந்தவனே, கேள்-கேட்பாயாக, சாந்து-கலவைச்சாந்து, அகத்து-உள்ளிடத்து, உண்டென்று-இருக்கின்றதென்று, செப்பு-செப்பை, திறந்து-திறந்து, ஒருவன்-ஒருவன், அகத்து-உள்ளே, பாம்பு-பாம்பை, கண்டதுடைத்து-கண்டதுபோலும்—எ-று. ※ (இ-ம்) நன்மார்க்கமுண்டென்று நீசேசப்பட்டவரிடத்துத் துன்மார்க்கமுண்டாயிருந்தால் அதுபோல் ஒருவன் செம்பினுள்ளே சாந்துண்டென்று திறந்து பாம்பைக்கண்டதுபோலும் என்பதாம். ஒருவன்-எ, உடைத்து-ப, தன்மையை-செ, மன்-அசை, (அகத்தியச்சூத்திரம்) முற்பாமுதலடிக் கெழுத்துமொழியிற்-பதின்மூன்று பன்னிரண்டும் பகர்வவீற்றடிக் கெட்டுமெழுங் குற்றுகரமின்றியாம். (௬)

யாஅரொருவ ரொருவர்தம்முள்ளத்லைத்
தேகுந்துணைமை யுடையவர்-சாரற்

கனமணிநின் றிமைக்கு நாடகேண்மக்கள்
மனம்வேறுசெய்கையும் வேறு.

இ-ள். சாரம்-மலைச்சாரலிலே, கனம்-பொன்னும், மணி-அரத்நங்களும், நின்று-இருந்து, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கும், நாட-நாட்டையுடைய பாண்டியனே, கேள்-கேட்பாயாக, மக்கள்-மனிதர்கள், மனம் - மனத்திலெண்ணுவதும், வேறு - வேறு, செய்கையும்-நடக்கையும், வேறு-வேறு, (ஆதலால்) ஒருவர்-ஒருவர், ஒருவர்தம்- மற்றொருவர்தம்முடைய, உள்ளத்தை-மனதை, தேரும்-அறியும், துணைமையுடையவர்-அளவினையுடையவர், யாஅர்-யாவர்—எ-று. ※(இ-ம்) பாண்டியனே ஒருவர்மனதை மற்றொருவரறியார் என்பதாம். உடையவர்-எ, யாஅர்-ப. (எ)

உள்ளந்தானள்ளா துறுதித்தொழிலாய்க்
கள்ளத்தானட்டார் கழிகேண்மை-தெள்ளிப்

புனற்செதும்புநின் றலைக்கும் பூங்குறன்நாட
மனத்துக்கண்மாசாய் விடும்.

இ-ள். தெள்ளி-மணலைக்கொழித்து, புனல் – அருவிநீரானது, செதும்புநின்று-சேறுபொருந்தி, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், பூ-அழகிய, குன்றம்-மலையையும், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, உள்ளத்தால்-மனதால், நள்ளாது - சினேகியாது, உறுதித்தொழில

நிட்டார்த்தம்.

நாய்-பலம்பொருந்திய செய்கைகளையுடையராய், கள்ளாக் காக்-வந்
சகத்தாச், நட்பார்-ஜிமேலெறிந்தவாறு, சுழி-யிருந்த, மேல்ளைமையை தொ
கம், மனைத்துக்கையுடையாதிவிடத்தில், மாசாய்வித்ப-குற்றமாய்வது
ம—எ-று. ※ (இ-ம்) பாலர்குயமே மனைக்கலந்து உறவுசெய்யாது
வஞ்சமாக உறவுசெய்தல் மனைதமிடத்தும் குற்றமாம் என்பதாம்.
கேள்மை-உ, மாசாய்ம்-ரி-பு, (அ)

ஒப்பிலவொள்வாடன் றென்றுரிசைபட்டக்கா
ராக்கமுநிப்பநாட மெய்யாருடமக்க
மிருமையுஞ்சென்று கடுநரக மல்ல
வொருமைமகளிர்கட் டீர்வு.

இ-ள். ஒல்கிய-ஒப்பிய, ஒள்-ஒளிபொருந்திய, வாள்-தன்வாளா யுதம், தம்மிற்றூஞ்சு-தன்கைத் தூங்குக்கண், கை-கையில், பட்டாக்கால்-அகப்பட்டால், ஊக்கம்-மனத்தைரியத்தை, அழிப்பதூஉம் - கெடுப்பதும், மெய்யாகும்-உண்மையாகும், ஆக்கம்-நிலைப்பவன், இருமையும்-இம்மையுமறுமையும், சென்று - தன்றுட்சென்று, சுடுதலால்-வருத்துதலால், கல்லார்கண்-நில்லோயாளரிடத்து, நீர்வு-சிநேக நிற்குதல், நல்லைநருமமே-நல்லகாரியமே—எ-று. ※(இ-ம்)நில்லோயா டத்துச் சிநேகநிற்குதல் நல்லது என்பதாம். நீர்வு - எ, கருமம்-ப, எ-ணை, (நன்றால்) வலித்தல்விட்டல் குறைக்கல்விரித்த லெருத்த லும்வருஞ் செய்யுள்வேண்டுழி, இவ்விதியால் ஒப்பிய என்றது ஒக்கியவென வலித்தல் விகாரமாயிற்று. (௯)

மனைப்பாகங்கைவிடாய் மக்கட்பெற்றேத்தி
யெனைத்தூழிவாழ்த்தியோ நெஞ்சே-வினைத்தயம்
இறைவனைப்போயிறைஞ்ச் செய்ததன்றல்ல
மறைபயிறு தில்லை யுயிர்க்கு.

இ-ள். நெஞ்சே-மனமே, மனை-இல்வாழ்க்கையின், பாகம்-ஆசையை, கைவிடாய்-விட்டுவிடாய், மக்கட்பெற்று-மக்களைப்பெற்று, ஏத்தி-துதித்து, எனைத்தூழி-எவ்வளவுகாலம், வாழ்தியோ-வாழ்வாயோ, இறைவனை-இறைவனைப் பொருந்தி, ஆதிநாதன் - அருளால், செய்த-தான் செய்த, நன்மை-தருமப்பலன், பல்லைக்-கல்லைப்பல், எவ்வளவாம்- எவ்வளவுட்டு, உயிர்க்கு-நம்முயிர்க்கு, உறுபய -பொருந்தியபலன், இல்லை-இல்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) மனைவாழ்க்கையை நம்முயிர்க்குத் தருமத்தையன்றிப் பலனில்லை என்பதாம். உறுப்பயன் - உறுபயன், நுங்கே-பலனிலை, எ-ஞ-அசைகள். (௰)

நிலையாமை-முற்றிற்று

அதிகாரம்-௨-க்கு செய்யுள்-௨௰.

அறத்துப்பால்-முற்றிற்று.

இரண்டாவது

பொருட்பால்.

அஃதாவது-பொருளினுடைய பகுப்பாம்.

௰௪-ம்-அதிகாரம்.

கல்வி.

அஃதாவது-கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லியது.

குஞ்சியழகுங் கொடுந்தானைக்கோட்டழகு
மஞ்சளழகு மழகல்ல-நெஞ்சத்து
நல்லம்யாமென்னு நடுவுநிலைமையாற்
கல்வியழகே யழகு.

இ-ள். குஞ்சி-மயிரினுடைய, அழகும்-அழகும், கொடும்-கொடிய, தானை-யானையினுடைய, கோடு-கொம்பின், கோட்டின் அது, அழகும்-அழகும், மஞ்சள்-மஞ்சளினுடைய, அழகும்-அழகும், அழகல்ல-அழகல்லவாம், நெஞ்சத்து-மனதில், நடுவுநிலைமையால்-நடுநிலைமையால், நல்லம்-நன்மையுடையோம், யாமென்னும் - யாமென்ற சொல்லும், கல்வி-வித்தையினுடைய, அழகே-அழகு, ஒருவர்க்கழகாகும்—எ-று ※ (இ-ம்) ஒருவர்க்குக் கல்வியழகேயழகாகும், மற்றையழகுகள் அழகல்லவாம் என்பதாம். அழகு-எ, கல்வியழகு-ப, "ஒருவனென்ப துயரிருபாற்குப்-பின்மைவினைகொளும் பாங்கிற்றென்ப" இவ்விதியால் ஒருவனென்றது - ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்குங்கொள்க, மஞ்சள்-பெண்பாற்கும், மஞ்சள்கலந்தசந்தனம், ஆண்பாற்குமாம், கல்வி-பெண்பாற்கும் வேண்டுமென்றதாயிற்று. (௧)

இம்மைபயக்குமா லீயக்குறைவின்றாற்
றம்மைவிளக்குமாற் றாமுளராக்-கேடின்றா
லெம்மையுலகத்தும் யாங்காணேங்கல்விபோன்
மம்மாறுக்கு மருந்து.

இ-ள். இம்மை-இப்பிறப்பில், பயக்கும்- பயன்கொடுக்கும், ஈய-பிறர்க்குக்கொடுக்க, குறைவின்றி-குறைதலின்றி, தம்மை-கற்றவர்தங்களை, விளக்கும்-விளங்கச்செய்யும், தாமுளரா-தாமறியாத, கேடின்று-கேடில்லை, எம்மையுலகத்தும்-எவ்வுலகத்தும், யாம்-நாம், கல்விபோல்-வித்தையைப்போல, மம்மர்-மயக்கத்தை, அறுக்கும்-

[illegible]
தீர்க்கும், மருந்து-மருந்தை, காணேம் - கண்டறியோம்—எ-று. ※ (இ-ம்) கல்விக்கு மேலானதொன்றில்லை என்பதாம். யாம் - எ, காணேம்-ப, மருந்து-செ, ஆல் நான்கும் அசைகள். (உ)

களர்நிலத்துப்பிறந்த வுப்பினைச்சான்றோர்
விளைநிலத்துநெல்லி விழுமிதாக்-கொள்வர்

௩௨

கல்வி.

கடைநிலத்தோராயினுங் கற்றுணர்ந்தோரைத்
தலைநிலத்துவைக்கப் படும்.

இ-ள். களர்நிலத்து-உவர்நிலத்தில், பிறந்த-உண்டான, உப்பி னை-உப்பை, சான்றோர்-பெரியோர், விளை-விளைகின்ற, நிலத்து-வயலிலத்துப்பிறந்த, நெல்லில்-நெல்லைப்பார்க்கிலும், விழுமிதா-சிறப்பாக, கொள்வர்-கொள்வார்கள், (அதுபோல) கடை-கடையான, நிலத்தோராயினும்-சாதியிற்பிறந்தாராயினும், கற்றறிந்தோலா-கற்றுணர்ந்தவனை, தலைநிலத்து-முதன்மையான விடத்து, வைக்கப்படும்-வைக்கத்தகும்—எ-று. ❋ (இ-ம்) தாழ்ந்தநிலத்திற் பிறந்தவுப்பை உயர்ந்த நிலத்திற்பிறந்த நெல்லினுஞ் சிறப்பாகக்கொள்வர் அதுபோலக் கீழ்குலத்தோராயினுங் கற்றோனை நல்லிடத்து வைக்கத்தகும் என்பதாம், சான்றோர்-எ, கொள்வர்-ப, (௩)

வைப்புழிக்கோட்படா வாய்த்தீயிற்கேடில்லை
மிக்கசிறப்பி னரசர்செறின்-வவ்வா
ரெச்சமெனவொருவன் மக்கட்குச்செய்வன
விச்சைமற்றல்ல பிற,

இ-ள். வைப்புழி-வைத்தவிடத்தில், கோட்படா - பிறரால்கொள்ளப்படாது, வாய்த்து-பொருந்தி, ஈயில்-கொடுத்தால், கேடில்லை-குறைவில்லை, மிக்க-மிகுந்த, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, அரசர்-அரசர்கள், செறின்-கோபித்தால், வவ்வார்-கவரார், (ஆகையால்) ஒருவன்-ஒருவன், மக்கட்கு-தன்புதல்வர்க்கு, எச்சமென - (தேடியிடும்) பிள்ளையென, செய்வன-செய்யத்தகுவன, விச்சை-கல்விகளே, பிற-பிறவெல்லாம், அல்ல-தேடிவைக்கும் செல்வங்களல்ல—எ-று. ❋ (இ-ம்) ஒருவன் தன்பிள்ளைக்குத் தேடியிடும் பிள்ளையாகக் கல்வியொன்றே கற்பிக்கவேண்டும் என்பதாம். விச்சை - எ, செய்வன-ப, மற்று-அசை, (சங்கையரப்புச்சூத்திரம்) [காய்முன்னேரும் விளமுன்னேரு-மாமுன்னிரையும் வரும்வெள்ளைக்கை] இவ்விதியாற் றளையறிக. (௪)

கல்விகரையில கற்பவர்நாள்சில

மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல-தெள்ளிதி
னாராய்ந்தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.

இ-ள். கல்வி-கல்விகள், கரையில்-அளவில், கற்பவர்-கற்பவர்களுக்கு, நாள்-வாழ்நாள்கள், சில-சிலவுள, மெல்ல-மெதுவாக, நினைக்கில்-ஆராய்ந்தால், பிணி-நோய்கள், பல-பலவுள, தெள்ளிதின்-தெளிவுள்ளவறிவால், ஆராய்ந்து-விசாரித்து, அமைவுடைய-நிறைவுடைய நூல்களை, நீரொழிய-சலநீங்க, பால்-பாலை, உண்-உண்ணும், குருகில்-

அன்னம்போல,தெரிந்து-அறிந்து, கற்ப-(அறிவுடையோர்கள்)கற்பர்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) அன்னம் நீரை நீக்கிப் பாலைக்கொள்ளுதல் போல அறிவுடையோர்கள் பொய்ந்நூலைத்தள்ளி மெய்ந்நூலைக்கற்பார்கள் என்பதாம். அறிவுடையோர்கள்-தோன்றாஎழுவாய், கற்ப-ப, அமைவுடைய-செ, ஏகாரம்-அசை. (௫)

தோணியியக்குவான் றொல்லைவருணத்துக்
காணிற்கடைப்பட்டா னென்றிகழார்-காணா
யவன்றுணையாவாறுபோ யற்றேநூல்கற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.

இ-ள். தொல்லை-பழைய, வருணத்து-சாதிகளுள், காணில்-ஆராயில், தோணி-தோணியை, இயக்குவான்-ஓட்டுவோன், கடை-கீழ்ச்சாதியில், பட்டானென்று-பிறந்தவனென்று, இகழார் - இகழார்கள், அவன்-அவனையே, துணையா-துணையாக, ஆறு-ஆற்றை, போயற்றே-கடந்துபோவதுபோலும், காணாய்-பாராய், நூல்-நூல்களை, கற்றமகன்-கற்றவனிழிவானவனாயினும், துணையா - அவனே துணையாக, நல்ல-நல்லநூலினது பொருள்களை, கொளல் - (ஒருவன்) கற்றுக்கொள்ளல்வேண்டும்—எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவன் இழிந்தோனிடத்துங்கல்வியைக்கற்கவேண்டும்என்பதாம், ஒருவன்-தோன்றாஎழுவாய், கொளல்-ப, நல்ல-செ. (௬)

தவலருந்தொல்கேள்வித் தன்மையுடையா
ரிகலிலரெஃகுடையார் தம்முட்-குழீஇ
நகலினினிதாயிற் காண்பாமகல்வானத்

தும்பருறைவார் பதி.

இ-ள். தவலரும்-கேடில்லாத, தொல்-பழைய, கேள்வி-கல்வி களால்வரும், தன்மை-குணங்களை, உடையார்-உடையவர்கள், இக லிலர்-பகையில்லாதவர்கள், எஃகுடையார் - கூரியபுத்தியுடையார், தம்முள்-தங்களிடத்தில், குழீஇ-கூடியிருந்து, நகல்ன்-மகிழ்தலைப் பார்க்கிலும், அகல்-அகன்ற, மானத்து-வானத்தில், உம்பர் - தேவர் கள், உறை-வாசம்பண்ணும், வார்பதி-நெடும்பதி, இனிதாகில்-இனி தாயிந்தால், காண்பாம் - காணக்கடவோம்—எ-று, ※ (இ-ம்) அறிவு டையோரிடத்துக்கூடி மகிழ்தலைப்பார்க்கிலும் தேவருலக மினிதா யிருக்கு மாறுதக்காண்போம் என்பதாம், யஃ-எ, காண்பாம்-ப, ()

கனைகடற்றண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தோர்கேண்மை
நுனியிற்கரும்பு தின்றற்றே-நுனிநீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோபண்பிலா
வீரமிலாளர் தொடர்பு.

இ-ள். கனை-சத்திக்கும், தண்-குளிர்ந்த, கடல்-கடலினது, சே ர்ப்ப-கரையையுடையபாண்டியனே, கற்றறிந்தார்-கற்றுணர்ந்தோ

சேர

கல்வி.

ர்கள், கேண்மை-சிநேகமானது, கரும்பு-கரும்பை, நுனியில்-நுனியிலிருந்து, தின்றற்று-தின்றாற்போலும், பண்பிலா-நற்குணங்களில்லாத, ஈரமிலாளர்-அன்பில்லாதவர்கள், தொடர்பு-சிநேகமானது, நுனி-கரும்பினுனியை, நீக்கி-விட்டு, தூரில்-அடியிலிருந்து, தின்னன்ன-தின்றாற்போலும், தகைத்து-தன்மையையுடையது—எ-று. ※ (இ-ம்) கற்றோர்சிநேகங் கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றாற்போலும் மற்றோர்சிநேகங் கரும்பை அடியிலிருந்து தின்றாற்போலும் என்பதாம். கேண்மை-எ, தின்றற்று-ப, தொடர்பு-எ, தகைத்து-ப, ஏ-ஆரோ, அசைகள். (அ)

கல்லாரே யாயினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்-தொல்சிறப்பி
னொண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

இ-ள். ஒள்-ஒள்ளிய, நிறம்-நிறமுடைய, பாதிரிப்பூ-பாதிரிப்பூவின், புத்தோடு-புதியவிதழ்களானவை, சேர்தலால்-கூடுதலால், தண்ணீர்க்கு-சலத்திற்கு, தான்-வாசனைதான், பயந்தாங்கு-பயன்பட்டாற்போலும், கல்லாராயினும்-கற்றிலாராகிலும், கற்றவரை-கற்றவரை, சேர்ந்து-சார்ந்து, ஒழுகின்-நடப்பாராயின், தொல்-பழைய, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, நல்-நல்ல, அறிவு-அறிவில், நாளும்-நாடோறும், தலைப்படுவர்-முதன்மையடையவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாதிரிப்பூக்களிதழ்களானவை தண்ணீர்க்கு வாசந்தந்தாற்போலும் கல்லாதவருங் கற்றோரைச் சார்ந்தாலறிவின்முதன்மையயாவரென்பதாம். ஒருவர்-எ, தலைப்படுவர்-ப, ஏ-அசை, புத்து-கடைக்குறைந்தது புதியவோடென்னவுரை கூறுவாருஞ்சிலருளரிவர் நூனுக்கமறியார்போலும். (கூ)

அலகுசால் கற்பி னறிவுநூல் கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெல்லாங்-கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டுதடு மாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

இ-ள். அலகு-அளவு, சால்-மிக, கற்பின்-நூல்களைக்கற்றால், அறிவுநூல்-ஞானநூல்களை, கல்லாது-கற்காமல், உலகநூல் - உலகத்திற்குரியநூல்களை, ஓதுவதெல்லாம் - கற்பதெல்லாம், கலகல-கலகலவென்னுமோசையாம், கூஉந்துணை-கூவுமளவு, அல்லால் - அல்லது, தடுமாற்றம்-பிறவித்துன்பத்தைவிட்டு, கொண்டு-நல்வழியைக்கொண்டு, போஒந்துணை-போகுமளவை, அறிவார்-அறியவல்லவர், இல்-இல்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) ஞானத்திற்குரியநூல்களைக்கற்காமல் உலகத்திற்குரியநூல்களைக்கற்குதல்வீணென்பதாம். அறிவார்-எ, இல்-ப()

கல்வி - முற்றிற்று.

௰௩-ம்-அதிகாரம்.

குடிப்பிறப்பு.

——※——

அஃதாவது-நற்குடியிற் பிறத்தலாம்.

உடுக்கையுலறி யுடம்பழிந்தக்கண்ணுங்
குடிப்பிறப்பாளர்தங் கொள்கையிற்-குன்றா
ரிடுக்கண்டலைவந்தக் கண்ணுமரிமா
கொடிப்புற்கறிக்குமோ மற்று.

இ-ள். குடிப்பிறப்பாளர் - நற்குலத்திற்பிறந்தோர், உடுக்கை-ஆடை, உலறி-கெட்டு, உடம்பு - உடலானது, அழிந்தக்கண்ணும்-அழிந்தாலும், தம்-தங்களுடைய, கொள்கையில்-நன்னடக்கையில், குன்றார்-குறைவுபடார், அரிமா-சிங்கமானது, இடுக்கண் - (பசித்) துன்பம், தலைவந்தக்கண்ணும்-முதன்மையாகவந்தாலும், கொடிப்புல்-கொடிகளையுடையபுல்லை, கறிக்குமோ-தின்னுமோ—எ-று. ※ (இ-ம்) நற்குடியிற்பிறந்தார் துன்பம்வந்தாலும் நன்னடக்கையிற் குறையார், சிங்கம் பசித்தாலும் புல்லைத்தின்னாது என்பதாம். குடிப்பிறப்பாளர்-எ, குன்றார்-ப, மற்று-அசை. (௧)

சான்றாண்மைசாய லொழுக்கமிவைமூன்றும்
வான்றோய்குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது-வான்றோயு
மைதவழ்வெற்படா அபெருஞ்செல்வ
மெய்தியக்கண்ணும் பிறர்க்கு.

இ-ள். வான்-ஆகாயத்தை, தோயும்-அளாவும், மை-மேகம், தவழ்-தவழும், வெற்ப-மலையையுடையபாண்டியனே, சான்றாண்மை-பெருந்தன்மை, சாயல்-மேன்மை, ஒழுக்கம்-நன்னடக்கை, இவை மூன்றும்-இம்முக்குணங்களும், வான்-பெருமை, தோய்-நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு-நற்குடியிற்பிறந்தார்க்கு, அல்லது-அல்லாமல், பிறர்க்கு-நற்குடியிற்பிறவாதார்க்கு, பெருஞ்செல்வம்- பெரியசெல்வம், எய்தியக்கண்ணும்-வந்தாலும், படாஅ-அம்முக்குணங்களுண்டாகாவாம்—எ-று ※ (இ-ம்) பாண்டியனே பெருந்தன்மை மேன்மை நன்னடக்கை இவை நற்குடியிற் பிறந்தார்க்கல்லது அக்குடியிற் பிறவாதாருக்கில்லை என்பதாம். இவை-எ, படாஅ-ப. (௨)

இருக்கையெழலு மெதிர்செலவுமேனை
விடுப்பவொழிதலோ டின்ன-குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவொழுக்கமாக் கொண்டார்கயவரோ
டொன்றுவுணரற்பாற் றன்று.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், இருக்கையி
னும் - (பெரியோரைக்கண்டு) இருக்குமிடம்விட்டெழுதலும், எதிர்
செலவும்-எதிராகப்போதலும், ஏனை-இவைநீங்க, விடுப்ப-வழிவிடு

௯

தலும், ஒழிதல் - நீங்கலும், ஓடு-இவற்றுடன், இன்ன -இவைபோல்வன உபசாரங்களை, குன்றா-குறையாத, ஒழுக்கமா - நன்னடக்கையாக, கொண்டார்-கொண்டார்கள், கயவரோடு-கீழ்மக்களோடு, ஒன்றா-அக்குணங்கள் பொருந்தாவாம், உணரற்பாற்று-அறியுந்தன்மை, அன்று-கீழோர்க்கல்ல—எ-று. ※ (இ-ம்) நற்குடியிற்பிறந்தோர் ஆசாரவுபசாரங்களைவிடார், அக்குடியிற்பிறவாதார்க்கு ஆசாரவுபசாரங்களில்லை என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எ, கொண்டார்-ப, (௩)

நல்லவைசெய்யி னியல்பாகுந்தீயவை
பல்லவர்தூற்றம் பழியாகு-மெல்லா
முணருங்குடிப்பிறப்பி னூறியமென்றோ
புணருமொருவர்க் கெனின்.

இ-ள். நல்லவை-நன்மைகளை, செயின் -செய்தால், இயல்பாகும்-இயற்கையாகும், தீயவை - வன்பங்களைச்செய்தால், பல்லவர்-பலரும், தூற்றும்-தூற்றத்தக்க, பழியாகும்-பழிப்பாகும், எல்லாம்-நற்குணமெல்லாம், உணரும்-அறியும், குடிப்பிறப்பு- நற்குடிப்பிறப்பு, ஒருவர்க்கு-ஒருவருக்கு, இன்-இனிதாக, புணருமெனின்-கூடுமானால், ஊறியமென்- இடையூறிலாயதியாது—எ-று ※ (இ-ம்) ஒருவருக்கு நற்குடிப்பிறப்புப் பொருந்துமானால் விதைவிடலாபமென்ன என்பதாம். ஊறியம்-எ, என்-ப, ஓ-அசை. (௪)

கல்லாமையச்சங் கயவர்தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமையுள்ளுமோர் சோர்வச்ச-மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றீயாமை யச்சமரத்தாரிம்
மாணுக்குடிப்பிறந் தார்.

இ-ள். கல்லாமை-கற்காதிருக்கை, அச்சம்-அச்சம், கயவர்-கீழ்மக்கள், தொழில்-தொழில்செய்தல், அச்சம்-அச்சம், சொல்லாமையுள்ளும்-பொய்சொல்லாமையிடத்தும், நர்-ஒரு, சோர்வு-சொற்சோர்வுபடல், அச்சம்-அச்சம், எல்லாம்-யாவும், இரப்பார்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு, ஒன்று-ஒருபொருள், ஈயாமை-கொடாமை, அச்சம்-அச்சம், (ஆதலால்) இம்மாணுக்குடி-பெருமையில்லாத இக்குடியிற்பிறந்தார், மரத்தார்-மரத்தோடொத்தவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) கல்லாமையும் இழிதொழிலும் சொற்சோர்வும் ஈயாமையும் உடையவர்கள் மரத்திற்கு ஒப்பானவர் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எ, மரத்தார்-ப. ()

> இன நன்மையின்சொ.லொன்றீதன்மற்றேனை
> மன நன்மையென்றிவை யெல்லாங்-கனமணி
> முத்தோடிமைக்கு முழங்குவரித்தண்சேர்ப்ப
> விற்பிறந்தார்கண்ணே யுள.

இ-ள். கனம்-பொன்னையும், மணி-இரத்தினங்களையும், முத்தோடு-முத்துகளுடன், இமைக்கும் - பிரகாசிக்கச்செய்யும், முழங்கு-ச

த்திக்கின்ற, தண்-குளிர்ந்த, உவரி-கடலையும், சேர்ப்ப-கரையையுமுடையபாண்டியனே, இனநன்மை - இனநன்மையும், இன்சொல்-இனியசொற்களும், ஒன்று-ஒருபொருளை, ஈதல்-கொடுத்தலும், எனை-ஒழிந்த, மனநன்மை-மனத்தினன்மையும், என்றிவையெல்லாம் - என்னுமிவையெல்லாம், இற்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், கண்ணே-இடத்தே, உள-இருக்கின்றன—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே நல்லினம் நற்சொல்-ஈகை நன்மனம்-இவையெல்லாம் குடிப்பிறந்தார்க்கேவுளவாம் என்பதாம். எல்லாம்-எ, உள-ப, மற்று-அசை. (௬)

> செய்கையழிந்து சிதன்மண்டிற்றாயினும்
> பெய்யாவொருசிறை பேரிலுடைத்தாகு
> மெவ்வமுழந்தக் கடைத்துங்குடிப்பிறந்தார்
> செய்வர்செயற்பா லவை.

இ-ள். செய்கை-செய்கைகள், அழிந்து-கெட்டு, சிதல்-கறையான், மண்டிற்றாயினும்-பற்றியதாயினும், பெய்யா-ஒழுகாத, ஒருசிறை-ஒரிடமுள்ள, பேரில்-பெரியவீடு, உடைத்தாகும்-உண்டாயிருக்கும், (அதுபோல) எவ்வம்-துன்பம், உழந்தக்கடைத்தும்-வருந்தினாலும், குடிப்பிறந்தார்- நற்குடியிற்பிறந்தோர், செயற்பாலவை-செய்யத்தக்கவைகளை, செய்வர்-செய்வார்கள்—எ-று. ❊ (இ-ட்) நற்குடியிற்பிறந்தோர் துன்பத்தால் வருந்தினுஞ் செய்யத்தக்க தருமங்களைச்செய்வர் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எ, செய்வர்-ப, செயற்பாலவை-செ. (எ)

ஒருபுடைபாம்பு கொளினுமொருபுடை
யங்கண்மாஞாலம் விளக்குறூஉந்-திங்கள்போற்
செல்லாமைசெவ்வனேர் நிற்பினுமொப்புரவிற்
கொல்கார்குடிப்பிறந் தார்.

இ-ள். ஒருபுடை-ஒருபக்கம், பாம்பு-பாம்பு, கொளினும்-பற்றிக்கொள்ளினும், ஒருபுடை-ஒருபக்கம், அம்-அழகிய, கண்-இடமகன்ற, மா-பெரிய, ஞாலம்-பூமியை, விளக்குறூஉம்-விளக்கும், திங்கள்போல்-சந்திரன்போல, குடிப்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், செல்லாமை-வறுமை, செவ்வனேர்-செவ்வையாக, நிற்பினும்-நின்றாலும், ஒப்புரவிற்கு - தருமஞ்செய்தற்கு, ஒல்கார்- தளரார்—எ-று. ❊ (இ-ம்) நற்குடியிற்பிறந்தார் வறுமையடைந்தாலும் தருமஞ்செய்தற்குத்தளரார் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எ, ஒல்கார்-ப. (அ)

செல்லாவிடத்துங் குடிப்பிறந்தார்செய்வன
செல்லிடத்துஞ்செய்யார்சிறியவர்-புல்வாய்
பருமம்பொறுப்பினும் பாய்பரிமாபோற்
பொருமுரணாற்றுத லின்று.

குடிப்பிறப்பு.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், செல்லாவிடத்தும்-வறுமையிடத்தும், செய்வன-செய்தருமங்களை, சிறியவர்-கீழ்மக்கள், செல்விடத்தும்-செல்வமுள்ளவிடத்தும், செய்யார்-செய்யார்கள், புல்வாய்-கலைமான், பருமம் - கல்லணை, பொறுப்பினும்-சுமந்தாலும், பாய் - பாயும், பரிமாபோல - குதிரையைப்போல, பொருந்-தாக்கும், முரண்-சண்டையை, ஆற்றுதல்-செய்தல், இன்று-இல்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) மேன்மக்கள் வறுமையிடத்துஞ் செய்த ருமங்களைக் கீழ்மக்கள் செல்வத்திடத்துஞ்செய்யார்கள் என்பதாம். சிறியவர்-எ, செய்யார்-ப. (க)

எற்றொன்று:மில்லா விடத்துங்குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற்சேர்ந்தாக் கசைவிடத்-துற்றுவ
ரற்றக்கடைத்து மகல்யாறகழ்ந்தக்கால்

றெற்றெனத்தெண்ணீர் படும்.

இ-ள். அகல்-அகன்ற, ஆறு - ஆறானது, அற்றக்கடைத்தும்-நீர்வற்றினாலும், அகழ்ந்தக்கால்-தோண்டினால், தெற்றென - அலைப்போடு, தெண்ணீர்-தெளிந்தநீர், படும்-தரும், (அதுபோல) குடிப்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், எற்றென்றும்-யாதொன்றும், இல்லாவிடத்தும்-இல்லாதிருந்தும், அற்று - பொருளிழந்து, தற்சேர்ந்தார்க்கும்- தம்மையடுத்தார்க்கு, அசைவிடத்து - தளர்ந்தவிடத்து, ஊற்றுவர்- உதவியாவார்—எ-று. ※ (இ-ம்) நற்குடியிற்பிறந்தார் வறுமையிலும் தம்மையடுத்தவர்க் குதவிசெய்வார்கள் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார்-எ, ஊற்றுவர்-ப. (ய)

குடிப்பிறப்பு-முற்றிற்று.

யகூ-ம்-அதிகாரம்.

மேன்மக்கள்.

அஃதாவது-மேன்மக்கள்தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

அங்கண்விசும்பி னகனிலாப்பாரிக்குந்
திங்களுஞ்சான்றோரு மொப்பர்-மற்றிங்கள்
மறுவாற்றுஞ்சான்றோ ரஃதாற்றார்தெருமருந்து
தேய்வரொருமா சுறின்.

இ-ள். அம்- அழகிய,கண்-இடமகன்ற,விசும்பின்-ஆகாயத்தின்,அகல்-விரிவான,நிலா-கிரணங்களை,பாரிக்கும்-பரப்பும்,திங்களும்-சந்திரனும், சான்றோரும்-பெரியோர்களும், ஒப்பர் -தம்மிலொப்பாவார்,திங்கள்-சந்திரன், மறு-களங்கத்தை, ஆற்றும்-பொறுத்துக்கொள்வான்,சான்றோர்-பெரியோர்கள், அஃது-அக்களங்கத்தை,ஆற்றார்

மேன்மக்கள்.

சுலோ

பொறுத்துக்கொள்ளார், ஒரு-தமக்கொரு, மாசு-குற்றம், உறின்-வந்தால்,தெருமருந்து-மயக்கமடைந்து, தேய்வர்-மாய்வர்—எ-று. ※ (இ-ம்) சந்திரன் களங்கத்தைச்சகிக்கினும் பெரியோர்கள் அக்களங்கத்தைச்சகியார் என்பதாம். சான்றோர்-எ, தேய்வர்-ப, மன்-அசை (நன்னூல்) [இசைபால்பொருள்பலவிரவின்சிறப்பினு, மிகவினுமிழிபினு மொருமுடிபினவே] இவ்விதியால் சந்திரனாகிய அஃறிணை உயர்திணை முடிபெற்றது. (௧)

இசையுமெனினு மிசையாதெனினும்
வசைநீரவெண்ணுவர் சான்றோர்-விசையி
னரிமாவுளங்கிழித்த வம்பினிற்றீதோ
வரிமாப்பிழைப்பெய்த கோல்.

இ-ள். இசையுமெனினும்-கூடுமாகிலும், இசையாதெனினும்-கூடாதாகிலும், வசை-குற்றம், நீர-நீங்க, எண்ணுவர்-நினைப்பார்கள், சான்றோர்-பெரியோர்கள், விசையின்-விசையால், நரிமா-நரியை, உளம்-நெஞ்சம், கிழித்த-பிளந்த, அம்பினில்-கணையைப்பார்க்கிலும், அரிமா-சிங்கத்தை, பிழைப்பு-பிழைக்க, எய்த-தொடுத்த, கோல்-கணையானது, தீதோ-பொல்லாதோ—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர்கள் பிறராற் பொருள்கிடைத்தாலும் கிடையாவிட்டாலும் குற்றம் நினையார்கள் என்பதாம். சான்றோர் - எ, எண்ணுவர்-ப, நரிமேலெய்த அம்பிலும் அரிமேலெய்த அம்பு வுயர்வு. (௨)

நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ்சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங் கொண்டேறா-ருரங்கவறா
வுள்ளமெனு நாரினாற் கட்டியுளவரையாற்
செய்வர்செயற்பாலவை.

இ-ள். சான்றோர்-பெரியோர்கள், நரம்பு-நரம்புகள், எழுந்து-தோன்றி, நல்கூர்ந்தாராயினும்-வறுமைப்பட்டாராயினும், குரம்பு-வரம்பு, எழுந்து-கடந்து, குற்றங்கொண்டு-குற்றத்தைக்கொண்டு, ஏறார்-(யாசிக்கச்) சொல்லார், உரம்-அறிவே, கவறா-கவறாகக்கொண்டு, உள்ளமெனும்-முயற்சியென்கிற, நாரினால் - நாரால், கட்டி-மனதைக்கட்டி, உளவரையால்-தமக்குள்ள பொருளளவால், செயற்பாலவை-செய்யத்தக்க தருமங்களை, செய்வர்-செய்வார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர்கள் வறுமையடைந்தாரானாலும் யாசிக்கார்கள் உள்ளமட்டுத் தருமஞ்செய்வார்கள் என்பதாம். சான்றோர்-எ, செய்வர்-ப, செயற்பாலவை-செ, கவறு என்றது-இருபிளவாகிய பனையின் அடிமட்டை இம்மட்டை மரத்தைக் கவியப்பற்றியதுபோல மனதை அறிவு கவியப்பற்றுதலாம். (௩)

செல்வழிக்கண்ணொருநாட் காணினுஞ்சான்றவர்

மேன்மக்கள்.

நல்லவை நாட்ட சிலநாளடிப்படிற்
கல்லவையுமுள்ளடக நெறி.

இ-ள். நல்-நல்ல, வரை-மலையையுர், நாட-நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, செல்-போகின்ற, வழிக்கண்-வழியிடத்து, ஒருநாள்-(ஒருவரை) ஒருநாள், காணினும்-கண்டாலும், சான்றவர்-பெரியோர்கள், தொல்-பழைய, வழியில்-வந்த, கேண்மையில் - உறவைப்போல, தோன்ற-விளங்க, புரிந்து-விரும்பி, இயாப்பர் - சிநேகஞ்செய்வர், கல்வரையும்-கன்மலையும், சிலநாள்-சிலகாலம், அடிப்படில்-சாலடிப்பட்டால், நெறி-வழி, உண்டாம்-உண்டாகும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) பாண்டியனே பெரியோர்கள் புதியவரைக்கண்டாலும் பழையவரைப்போலவே சிநேகஞ்செய்வார் என்பதாம். சான்றவர்-எ, யாப்பர்-ப, (நன்னூல்) [இணைந்திபல்காலையரலக்கிரசமு, மவ்வக்ககரமு நகரக்குகரமு, மிகைவரும்ரவ்வழியவ்வுமாம்பிற, இவ்விதியால் யாப்பர் இயாப்பரென்றுயிற்று.] (௭)

புல்லாவெழுத்திற் பொருளில்வருங்கோட்டி
கல்லாவொருவ னுரைப்பவுங்-கண்ணோடி
நல்லார்வருந்தியுங் கேட்பரோமற்றவன்
பல்லாருநாணல் பரிந்து.

இ-ள். புல்லா - இலக்கணம்பொருந்தாத, எழுத்தில்-எழுத்தினையுடைய, பொருளில்-பொருளறிவில்லாத, வறும் - வீணாகிய, தோட்டி-சபையில், கல்லாவொருவன்-கற்காதவொருவன், உரைப்பவும்-ஒன்றைச்சொல்லவும், நல்லார்-மேன்மக்கள், கண்ணோடி-தாட்சணியங்கொண்டு, வருந்தியும்-வருத்தமடைந்தும், அவன்-அவ்வறிவில்லான், பல்லாருள்-பலர்முன், நாணல்-நாணுதற்கு, பரிந்து-இரங்கி, கேட்பர்-கேட்பார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர்கள்கல்லார்சபையில் விவேகசூனியனொன்றைச்சொல்லினும் அவனாணுதலுக்கிரங்கிக்கேட்பாரென்பதாம். நல்லார்-எ. கேட்பர்-ப,வ-மற்று-அசைகள்.

கடித்துக்கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
யிடித்துநீர்கொள்ளினு மின்சுவைத்தே யாகும்
வடுப்படவைதிறந்தக் கண்ணுங்குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம்வாயிற் சிதைந்து.

இ-ள். கரும்பினை-கரும்பை, கடித்து-தரித்து, கண்-கணுகள், தகர-உடைய, நூறி-நெறித்து, இடித்து- (ஆலையில்) ஆடி, நீர்-இரசத்தை, கொள்ளினும்-கொண்டாலும், (அக்கரும்பு) இன்-இனிய, சுவைத்தே-மதுரமுடையதே, ஆகும்-ஆம், (அதுபோல) வடுப்பட-குற்றமுண்டாக, வைது-ஒருவர்வைது, இறந்தக்கண்ணும்- போனாலும், குடிப்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், தம் - தம்முடைய, வாயில்-வாயினாலே, சிதைந்து-சிதைய, கூறார் - சொல்லார்—எ-று. ※

மேன்மக்கள்.

(இ-ம்) கரும்பைவருத்தினும் இனியசாற்றைக்கொடுக்கும் அதுபோல ஒருவர்வைதாலும் நற்குடியிற்பிறந்தார் கூடவையமாட்டார் என்பதாம், குடிப்பிறந்தார்-எ, கூறார்-ப. (௬)

கள்ளார்கள் ளுண்ணார் கடிவகடிந்தொரீஇ
யெள்ளிப்பிறரை யிகழ்ந்துரையார்-தள்ளியும்
வாயிற்பொய்கூறார் வடுவறுகாட்சியார்
சாயிற்பரிவ திலர்.

இ-ள். வடு-குற்றம், அறு-அற்ற, காட்சியார்-அறிவுடையார், கள்ளார்-திருடார், கள்ளுண்ணார்-கள்ளைக்குடியார், கடிவ-நீக்கத்தக்கவைகளை, கடிந்து-நீக்கி, ஒரீஇ-தீமையினீங்கி, பிறரை-அயலாரை, எள்ளி-அவமதித்து, இகழ்ந்து-நிந்தித்து, உரையார்-சொல்லார், தள்ளியும்-தவறியும், வாயில்-வாயால், பொய்கூறார்-பொய்சொல்லார், சாயில்-துன்பம்வந்தால், பரிவதிலர்-விசனப்படார்—எ-று. ※(இ-ம்) மேன்மக்கள் திருடார் கள்ளுண்ணார் பிறரையிகழார் பொய்சொல்லார் வறுமைவந்தால் விசனப்படார் என்பதாம். காட்சியார்-எ, பரிவதிலர்-ப. (௭)

பிறர்மறையின்கட் செவிடாய்த்திறனறிந்
தேதிலாரிற்கட் குருடனாய்த்-தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல்யாது
மறங்கூறவேண்டா வவற்கு.

இ-ள். பிறர்-அயலாருடைய, மறையிற்கண்-இரகசியச்சொல் விடத்து, செவிடாய்-செவிடனாகவும், திறமறிந்து - நல்லொழுக்கத் திறமறிந்து, ஏதிலார்-அயலாருடைய, இல் - மனையாள், கண்-இடத்து, குருடனாய்-குருடனாகவும், தீய-கொடிய, புறங்கூற்றின்-பொறாமைச்சொல்விடத்து, மூகையாய்-ஊமையனாகவும், நிற்பானேல்-இருப்பானானால், அவற்கு-அவனுக்கும், யாதும்-யாதொரு, அறம்-தருமமும், கூறவேண்டா-சொல்லவேண்டா—எ-று. ※ (இ-ம்) பிறரகசியத்திற் செவிடனாகவும், பிறமனையாளிடத்துக் குருடனாகவும், பொறாமை சொல்வோனிடத் தூமையனாகவும், ஒருவனிருந்தானானால் அவனுக்கிதுவே பெரியதருமம் என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், கூறவேண்டா-பயனிலை. (அ)

பன்னாளுஞ்சென்றக்காற் பண்பிலார்தம்முழை
யென்னானும்வேண்டுப வென்றிகழ்ப-வென்னானும்
வேண்டினுநன்றுமற் றென்றுவிழுமியோர்
காண்டோறுஞ்செய்வர் சிறப்பு.

இ-ள். பண்பிலார்-நற்குணமில்லார், தம்முழை - தம்மிடத்து, பன்னாளும், பலநாளும், சென்றக்கால்-சென்றால், என்னானும்-யாதாகிலும், வேண்டுப-வேண்டுவார்கள், என்று - என்றுசொல்லி, இக

௬௨

மேன்மக்கள்.

ழ்ப-இகழ்வார்கள், விழுமியோர்-மேன்மக்கள், என்றும்-யாதா யினும், வேண்டினும்-வேண்டினாலும்; நன்று-நல்லது, என்று-என்றுசொல்லி, காண்டோறும்-காணுந்தோறும், சிறப்பு-சிறப்பை, செய்வர்-செய்வார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) கீழ்மக்கள் தங்களிடத்து ஒருவர் வந்தா லவர்தாவதொன்றைக் கேட்பர்களென்றிகழ்வார்கள் மேன்மக்கள் தங்களிடத்து வந்தவருக்குக் காணுந்தோறுஞ் சிறப்புச் செய்வார்கள் என்பதாம். பண்பிலார்-எ, இகழ்ப-ப, விழுமியோர்-எ; செய்வர்-ப, சிறப்பினை-செ, பற்று-அசை. (௯)

உடையாரிவரொன் றொருதலையாப்பற்றிக்
கடையாயார்பின்சென்று வாழ்வ-ருடைய
பிலந்தலைப்பட்டது போலாதேநல்ல
குலந்தலைப்பட்ட விடத்து.

டு-ள். உடையார்-செல்வமுள்ளவர், இவரொன்று-இவர்களொன்று, ஒருதலையர்-ஒருதுணிவாக, பற்றி-பிடித்து, கடையாயார்-கீழ்மக்கள், பின்சென்று-பின்போய், வாழ்வர்-சிலர்வாழ்வார்கள், நல்ல-ந

லை, குலம்-குலத்திற்பிறந்தானை, தலைப்பட்ட-முதன்மையாகச்சேர ப்பட்ட, இடத்து-இடத்திலே; உடைய-எல்லாப்பொருளுமுடைய, சிலம்-குகையை, தலைப்பட்டதுபோலாதே-தலைப்பட்டதுபோலு மல்லவோ—எ-று. ※ (இ-ள்) கீழ்மக்கள் பின்சென்று சிலர் வாழ்ந்தி ருப்பர், மேன்மக்களைச்சேர்தல் எப்பொருளுமுள்ளகுகை அகப் பட்டதுபோலும் என்பதாம். சிலர்-தோன்றுவெழுவாய், வாழ்வர்- பயனிலை. (௰)

மேன்மக்கள்-முற்றிற்று.

௰௭-ம்-அதிகாரம்.

பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது-பெரியோர்களைப் பிழைசொல்லாமையாம்.

பொறுப்பரெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார்மாட்டும்
வெறுப்பனசெய்யாமை வேண்டும்-வெறுத்தபி
னார்க்குமருவி யணிமலைநாட
பேர்க்குதல்யார்க்கு மரிது,

இ-ள். ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், அருவி-வெள்ளையாற்றையும், அணி-அழகிய, மலை-பொதியமலையையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, பொறுப்பரென்று - குற்றம்பொறுப்பாரென்று, எண்ணி-நினைத்து, புரைதீர்த்தார்-குற்றமற்றவர், மாட்டும்-இடத்தும், வெறுப்பன - வெறுக்கத்தக்கவைகளை, செய்யாமைவேண்டும்-செய்யாதிருக்கவேண்டும், வெறுத்தபின்-வெறுத்தபின்பு, போ

பெரியாரைப்பிழையாமை.

௯௰

க்குதல்(அவர்கோபத்தை) நீக்கல், யார்க்கும்-யாவருக்கும், அரிது-அருமை—எ-று. ✻ (இ-ம்) பாண்டியனே-குற்றமற்றவரிடத்தும்-குற்றஞ்செய்யாதிருப்பாயாக அவர்க்கோபத்தைநீக்குதல் யார்க்குமரிது என்பதாம்—போக்குதல்-எழுவாய், அரிது-பயனிலை. (௧)

பொன்னைகொடுத்தும் புணர்தற்கரியாரை
கொன்னேதலைக்கூடப் பெற்றிருந்து-மன்னோ
பயனில்பொழுதாக் கழிப்பரோ நல்ல

நயமிலறிவினவர்.

இ-ள். பொன்-பொன்னை, கொடுத்தும்-ஈந்தும், புணர்தற்குச்-சேர்தற்கு, அரியாரை-அரியபெரியோரை, கொன்-பயனில்லாமல், தலைக்கூட-வந்துபொருந்த, பெற்றிருந்தும்-பெற்றும், அன்னோ-ஐயோ, நல்ல-நல்ல, நயமில்-நன்மையில்லாத, அறிவினர் - அறிவுடையார், பயனில்-பிரயோசனமில்லாத, பொழுதா-காலமாக, கழிப்பர்-போக்குவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவிலார்- அறிவுடையாரைப் பெற்றிருந்தும், வீண்காலங்கழிப்பர் என்பதாம். நயமிலறிவினவர்-எ, பழிப்பர்-ப, ஏ-மூன்றும்-அசைகள். (உ)

அமைதிப்புமான்ற மதிப்புமிரண்டு
மிகைமக்களான்மதிக் கற்பால-நயமுணராக்

கையரிமாக்க ளிழிப்புமெடுத்தேத்தும்
வையர்வடித்த நூலார்.

இ-ள். அவமதிப்பும்-இகழ்வாகமதிந்தலும், ஆன்றமதிப்பும்-புகழ்வாகமதித்தாலும், இரண்டும்-இவ்விரண்டும், மிகைமக்களால்-மேன்மக்களால், மதிக்கற்பால-மதிக்கத்தக்கனவல்ல, நயம்-நீதியை-உணரா-அறியாத-கை-ஒழுக்கத்தை, அறியா-தெரியாத, மாக்கள்-மனிதர்கள், இழிப்பும்-பழிப்பும், எடுத்து-எடுத்து, ஏத்தும்-புகழ்தலும்; வடித்தநூலார்-ஆராய்ந்தநூலறிவுள்ளார், வையார்-மனதில்வையார்-எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவனைஇகழ்தலும் புகழ்தலும் பெரியோர்க்கில்லை பிறரிகழினும் அவர்க்கு மனக்குறையில்லை என்பதாம். ※(இலக்கணத்திரட்டு) [எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தின்சவலியியல்பு - மீறுகெடுக்கான்மிகுதலுமியல்பாம்]இவ்விதியால் உணராத-என்றும், எதிர்மறைப்பெயரெச்சம், ஈறுகெட்டு-ஒற்றுமிக்கது. நூலார்-எ-வையார்-ப. (ரு)

விரிதிறநாகம் விடருளதேனு
முருமின்கடுஞ்சினஞ் சேணின்று-முட்கு
மருமையுடைய் வரண்சேர்ந்துமுய்யார்
பெருமையுடையார் செறின்,

இ-ள். விரி-மிக்க, திறம்-திறமுள்ள, நார்கம்-பாம்பானது, விடர்-மலைப்பிளப்பில், உளதேனும்-உள்ளதானாலும், உருமின்-இடியின், கடும்-கடிய, சினம்-உக்ரம், சேணின்றும்-ஆகாயத்திருந்தும், உட்கு

ம்

ம்-பாரப்படும் (அதுபோல) பெருமையுடையார் - பெரியோர்கள், செறின் - கோபித்தால், அருமையுடைய-அரிய, அரண்சேர்ந்தும்-கோட்டையைச்சேர்ந்தும், உய்யார்- (பகைவர்) பிழையார்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாம்புபிளப்புள்ளிருப்பினும்-இடிகண்டஞ்சும், அதுபோல-பகைவர் பெரியோர்கோபிக்கில் கோட்டையைச்சார்ந்தும், பிழையார் என்பதாம். ※ பகைவர்-தோன்று எழுவாய்,உய்யார்-ப.(௪)

> எம்மையறிந்திலி ரெம்போல்வாரில்லென்று
> தம்மைத்தாங்கொள்வது கோளன்று-தம்மை
> யரியாரநோக்கி யறனறியுஞ்சான்றோர்
> பெயராகக்கொள்வது கோள்.

இ-ள். எம்மை-எங்களை, அறிந்திலிர்-அறியீர், எம்போல்வார்-எங்களைநிகர்த்தவர்,இல்லென்று-இல்லையென்று, தம்மைத்தாம்-தங்களைத்தாமே, கொள்வது-உயர்த்திக்கொள்வது, கோளன்று - கொள்கையன்று,தம்மை-தங்களை, அரியரா-எளியராக, நோக்கி-பார்த்து, அறன்-தருமத்தை, அறியும் - உணரும், சான்றோர் - மேன்மக்கள், பெரியரா-பெரியோராக, கொள்வது- மதித்துக்கொள்வது, கோள்-கொள்கை—எ-று. ※ (இ-ம்) தங்களைத்தாங்களே புகழ்ந்துகொள்வது கொள்கையல்ல தங்களை யெளியவராகத் தாழ்த்திக்கொள்வது பெரியோர்கொள்கை என்பதாம். கொள்வது-எ,கோள்-ப. (௫)

> நளிகடற்றண்சேர்ப்ப நாணிழற்போல
> விளியுஞ்சிறியவர் கேண்மை-விளிவின்று
> யல்குநிழற்போ லகன்றகன்றோடுமே
> தொல்புகழாளர் தொடர்பு.

இ-ள். நளி-அகன்ற, கடல்-கடலையும், தண்-குளிர்ந்த,சேர்ப்ப கரையையுமுடையபாண்டியனே, சிறியவர் -சிறியோர்கள், கேண்மை-சிநேகம்,நாள்-முற்பகல்,நிழற்போல-நிழலைப்போல,விளியும்-குறையும்,தொல்-பழைய, புகழாளர்- பெரியோர்கள், தொடர்பு-சிநேகம்,விளிவின்றி-கேடில்லாது, அல்கு-பிற்பகல்,நிழற்போல்-நிழலைப்போல,அகன்றகன்று-வளர்ந்துவளர்ந்து,ஓடும்-செல்லும்-எ-று.
※ (இ-ம்) பாண்டியனே சிறியவர் சிநேகம்முற்பகல் நிழலைப்போற் குறையும் பெரியவர்சிநேகம்முற்பகல்நிழலைப்போலவளருமென்பதாம். கேண்மை-எ,விளியும்-ப,தொடர்பு-எ,ஓடும்-ப,எ-அசை. (௧)

மன்னர்திருவு மகளிரெழினலமுந்
துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா-துன்னிக்
குழைகொண்டுதாழ்ந்த குளிர்மரமெல்லா
முழைத்தங்கட்சென்றார்க்கொருங்கு.

இ-ள். துன்னி-நெருங்கி,குழைகொண்டு-தளிர்கொண்டு, தாழ்ந்த-தாழ்ந்த,குளிர்ந்த-குளிர்ந்த,மரமெல்லாம்-மரங்களெல்லாம்,தங்

பெரியாரைப்பிழையாமை.

எ[illegible]

கண்-தம்மிடத்து,சென்றார்க்கு-வந்தவர்க்கு, ஒருங்கு-ஒருமிக்க, உழை-புகவிடமாவதுபோல,மன்னர்-அரசர்,திருவும்-செல்வமும்,மகளிர்-பெண்களுடைய, எழில்-அழகின், நலமும்-நன்மையும், துன்னியார்-சேர்ந்தவர், தகல்வேண்டா-தடையில்லாமல்,துய்ப்பர்-அநுபவிப்பர்—எ-று. ※ (இ-ம்) அரசர்செல்வத்தையும் பெண்கள் நலத்தையும் அருகிருந்தோ ரநுபவிப்பர் என்பதாம். ※ துன்னியர்கள்-எ,துய்ப்பர்-ப. (௭)

தெரியத்தெரியுந் தெரிவிலார்கண்ணும்
பிரியப்பெரும்படர் நோய்செய்யும்-பெரிய
வுலவாவிருங்கழிச் சேர்ப்பயார்மாட்டும்
கலவாமைகோடியுறும்.

இ-ள். பெரிய-பெரிதாகிய, உலவா-வற்றாத, இரும்-மிக்க, கழி-கழிவையும்,சேர்ப்ப-கரையையுமுடையபாண்டியனே,தெரிவிலார்கண்ணும்-தெளிவில்லாரிடத்தும், தெரிய(சிநேகஞ்செய்)தறிய,தெரியும்(அவர்குணகுணந்)தெரியும்,பிரிய(அவர்சிநேகம்)பிரிய,பெரும்-பெரிய, படர்நோய்-துன்பநோய், செய்யும்-செய்யும் (ஆதலால்) யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், கலவாமை-சிநேகியாமையே,கோடியுறும்-கோடிபங்கதிகம்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனேதெளிவிலார் நட்புச்சிநேகஞ் செய்தறியத்தெரியும் யாவரிடத்துஞ்சினேகஞ்செய்யாதிருக்கைநல்லது என்பதாம். ※ கலவாமை-எ,கோடியுறும்-ப()

கல்லாதுபோகிய நாளும்பெரியவர்கட்
செல்லாதுவைகியவைகலு-மொல்வ
கொடாஅதொழிந்த பகலுமுரைப்பிற்
படாஅவாம்பண்புடையார் கண்.

இ-ள்.பண்புடையார்கண்-நற்குணமுடையாரிடத்து,கல்லாது-நூலைக்கற்காது,போகிய-கழிந்த, நாளும்-நாள்களும்,பெரியவர்கண்-பெரியோரிடத்து, செல்லாது-போகாது,வைகிய-இருந்த,வைகலும்-நாள்களும்,ஒல்வ-பொருந்தியவற்றை,கொடாஅது-கொடுக்காது, ஒழிந்த-கழிந்த,பகலும்-நாள்களும், உரைப்பில் - சொல்லில், படாஅவாம்-இவைபொருந்தாவாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர்களிடத் ... பெரியோரிடத்திற்செல்லாதகாலமும்

துல் கறகாதகாலமுமய [illegible]
கொடாதகாலமும் உண்டாகவாம் என்பதாம். ※ நாள்வைகல்பகல்- (க)
மூன்றும் எழுவாய்,படர்அவாம்-ப.

பெரியோர்பெருமை சிறுதகைமையொன்றிற்
குரியாருரிமை யடக்கந்-தெரியுங்காற்
செல்வமுடையாருஞ் செல்வரேதற்சேர்ந்தா
ரல்லல் ※ களைப வெனின்.

எசு

பெரியாரைப்பிழையாமை.

இ-ள். பெரியார்-பெரியோர்க்கு, பெருமை-பெருமையாவது, சிறுதகைமை-பணிந்துநடக்குதல், ஒன்றிற்கு-ஒருகல்விக்கு, உரியார் உரியவர்களுக்கு, உரிமை-தகுதியாவது, அடக்கம்-அடங்கியிருக்கை, தெரியுங்கால்-ஆராய்ந்தால், தற்சேர்ந்தார் - தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள், அல்லல்-துன்பங்களை, களைப-நீக்குவர், எனின்-என்றால், செல்வமுடையாரும்-செல்வமுள்ளவரும், செல்வரே- செல்வமுள்ளவர்களே —எ-று. ※ (இ-ம்)பெரியோர்க்குப்பணிவும் கற்றோர்க்குக்கடக்கமும் செல்வர்க்கீகையும் வேண்டும் என்பதாம். ※ செல்வமுடையார்-ஏ, செல்வர் - ப, ஏ - அசை ※ இலக்கணத்திரட்டு [அர் ஆர் பம்மார் மோர்படர்க்கை.] (௰)

பெரியாரைப்பிழையாமை-முற்றிற்று.

௰அ-ம்-அதிகாரம்.

நல்லினஞ்சேர்தல்.

அஃதாவது நன்மையாகிய இனத்தைச்சேர்தல்.

அறியாப்பருவத் தடங்காரோடொன்றி
நெறியல்லசெய்தொழுகி யவ்வு-நெறியறிந்த
நற்சார்வுசாரக் கெடுமேவெயின்முறுகப்
புற்பனிப்பற்றுவிட் டாங்கு.

இ-ள். வெயில்-வெயிலானது, முறுக-அதிகரிக்க, புல்-புல்லை, பனிப்பற்று-பனியின்பற்று, விட்டாங்கு-விட்டாற்போல, அறியாப்பருவத்து-சிறுவயதில், அடங்காரோடு-அடக்கமில்லாருடன், ஒன்றி-பொருந்தி, நெறியல்ல-தீமைகளை, செய்தொழுகியவ்வும் - செய்துநடத்தவையும், நெறியறிந்த-நன்மார்க்கமறிந்த, நற்சார்வு -நல்லினங்களை, சார-சேர, கெடும்-கெட்டுவிடும்—எ-று, ※ (இ-ம்) வெயிலைக்கண்டு பனிநீங்கினாற்போல துன்மார்க்கரைச்சேர்ந்த துர்நடக்கை நன்மார்க்கரைச்சேரக்கெடும் என்பதாம். ஒழுகியவ்வும்-எ, கெடும்-ப, ஏ-அசை. (௧)

அறிமினறநெறி யஞ்சுமின்கூற்றம்
பொறுமின்பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின்வஞ்சம்
வெறுமின்வினைதீயார் கேண்மையெஞ்ஞான்றும்
பெறுமின்பெரியார்வாய்ச் சொல்

இ-ள். அறம்-தருமத்தின், நெறி-வழியை, அறிமின்-அறியுங்கள், கூற்றம்-இயமனுக்கு, அஞ்சுமின்-பயப்படுங்கள், பிறர்-அயலாருடைய, கடுஞ்சொல்-கொடுஞ்சொல்லை, பொறுமின்-பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், வஞ்சம்-வஞ்சத்தை, போற்றுமின்-வாராதுபோற்றுங்கள், வினை-தீவினையுள்ள, தீயார்-கொடியர், சேண்மை-சிநேகத்தை, வெறுமின்-வெறுத்துவிடுங்கள், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும்,

ப்பெரியார்-பெரியோர்கள், வாய்ச்சொல்-வாயிற்பிறக்குஞ்சொல்லை, பெறுமின்-பெறுங்கள்—எ-று. ※(இ-ம்) தருமத்தையறியுங்கள் இயமனுக்கஞ்சுங்கள் கொடுஞ்சொல்லைப்பொறுங்கள் வஞ்சனைவாராதகாத்துக்கொள்ளுங்கள் தீயவர் நட்பைவிடுங்கள் பெரியோர்சொல்லைப் பெறுங்களென்பதாம். நீங்கள் தோன்றுமூவரைப்-பெறுமின்-ப. ()

அடைந்தார்பிரிவு மரும்பிணியுங்கேடு
முடங்குடம்புகொண்டார்க் குறலாற்-றொடங்கிப்
பிறப்பின்னாதென் றுணரும் பேரறிவினோ
யறப்புணர்க※வம்மாவென் னெஞ்சு.

இ-ள். அடைந்தார்-அடைந்தவரை, பிரிவும்-பிரிதலும், அரும்-அரிய, பிணியும்-நோய்களும், கேடும்-மரணமும், உடம்பு - உடம்பை, கொண்டார்க்கு-கொண்டவர்க்கு, உடங்கு-உடனே, உறலால்-வரலால், தொடங்கி-வினைதொடங்கி, பிறப்பு-வரும்பிறப்பு, இன்னாதென்று-துன்பமென்று, உணரும்-அறியும், பேரறிவினோர் - பெரியோரை, என்னெஞ்சு-என்மனமே, உற சிக்கென், புணர்க-பிணிப்பதாக—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோரை என்மனம் பிணிக்கக்கடவது என்பதாம். நெஞ்சு-எ, புணர்க-ப, பேரறிவினோ-செ, (இலக்கணத்திரட்டு) [அம்மாவசைகேளென்றலும்.] (௬)

இறப்புநினையுங்கா லின்னாதெனினும்
பிறப்பினையாருமுனியார்-பிறப்பினுட்
பண்பாற்றநெஞ்சத் தவர்களோடெஞ்ஞான்று
நண்பாற்றிநட்கப் பெறின்.

இ-ள். பிறப்பினுள்-பிறப்புள், பண்பு- நற்குணங்களை, ஆற்றம்-சுமந்திருக்கும், நஞ்சற்றவர்களோடு-மனமுள்ள நல்லோருடன், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், நண்பாற்றி-சிநேகஞ்செய்து, நட்கப்பெறின்-சிநேகிக்கப்பெற்றால், இறப்ப-மிகவும், நினையுங்கால்-நினைந்தால், இன்னாதெனினும்-துன்பமானாலும், பிறப்பினை-பிறவியை, யாரும்-யாவரும், முனியார்-வெறுக்கார்—எ-று. * (இ-ம்) பிறப்புத்துன்பமாயினும் பெரியோரைச் சிநேகித்தால் அப்பிறப்பைவெறுக்கார்என்பதாம். யாவரும்-எ, முனியார்-ப, பிறப்பினை-செ. (௰)

ஊரங்கணநீருரவுநீர்ச்சேர்க்காற்
பேரும்பிறிதாகித் தீர்த்தமா-மோருங்
குலமாட்சியில்லாருங் குன்றுபோனிற்பர்
நலமாட்சிநல்லாரைச்சார்ந்து.

இ-ள். ஊர்-ஊரின்- அங்கணநீர்-சலதாரைநீர், உரவுநீர்-மிகுந்தநீரை, சேர்ந்தக்கால் - சேர்ந்தால், பேரும் - பெயரும், பிறிதாகி-வேறாகி, தீர்த்தமாம் -தீர்த்தமாகும்,(அதுபோல) குலமாட்சி-குலப்பெருமை,இல்லாரும்-இல்லாதவரும்,நலமாட்சி-நற்பெருமையுள்ள,

எஅ

நல்லினஞ்சேர்தல்.

நல்லாரை-நல்லோரை, சார்ந்து-சேர்ந்து, குன்றுபோல்-மலைபோல், நிற்பர்-உயர்ந்துநிற்பர்—எ-று. ※ (இ-ம்) சலதாரைநீர்பெருவெள்ளத்தைச்சேர்ந்துதீர்த்தமாகும் அதுபோல உயர்ந்தோரைச்சேர்ந்ததாழ்ந்தோரும் உயர்ந்தோராவர் என்பதாம். குலமாட்சியில்லார் - எ, நிற்பர்-ப, ஓரும்-அசை (௫)

ஒண்கதிர்வாண்மதியஞ் சேர்தலாலோங்கிய
அங்கண் விசும்பின் முயலுந்-தொழப்படூஉங்
குன்றியசீர்மைய ராயினுஞ்சீர்பெறுவர்
குன்றன்னார்கேண்மை கொளின்.

இ-ள். ஒண்-ஒள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, வாள்-பிரகாசிக்கும், மதியம்-சந்திரனை, சேர்தலால் - அடைதலால், ஓங்கிய-உயர்ந்த, அம்- அழகிய, கண்-இடமுடைய, விசும்பின்-ஆகாயத்துள்ள, முயலும்-முசலும், தொழப்படூஉம்-வணங்கப்படும், (அதுபோல) குன்றிய-குறைந்த, சீர்மையராயினும்-சிறப்பையுடையாரானும், குன்றன்னார்-மலைநிகர்பெருமையோர், கேண்மை- சிநேகத்தை, கொளின்-கொண்டால், சீர்பெறுவர்- சிறப்படைவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) சந்திரனைச்சேர்ந்த களங்கமுந் தொழப்படும் அதுபோல் பெரியோரைச்சேர்ந்த சிறியோருஞ் சிறப்படைவர் என்பதாம். கேண்மைகொள்பவர்-தோன்றாஎழுவாய், பெறுவர்-ப, சினை-செ. (௬)

பாலோடளாயநீர் பாலாகுமல்லது
நீராய்நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம்-தேரிற்
சிறியார்சிறுமையுந் தோன்றாதாநல்ல
பெரியார்பெருமையைச் சார்ந்து.

இ-ள். பாலோடு-பாலுடன், அளாய்-கலந்த, நீர்-நீரானது, பாலாகும்-பால்போலாம், அல்லது- அல்லாமல், நீராய்-நீர்போலாய், நிறம்-நிறம், தெரிந்து-விளங்கி, தோன்றாது-தெரியாது (அதுபோல) தேரில்-ஆராயில், நல்ல- நல்ல, பெரியோர் - பெரியோர், பெருமையை-பெருந்தன்மையை, சார்ந்து - சேர்ந்து, சிறியார்- சிறியோருடைய, சிறுமையும்-பெருந்தன்மையின்மையும், தோன்றாது- தெரியாது—எ-று. ※ (இ-ம்) பாலைச்சேர்ந்தநீரும் பால் போலாம் அதுபோல பெரியோரைச்சேர்ந்த சிறியோரிழிவுந்தோன்றாதென்பதாம். சிறுமை-எ, தோன்றாது-ப, ஆம்-இரண்டு அசைகள். (௭)

கொல்லையிரும்புனத்துக் குற்றியடைந்தபின்பு
ஒல்காவேயாகு முழவ-ருழுபடைக்கு
மெல்லியரேயாயினு நற்சார்வுசார்ந்தார்மேற்
※ செல்லாவாஞ்செற்றார் சினம்.

இ-ள். கொல்லை-கொல்லையில், இரும்-பெரிய, புனத்து-புனத்திலே, குற்றி-மரக்கட்டையை, அடைந்த-சேர்ந்த, புல்-புல்லானது,

நல்லினஞ்சேர்தல்.

எகூ

உழவர்-பயிர்செய்வோர், உழு-உழுகிற, படைக்கு-கலப்பைக்கு, ஒல்காவாம்-அசையாவாம் அதுபோல) மெல்லியராயினும்- மெல்லியவராயினும்; நற்சார்-நல்லசார்வை, சார்ந்தார்மேல்-சேர்ந்தவரிடத்துச் செற்றார்-பகைவருடைய, சினம்-கோபங்கள், செல்லா-செல்லமாட்டாவாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) மரக்கட்டையைச் சார்ந்தபுல் கலப்பைக்கசையாது-அதுபோல வலியாரைச்சேர்ந்த மெலியாரிடத்துப்பகைவர் கோபஞ்செல்லாது என்பதாம். ※ சினர்-எ, செல்லா-பல-இரண்டும்-ஆம்-ஒன்றும்-அசைகள் (இலக்கணத்திரட்டு) (ஆவென் விகுதிபன்மை முற்றெதிர்மறை) (அ)

நிலநலத்தானந்திய நெல்லேபோற்றத்தங்
குலநலத்தாலாகுவர் சான்றோர்-கலநலத்தைத்
தீவளிசென்று சிதைத்தாங்குசான்றாண்மை

தீயினஞ்சேரக் கெடும்.

இ-ள். நிலம்-நிலத்தின், நலத்தால்-தன்மையால்; நந்திய-வளர்ந்த, நெல்லேபோல்-நெல்லைப்போல, தந்தம்-தவரவருடைய, குலம்-குலத்தின், நலத்தால்-நன்மையால், சான்றோர்-பெரியோர், ஆகுவர்-ஆவர், கலம்-கப்பலின், நலத்தை-நன்மையை, தீவளி-தீக்காற்று, சென்று-போய், சிதைத்தாங்கு-கெடுத்தாற்போல; சான்றாண்மை-பெரியோர்தன்மை, தீயினம்-தீயவினத்தை, சேர-அடைய, கெடும்-கெட்டுவிடும்.—எ-று. * (இ-ம்) கடுங்காற்றுக் கப்பலைக்கெடுத்தாற்போல நல்லினந் தீயினத்தைச் சேரக்கெடும். என்பதாம். * சான்றோர்-எ, ஆகுவர்-ப, சான்றாண்மை-எ, கெடும்-ப. (௧)

மனத்தான்மறுவில ரேனுந்தாஞ்சேர்ந்த

வினத்தாலிகழப் படுவர்-புனத்து
வெறிகமழ்சந்தனமும் வேங்கையும்வேமே
வெறிபுனந்தீப்பட்டக் கால்.

இ-ள். எறிபுனம்-வெட்டப்பட்டவனர், தீப்பட்டக்கால்-தீப்பட்டால், புனத்து-வனத்தில், வெறி-வாசனை, கமழ்-வீசும், சந்தனமும்-சந்தனமரமும், வேங்கையும் - வேங்கைமரமும், வேம்-வேகும், (அதுபோல) மனத்தால்-மனதால், மறுவிலரேனும்-குற்றமிலாரானாலும், தாஞ்சேர்ந்த - தாங்கள்சேரப்பட்ட, இனத்தால் - தீயவினத்தால், இகழப்படுவர்-இகழப்படுவார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) காடுதீப்பட்டால் அதைச்சார்ந்தமரங்கள்வேகும், அதுபோலக் குற்றமற்றவரானாலும் தீயவினத்தைச்சேர்ந்தால் இகழப்படுவார்கள் என்பதாம், மறுவிலர்-எ, இகழப்படுவர்-ப,எ-அசை. (௰)

நல்லினஞ்சேர்தல்-முற்றிற்று.

௰௯-ம்-அதிகாரம்.

பெருமை.

அஃதாவது-பெருந்தாழ்மையைச்சொல்லுதலாம்!

ஈதலிசையா

இளமைசேணீங்குதலாற்

காதலவருங் கருத்தல்லர்-காதலித்
தாதுநாமென்னு மவாவினைக்கைவிட்டுப்
போவதேபோலும் பொருள்.

இ-ள். ஈதல்-கொடுத்தல்; இசையாது-பொருந்தாது; இளமை-இளமைப்பருவம், சேண்-தூரத்தில்; நீங்குதலால்-நீங்கலால், காதலவரும்-இச்சையுள்ளபெண்களும், கருத்தல்லர்-கருத்துள்ளவரல்லர், காதலித்து-இச்சித்து, ஆதுநாமென்னும்-நாம்வாழக்கடவோமென்னும், அவாவினை-ஆசையை, கைவிட்டு-கைவிட்டு, போவது-துறந்துபோவது, பொருள்-பொருளாம்-எ-று. ※ (இ-ம்) ஆசையை விட்டுதுறப்பதே பொருளாகும் என்பதாம். பொருள்-எ;போவது பு;போலும்-எ, அசைகள். (க)

இற்சார்வினேமாந்தே மீங்கமைந்தேமென்றெண்ணி
பொச்சாந்தொழுகுவர் பேதையார்-அச்சார்வு
நின்றனபோன்றுநிலையாவெனவுணர்ந்தா
ரென்றும்பரிவ திலர்.

இ-ள். இற்சார்வின்-இல்வாழ்க்கையில்-ஏமாந்தோம்-மகிழ்ச்சியடைந்தோம், ஈங்கு-இவ்விடத்து அமைந்தோமென்று-யாவும்நிறைவுற்றோமென்று, எண்ணி-நினைத்து, பொச்சாந்து-மறந்து, ஒழுகுவர்-நடப்பர், பேதையார்-அறிவில்லார், அச்சார்வு-அவ்வில்வாழ்க்கை, நின்றனபோன்று-நின்றனபோலனவை, நிலையாவென-நில்லாவெ

ன, உணர்ந்தார்-அறிந்தார்; என்றும்-எந்நாளும், பரிதலர்-விசனப்பட்டார்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவீனர் இல்வாழ்க்கையை யிச்சித்து நடப்பார் அறிவுளோர் அவ்வாழ்க்கையை யிச்சித்துத் துன்பமடையாரென்பதாம். ※ பேதையார்-எ, ஒழுகுவர்-ப, உணர்ந்தார்-எ, பரிவதிலர்-ப. (உ)

மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
சிறுமைப்படாதே நீர்வாழ்மி னறிஞராய்
நின்றநின்றே நிறம்வேறுங்காரண

மின்றிப்பலவு முள.

இ-ள். மறுமைக்கு-மறுபிறப்பிற்கு; வித்து-வித்தான தருமங்களை, மயலின்றி-மயக்கமில்லாமல், செய்து-செய்து, சிறுமை-துன்பம், படாது-உண்டாகாமல், நீர்-நீங்கள், வாழ்மின்-வாழுங்கள், அறிஞராய்-விவேகிகளாய்; நின்றநின்று-நின்றநிலையிலேநின்று;

பெருமை.

அக

நிறம்-குணம், வேறுங்காரணம்-வேறுபாடுமுகாந்திரம், இன்றி-இல்லாமல், பலவுமுள-பலவுமுள்ளன—எ-று. ※ (இ-ம்) நீங்கள் தருமத்தைச்செய்துவாழுங்கள் - அறிவாளிகளாயிருந்து கருமஞ்செய்யாது குணம் வேறுபடுதல் பலவிருக்கின்றன என்பதாம். நீர்-எ, வாழ்மின்-ப, பலவும்-எ, உள-ப, வ-உம், அசைகள். (ரு)

உறைப்பருங்காலத்து மூற்றுநீர்க்கேணி
யிறைத்துணினூரா ற்றுமென்பர்-கொடைக்கடனுஞ்
சாஅயக்கண்ணும் பெரியார்போன்மற்றையா
ராஅயக்கண்ணு மரிது.

இ-ள். உறைப்பு-மழை, அருங்காலத்து-இல்லாக்காலத்து, ஊற்றுநீர்-ஊற்றுநீருள்ள, கேணி-குளமானது, இறைத்து-நீரை இறைத்து, உண்ணினும்-உண்டாலும், ஊராற்றும்-ஊரைக்காப்பாற்றும், என்பர்-என்றுசொல்வர் (அதுபோல) கொடை-தியாகத்தின், கடனும்-முறைமையும், சாஅயக்கண்ணும் - தளர்ந்தவிடத்தும், பெரியார்போல் - பெரியோர்களைப்போல, மற்றையார் - சிறியோர்கள், ஆஅயக்கண்ணும்-செல்வமுண்டாயினும், அரிது-செய்தல்அரிது —எ-று. * (இ-ம்) பெரியோர் செய்தல்போல சிறியோர்செய்தலரிது என்பதாம். செய்தல்-தோன்றா எழுவாய் அரிது-ப. (௪)

உறுபுனறந்துலகூட்டியறுமிடத்துங்
கல்லூற்றுழியூறு மாறேபோற்-செல்வம்
பலர்க்காற்றிக்கெட்டுலந்தக் கண்ணுஞ்சிலர்க்காற்றிச்
செய்வர்செயற்பா லவை.

இ-ள். உறு-மிக்க, புனல்-நீரை, தந்து-கொடுத்து, உலகு-உலகத்தை, ஊட்டி-உண்பித்து, அறுமிடத்தும்-நீரற்றகாலத்தும், கல்-தோண்டின, ஊற்றுழி-ஊற்றுக்குழியிடத்து,ஊறும்-ஊறுகின்ற, ஆறேபோல்-ஆறேபோல, செல்லம்-பாக்கியத்தை, பலர்க்கு-பலருக்கும், ஆற்றி-கொடுத்து, கெட்டு - கெட்டு, உலர்ந்தக்கண்ணும்-அழிந்தாலும், சிலர்க்கு-சிலருக்கு, ஆற்றி-கொடுத்து,செயற்பாலவை-செய்யத்தக்கதருமங்களை, செய்வர்-பெரியோர்செய்வர்—எ-று. ※ (இ-ம்)மழையில்லாதநாளிலும் ஆறுஊற்றுநீர்கொடுக்கும்(அதுபோல) செல்வமழிந்தாலும் பெரியோர்செய்யுந் தருமங்களைச்செய்வர்-என்பதாம். பெரியோர் தோன்றா எழுவாய், செய்வர்-ப, செயற்பாலவை-செ, ஏகாரம்-அசை. (௫)

பெருவரைநாட பெரியார்கட் டீமை
கருநரைமேற்சூடேபோற் றோன்றுங்-கருநரையைக்
கொன்றன்னவின்னா செயினுஞ்சிறியார்மே
லொன்றானுந்தோன்றா கெடும்.

௰௧

பெருமை.

இ-ள். பெரு-பெரிய, வரை-மலையையும், நாட - நாட்டையுமு டையபாண்டியனே, பெரியார்கண் - பெரியோரிடத்துண்டாம், திமை - குற்றம், கரும்-பெரிய, நரை - இடபத்தின், மேல்- முதுகின் மேலிருக்கும், குட்டைபோல்-திமிலைப்போல, தோன்றும்-காணப்படும், கரும்-பெரிய, நாரைய-இடபத்தை, கொன்றன்ன-கொன்றுற்போலும், இன்னா-குற்றங்களை, செயினும்-செய்தாலும், சிறியார்மேல்-சிறியவரிடத்து, ஒன்றுனும்-ஒருகுற்றமும், தோன்றா- தோன்றாமல், கெடும்-கெட்டுவிடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனேபெரியோர்கள் செய்தகுற்றம் பிரகாசமாய்க் காணப்படும் சிறியோர்கள்செய்தகுற்றம் காணப்படாது என்பதாம். திமை-வ, தோன்றும்-பி, குற்றம்-தோன்றா எழுவாய் கெடும்-ப. (௯)

இசைந்தசிறுமை யியல்பிலாதார்கட்

பசைந்ததுணையும் பரிவா-மசைந்து
நகையேயும்வேண்டாத நல்லறிவினார்கட்

பகையேயும்பாடு பெறும்.

இ-ள். சிறுமை-அற்பமும், இசைந்த-பொருந்திய, இயல்பு-நற்குணம், இல்லாதார்கண்-இல்லாதாரிடத்து, பசைந்த-நட்புக்கொண்ட, துணையும்-அளவும், பரிவாம்-துன்பமாகும், அசைந்த-தளர்ந்த, நகையேயும்-மகிழ்ச்சியிலும், வேண்டாத (தீமையை) விரும்பாத, நல்லறிவினோர்கண்-நல்லறிவாளிடத்து, பகையேயும்-பகையாகிலும், பாடுபெறும்-பெருமையடையும்—எ-று. ※ (இ-ம்) சிறியவர்களிடத்திற்கொண்ட சினேகந்துன்பந்தரும் பெரியவர்களிடத்திற்கொண்டபகையும் பெருமைதரும் என்பதாம். பசைந்ததுணை-எ, பரிவாம்-ப, பகை-எ, பெரும்-ப. (எ)

மெல்லியநல்லாருண் மேன்மையஃதுவிறந்
தொன்னாருட்கூற்றுபேட்கு முட்குடைமை-யெல்லாஞ்
சலவருட்சாலச் சலமேநலவரு
ணன்மைவரம்பாய் விடல்.

இ-ள். மெல்-மெல்லிய, இயல்-நற்குணமுடைய, நல்லாருள்-பெண்களிடத்து, மேன்மை-மேன்மைசெலுத்துக, அஃதுவிறந்து-அஃதொழிந்து, ஒன்னாருள், பகைவரிடத்து, கூற்று-இயமன், உட்கும்-அஞ்சத்தகும், உட்குடைமை-அச்சத்தைச்செலுத்துக, எல்லாம்-முற்றும், சலவருள்-பொய்யாரிடத்து, சால-மிகவும், சலமே-பொய்யே செலுத்துக, நலவருள்-நல்லவரிடத்து, நன்மை-நன்மையை, வரம்பாய்-அளவாய், விடல்-செலுத்துக—எ-று. ※ (இ-ம்) பெண்களிடத்துமேன்மையையும், பகைவரிடத்து-அச்சத்தையும், பொய்யாரிடத்துப்பொய்யையும், நல்லவரிடத்து- நன்மையையும், செலுத்தக்கடவாய் என்பதாம். நீவிர்-தோன்று-எழுவாய்-செலுத்துக-ப. (அ)

பெருமை.

அற

கடுக்கியொருவன் கடுங்குறளைபேசி
மயக்கிவிடினு மனப்பிரிப்பொன்-றின்றித்

துளக்கமிலாதவர் தூயமனத்தார்
விளக்கினுளொண்சுடரே போன்று.

இ-ள். கடுக்கி-கடுமையாகி, ஒருவன்-ஒருவன், கடுங்குறளை-பொல்லாதசொற்களை, பேசி-சொல்லி, மயக்கிவிடினும்-மயக்கினாலும், மனம்-தம்மனத்து, பிரிப்பு-வேறுபாடு, ஒன்றின்றி-ஒன்றில்லாமல், விளக்கினுள்-தீபத்துள், ஒள்-ஒள்ளிய, சுடரேபோன்று-தீபம்போலாகி, துளக்கமில்லாதவர்-அசைவில்லாதவர், தூயமனத்தார்-பரிசுத்தமனமுடையார்—எ-று. ※ (இ-ட்) ஒருவன் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லி மயக்கினாலும் வேறுபடாமல் நிற்பவரே பரிசுத்தமனமுடையவர் என்பதாம். துளக்கமில்லாதவர்-எ, தூயமனத்தவர்-ப (௬)

முற்றத் துறத்திலை நாளுமறஞ்செய்து
பிற்றத் துறந்தவர் சான்றவ-ரத்துறந்து
முக்குற்றநீக்கி முடியுமளவெல்லாந்
துக்கத்து நீக்கி விடும்.

இ-ள். முற்றத்தும்-முன்புண்ணும், துத்தினை-உணவை, நாளும்-எந்நாளும், அறம்-தருமம், செய்து-செய்து, பிற்றுத்து-பின்புண்ணு முணவை, துத்துவர்-உண்ணுவர், சான்றவர்-பெரியோர், அத்துத்து-அவ்வுணவு, முக்குற்றம்-மூன்று குற்றங்களும், நீக்கி - தள்ளி, முடியுமளவெல்லா-கிடைக்குமளவெல்லாம், துக்கத்துள் - துன்பத்திலிருந்து, நீக்கிவிடும்-நீக்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) முக்குற்றமற்றுவந்த உணவு துக்கத்தைவிட்டுநீக்கும் என்பதாம். குற்றம் (௩) அது களவுசெய்தல் வஞ்சித்தல் யாசித்தல் எஃதுனவாம் அத்துத்து-ஏ, நீக்கிவிடும்-ப. (௰)

பெருமை - முற்றிற்று.

உ௰-ம்-அதிகாரம்.

தாளாண்மை.

அஃதாவது-முயற்சிசெய்தலாம்.

கோளாற்றக்கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்கூழ்போற்
கேளீவ துண்டு சிலகளோ-டாளுக
வாளாடுகூத்தியர் கண்போற்றடுமாறுந்
தாளாளர்க்குண்டோ தவறு.

இ-ள். கோள்-நீர்கொள்ளுதல், ஆற்ற-மிகவும், கொள்ளா-கொள்ளாத, குளத்தின்கீழே-குளத்தின்கீழே, பைங்கூழ்போல்-பசியபயிர்போல, கேள்-இனத்தார், ஈவது-கொடுப்பதை, உண்டு-புசித்து, சிலகள்-இனத்தார், துஞ்சுக-இறக்கக்கடவர்கள், வாளாடு-வாள்கொ

ண்டுசுழற்றும், கூத்தியர் - கூத்தாடுவோர், கண்போல் - கண்ணைப் போல, தடுமாறும்-புடைபெயர்ந்துதிற்கும், தாளார்க்கு - முயற்சி செய்வார்க்கு, தவறு-பொருண்முட்டுப்பாடு, உண்டோ-இல்லை— எ-று. ※ (இ-ம்) முயற்சிசெய்வார்க்கு - யாதொருகுறையுமில்லை- யென்பதாம். இவைகள்-துஞ்சா-ப, தவறு-எ,உண்டோ-ப,ஓ-அசை (க)

ஆடுகோடாகி யதரிடைநின் றதூஉங்
காழ்கொண்டகண்ணே களிறணைக்கும்-காந்தாகும்
வாழ்தலுமன்ன தகைத்தேயொருவன்றன்
றாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின்.

இ-ள். ஆடு-அசைகின்ற,கோடாகி-கொம்பாகி, அதரிடை-வழியிடத்து,நின்றதூஉம்-நின்றதுவும்,காழ்-வைரம், கொண்ட-கொண்ட,கண்ணே-இடத்தே,களிறு-யானையை, அணைக்கும்-சேர்த்துக்கட்டும், கந்தாகும்-தறியாகும், ஒருவன்-ஒருவன், தாழ்வு-தாழ்ச்சி, இன்றி-இல்லாமல், தன்னைச்செயின் (முயற்சியில்) தன்னையாக்கிக்கொண்டால்,வாழ்தலும்-செல்வமுடையனாதலும், அன்ன தகைத்தே-அத்தன்மையாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) இளையமரமுற்றினால் யானைகட்டலாம் ஒருவன் முயற்சி செய்வானானால் வாழ்கலாம் என்பதாம். வாழ்தல்-எ, தகைத்து-ப-தான்-அசை, வைரத்தின்பகுதி-வைரம் - இது-(வீரசோழியத்திற்காண்க) (உ)

உறுபுலியூனிரை யின்றியொருநாட்
சிறுதேரைபற்றியுந் தின்னு-மறிவினாற்
காற்றொழிலென்று கருதற்கையினான்
மேற்றொழிலுமாங்கே மிகும்.

இ-ள். உறு-பலமுற்ற,புலி-புலி,ஊன்-இறைச்சி,இரை-உணவு,

இன்றி-இல்லாமல். ஒருநாள்-ஒருதினம், சிறுதேனை-சிறியதவளையை, பற்றியும்-பிடித்தும், தின்னும்-உண்ணும் (ஆதலால்) அறிவினால்-அறிவால், காற்றொழிலென்று-அற்பதொழிலென்று, கருதற்க-நினையாதொழிக, கையினால்-முயற்சியால், மேற்றொழிலும் - மேலான தொழிலும், மிகும்-மிகும்—எ-று. ※ (இ-ம்) புலி-இரை இல்லாவிடில் சிறுதவளையையுந் தின்னும் ஆகையால் அற்பதொழிலென்றெண்ணாதே அதுவே பெரிய தொழிலாகும் என்பதாம். மேற்றொழில்-எ-மிகும்-ப-ஆக்கு-எ-அசைகள். (ரு)

அசையாதெனினு மியற்றியோராற்று
லசையா துறிற்பதா மான்மை-யிசையுங்காற்
கண்டறிரையலைக்குங் கானலந்தண்சேர்ப்ப
பெண்டிறும்வாழாரோ மற்று.

இ-ள். கண்டல்-முள்ளிச்செடியை, திரை-அலைகள், அலைக்கும்-ஒதுக்கும், கானலம்-உப்பளத்தையும், தண்-குளிர்ந்த, சேர்ப்ப-கடற்

களையையுமுடைய பாண்டியனே, இசையாதெனினும் - முயற்சி பொருந்தாவிடினும், இயற்றி-முயற்சிசெய்து, ஓராற்றால்- ஒருவழியால், அசையாது-தளராமல், நிற்பதாம்-நிற்பதாகும், ஆண்மை-ஆண்மைத்திறம், இசையுங்கால்-முயற்சிபொருந்துமாயின், பெண்டிரும்-பெண்பிள்ளைகளும், வாழாரோ-வாழ்வார்கள் —எ-று. ❊(இ-ள்) பாண்டியனே முயற்சிபொருந்தாவிடினும் மேன்மேலு முயற்சி செய்துவாழ்தல் ஆண்மைத்திறம் முயற்சி பொருந்துமானால் பெண்பிள்ளைகளும் வாழ்வார்கள் என்பதாம். ஆண்மை-எ, நிற்பதாம்-ப, மற்று-அசை. (ச)

நல்லகுலமென்றுந் தீயகுலமென்று
சொல்லளவல்லாற் பொருளில்லை-தொல்சிறப்பி
னொண்பொருளொன்றோ தவங்கல்வியாள்வினை
யொன்றிவற்றானாகுங் குலம்.

இ-ள். நல்லகுலமென்றும்-நல்லகுலமென்றும், தீயகுலமென்றும்-கெட்டகுலமென்றும், சொல்லளவல்லால்-சொல்லுமளவல்லாமல், பொருளில்லை-யாதொருபொருளுமில்லை, தொல்-பழைய, சிறப்பின்-சிறப்புடைய, ஒண்-ஒள்ளிய, பொருள்-பொருளும், தவம்-தவமும், கல்வி-கல்வியும், ஆள்வினை-முயற்சியும், என்றிவற்றான்-என்றுசொல்லியவிவைகளால், குலம்-குலம், ஆகும்-ஆம் —எ-று. ❊(இ-ள்) பொருள் தவம் கல்வி தொழில் இவற்றாற்குலமாகும்என்பதாம். குலம்-எ, ஆகும்-ப, ஒன்றோ இடைச்சொல். (ரு)

ஆற்றுந் துணையு மறிவினை யுள்ளடக்கி

யூக்கமுரையா ருணர்வுடையா-ரூக்க
முறுப்பினலாராயு மொண்மையுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப்பட்ட துலகு.

இ-ள். ஆற்றும் செய்யும்(காரியம்) துணையும்-முடியுமளவும், அறிவினை-அறிவை, உள்ளடக்கி-தம்முள்ளடக்கி, ஊக்கம்-தன்வலிமையை, உணர்வுடையார்-அறிவுடையார், உரையார்-பிறரறியச்சொல்லார், ஊக்கம்-பிறர்வலிமையை, உறுப்பினால்-அவயவத்தால், ஆராயும்-விசாரிக்கும், ஒண்மையுடையார்-அறிவுடையார், குறிப்பின்கீழ்-அவர்குறிப்பினிடத்து, உலகு-உலகமானது, பட்டது-தங்கியது—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவுடையோர் தமதுகாரியமுடியுமளவும் தமதுவலிமையைச்சொல்லார்கள் உலகு அறிவுடையோர்குறிப்பிற்றங்கியது என்பதாம். உணர்வுடையார்-எ, உரையார்-ப, ஊக்கம்-செ. (சு)

சிதலைதினப்பட்ட வாலமரத்தை
மதலையாய்மற்றதன் வீழூன்றி-யாங்குக்
குதலைமைதந்தைகட் டோன்றிற்றான்பெற்ற
புதல்வன்மறைப்பக் கெடும்.

அகூ

தாளாண்மை.

இ-ள். சிதலை-செல், தினப்பட்ட-தின்னப்பட்ட, ஆலமரத்தை-ஆலமரத்தை, அதன்-அம்மரத்தில், வீழ்-வீழ்ந்த, வீழ்மதலையாய்-பற்றுக்கோடாய், ஊன்றியாங்கு-தாங்கினாற்போல, தந்தைகண்-தன் பிதாவிடத்து, குதலைமை-தளர்ச்சி, தோன்றில்-தோன்றினால், தான் பெற்ற-தானீன்ற, புதல்வன்-பிள்ளை, மறைப்ப-தன் முயற்சியால் மறைக்க, கெடும்-கெட்டுவிடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) ஆலமரத்தை வீழ்தாங்கினாற்போலப் பிதாவிடத்துத் தளர்ச்சிதோன்றில் பிள்ளை தாங்குவான் என்பதாம். குதலைமை-எ, கெடும்-ப, மற்று-அசை. (எ)

ஊனமர் இல்விருந் தின்றிவிளியினு
மானந்தலைவருவ செய்பவோ-யானை
வரிமுகம்புண்படுக்கும் வள்ளுகிர்த்தோன்று
ளரிமாமதுகை யவர்.

இ-ள். யானை-யானையினது, வரிமுகம்-புள்ளியுடையமுகத்தை புண்படுக்கும்-புண்செய்யும், வள்-கூரிய, உகிர்-நகத்தையும், தோன்றாள்-வலியகாலையுமுடைய, அரிமா-சிங்கத்தினது, மதுகையவர்-வலியுள்ளவர், ஊனமர்-இழிவாய், இல்விருந்து-வீட்டிலிருந்து, இன்றி-முயற்சியில்லாது, விளியினும்-இறந்தாலும், மானம்-குற்றம், தலை-தம்மிடத்து, வரும்-வருங்காரியங்களை, செய்பவோ-செய்வாரோ—எ-று. ※ (இ-ம்) சிங்கம்போலும் வலிமையுள்ளவர் முயற்சியில்லாது வீட்டிலிருந்தழியினும் குற்றமுள்ள காரியங்களைச் செய்யார்கள் என்பதாம். மதுகையவர்-எ, செய்பவோ-ப. (அ)

தீங்கரும்பீன்ற இரன்சாலுலையலறி
தேங்கமழ்நாற்ற மிழந்தாஅங்-கோங்கு
முயர்குடியுட்பிறப்பி னென்னும்பெயர்பொறிக்கும்
பேராண்மையில்லாக் கடை.

இ-ள். தீங்கரும்பு-மதுரக்கரும்பு, ஈன்ற-தந்த, திரள்-திரண்ட, கால்-தாளினையும், உளைவெண்மயிர்போற்-கற்றையையுடைய, அலரி-பூ, தேங்கமழ்-இனியபரிமளமாகிய, நாற்றப்-வாசனையை, இழந்தாஅங்கு-இழந்தாற்போல, பெயர்-தன்பெயரை, பொறிக்கும்-எங்கு நாட்டு, பேராண்மை-பெரியமுயற்சி, இல்லாக்கடை- இல்லாவிடில், ஓங்கும்-ஓங்கி, உயர்-உயர்ந்த, குடியுள்-நற்குடியில், பிறப்பின்-பிறந்தால், என்-என்ன, ஆம்-பயனுண்டாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) முயற்சியினால் தன்பெயரை யெங்கு நாட்டாதவன் உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து என்னபலன் என்பதாம். என்-எ, ஆம்-ப. (௬)

பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந்தீயும்
கருணைச்சோறார்வர் கயவர்-கருணையைப்
பேருமறியார் நனிவிரும்புதாளாண்மை
நீருமமிழ்தாய் விடும்.

தாளாண்மை.

அஎ

இ-ள். பெரும்-பெரிய, முத்தளையர்-முத்தைபொத்தப்ரிசுத்த முள்ளவர்கள், பெரிது-மிகவும், உவந்து-மகிழ்ந்து, ஈயும்-இடும், கருணை-பொறிக்கறியையும், சோறு-சோற்றையும், ஆர்வர்-புசிப்பார், கயவர்-கீழ்மக்கள், கருணையை-பொறிக்கறியை, பெரும்-பெய்ரும், அறியார்-அறியாதவர், நனி-மிகவும், விரும்பு-இச்சிக்கத்தக்க, தாளாண்மை-முயற்சியில்வரும், நீரும் (புல்லரிசிக்கூழ்) நீரும், அமிழ்தாய்விடும்-தமக்கமிர்தமாம்—எ-று. (இ-ம்) கீழ்மக்கள் பிறரிடத்துண்பர் மேன்மக்கள் முயர்ச்சிசெய்துண்பர் என்பதாம். கயவர்-எ, ஆர்வர்-ப, சோறு-செ, நீர்-எ, அமிழ்தாய்விடும்-ப; அமிர்தம்என்பதை அமிழ்தமென்றது வடமொழிச்சிதைவு. (௰)

தாளாண்மை-முற்றிற்று.

௨௧-ம் அதிகாரம்.

சுற்றந்தழால்.

அம்தாவது-தன்னினத்தைத்தழுவிக்கொள்ளுதலாம்.

வயாவும்வருத்தமு மீன்றக்காலேறவும்
கவாஅன்மகத்கண்டு தாய்-மறந்தாஅங்
கசாஅத்தானுற்ற வருத்தமுசாஅத்தன்
கேளிரைக்காணக் கெடும்.

இ-ள். வயாவும்(கருக்கொண்ட) நோவும், வருத்தமும்-அக்கருவைச்சுமக்குநோவும், ஈன்றக்கால்-பெற்றால், நோவும் (சம்பவிக்கு) நோவும், கவாஅன்-தொடையில், மகத்கண்டு-பிள்ளையைக்கண்டு, தா

ய்-தாயானவள், மறந்தாஅங்கு-மறந்தாற்போல, அசா-தளர்ச்சியா ல், தானுற்ற-தான்பெற்ற, வருத்தம்-நோவு, உசா-சூழ்ச்சியுடைய, தன்கேளிரை-தன்னினத்தாரை, காண-பார்க்க, கெடும் - நீங்கும்— எ-று. ※ (இ-ம்) தொடைமேற் பிள்ளையைக்கண்டு தாய்வருத்தத்தை மறந்தாற்போல ஒருவர் சுற்றத்தாரைக்காணத் தானடைந்த வருத் தம்நீங்கும் என்பதாம். வருத்தம்-எ,கெடும்-ப. (க)

அழன்மண்டுபோழ்தி னடைந்தவர்கட்கெல்லா
நிழன்மரம்போனேரொப்பத் தாங்கி-பழுமரம்போற்
பல்லார்பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்திவாழ்வதே
நல்லாண்மகற்குக் கடன்.

இ-ள். அழல்-உஷ்ணம், மண்டு-நெருங்கும், போழ்தின்-கோ டைகாலத்தின், அடைந்தவர்கட்கெல்லாம்-தன்னைச்சேர்ந்தவர்க்கெ ல்லாம், நிழல்-நிழலைத்தரும், மரம்போல்-விருட்சம்போல,நேரொ ப்ப-ஒருசமமாக, தாங்கி-காத்து, பழுமரம்போல்-பழுத்தமரம்போ ல,பல்லார்-பலரும், பயன்-பலனை, துய்ப்ப-அநுபவிக்க,தான்வரு ந்தி-தான்வருத்தமடைந்து,வாழ்வது-வாழுவது, நல்-நல்ல, ஆண்ம

௫அ சுற்ற
ந்தழால்.

கற்கு-ஆண்மகனுக்கு, கடன்-கடமை—எ-று. ※ (இ-ம்) தன்னைச்சா ர்ந்தவர்க்கு நிழலைக்கொடுக்குமரம்போலப் பலர்க்கும் பயன்பட வாழ்தல் ஆண்மகனுக்குக்கடமை என்பதாம். பழுமரம் ஆலமரமு மாம் வாழ்வது-வ,கடன்-ப, ஏ-அசை. (உ)

அடுக்கன்மலைநாட தற்சேர்ந்தவரை

வெடுக்கவெமென்றார் பெரியோ-ரடுத்தடுத்து
வன்காய்பலபல காய்பினுமில்லையே
தன்காய்பொறுக்கலாக் கொம்பு.

ருசுள. அடுக்கல் -

அணி அணியான,
மலை-மலைகளையும், நாட-

நாட்டுகளையுமுடையபாண்டியனே, பெரியோர் - பெரியோர்கள், தம்சேர்ந்தவரை-தம்மைச்சேர்ந்தாரை, எடுக்கவென்றார்- தாங்கோ வென்றுசொல்வார்(எதுபோலெனில்) அடுத்தடுத்து - மேன்மேலும், வன்காய்-வலியகாய்கள், பல்பல-பற்பலவாக, காய்பினும்-காய்த்தா லும், தன்காய்-தன்காய்கள், பொறுக்கலா-தாங்காத, கொம்பு-கொ ம்புகள், இல்லை-இல்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே மரக்கொம் புகள் பற்பலகாய்களைக் காய்த்தாலும் தாங்கும் அதுபோலப் பெ ரியோர்கள் தம்மை யடுத்தவர்களைத் தாங்குவார்கள் என்பதாம். பெரியோர்-எ-என்றார்-ப, சேர்ந்தவரை-செ,ஏ-அசை. (ரு)

உலகறியத்தீரக் கலப்பினுநில்லா
சிலபகலாஞ்சிற்றினத்தார் கேண்மை-நிலைதிரியா
நிற்கும்பெரியோர் நெறியடையநின்றனைத்தா
வொற்கமிலாளர் தொடர்பு.

இ-ள். சிற்றினத்தார்-கீழ்மக்கள், கேண்மை- சினேகங்களான வை, உலகறிய-உலகமறிய, தீர-முற்றாக, கலப்பினும்-கலந்தாலும், நில்லா-நில்லாவாம், சிலபகலாம்-பலநாளளவாம்,ஒற்கமிலாளர்-வறு மையில்லாதவர், தொடர்பு-சிநேகம், நிலைதிரியா - தன்னிலைதவறாம ல், நிற்கும்பெரியோர் - நிற்கின்றபெரியோர்கள், நெறியடைய - ந

ச்வழியடைய, நின்றனைத்து - நின்றாற்போலும்—எ-று. ※ (இ-ம்) கீழ்மக்கள் சிநேகஞ் சிலகாலமிருக்கும் மேன்மக்கள் சிநேகம் பல காலமிருக்கும் என்பதாம். கேண்மை-எ, சிலபகலாம்-ப, தொடர்பு-எ, நின்றனைத்து-ப, ஆல்-அசை. (சு)

இன்னரினையரெமர்பிறரென்னுஞ்சொ
லொன்றுமிலரா மியல்பினாற்-றன்னித்
தொலைமக்கடென்பதீர்ப்பாரேயார்மாட்டுந்
தலைமக்களாகற்பா லார்.

இ-ள். இன்னர்-நல்லவர், இனையர்-தீயவர், எமர்-உறவினர், பிறர்-அயலார், என்னுஞ்சொல்-என்றுசொல்லுஞ்சொல், என்னும்யாதாகிலும், இலராம்-இல்லாதவர்களாகும், இயல்பினால்-இயற்கையால், து

ன்னி-சேர்த்து, தொலை-தளர்ந்த, மக்கள்-மனிதர்களுடைய, துன்பம்-துன்பங்களை, தீர்ப்பார்-நீக்குவார், யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், தலைமக்கள் - மேன்மக்கள், ஆசற்பாலார் - ஆகுந்தன்மையுடையார் —எ-று. * (இ-ம்) மேன்மக்கள் யாவர் துன்பங்களையுநீக்குவார்கள் என்பதாம். தலைமக்கள்-எ, தீர்ப்பார்-ப, துன்பம்-செ, ஏகாரம்-அசை.

பொற்கலத்துப்பெய்த புலியுகிர்வான்புழுக்க
லக்காரம்பாலொ டமரார்கைத் துண்டலி
னுப்பிலிப்புற்கை யுயிர்போற்கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத்தாயினு மினிது.

இ-ள். பொற்கலத்து-பொன்னின்கலத்தில், பெய்த-இட்ட, புலியுகிர்-புலிநகம்போன்ற, வான்புழுக்கல் - வெண்சோற்றை, அக்காரம்-சருக்கரையும், பால்-பாலும், ஒடு-இவற்றோடு, அமரார் - பகைவர், கைத்து-பொருளை, உண்டலின்-உண்பதைப்பார்க்கிலும், உப்பிலி-உப்பில்லாத, புற்கை-புல்லரிசிக்கூழை, உயிர்போல்-தன்னுயிர்போலும், கிளைஞர்மாட்டு - இனத்தாரிடத்து எக்கலத்தாலும் - எந்தக்கலத்திலாகிலும், (உண்டல்) இனிது- இன்பம்—எ-று.*(இ-ம்) பகைவரிடத்துப்பொற்கலத்திற்பாலுஞ்சோறுண்பதிலுமுயிர்போலுமினத்தாரிடத்துப்புல்லரிசிக்கூழுண்ணுதலின்பமென்பதாம். உண்டல்-எ, இனிது-ப, (தொன்னூல்) குறவினைப்பகுபதநன்னிலுநெறியே. ()

தாள்வாய்ப்பெற்றினுந்தந் தள்ளாதாரில்லத்து
வேளாண்மைவெங்கருனை வேம்பாகுங்-கேளா
யபாரணப்போழ்தி னடக்கிடுவரேனுந்

தமராயார்மாட்டே யினிது.

இ-ள். கேளாப்-(மனதே)கேட்பாயாக, நாள்வாய்-காலத்திலே, தம்-தமது, நள்ளாதார்-பகைவர், இல்லத்து-வீட்டில், வேளாண்மை-உபகாரமாக, வெங்கருணை-விருப்பந்தரும்பொரிக்கறிச் (சோற்றை) பெறினும்-பெற்றாலும், வேம்பாகும்- வேம்புக்கொப்பாகும், அபரானப்பொழுதில்-அகாலத்தில், அடகு-இலைக்கறியை, இடுவரேனும்-இடுவாராகிலும், தமராயார்மாட்டே-சுற்றத்தாரிடத்துண்ணல், இனிது-இன்பமாம்—எ-று. ✻ (இ-ம்) காலத்தில் பகைவரிடத்தில் பொரிக்கறிசோற்றைப்பெற்றாலும் வேம்பாகும் அகாலத்தில் இலைக்கறிசோறிடுவாராகிலும் இனத்தாரிடத்திலுண்டாலின்பம் என்பதாம். கருணை-எ, வேம்பாகும்-ப, உண்டல்-தோன்றா-எ, இனிது-ப. (எ)

முட்டிகைபோல முனியாதுவைகலுங்
கொட்டியுண்பாருங் குறடுபோற்-கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல்போல வெரியும்புகுவரே
நட்டாரெனப்படுவார்.

இ-ள். முட்டிகைபோல- கொல்லன்சம்மட்டிபோல, முனியா

து-வெறுக்காது, வைகலும்-நாடோறும், கொட்டி-அடித்து,உண்பாரும்-உண்பவரும்,குறடுபோல்-அவன்குறட்டைப்போல,கைவிடுவர் விட்டுநீங்குவர், நட்டார்-உறவினர், எனப்படுவர்-என்றுசொல்லப்படுவார், சுட்டுக்கோல்போல்-உலையாணிக்கோல்போல, எரியும்-துன்பநெருப்பிலும், புகுவர் - பிரவேசிப்பர்—எ-று. ※ (இ-ம்) சம்மட்டிபோலடித்துண்ணு நட்பில்லார் குறட்டைப்போற்கைவிடுவர். உறவினரென்று சொல்லப்படுவார் உலையாணிக்கோல்போலத் துன்பத்திலுமுடனிருப்பர் என்பதாம். உண்பார்-எ, கைவிடுவர்-ப, நட்டார்-எ, புகுவர்-ப, ஏ-அசை. (அ)

நறுமலர்த்தண்கோதாய் நட்டார்க்குநட்டார்
மறுமையுஞ்செய்வதொன் றுண்டோ-விறுமளவு
மின்புறுவவின்புற் றெழீஇயவரொடு
துன்புறுவ துன்புறாக் கால்.

இ-ள். நறுமலர்-வாசம்விசும்மலராற்றொடுத்த, தண்-குளிர்ந்த, கோதாய்-மாலையையுடையவளே, நட்டார்க்கு - உறவினர்க்கு, நட்டார்-உறவினர், இறுமளவும்-சாமளவும், இன்புறுவ - இன்பமடைவனவற்றில், இன்புற்று-இன்பமடைந்து,எழீஇ-நல்வழியினடந்து,அவரொடு-அவருடன்,துன்புறுவ-துன்பமடைவனவற்றில்,துன்புறாக்கால்-துன்பமடையாவிடில்,மறுமையும்-மறுபிறப்பிலும்,செய்வது-செய்யத்தக்கது, ஒன்றுண்டோ-ஒருதவியுண்டோ—எ-று. ※ (இ-ம்) மாலையையுடையவளே உறவினர்க்குறவினர் மரணபரியந்தம் இன்பங்களையுந் துன்பங்களையு மநுபவிக்காவிட்டால் மறுபிறப்பிலுஞ் செய்யத்தக்கவொருதவிக்கடனுண்டோவென்பதாம். ஒன்று-எ,உண்டு-ப

விருப்பிலாரில்லத்து வேறிருந்துண்ணும்
வெருக்குக்கண்வெங்கருனை வேம்பாம்-விருப்புடைத்
தன்போல்வாரில்லுட் டயங்குநீர்த்தண்புற்கை
யென்போடியைந்த வமிழ்து.

இ-ள். விருப்பிலார்-தம்மிலாசையில்லாதவர், இல்லத்து-வீட்டில், வேறிருந்து-வேறாகவிருந்து, உண்ணும் - உண்கிற, வெருக்குக்கண்-பூனைக்கண்போலுநிறமுடைய, வெங்கருனை-விருப்பந்தரு , [illegible]

வேம்பாம்-வேம்புக்கொப்பாம், விருப்பு
டை-தன்மேலாசையுடைய, தன்போல்வார்-தன்னை நிகர்த்தவர், இல்
லுள்-வீட்டில், தயங்கு-தெளிந்த, நீர்-நீரையுடைய, தண்-குளிர்ந்த,
புற்கை-புல்லரிசிக்கூழானது, என்போடு-எலும்புடனே, இயைந்த-
பொருந்திய; அமிழ்து-அமிழ்துக்கொப்பாம்—எ-று, ※(இ-ம்)விருப்
பில்லார் வீட்டிலுண்ணும் பொரிக்கறியுணவு வேம்புக்கொப்பாகும்
விருப்புள்ளார் வீட்டிலுண்ணும் புல்லரிசிக்கூழ் அமிழ்துக்கொப்
பாகுமென்பதாம். கருணை-எ, வேம்பாம்-ப, புற்கை-எ, அமிழ்து-ப. ()

சுற்றந்தழால்-முற்றிற்று.

௨௨-ம்-அதிகாரம்.

நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது-சினேகத்தையாராய்தலாகும்.

கருத்துணர்ந்துகற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ்ஞான்றுங்
குருத்திற்கரும்பு தின்றற்றே-குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின்ற தகைத்தரோவென்று
மதுரமிலாளர் தொடர்பு.

இ-ள். கருத்து-கருத்தால், உணர்ந்து-அறிந்து, கற்றறிந்தார்-பலநூலையறிந்தவர், கேண்மை-நட்பானது, எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், கரும்பு-கரும்பை, குருத்தின்-குருத்திலிருந்து, தின்றற்று-தின்றாற்போலும், மதுரமிலாளர்-கல்விமதுரமில்லாதவர், தொடர்பு-நட்பானது, என்றும்-எந்நாளும், குருத்திற்கு-கரும்பின்குருத்திற்கு எதிர்செல-எதிராகியவடியிலிருந்து, தின்றதகைத்து-தின்றதுபோலும்—எ-று. ※ (இ-ம்) கற்றோர்சிநேகங்கரும்பைநுனியிலிருந்து தின்றாற்போலும் மற்றோர்சினேக மக்கரும்பையடியிலிருந்துதின்றாற் போலும் என்பதாம். கேண்மை-எ, தின்றற்று-ப, தொடர்பு-எ, தின்றதகைத்து-ப, அரோ-எ-அசைகள். (௪)

இற்பிறப்பெண்ணி யிடைதிரியாரென்பதோர்
நற்புடைக்கொண்டமை யல்லது-பொற்கேழ்
புனலொழுகப்புள்ளிரியும் பூங்குன்றநாட

மனமறியப்பட்டதொன்றன்று.

இ-ள். பொற்கேள்-பொன்னிறம்போலும், புனல்-அருவிச்சலம், ஒழுக-விழுக, பறவைகள்-பறவைகள், இரியும்-பறக்கும், ஊ-உழலிய, குன்றம்-மலையும், நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, இற்பிறப்பு-நற்குடிப்பிறப்பை, எண்ணி-நினைத்து, இடை-நடுவில், திரியார்-வேறுபடார், என்பது-என்றுசொல்வது, ஓர்-ஒரு, நற்புடை-நல்லிடம்பற்றி, கொண்டமை-நட்புக்கொண்டமை, அல்லது-அல்லாமல், மனம்-அவர்மனமானது, அறியப்பட்டது-பிறராலறியப்பட்டது, ஒன்றன்று-ஒன்றல்ல—எ-று. * (இ-ம்) பாண்டியனே நற்குடிப்பிறப்பைநினைத்து நடுவிலேவேறுபட்டுவிடாது ஒருவனைச்சிநேகஞ்செய்ததல்லாது அவர்மனநிலையறியப்பட்டதல்ல என்பதாம். மனம்-எ, பட்டதன்று-ப. (உ)

யானையனையவர் நண்பொரீஇநாயனையார்
கேண்மைதழீஇக் கொளல்வேண்டும்-யானை
யறிந்தறிந்துபாகனையே கொல்லுமெறிந்தவேன்
மெய்யதாவால்குழைக்கு நாய்.

௨௨ நட்பாராய்தல்.

இ-ள். யானை-யானையை, அனையவர்-ஒப்பானவர், நண்பு-சிநேகத்தை, ஒரீஇ-நீக்கி, நாய்-நன்றியறியுநாயை, அனையார்-ஒப்பானவர், கேண்மை-நட்பை, கெழீஇக்கொளல்-தழுவிக்கொள்ளுதல், வேண்டும்-வேண்டும், யானை-யானையானது, அறிந்தறிந்தும் (இரைதருவோனென்) றறிந்து, பாகனையே-பாகனை, கொல்லும்-கொலைசெய்யும், நாய்-நாயானது, எறிந்த-எசமானெறிந்த, வேல்-வேலானது, மெய்யதா-தன்னுடலிருக்க, வால்-வாலை, குழைக்கும்-ஆட்டும்-எ-று. *(இ-ம்) யானைக்கொப்பானவர் சிநேகத்தைவிட்டு நாய்க்கொப்பானவர்சிநேகத்தைக்கொள்ளவேண்டும்என்பதாம். நீவிர்தோன்றுவெழுவாய் கொளல்வேண்டும்-ப, கேண்மையை-செ, ஏ-அசை. (ரு)

பலநாளும்பக்கத் தாராயினுநெஞ்சிற்
சிலநாளுமொட்டாரோ டொட்டார்-பலநாளு
நீத்தாரெனக்கைவிட லுண்டோதந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோடியாத்த தொடர்பு.

இ-ள். பலநாளும்-எந்நாளும், பக்கத்தாராயினும்-அருகிலிருந்தாராகிலும், நெஞ்சில்-மனதில், ஒட்டாரோடு-பொருத்தமில்லாருடன், சிலநாளும்-சிலநாளும், ஒட்டார்-சிநேகியார், தம்-தமது, நெஞ்சத்து-மனதில், இயாத்தாரோடு-சம்பந்தப்பட்டாருடன், இயாத்த-கட்டுப்பட்ட, தொடர்-சிநேத்தை, பலநாளும்-பலநாளும், நீத்தாரென-நீங்கினாரென்று, கைவிடலுண்டோ-கைவிடக்கடவதோ-எ-று. *(இ-ம்) பலகாலும் பழகினவராகிலு மனம்பொருத்தமில்லாருடன் சிலகாலமுஞ் சிநேகஞ்செய்யார் மனப்பொருத்தமுடையார் சிநேகத்தைவிடுவார்களோ என்பதாம். ஒருவர்-எ, ஒட்டார்-ப, ஒருவர்-எ, கைவிடலுண்டோ-ப, தொடர்மை-செ. (சு)

கோட்டுப்பூப்போல மலர்ந்துபிற்கூம்பாது
வெட்டதேவெட்டதா நட்பாச்சி-தோட்ட
சயப்பூப்போன்முன்மலர்ந்து பிற்கூவும்புவாரை
நயப்பாருநட்பாரு மில்,

இ-ள்: கோடு-கொம்பிற்பூத்த, பூப்போல்-பூவைப்போல, மல ர்ந்து-அலர்ந்து, பின்-பின்பு, கூம்பாது-முகங்குவியாது, வெட்ட தே-இச்சித்ததே, வெட்டதாம்-இச்சித்ததாகும், நாட்பாட்சி-சிநேக வுரிமை, தோட்ட-தோண்டிய, கயம்-குளத்தின், பூப்போல்-பூவைப் போல, முன்-முன்னே, மலர்ந்து-அலர்ந்து, பின்-பின்னை, கூம்பு வாரை - முகங்குவிப்பாரை, நயப்பாரும்- இச்சிப்பாரும், நட்பாரு ம்-சிநேகிப்பாரும், இல்-இல்லை—எ-று. ※ (இ-ம்) மரத்திற்பூத்தபூவை ப்போல முகமலர்ந்து. சிநேகித்ததே சிநேகம் குளத்தில்பூத்த பூ வைப்போல் முகங்குவிப்பார் சிநேகம் சிநேகமல்லஎன்பதாம். நட் பாட்சி-எ, வெட்டதாம்-ப, நயப்பார்-எ, இல்-ப, (ரு)

கடையாயார்நட்பிற் கமுகனையரேனை
யிடையாயார்தெங்கி னனையர்-தலையாயா
ரெண்ணரும்பெண்ணைபோன் றிட்டஞான்றிட்டதே
தொன்மையுடையார்தொடர்பு.

இ-ள். கடையாயார்-கடையானவர், நட்பின்-சிநேகத்தில், கமுக னையர்-பாக்குமரத்தையொப்பாவார், ஏனை-மற்ற, இடையாயார்-இ டையானவர், தெங்கினனையர்-தென்மரத்தையொப்பானவர், தலையா யார்-தலையானவர், எண்ணரும்-நினைத்தற்கரிய, பெண்ணைபோன்ற-பனைமரத்தையொப்பானவர், இட்டஞான்று-இட்டகாலத்தில், இட்ட தே-இடப்பட்டதே, தொன்மையுடையார்-பழமையுடையார், தொ டர்பு- சிநேகம்—எ-று. ※ (இ-ம்) சிநேகத்திலுத்தமர்பனைமரத்தை யொப்பாவர், மத்திமர்தென்னமரத்தையொப்பாவர் அதமர் பாக்கு மரத்தையொப்பாவார்-எ-ம், கடையாயார் இடையாயார் தலையாயா

ர் எழுவாய்-அனையர்; பயனிலை. (௬)

கழுநீருட் காரடகே னுமொருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம்-விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினுமேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

இ-ள். கழுநீருள்-அரிசிகழுநீரில்வெந்த, கார்-பசிய, அடகேனும்-இலைக்கறியாகிலும், ஒருவன் - ஒருவன், விழுமிதா- சிறப்பாக, கொளின்- (சிநேகரிடத்துக்) கொண்டால், அமிழ்தாம் - அமுதுக்கொப்பாம்; விழுமிய-சிறந்த, குய்-தாளித்த, துவை-புளக்கறி, ஆர்-நிறைந்த, வெண்சோறேயாயினும்-வெண்சோறாகிலும், மேவாதார்-பகைவர், கைத்து-பொருளை, உண்டல்-புசித்தல், காஞ்சிரங்காய்- எட்டிக்காயோடொக்கும்—எ-று. ※ (இ-ப்) ஒருவன் இலைக்கறியாகிலும் சிநேகரிடத் துண்ணல் அமிழ்துக்கொப்பாம் - ஒருவன் சிறந்தகறியோடு பகைவரிடத்துண்ணல் எட்டிக்காய்க்கொப்பாம் என்பதாம். அஃது-எ, அமிழ்தாம்-ப, கைத்து-எ, காஞ்சிரங்காய்-பயனிலை. (௭)

நாய்க்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணியராயினு
மீக்காற் றுணையு முதவாதார்-நட்பென்னுஞ்
செய்த்தாலுஞ் சென்றுகொளல்வேண்டுஞ் செய்விளைக்கும்
வாய்க்காலனையார் தொடர்பு.

இ-ள். நாய்க்கால்-நாய்க்காலின், சிறுவிரல்போல்- சிறுவிரல்களைப்போல, நன்கணியராயினும்-மிகவுநெருக்கமுடையவராகிலும், ஈக்கால்-ஈயினது கால், துணையும்-அளவும், உதவாதார்-உதவிசெய்யாதார், நட்பென்னும்-சிநேகமென்னபலனும், செய்-கழனியை, விளைக்கும்-விளைவிக்கும், வாய்க்கால்- நீர்வாய்க்காலை, அனையார்- ஒப்பானவர், தொடர்பு-நட்பை, சேய்த்தானும்-தூரத்திலாகிலும், சென்று-

போய், கொளல்வேண்டும்-கொள்ளவேண்டும்—எ-று. ※ (இ-ம்) சமயினதுகாலளவு உதவிசெய்யாதார் நட்புச்சமீபத்திருந்தென்னபலன் கொடுப்போர் சிநேகத்தைத் தூரத்திற்சென்றாவது கொளல்வேண்டும் என்பதாம். நட்பு-ள், என்றும்-ப, ஒருவர்-எ, கொளல்வேண்டும் ப, தொடர்மை-செயப்படுபொருள். (அ)

> தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
> விளியா வருநோயி னன்றா-லளிய
> விகழ்தலிற் கோற லினிதேமற் றில்ல
> புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

இ-ள். தெளிவிலார் - விவேகமில்லார், நட்பின்- சிநேகத்தைப் பார்க்கிலும், பகைநன்று-பகை நன்மையாம், விளியா-சாவாமலிருக்க, வரும்-வரப்பட்ட, நோயின்-வியாதியைப்பார்க்கிலும், சாதல்-இறத்தல், நன்று-நன்மையாம், அளிய - ஒருவன்வருத்த, இகழ்தலின்-இகழ்தலைப்பார்க்கிலும், கோறல்-கொல்லுதல், இனிது-நன்மையாம், இல்ல- இல்லாதனவற்றைச்சொல்லி, புகழ்தலின்-புகழ்தலைப்பார்க்கிலும், வைதலே நன்று-வைகிறதே நன்மையாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவில்லாச்சிநேகத்திலும்-பகைநல்லது, வியாதியினும் மரணம் நல்லது, இகழ்தலினுங் கொல்லுதல்நல்லது, வீணாகப்புகழ்தலினும் வைதனல்லது என்பதாம். பகை-சாதல்-கோறல் - வைதல்-எ, நன்று-ப, ஆல்-ஏ, மற்று அசைகள் (அகத்தியச்சூத்திரம்) (பலவெழுவாயு மொருபயனிலைபெறும்.) (௯)

> மரீஇப் பலரோடு பன்னாண் முயங்கி
> பொரீஇப்பொருட்டக்கார்க் கோடலே வேண்டும்
> பரீஇயுயிர் செகுக்கும் பாய்பொடு பின்னை
> மரீஇப்பின்னைப் பிரிவு.

இ-ள். பலரோடு-பலருடன், மரீஇ-மருவி, பன்னாள்-பலநாள், முயங்கி-கலந்து, பொரீஇ - (இவர்குணமு) மொப்பாகி, பொருள்-பொருளாக, தக்கார்-பெரியோரை, கோடல்வேண்டும்-சிநேகமாகக் கொள்ளவேண்டும், மரீஇ - ஒருவரைச்சிநேகித்து, பின்னை - பின்பு, பிரிவு-அவரைவிட்டுப் பிரிதல், பரீஇ- பல்லாற்கடித்து, உயிர் - உயி

னை, வசகுக்கும்-நீக்கும், பாம்பெயர்டும்-பாம்போடுகொண்டநட்பினு
ம், இன்னு-துன்பமாம்.— எ-று. ❊ (இ-ம்) ஒருவர் பெரியோரைச்
சிநேகமாகக்கொள்ளவேண்டும் சிநேகங்கொண்டுபிரிதல் துன்பம்
என்பதாம். ஒருவர்-எ, கோடல்வேண்டும்-ப, தக்கார்-செ, பிரிவு-எ,
இன்னு-பு, வ-அசை. (௰)

நட்பாராய்தல்-முற்றிற்று.

உகூ-ம்-அதிகாரம்.

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.

அஃதாவது-நட்பால்வருங்குற்றங்களைப்பொறுத்துக்கொள்ளலாம்.

நல்லாரெனத்தா நனிவிரும்பிக்கொண்டாரை
யல்லாரெனினு மடக்கிக்-கொளல்வேண்டு

நெல்லுக்கு உமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ்பூவிற்கு முண்டு. —

இ-ள். நல்லவென-நல்லவென்று, தாம்-தாம், தனி-மிகவும், விரும்பி-இச்சித்து, கொண்டாரை-நட்புக்கொள்ளப்பட்டவரை, நல்லாரெனினும்-பொல்லாதவராகிலும், அகற்றி-குற்றத்தையடக்கி, கொள்ளவேண்டும்-கொள்ளல்வேண்டும், நெல்லுக்கு-நெல்லுக்கு, உமியுண்டு-உமியுண்டு, நீர்க்கு-சலத்திற்கு, நுரையுண்டு-நுரையுண்டு, புல்லிதழ்-புறவிதழ், பூவிற்கும்-மலருக்கும், உண்டு-உண்டு எ-று ※(இ-ம்) நல்லவென்று சினேகிக்கப்பட்டவரை பொல்லாதவராகிலும் குற்றத்தைநீக்கிச் சிநேகித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம். ஒருவர் தோன்றாஎழுவாய்-கொளல்வேண்டும்-ப, கொண்டாரை-செ. (௧)

செத்தோறுடைப்பினுஞ் செம்புனலோடுடார்
மறுத்துஞ்சிறைசெய்வர் நீர்நசை-வாழ்நர்
வெறுப்பவெறுப்பச் செயினும்பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக்கொண்டார் தொடர்பு.

இ-ள் சேறுதோறு- அடைக்குந்தோறும், உடைப்பினும்-உடைத்தாலும், செம்-நல்ல, புனலோடு-நீருடன், ஊடார்-பிணங்கார், மறுத்தும்-மீண்டும், சிறைசெய்வர் - அணைகட்டுவர், நீர்-சலத்தை, நசை-இச்சித்து, வாழ்நர்-வாழ்பவர், (அதுபோல) தாம்-தாங்கள், வேண்டி-விரும்பி, தொடர்பு-நட்பு, கொண்டார்-கொள்ளப்பட்டவர், வெறுப்ப-வெறுக்கத்தக்கவைகளை, செயினும்-செய்தாலும், பொருப்பர்-பொறுத்துக்கொள்வர். —எ-று. ※ (இ-ம்) சிநேகிக்கப்பட்டவர் வெறுப்பானவைகளைச் செய்தாலும் சிநேகித்தவர் பொறுத்துக்கொள்வர்-என்பதாம். கொண்டார்-எ, பொறுப்பர்-ப, வ-ஆசை. (௨)

இறப்பவ்வேதிய செயினுந்தநட்டார்
பொறுத்தற்குவதொன் றன்றோ-நிறக்கோங்
குறுவவண்டார்க்கு முயர்வரைநாட!
வொருவர்பொறையிருவர் நட்பு.

இ-ள். நிறம்-நிறமுடைய, கோங்கு-கோங்குமலரில், உருவம்-வடிவுள்ள, வண்டு-வண்டினங்கள், ஆர்க்கும்-சத்திக்கும், உயர்வரை-உயர்ந்தமலையையும், நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, தம்-தம்மோடு, நட்டார்-சிநேகித்தவர், இறப்ப-மிகவும், தீயபொல்லாங்குகளை, செயினும்-செய்தாலும், பொறுத்தல்-பொறுத்துக்கொள்ள

நல், தகுவது-தக்கது, ஒன்றன்றோ-ஒன்றல்லவா, (ஆதலால்) ஒருவர் பொறை-ஒருவர்பொறுத்துக்கொள்ளுதல், இருவர் நட்பு-இருவர்க்குச்சிநேகமாம் —எ-று. ✻ (இ-ம்) பாண்டியனே தம்முடையசிநேகர் மிகவுங் குற்றங்களைச்செய்தாலும் பொறுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும் ஒருவர் பொறுத்தல் இருவருக்குஞ் சிநேகமாம் என்பதாம். நட்பு-எ, ஆம்என்னும்-பயனிலைகொண்டது, ஏகாரம்-அசை. (௩)

முடிநிரைத்திட்ட வான்கதிர்முத்தங்
கடுவிசைநாவாய் கரையலைக்குஞ்-சேர்ப்ப
விடுதற்கரியா ரியல்பிலரேனெஞ்சஞ்
சுடுதற்குமூட்டிய தீ.

இ-ள். மடி-மடிந்த, திரை-அலைகள், நத்திட்ட-ஒதுக்கிய, வான்-வெள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, முத்தம்-முத்துகளையும், கடுவிசை-மிகுந்தவேகமுடைய, நாவாய்-கப்பலையும், கரை-கரையிலே, அலைக்கும்-ஒதுக்கும், சேர்ப்ப-கரையையுடையபாண்டியனே, விடுதற்கு-சிநேகம்விடுதற்கு, அரியார்-அரிதானவர்கள், இயல்பிலரேல்-நற்குணமில்லாரேயானால், நெஞ்சம்-மனதை, சுடுதற்கு-சுடுகிறதற்கு, மூட்டிய-மூட்டப்பட்ட, தீ-நெருப்புக்கொப்பாவர்—எ-று. ✻ (இ-ம்) பாண்டியனே சிநேகஞ்செய்யப்பட்டவர் நற்குணமில்லாதவரானால் சிநேகித்தவர் மனதைச்சுடு நெருப்புக் கொப்பாவார் என்பதாம். அரியார்-எ, தியாவர்-ப. (௪)

இன்னாசெயினும் விடற்பாலரல்லாரைப்
பொன்னாகப்போற்றிக் கொளல்வேண்டும்-பொன்னொடு
நல்லிற்சிதைத்ததீ நாடோறுநாடித்தம்
மில்லத்திலாக்குத லால்.

இ-ள். பொன்னொடு-பொன்னுடன், நல்லில்-நல்லவீட்டை, சிதைத்த-சுட்ட, தீ-நெருப்பை, நாடோறும்-நாள்தோறும், நாடி-தேடி, தம்-தமது, இல்லத்தில்-வீட்டில், ஆக்குதலால்-(சமையற்கு) வளர்த்தலால், இன்னா-துன்பங்களை, செயினும்-செய்தாலும், விடற்பால-

ரல்லாரை - விடத்தகுதியல்லாதவர்களை, பொன்னை - பொன்னைப் போல, போற்றி: காப்பாற்றி, கொளல்வேண்டும் - நட்புக்கொளல் வேண்டும்—எ-று. ※ (இ-ம்). வீட்டைசுட்டதீயை வீட்டிலே தேடி வைத்துக்கொள்ளுதல்போல் துன்பஞ்செயினும் விடத்தகுதியில்லாத வர்களைச்சிநேகித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம். ஒருவர் - எ, கொளல்வேண்டும்-ப. (ரு)

இன்னாசெயினும் விடுதற்கரியாரைத்
துன்னாத்துறத்த றகுவதோ-துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்துநீள்வரை வெற்பகளைபவோ
கண்குத்திற்றென்று தங்கை.

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.

கூஎ

இ-ள்.

துன்னரும்-நெருங்குதற்கரிய, சீர்-சிறப்பையுடைய, விண்-ஆகாயத்தை, குத்தும்-அளாவிய, நீள்-நீண்ட, வரை-மூங்கிலைப் பொருந்திய, வெற்ப-மலையையுடையபாண்டியனே, இன்னா-குற்றங்களை, செயினும்-செய்தாலும், விடுதற்கு-விட்டுவிடுதற்கு, அரியா

ளா-

சரியசிநேகத்தை, நன்று-சிநேகியாமல், துறத்தல்-கைவிடுதல், தகுவதோ-தக்கதோ, தம்-தம்முடைய, கை-கையானது, கண்-தங் கண்ணை, குத்திற்றென்று - குத்தியதென்று, களைபவோ- தறிப்பா ரோ—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே குற்றங்களைச்செய்தாலும் விடுதற்கரிய சிநேகிதரைச் சிநேகியாது விடுதல்தகாது என்பதாம். துறத்தல்-எழுவாய், தகுவதோ-ப. (௬)

இலங்குநீர்த்தண்சேர்ப்ப வின்னாசெயினுங்
கலந்துபழிகாணார் சான்றோர்-கலந்தபிற்
றீமையெடுத்துரைக்குந் திண்ணறிவில்லாதார்
தாமுமவரிற் கடை.

இ-ள். இலங்கு-விளங்கும், நீர்-நீரையும், தண்-குளிர்ச்சியையும் பொருந்திய, சேர்ப்ப-கரையையுடையபாண்டியனே, இன்னா-குற் றங்களை, செயினும்-(ஒருவர்) செய்தாலும், சான்றோர்-பெரியோர், கலந்து-சிநேகித்து, பழி-குற்றங்களை, காணார்-பாரார், கலந்தபின்-சிநேகித்தபின், தீமை-குற்றங்களை, எடுத்துரைக்கும்-எடுத்துச்சொ ல்லும், திண்-வலிய, அறிவிலாதார்-அறிவிலாதவர், தாமும்- தாங்க ளும், அவரின்-அடைப்பார்க்கிலும், கடை-கடையானவர்—எ-று.※ (இ-ம்) பாண்டியனே பெரியோர்கள் தம்முடைய சிநேகர் குற்றங் களைச்செய்தாலும் அவர்குற்றங்களைப்பாரார், குற்றங்களைச்சொல் பவர் குற்றஞ்செய்தவரினுங் கடையாவர் என்பதாம். சான்றோர்- எழு, காணார்-ப, பழி-செ, அறிவில்லாதார்-எ, கடையாவார்-ப. (௭)

ஏதிலார்செய்ப திறப்பவேதீதெனினு
நோதக்கதென்னுண்டா நோக்குங்காற்-காதல்

கழு மியாற்செய்த கறங்கருவிநாட
விழுமிதாநெஞ்சத்து ணின்று.

இ-ள் கறங்கு-சத்திக்கும், அருவி-யாற்றையும்,நாட-நாட்டை யுமுடையபாண்டியனே, எதிலார்-அயலார், செய்தது- செய்தகுற் றம், இறப்ப-மிகவும், நிதெனினும்-குற்றமாகிலும், நோக்குங்கால்- பார்க்குமிடத்தில்,நோதக்கது-நோவத்தக்கது,என்றுண்டாம்-என் னவுண்டாம், காதல்-தம்மிலாசையுடைய, கழுமியார்-சிநேகர், செ ய்த-செய்தகுற்றம், நெஞ்சத்துள்-மனதுள், நின்று-இருந்து, விழு மிதாம்-சிறப்பையுடையதாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே அரி யசிநேகிதர்செய்தகுற்றம் மனதிலிருந்து சிறப்பையுடையதாகும், அயலார்செய்தது மிகவும் குற்றமாயினும் வருத்தத்தக்கதென்ன- என்பதாம். குற்றம்-எ, விழுமிதாம்-ப. (அ)

௯௮

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.

தமரென்றுதாங்கொள்ளப் பட்டவர்தம்மைத்
தமரன்மைதாமறிந்தா ராயி-னவரைத்
தமரினுநன்கு மதித்துத்தமரன்மை
தம்முளடக்குக்கொளல்.

இ-ள். தமரென்று-உறவென்று,தாம்-தாம், கொள்ளப்பட்டவர் சிநேகிக்கப்பட்டவர், தம்மை-தம்மை, தமரன்மை- உறவில்லாமையை,தாமறிந்தாராயின்-தாங்கண்டாராகில், அவரை-அவர்களை,தமரினும்-உறவினும்,நன்கு-நன்றாக, மதித்து-எண்ணி, தமரன்மை-உறவில்லாமையை, தம்முள்-தமக்குள்ளே, அடக்கிக்கொளல்- அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும்—எ-று. ※ (இ-ம்)சிநேகிக்கப்பட்டவரிடத்துச் சிநேகமில்லாமையைக்கண்டால் அவரைச் சிநேகிதரிலும் அதிகமாகக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.ஒருவர்-எ-அடக்கிக்கொள்ளல் ப, தமரன்மை-செ. (௯)

குற்றமுமேனைக் குணமுமொருவனை
நட்டபினாடித் திரிவேனே-னட்டான்
மறைகாவாவிட்டவன் செல்வழிச்செல்க
வறைகடல்சூழ்வைய நக.

இ-ள். குற்றமும்-குற்றத்தையும்,ஏனை-மற்ற, குணமும்-குணத்தையும், ஒருவனை-ஒருவனை,நட்டபின்-சிநேகித்தபின்,நாடி-தேடி திரிவேனேல்-திரிவேனாகில், நட்டான்-சிநேகித்தவன்,மறை-இரகசியத்தை, காவாவிட்டவன்-வெளிப்படுத்தினவன், செல்வழி-செல்லுநரகத்தில், அறை-சத்திக்கும், கடல்சூழ்-கடலாற்சூழப்பட்ட, வையம்-உலகம்.நக-(என்னை) நகைக்க,செல்க-நான்போவேனாக—எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவன் குற்றத்தையுங் குணத்தையுஞ் சிநேகித்தபின் ஆராய்வேனாகில் சிநேகன் இரகசியத்தைச்சொன்னவன் போகுநரகத்திற்போவேனாக என்பதாம். யான்-எ, செல்க-ப. (௰)

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்- முற்றிற்று.

௨௪-ம்-அதிகாரம்.

கூடா நட்பு.

அஃதாவது-பொருந்தாதசிநேகமாம்.

செருப்பில்பழங்கூழை சேறணையாக
விரைத்துநீரோற்றும் இடப்பர்-கறைக்குன்றம்
பொங்கருவிதாழும் புனல்வரைநன்னாட
தங்கருமமுற்றுந் துணை.

இ-ள். கறை-இருண்ட, குன்றம்-மலையில், பொங்கு-மிகுந்த, அருவி-யாறு, தாழும்-வீழும், புனல்-நீரையுடைய, நல்-நல்ல, வரைநாட-

சிஉ

டாநட்பு.

சிசி

மலைமீதுநாட்டையுடையபாண்டியனே, செறப்பில்-கட்டவிழ்த்த, பழம்-பழைய, கூரை - கூரையையுடையவீட்டில், சேற-சேற்றை, அணையாக-அணைகட்டி, இறைத்து-அணையுள்வீழ்ந்தநீரையிறைத்தும், நீர்-ஒருநீரை, எற்றும்-மேலேதங்கியும், தம்-தமது, கருமம்- காரியம், முற்றத்துணை-முடியுமளவும், கிடப்பர்-சிலரிருப்பர்—எ-று.

(இ-ம்) பாண்டியனே மழைவிழுமளவும் ஒழுக்குவீட்டிலிருப்பார்போலக் காரியமுடியுமளவும் சிலர் சிநேகித்திருப்பார் என்பதாம். சிலர் தோன்று எழுவாய் கிடப்பர்-பயனிலை. (க)

சீரியார்க்கேண்மைசிறந்தசிறப்பின்றாய்
மாரிபோன்மாண்டபயத்ததா-மாரி

வாரந்தக்காத்போலுமேலருவிநாடா

சிறந்தக்காற்சீரிலார் நட்பு.

இ-ள். வால்-வெள்ளிய, அருவி-ஆற்றையும், நாட- நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, சீரியார்-நல்லவர், கேண்மை- சிநேகமானது, சிறந்த-மிகுந்த, சிறப்பிற்றாய்-சிறப்புடைத்தாய், மாரிபோல-மழைபோல, மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்ததாம்-பயனையுடையதாம், சீரிலார்-கெட்டவர்கள், நட்ப-சிநேகமானது, சிறந்தக்கால் மிக்கவிடத்து, மாரி-அம்மழை, வறந்தக்காற்போலும்-பெய்விட்டாற்போலும்—எ-று. ※ (இ-ம்)பாண்டியனே நல்லவர் சிநேகம் மழைபெய்தாற்போற் பயனுடையதாம் கெட்டவர் சிநேகம் அம்மழைபெய்யாவிட்டாற்போற்பயனில்லாதாம் என்பதாம். கேண்மை-எ, பயத்ததாம்-ப, நட்பு-எ, வறந்தக்காற்போலும்-ப. (உ)

நன்னுணர்வி னாரோடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்றா-னண்ணா
வுணர்விலரா கியவூதிய மில்லார்ப்
புணர்த னிரயத்து ளொன்று.

இ-ள். நன்-நட்ப, உணர்வினாரொடு-அறிவுளாருடன், கூடி-சேர்ந்து, நுகர்வுடைமை-அநுபவிக்குமநுபவம், விண்ணுலகு-தேவருலகை, ஒக்கும்-நிகர்க்கும்; விழைவிற்று-பயனுடையது, நண்-நட்ப, நூல்-நூல், உணர்விலராகிய - ஊதியம்பயன், இல்லார்-இல்லாதவரை, புணர்தல்-சிநேகித்தல்,நிரயத்துள்-நரகங்குள்ளே,ஒன்று-ஒருநரகத்துக்கொப்பாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவுள்ளாரோடு சிநேகித்தல் சுவர்க்கத்துக்கொப்பாம்-அறிவில்லாரோடு சிநேகித்தல் நரகத்துக்கொப்பாம் என்பதாம். நுகர்வுடைமை-எ, விழைவிற்று-ப, புணர்தல்-எ, ஒன்று-ப, ஆல்-அசைகள். (ங)

பெருகுவதுபோலத்தோன்றிவைத்தீப்போ
லொருபொழுதுஞ்சொல்லாதே-நந்து
சந்தனநீள்சோலைச்சாரன்மலைநாட
பத்தமிலாளர்தொடர்பு.

கூடா நட்பு.

இ-ள். அருகு-பக்கம், எல்லாம்-யாவும், நீள்-நீண்ட, சந்தனச்சோலை-சந்தனச்சோலைகளும், சாரல்-குளிர்காற்றையுமுடைய, மலைநாட-மலைநாட்டையாளும்பாண்டியனே, பற்றிலாளர்- உட்சிநேகமில்லாதவர், தொடர்பு-சிநேகமானது, பெருகுவதுபோல-வளர்வதுபோல, தோன்றி-தோற்றி, வை-வைக்கோல், தீப்போல்-தீயைப்போல, ஒருபொழுதும்-ஒருநாளும், செல்லாது-செல்லாமல, நந்தும்-கெடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே உள்ளன்பிலார் சிநேகம் வைக்கோலின் தீயைப்போலத் தோன்றி யழியும் என்பதாம். தொடர்பு-எ, நந்தும்-ப, எ, அசை. (௪)

செய்யாதசெய்துநாமென்றலுஞ்செய்வதனைச்
செய்யாதுதாழ்த்துக்கொண்டோட்டலு-மெய்யாக
வின்புறூஉம்பெற்றியிகழ்ந்தார்க்குமந்நிலையே
துன்புறூஉம்பெற்றிதரும்.

இ-ள். செய்யாத-செய்யாதகாரியத்தைச்செய்து, நாமென்றலும்-நாஞ்செய்வோமென்றுசொல்லும், செய்வதனை-செய்யுங்காரியத்தை, செய்யாது-செய்யாமல், தாழ்த்துக்கொண்டு-நீட்டிக்கவிட்டு, ஓட்டலும்-வைத்தலும், மெய்யாக-உண்மையாக, இன்புறூஉம்-இன்பமடையத்தக்க, பெற்றி-பெருமையை, இகழ்ந்தார்க்கும்- இகழ்ந்தவர்களுக்கும், அந்நிலையே-அப்பொழுதே, துன்புறூஉம்-துன்பமடையத்தக்க, பெற்று-பெருமையை, தரும்-கொடுக்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) செய்யாதகாரியத்தைச்செய்வோமென்று சொல்லுதலும்செய்யுங்காரியத்தைச்செய்யாதுவிடுதலுந் துன்பம் என்பதாம். காரியங்கள்-எ, தரும்-ப. பெற்றி-செயப்படுபொருள். (௫)

ஒருநீர்ப்பிறந்தொருங்குநீண்டக்கடைத்து
விரிநீர்க்குவளையையாம்ப-லொக்கல்லா
பெருநீரார்கேண்மைகொளினுநீரல்லார்
கருமங்கள்வேறுபடும்.

இ-ள். ஒருநீர்-ஒருகுளத்துநீரில், பிறந்து-தோன்றி, ஒருங்கு-ஒருவழிப்பட்ட, நீண்டக்கடைத்து-வளர்ந்தாலும், விரிமலர்ந்த, நீர் குணமுடைய, குவளையை-செங்கழுநீரை, ஆம்பல்-அல்லி, ஒக்கலா-ஒவ்வாது, (அதுபோல) பெரு-மிகவும், நீரார்-நற்குணமுடையார் கேண்மை-நட்பை, கொளினும்-கொண்டாலும், நீரல்லார்-நற்குணமில்லார், கருமங்கள் - செய்காரியங்கள், வேறுபடும்-வித்தியாசப்படும்—எ-று. ※ (இ-ம்) செங்கழுநீரை அல்லி ஒவ்வாதுபோல நற்குணமுடையாரது நட்பைக்கொண்டாலும் துற்குணமுடையார் செய்காரியங்கள் வேறுபடும் என்பதாம். கருமங்கள்-எ, வேறுபடும்-ப.()

முற்றத்திறமத்திமுற்பட்டசந்தையை
கெற்றுக்கண்டன்னவிரலான்-ஞெமிர்த்திட்டுக்

கூடா நட்பு.

௱௧

குற்றப்பரிக்குமலைகாடவின்றுநே
யொற்றுமைகொள்ளாதார்நட்பு.

இ-ள். முற்றல்-முதிர்ச்சியல்லாத, சிறுமந்தி-சிறுகுரங்கு, முன்றன்முன், பட்ட-வரப்பட்ட, தந்தையை-(இரைகொண்டுவந்த) தந்தையை, நெற்று-பயற்றநெற்றை, கண்டன்ன-கண்டதொத்த, விரலால்-விரல்களால், ஞெமிர்த்திவிட்டு-அடித்து, குற்றி-குத்தி, பறிக்கும்-இரையைப்பிடுங்கும், மலைநாட-மலையையுநாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஒற்றுமை-மனவுரிமை, கொள்ளாதார்-கொள்ளாதவரது, நட்பு-சிநேகமானது, இன்னாது-பொல்லாது — எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே மனவுரிமையில்லாதார் சிநேகம்பொல்லாது என்பதாம். நட்பு-எ, இன்னாது-ப, ஏகாரம்-அசை. (எ)

முட்டுற்றபோழ்தின் முடுகியென் னாருயிரை
நட்டானொருவன்கை நீட்டேனேல்-நட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வையநக.

இ-ள். முட்டு-துன்பம், உற்றபொழுதில்-வந்தபோது, முடுகி-விரைவாக, என்-எனது, ஆருயிரை-நிறைந்தவுயிரை, நட்டானொருவன்-சிநேகஞ்செய்தவொருவன், கை-கையில், நீட்டேனேல்-கொடேனாகில், நட்டான்-சிநேகனுடைய, கடி-காவல்பொருந்திய, மனை-மனையவளை, கட்டு-கற்பை, அழித்தான்-அழித்தவன், செல்வுழி-போகுநரகத்தில், நெடு-மிக்க, மொழி-புகழையுடைய, வையம்-உலகம், நக-என்னை நகைப்பதாக, செல்க-யான்போகக்கடவேன் — எ-று. ※ (இ-ம்) சிநேகனுக்கு ஆபத்துவந்தபோது என்னுயிரை அவன்கையிற்கொடேனாகில் சிநேகன்பெண்சாதி கற்பையழித்தவன் போகுநரகத்திற்போகக்கடவேன் என்பதாம். யான் தோன்றா-எ, செல்க-ப. (அ)

ஆன்படுநெய்பெய் கலனுள் ளதுகளைந்து
வேம்படுநெய்பெய் தனைத்தரோ-தேம்படு

நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி ளோரொடு நட்பு.

இ-ள். தேம்-தேன், படு-பொருந்திய-நல்-நல்ல, வரை-மலையை யும், நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, நயம்-நீதியை, உணர் வார்-அறிவிப்பவராது, நண்பு-சிநேகத்தை, ஒரீஇ-விட்டு, புல்-அற்ப அறிவி ளோரொடு-அறிவாளருடன், நட்பு (கொண்ட) நட்பானது, ஆன்-பசுவால், படு-உண்டான, நெய்-நெய்யை, பெய்-வார்த்திருந்த, கலத் துள்-கலசத்துள், அது-அந்தநெய்யை, களைந்து-எடுத்து, வேம்படு-வேம்பிலுண்டான, நெய்-நெய்யை, பெய்வனைத்து - வார்த்துவைத் தாற்போலும்—எ-று. ※ (இ-ட்) பாண்டியனே அறிவுடையார்சிநே கத்தைவிட்டு அறிவில்லார் சிநேகத்தைக்கொள்ளுதல் கலசத்தில்

௮௨

கூடா நட்பு.

பசுவின் நெய்யைநீக்கி வேம்பின்நெய்யை விட்டாற்போலும் என் பதாம். நட்பு-எ, அவ்வத்து-ப, உரோ-அசை, (௬)
உருவிற்கமைந்தான்க ணூராண்மையின்மை

பருகற்கமைந்த பாலினீ ராயற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுதனாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

இ-ள். உருவிற்கு-வடிவினுக்கு, அமைந்தான்கண்-(அழகு) பொருந்தியவனிடத்து, ஊராண்மை-சிநேகத்தன்மை, இன்மை-இல்லாமையானது, பருகற்கு-குடித்தற்கு, அமைந்த-பொருந்திய, பால்-பாலில், நீர்-சலத்தை, அளாயற்று-கலந்தாற்போலும், தெரிவுடையார்-அறிவுடையார், தீயினத்தார்-கொடியகூட்டத்தார், ஆகுதல்-ஆதல், நாகம்-நாகமானது, விரி-விரியப்பாம்பின், பெடையோடு-பெட்டையுடன், ஆடிவிட்டற்று-கூடிப்புணர்ந்தாற்போலும்— எ-று. ※ (இ-ம்) அழகுள்ளவனிடத்துச் சிநேகமில்லாமையானது பாலிலே நீர்கலந்தாற்போலும், நல்லவர்கள் கெட்டவர்களாகுதல் நாகம் விரியன் பெட்டையோடு சேர்ந்தாற்போலும் என்பதாம்.

இன்மை-வ, அளாயற்று-ப, நாகம்-எ, ஆடிவிட்டற்று-ப. (௰)

கூடாநட்பு-முற்றிற்று.

௨௫-ம்-அதிகாரம்.

அறிவுடைமை.

அஃதாவது-அறிவுடையதாயிருக்குந்தன்மையாம்.

பகைவர்பணிவிட

நோக்கித்தகவுடையார்

தாமேயநாணித்

தலைச்சொல்லார்-காறு

யிளம்பிறையாய்ப்

காற்றிலங்கைச்சேரா

துணங்கருந்துப் பினரா,

இ-ள். இளம்பிறை-இளம்பிறை, ஆய்க்கால்-ஆனால், திங்களை-சந்திரனை, அணங்கு, வருந்தஞ்செய்யும், அரும்-அரிய; துப்பின்- வலியுடைய, அரா-பாம்பானது, சேராது-அடையாது, (அதுபோல) பகைவர்-பகையாளிகள், பணிவிடம்-தளர்ந்தவிடம்; நோக்கி-பார்த்து, அகவுடையார்-அறிவுடையார், தாமேயும்-தாங்கள், நாணி- அவர்க்கிரங்கி, தலைச்செல்லார்-(கொடுக்க) முதன்மையாகப்போகார். காணாய்-பாராய்—எ-று. ※ (இ-ம்) இளம்பிறையாகிற் சந்திரனை பாம்புசேராது, அதுபோலப் பகைவர்தளர்ந்தவிடத்து அறிவுடையோர் அவரை வெல்லச்சொல்லார் என்பதாம். நாவுடையார் ஏ, சொல்லார்-ப (க)

தளிகடற்றண்சேர்ப்ப நல்கூர்ந்தார்க்கட்
கணிகலமாவதடக்கம்-பணிவில்லீர்

அறிவுடைமை:

௭௩

மாத்திரையின்றி நடக்குமேல்வாழுமூர்
கோத்திரங்கூறப் படும்.

இ-ள். நளி-பெரிய, தண்-குளிர்ந்த, கடல்-கடலையுடைய, சேர்ப்ப-கரையையுமுடையபாண்டியனே, கல்கூர்ந்த-வறுமையடைந்த,மக்கட்கு-மனிதர்க்கு, அணிகலமாவது-ஆபரணமாவது, அடக்கம்-அடங்கியிருக்கல், பணிவில்-அடக்கமில்லாத, சீர்-சிறப்பையுடைய, பாத்திரமயின்றி-அளவுகடந்து, நடக்குமேல்-நடப்பானாகில், வாழும்-தான்வாழும், ஊர்-ஊரரால், கோத்திரம்-தன்குலத்திற்குக் குறையும், கூறப்படும்-சொல்லப்படுவான், —எ-று. (கு-ம்) பாண்டியனே தரித்திரர்களுக்கு ஆபரணமடக்கமாம்-ஒருவன் அளவுகடந்து நடப்பானாகில் ஊரரால்பழிக்கப்படுவான் என்பதாம். அணிகலம்-எ, அடக்கம்-ப,(கல்லூல்(பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்-செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே) இவ்விதியால்-செய்யுமென் முற்று, வாய்பாட்டு-முற்றுபடுவ னென்றாயிற்று. (உ)

எத்திலத்துவித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ்தெங்காகா
தென்னாட்டவருஞ் சுவர்க்கம்புகுதலாற்

றன்னாற்றானாகு மறுமைவடதிசையுங்
கொன்னாளர்சாலப் பலர்.

இ-ள்.

எத்திலத்து-எந்தநிலத்தில்.வித்திடினும்-விதைபோட்டா

னும், காஞ்சிரம்-எட்டியின், காழ்-விதை, தெங்காகா-தென்னமரமா
காது, தென்னாட்டவரும்-தெற்கிலுள்ளவரும், சுவர்க்கம் புகுதலால்-
(தருமஞ்செய்து) சுவர்க்கத்திற்பிரவேசித்தலால், தன்-தனது, ஆற்றி
ன்-தருமவழியால், மறுமை-மறுபிறப்பு, ஆகும்-ஆம், வடதிசையும்-
வடதிக்கிலும், கொன்னுளர்-தருமப்பலமில்லாதார், சாலப்பலர்-மிக
வும்பலர்—எ-று. ※(இ-ம்) எட்டிவிதைநட்டதென்னமரமாகாதுதெற்
குள்ளவருஞ்சுவர்க்கத்திற்போவர், வடக்குள்ளவரும்நரகத்திற்போ
வரென்பதாம். மறுமை-ஐ, ஆகும்-ப, தெற்கு-யமதிசை, வடக்கு-

தெய்வதிசை,

உயர்ந்தவிடத்திருப்பினும் பாவிகள்புண்ணியர்களா

கார், தாழ்ந்தவிடத்திருப்பினும் புண்ணியர்கள்பாவிகளாகார். (௫)

வேம்பினிலையுட் கனியினும்வாழைதன்
றீஞ்சுவையாதுந் திரியாதே-யாங்கே
யினந்தீதெனினு மியல்புடையார்கேண்மை
மனந்தீதாம்பக்க மரிது.

இ-ள். வேம்பின்-வேம்பினுடைய, இலையுள்-இலையில், வாழை-வாழைக்காய், கனியினும்-பழுத்தாலும், தன்-தனது, தீஞ்சுவை-இனியமதுரம், யாது-எவ்வளவும், திரியாது-வேறுபடாது, ஆங்கு-அதுபோல, இனம்-தன்னினம், தீதெனினும்-குற்றமாகிலும், இயல்புடையார்-நற்குணமுடையார். கேண்மை-உறவாம், மனம்-இருதயம், தீதாம்-குற்றமாகும், பக்கம்-பட்சம், அரிது-அருமை—எ-று.※

அறிவுடைமை.

(இ-ம்) வாழை வேம்பிலையிற்பழுத்தாலு மதுரங்கெடாது அதுபோல நல்லவர் தீயவருடன் சேரினும் அவர்மனங்கெடாது என்பதாம். மனம்-எ, அரிது-ப, ஆம்-எ, அசை. (௪)

கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்குமலைசார்ந்து
முப்பீண்டுவரி பிறத்தலாற்-றத்த
மினத்தனையரல்ல ரெறிகடற்றண்சேர்ப்ப
மனத்தனையர்மக்களென்பார்.

இ-ள். எறி-அலைகளையெறியும், கடல்-கடலையும், தண்-குளிர்ந்த சேர்ப்ப-இறங்குதுறையையுமுடையபாண்டியனே, கடல்-சமுத்திரம், சார்ந்தும்-சார்ந்தவிடத்தும், இன்னீர்-இனியநீரானது, பிறக்கு

ம்-உண்டாம், மலை-மலை, சார்ந்தும்-சார்ந்தவிடத்தும், உப்பு-உப்பு, ஈண்டு-மிகுத்த, உவரி-உவர்நீர், பிறத்தலால்-உண்டாதலால், மக்களென்பார்-மக்களென்றுசொல்லப்படுவார், தத்தம்-தந்தம், இனத்து-கூடினவினத்தின், அனையரல்லர்-ஒப்பானவரல்லர், மனத்து-மனத்தின் அனையர்-ஒப்பானவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே கடல்சார்ந்த விடத்திலும் நல்லநீருண்டாம் மலைசார்ந்தவிடத்திலும்உப்புநீருண்டாம் ஆதலால் அறிவுளோர்மனத்தாலொத்தவரல்லதுஇனத்தாலொத்தவரல்லர் என்பதாம். மக்களென்பர்-எ, மனத்தனையர்-ப. (௫)

பராஅரைப்புன்னைபடுகடற்றண்சேர்ப்ப
வொராஅலுமொட்டாலுஞ் செய்பவோ-நல்ல
மரூஉச்செய்தியார் மாட்டுந்தங்குமனத்தார்
விராஅஅய்ச்செய்யாமை நன்று.

இ-ள். பராஅரை-பருத்தவடியினையுடைய, புன்னை-புன்னைமரங்கள், படு-பொருந்திய, தண்-குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப- கடற்கரையையுடையபாண்டியனே, தங்கும்-(சத்தத்) தங்கும், மனத்தார்-மனமுடையவர், நல்ல-நன்மைகள், மருவு-மருவிய, செய்தியார்மாட்டும்-ஒழுக்கமுடையாரிடத்தும், ஒராஅலும்-நீங்கலும், ஒட்டலும்-கூடுதலும், செய்பவோ-செய்வார்களோ, விராஅய்-ஒருவருடன்கலந்து செய்யாமை-சிநேகியாதிருத்தல், நன்று-நல்லது—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே சத்தமனமுள்ளோர் நல்லவரிடத்து நட்புக்கொள்ளலும் நட்புவிடுதலுஞ் செய்வார் யாவரிடத்துஞ் சிநேகியாமை நல்லதென்பதாம். செய்யாமை-எ, நன்று-ப, (௬)

உணரவுணரு முணர்வுடையாரைப்
புணரப்புணருமாமின்பம்-புணரிற்
றெரியத்தெரியுந்தெரிவிலாதாரைப்

பிரியப்பிரியுமா நோய்.

இ-ள். உணர-(சிநேகஞ்)செய்தற்கரிய, உணருர்(சிநேக)நிலையறியும், உணர்வுடையாரை-அறிவுடையாரை, புணர-சிநேகிக்க, இன்பம்-இன்பமானது, உணரும்-பொருந்தும், புணரிற்-சிநேகிக்கில், தெரி

அறிவுடைமை.

ய-சிநேகஞ்செய்தறிய,

தெரியும்-சிநேகநிலைதெரியும், தெரிவிலா

தானை-அறிவிலாதவனை, பிரிய-சிநேகம்விட்டுப்பிரிய, நோய்-துன்பமானது, பிரியும்-நீங்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவுடையாரைச் சிநேகித்தா லின்பமுண்டாகும் அறிவிலார் சிநேகத்தை விட்டா லின்பமுண்டாகும் மென்பதாம். இன்பம்-எ, புணரும்-ப, நோய்-எ, பிரியும்-ப, ஆம்-இரண்டும்-அசைகள். (எ)

நன்னிலைக்கட்டன்னை நிறுப்பானுந்தன்னை
நிலைகலக்கிக்கீழிடுவானு-நிலையினு
மேன்மேலுயர்த்துநிறுப்பானுந்தன்னை

தலையாகச்செய்வானுந்தான்.

இ-ள். நல்ல-நல்ல, நிலைக்கண்-நிலையினிடத்து, தன்னை-தன்னை, நிறுப்பானும்-நிறுத்திக்கொள்பவனும், தன்னை-தன்னை, நிலைகலக்கி-

அந்நிலைகெடுத்து, கீழிடுவானும்-கீழாக்கிக்கொள்பவனும், நிலையி
னும்-முன்னிருந்தநிலையிலும், மேன்மேல்-(தன்னை)மேலுமேலும்,
உயர்த்து-உயரப்பண்ணி, நிறுப்பானும்-நிறுத்திக்கொள்பவனும், த
ன்னை-தன்னை, தலையாக-தலைமையாக, செய்வானும்-செய்துகொள்
பவனும், தான்-தானே—எ-று. ※(இ-ம்) ஒருவன் தன்னை நல்லநிலை
யினிறுத்திக்கொள்ளலும் அந்நிலைக்குக் கீழாக்கிக்கொள்ளலும் மு
ன்னிருந்தநிலையினு மேலாக்கிக்கொள்ளலும் தலையாக்கிக்கொள்ள
லும் தன்னாலேதான் என்பதாம். தான்-ஏ,நிறுப்பான்முதலிய-ப.()

கருமவரிசையாற் கல்லாதார்பின்னும்

பெருமையுடையாருஞ் சேறலருமரபி
னோதமரற்ற வொலிகடற்றண்சேர்ப்ப

பேதைமையன் றதறிவு.

இ-ள். ஓதம்-அலைகளை, அரற்றும்-சத்திக்கும், ஒலி-சத்தத்தை
யுடைய, தண்-குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப-கடற்கரையையுடையபாண்
டியனே; கருமவரிசையால் -காரியமுறைமையால், கல்லாதார்- கற்
காதவர்,பின்னும்-பின்னாகவும், அரும்-அரிய, மரபின்-குலமுள்ள,
பெருமையுடையாரும் - பெருமையுடையவறிவாளிகளும், சேறல்-
செல்லுதல், பேதைமையன்று-அறியாமையல்ல, அதறிவு- அஃத
றிவுடைமை—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே கல்லாதவர் பின்னுங்
கற்றவருஞ் செல்லுதல் அறியாமையல்லகாரியமாகு மறிவுடைமை

யாம் என்பதாம். அது-எ, அறிவு-ப. (க)

கருமமுமுட்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந்தக்கார்க்கே செய்யா-வொருநிலையே
முட்டின்றிமூன்று முடியுமேலஃதென்ப
பட்டினம்பெற்ற கலம்.

இ-ள். கருமமும்-காரியங்களும், உட்படா-உட்பட்டு, போக மும்-போகத்தையும், துவ்வா-அநுபவித்து, தருமமும்-தருமத்தை ய

ஙா அறிவு

டைமை ம.

யும், தக்கார்க்கே-பெரியோர்க்கே, செய்யா-செய்து, ஒருநிலையே-

ஒருமிறப்பில், முட்டின்றி-தடையில்லாமல், இம்மூன்றும்-இம்முச் செய்கைகளும், முடியுமேல்-ஒருவனுக்குவாய்க்குமாகில், அஃது-அம்முடிவு, பட்டினம்-தன்பட்டினத்தை, பெற்ற-அடைந்த, கலம்-(பொருள்கொண்டுவந்த) மரக்கலம், என்ப-என்பார்கள்—எ-று. ※

(இ-ம்) ஒருவனுக்குக் காரியங்களும் போகமுந் தருமமுங் கைகூடு மாகில் அதுபொருள்கொண்டுவந்த கப்பலுக்கொப்பாமென்பதாம் அஃது-எ, கலமென்ப-ப. (௰)

அறிவுடைமை-முற்றிற்று.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

௨௬-ம்-அதிகாரம்.

அறிவின்மை.

அஃதாவது-அறிவில்லாமையைச் சொல்லுதலாம்.

நுண்ணுணர்வின்மை வறுமையஃதுடைமை
பண்ணப்பணைத்த பெருஞ்செல்வ-மெண்ணுங்காற்
பெண்ணவாயாணிழந்த பேடியணியாளோ
கண்ணவாத்தக்க கலம்.

இ-ள். நுண்-நுட்பமாகிய, உணர்வின்மை - அறிவில்லாமையே, வறுமை-தரித்திரமாம், அஃதுடைமை-அவ்வறிவுடைமையே, பண்ண-செய்ய, பணைத்த-வளர்ந்த, பெரும்-பெரிய, செல்வம்- செல்வமாம், எண்ணுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, பெண்-பெண்ணின்வடிவை, அவாய்-இச்சித்து, ஆண்-ஆணின்வடிவை, இழந்த - நீங்கிய, பேடி-பேடியானவள், கண்-கண்ணுக்கு- அவாத்தக்க-இச்சிக்கத்தக்க, கலம்-ஆபரணங்களை, அணியாளோ-தரியாளோ—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவில்லாமையே தரித்திரம் அறிவுடைமையே செல்வம் ஆசையால் பெண்ணழகை இச்சித்து ஆணழகைவிட்டபேடி ஆபரணங்களை அணியாளோ என்பதாம். உணர்வின்மை-எ, வறுமை-ப, உணர்வுடைமை-எ, செல்வம்-ப. (௧)

பல்லான்றகேள்விப் பயனுணர்வார்பாடழிந்
தல்லலுழப்பதறிதிரே-தொல்சிறப்பி
னாவின்கிழத்தி யுறைதலாற்சேராளே

பூவின்கிழத்தி புலந்து.

இ-ள். பல்லான்ற-பலவிதமாகிநிரம்பிய, கேள்விப்பயன்- கல்விப்பயனை, உணர்வார்-அறிபவர், பாடு - தம்பெருமை, அழிந்து-கெட்டு, அல்லது-துன்பத்தில், உழப்பது-வருந்துவது, அறிதிரே-அறியீரோ, தொல்-பழைய, சிறப்பின்-சிறப்பையுடைய, நாவின்கிழத்தி-சரஸ்வதி, உறைதலால்-வாசம்பண்ணலால், பூவின்கிழத்தி-இலக்குமி, புலந்து-பிணங்கி, சேராள்-அடையாள்—எ-று. ※ (இ-ம்)

அ
றிவின்மை.
காள

சரஸ்வதிவாசம்பண்ணுமிடத்தில் இலக்குமி வாசம்பண்ணாள் என்பதாம். பூவின்கிழத்தி-எ, சேராள்-ப, ஏ-அசை. (உ)

கல்லென்றதந்தை கழறவதனையோர்
சொல்லென்றுகொள்ளா திகழ்ந்தவன்-மெல்ல
வெழுந்தோலைபல்லார் முன்னிட்டலீசிய
வழுக்கோலைக்கொண்டு விடும்.

இ-ள். தந்தை-பிதாவானவன், கல்லென்று-(நூல்களைக்)கற்றுக்
கொள்ளென்று, கழற-சொல்ல, அதனை-அச்சொல்லை, ஓர்சொல்லெ
ன்று-ஒருசொல்லென்று, கொள்ளாது - கொள்ளாமல், இழந்தவன்-
பழித்தவன், மெல்ல-மெதுவாக, எழுத்தோலை - (ஒருவ) னெழுதிய
வோலையைவாசியென்று, பல்லார்முன் - பலபேர்முன், நட்ட-கொ
டுக்க, இளியா-அவமதித்து, வழு-கெடுதியாக, கோலை - அடிப்பதற்
குக்கோலை, கொண்டுவிடும்-எடுத்துக்கொள்வான் — எ-று. ※ (இ-ம்)
பிதாபடியென்றுசொல்ல அச்சொல்லைக்கொள்ளாது பழித்தவன்
கையில் வேறொருவன் எழுத்தோலை வாசியென்று பலர்முன்கொடு
க்க அவன்இகழ்ந்துஅடிக்கத்தடியெடுத்துக்கொள்வான் என்பதாம்.
இகழ்ந்தவன்-எ, கொண்டுவிடும்-ப, கோலை-செ. (௫)

கல்லாதுநீண்ட வொருவனுலகத்து
நல்லறிவாள ரிடைபுக்கு-மெல்ல
விருப்பினுநாயிருந் தற்றேயிராஅ
துரைப்பினுநாய்குரைத் தற்று.

இ-ள். கல்லாது-கற்காது, நீண்ட-வளர்ந்த, ஒருவன்-ஒருத்தன், உலகத்து-உலகத்தில், நல்லறிவாளர்- நல்லறிவுடையார், இடை - நடுவே, புக்கு-பிரவேசித்து, மெல்ல-மெல்ல, இருப்பினும்-இருந்தாலும், நாயிருந்தற்று-நாயிருந்தாற்போலும், இராஅது-இருக்காமல், உரைப்பினும்-ஒன்றைச்சொன்னாலும், நாய்குரைத்தற்று-நாய்குரைத்தாற்போலும்—எ-று, ※ (இ-ம்) கற்றவர்சபையில்கல்லாதவனிருந்தாலுநாயிருந்தாற்போலும் அவன் ஒன்றைச்சொன்னாலு நாய்குரைத்தாற்போலும் என்பதாம். இருப்பு-உரைப்பு-எ, இருந்தற்று-குரைத்தற்று-ப, எ-அசை. (௬)

புல்லாப்புன்கோட்டிப் புலவரிடைப்புக்குக்
கல்லாதசொல்லுங் கடையெலாங்-கற்ற

கடாஅயினுஞ்சான்றவர் சொல்லாற்பொருண்மேற்
படாஅவிடு பாக்கறிந்து.

இ-ள். கடை-கடையானவன், புல்லா-இலக்கணத்தோடுபொரு
ந்தாத,புன்-அற்ப, கோட்டி-சபைகூடியிக்கும், புலவர்-புன்புலவர்,
இடை-நடுவே, புக்கு-பிரவேசித்து, கல்லாத-கற்காதவற்றை, சொல்
லும்-சொல்வான், சான்றவர்-பெரியோர், எல்லாம்-எல்லாம், கற்ற-க
ற்றவற்றை, கடாஅயினும்-பிறர்கேட்பினும், பொருண்மேல்-செ

ளஅ

அறிவின்மை.

ல்லும்பொருண்மேல், படாஅ-அவர்புத்திசாராமல், விடுபாக்கு-வி
டும்பொருட்டு, அறிந்து-தெரிந்து, சொல்லார்-சொல்லார்—எ-று.
※ (இ-ம்) கடையானவன் கல்லார்சபையிற் கல்லாதனவற்றைச்சொ
ல்லுவான்கற்றோர்பிறர்கேட்பினுங் கற்றவைச்சொல்லார் என்பதா
ம். கடை-எ, சொல்லும்-ப, கல்லாத-செ, சான்றவர்-எ, சொல்லா
ர்-ப, கற்ற-செ. (கு)

கற்றறிந்தநாவினர் சொல்லார்தஞ்சோர்வஞ்சி
மற்றைபாரவர் பகர்வர்-பனையின்மேல்
வற்றியவோலை கலகலக்குமெய்ஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக்கில்லை யொலி.

இ-ள். பனையின்மேல்-பனைமரத்தின்மேல், வற்றியவோலை-உலர்ந்தவோலை, கலகலக்கும்-கலகலவென்றுசத்திக்கும், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், பச்சோலைக்கு-பசியவோலைக்கு,ஒலி-சத்தம், இல்லை-இல்லை, (அதுபோல) கற்று-நூல்களைக்கற்று, அறிந்த-உணர்ந்த,நாவினர்-நாவுடையார்,தம்-தமது, சோர்வு-சொற்சோர்வுக்கு,அஞ்சி-பயந்து,சொல்லார்-ஒன்றுஞ்சொல்லார்,மற்றையாவார்-கல்லாதவர் பகர்வர்-ஆராயாதுசொல்வார்—எ-று ※(இ-ம்)காய்ந்தவோலை சத்திக்கும் பச்சைஓலை சத்திக்காது அதுபோலக்கற்றோர்சொற்சோர்வுக்கஞ்சிஒன்றுஞ்சொல்லார்மற்றோர்சொற்சோர்வுபடாமற்சொல்லுவர் என்பதாம். நாவினர்-எ,சொல்லார்-ப,மற்றையாவார்-எ,பகர்வர்-ப.

பன்றிக்கூழ்பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றா
னன்றறியாமாந்தர்க் கறத்தா-றுரைக்குங்காற்
குன்றின்மேற்கொட்டுந் தறிபோற்றலைதகர்ந்து
சென்றிசையாவாகுஞ் செவிக்கு.

இ-ள். பன்றி-பன்றிக்கு, கூழ்-கூழ்வார்க்கும், பத்தரில்-தொட்டியில், தேமா-மதுரமாங்கனியை, வடித்தற்று-பிழிந்தாற்போலும், நன்று-நன்மையை, அறியா-அறியாத, மாந்தர்க்கு-மனிதர்க்கு, அறத்து-தருமத்தினது, ஆறு-வழியை, உரைக்குங்கால்- சொல்லும்பொழுது, குன்றின்மேல்-மலைமேல், கொட்டும்-அடிக்கும், தறிபோல்-கட்டுத்தறிபோல், தலைதகர்ந்து-தலைசிதறி, செவிக்கு-காதுக்கு, சென்று-போய், இசையாவாகும்-ஏறுவாகும்—எ-று· ※ (இ-ம்) நன்மையறியாத மனிதர்களுக்கு தருமத்தின்வழியைச்சொல்லுதல்பன்றித்தொட்டியில் மாங்கனியைப்பிழிந்தாற்போலும் மலைமேலடிக்குந்தறிபோலவர்காதுக்கேறாது என்பதாம். அறத்தாறு-எ, இசையாவாகும்-ப, ஆல்-அசை. (எ)

பாலாற்கழீஇப் பலநாளுணக்கினும்
வாலிதாம்பக்க மிருந்தைக்-கிருந்தன்று
கோலாற்கடாயக் குறினும்புகலொல்லா
நோலாவுடம்பிற் கறிவு,

அ பி வி ஸ் ஸ ம.

௱௧

இ-ள். பலநாள்-பலகாலமும், பாலால்-பாலினால், கழீஇ-கழுவி, உணக்கினும்-உணர்த்தினும், வாலிதாம்-வெள்ளிதாகிய, பக்கம்-தன்மை, இருந்தைக்கு-கரிக்கு, இருந்தன்று-இருந்ததில்லை (அதுபோல) கோலால்-கோலினால், கடாய்-அடித்து, குறினும்-கூறினாலும், நோலா-முற்பிறப்பிற்றவஞ்செய்யாத, உடம்பிற்கு-உடலிற்கு, அறிவு-உணர்வு, புகலொல்லா-பிரவேசியாது—எ-று. ※ (இ-ம்) கரியைப்பாலிற்கழுவி யுலர்த்தினாலும் வெள்ளையாகாது அதுபோல முன்செய்தவமில்லார்க்குச்சொல்லினுமறிவுபிரவேசியாதென்பதாம். அறிவு-எ, புகலொல்லா-ப, குறினும்என்றது குறுக்கல்விகாரம்,

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல்செல்லா
திழிந்தவைகாமுறூஉமீப்போ-லிழிந்தவை
தாங்கலந்தநெஞ்சினார்க் கென்னாஞ்சான்றோர்வாய்த்
தேன்கலந்ததேற்றச்சொற் றேர்வு.

இ-ள். பொழிந்து-தேன்பொழிந்து, இனிது-இனிதாக, நாறி னும்-பரிமளித்தாலும், பூ-பூவிற்றேனை, மிசைதல்-உண்ணுதற்கு, செல்லாது-போகாது, இழிந்தவை-இழிவானமலங்களை, காமுறூஉம் இச்சிக்கும், ஈப்போல-ஈயைப்போல, இழிந்தவை-இழிந்தசெய்கைகள், கலந்த-பொருந்திய, நெஞ்சினார்க்கு-மனமுடையார்க்கு, சான்றோர்-பெரியோர், வாய்-வாயில், தேன்-தேனை, கலந்த-கலந்தாற்போலும், தேற்ற-தெளிந்த, சொல்-சொற்களுடைய, தேர்வு-ஆராய்ச்சி, என்னாகும்-என்னபயனாகும்—எ-று. ※ (இ-ம்) இழிவானமலங்களை இச்சிக்கும் ஈயை நிகர்த்தவர்களுக்குப் பெரியோர்சொல்லும் வாக்கியம் என்னபலன்பெறும் என்பதாம். தேர்வு-எ, என்னாகும்-ப, தாம்-அசை, (௬)

கற்றாருரைக்குங் கசடறுநுண்கேள்வி
பற்றாதுதன்னெஞ்சு தைத்தலால்-மற்றுமோர்
தன்போலொருவன் முகநோக்கித்தானுமோர்
புன்கோட்டிகொள்ளுமாங் கீழ்.

இ-ள். கற்றார்-கற்றோர், உரைக்கும்-சொல்லும், கசடு-குற்றம், அறு-அற்ற, நுண்-நுட்பமான, கேள்வி-சொற்களை, பற்றாது-கொள்ளாது, தன்னெஞ்சு-தன்மனது, உதைத்தலால்-உதைத்துப்போ

தலால், மற்றும்-பின்னும், தன்போலொருவன்- தன்னைப்போலொருவன், முகநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, தானுமோர் - தானொரு, புன்-அற்ப, கோட்டி-சபையை, கொள்ளும்-கொண்டிருப்பான், கீழ்-கீழ்மகன்—எ-று. (இ-ம்) கீழானவன் கற்றோர்சொல்லுநற்சொற்களைக்கொள்ளாமல் தன்போலொருவனுடன்சேர்ந்து அற்பசபையிற்சேருவான் என்பதாம். கீழ்-எ, கொள்ளும்-ப, புன்கோட்டி-செ, ஆல்-ஓர்-ஆம்-அசைகள், (௰)

அறிவின்மை - முற்றிற்று.

உஎ-ம்-அதிகாரம்.

நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது-தன்மையில்லாதசெல்வமாம்.

அருகலதாகிப் பலபழுத்தக்கண்ணும்
பொரிதாள்விளவினை வாவல்-குறுகா
பெரிதணியராயினும் பீடிலார்செல்வங்
கருதுங்கடப்பாட்ட தன்று,

இ-ள். அருகலதாகி-தானிருக்குமிடத்திற்கயலாகி, பல-அநேகம், பழுத்தக்கண்ணும்-பழுத்தாலும், பொரி-பொரிந்த, தாள்-தாள்களையுடைய, விளவினை-விளாமரத்தை, வாவல்-வௌவால்கள், குறுகா-சேரா, (அதுபோல) பெரிது-மிகவும், அணியராயினும்-சமீபராயினும், பீடு-பெருமை, இலார்-இல்லாதவர், செல்வம் - ஐசுவரியம், கருதும்-நினைக்கத்தக்க, கடப்பாட்டதன்று - முறைமையுடையதன்று—எ-று. ※ (இ-ம்) வௌவால்கள் விளாமரம்பழுத்தாலும் சேராவாம் அதுபோல பெருமையிலார் பக்கலிலிருப்பாராயினும் அவர் செல்வம் பயன்படாது என்பதாம். செல்வம் - எ, கடப்பாட்டதன்று-ப, (க)

அள்ளிக்கொள்வன்ன குறுமுகிழவாயினுங்

கள்ளிமேற்கைந்நீட்டார் சூடும்பூ-வன்மையாற்
செல்வம்பெரிதுடைய ராயினுங்கீழ்களை
நள்ளாரறிவுடை யார்,

இ-ள்.

அள்ளிக்கொள்வன்ன -

அள்ளிக்கொள்வதுபோலும், கு

று-குறிய, முகிழவாயினும்-அரும்புகளையுடையவாயினும், சூடும்-அணியத்தகும், பூவன்மையால்-மலரல்லாமையால், கள்ளிமேல்-கள்ளியின்மேல், கைந்நீட்டார்-கைகளைநீட்டார், (அதுபோல) செல்வம்-பாக்கியம், பெரிது-மிகவும், உடையராயினும்-உடையராலும், கீழ்களை-கீழ்மக்களை, அறிவுடையார்-விவேகமுடையார், நள்ளார்-சேரார் —எ-று. ※ (இ-ம்) கள்ளிப்பூவைப்பறிக்கமாட்டார் அதுபோல அறிவுடையோர் கீழ்மக்களை சேரமாட்டாரென்பதாம். ※அறிவுடையார்-எ, நள்ளார்-பயனிலை, கீழ்களை-செ, (உ)

மல்குதிரையைக் கடற்கோட்டிருப்பினும்
வல்லூற்றுவரில் கிணற்றின்கட்-சென்றுண்பர்
செல்வம்பெரிதுடைய ராயினுஞ்சேட்சென்று
நல்குவார்கட்டே நசை,

இ-ள். மல்கு-மிக்க,திரையை-அலைகளையுடைய,கடல்-சமுத்திர த்தின்,கோடு-கரையில், இருப்பினும்-இருந்தாலும், வல்லூற்று-வலி

நன்றியில்செல்வம்.

௨௰௭

யூற்றையுடைய, உவரில்-உப்பில்லாத,கிணற்றின்கண்-கிணற்றினி டத்துசென்று-போம்,உண்பர்-நீரையுண்ணுவார்(அதுபோல)செல் வம்-(அருகிருந்தோர்)பாக்கியம்,பெரிது-மிகவும்,உடையராயினும் உடையவராகிலும், சேண்-தூரத்தில், சென்று-போய், நல்லார்க ட்டே -கொடுப்பவரிடத்தே, நசை-ஒருவர்க்கிச்சையிருக்கும்-எ-று. ※ (இ-ம்) நல்ல நீர்க்கிணறு கடற்கரையிலிருந்தாலும் அவ்விடத்திற் சென்று நீரைக்குடிப்பார்கள் அதுபோலக் கொடுப்பவர் தூரத்தி லிருந்தாலும் அவரிடத்தே யொருவர்க்கு இச்சையிருக்கும் என்ப தாம். நசை-எ, இருக்கும்-தோன்றுப்பயனிலை. (௩)

புணர்கடல்சூழ்வையத்துப் புண்ணியமோவேறே
புணர்வதுடையா ரிருப்ப-வுணர்விலா

வட்டும்வழுதுணையும் போல்வாரும்வாழ்வரே
பட்டுந்துகிலு முடுத்து.

இ-ள். உணர்வதுடையார்-அறிவுடையார், இருப்ப-தரித்திரரா யிருக்க, உணர்விலா-அறிவில்லாத, வட்டும் - பனைவட்டும், வழுது ணையும்-வழுதுணைக்காயும், போல்வாரும்-ஒத்தவரும், பட்டும்-பட் டாடையும், துகிலும்-வஸ்திரத்தையும், உடுத்தி - தரித்து, வாழ்வர்- வாழ்வார்கள், (ஆதலால்) புணர்-பொருந்திய, கடல் - சமுத்திரம், சூழ்-சூழ்ந்த, வையத்து-பூமியில், புண்ணியம்-புண்ணியமானது, வேறு-வேறுபட்டிருக்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) கற்றோர் வருந்தியிரு ப்பர் மற்றோர் செல்வத்தை யநுபவிப்பர் அது புண்ணியவசம்— என்பதாம். புண்ணியம்-எ,வேறு-ப,எ-உ-ம், ஓ-க-ம்,அசைகள். (௪)

நல்லார்நயவ ரிருப்பநயமிலாக்
கல்லார்க்கொன்றாகிய காரணந்-தொல்லை
வினைப்பயனல்லது வேனெடுங்கண்ணாய்
நினைப்பவருவதொன் றில்.

இ-ள். வேல்-வேல்போலும், நெடும்-நீண்ட, கண்ணாய்-கண்க ளையுடையவளே, நல்லார்-நல்லவர்கள், நயவர்- நீதியையுடையவர் கள், இருப்ப-தரித்திரராயிருக்க, நயமிலா- நன்மையில்லாத, கல் லார்க்கு-விவேகமில்லார்க்கு, ஒன்றாகிய- ஒருபொருளுண்டாகிய, காரணம்-முகாந்தரம்,(என்னவெனில்) தொல்லை-பழைய,வினை-நல் வினையினது, பயனல்லது-பயனல்லாமல், நினைப்ப-ஒருவனை நினை க்க, வருவது-வரத்தக்கதொன்று, இல்-இல்லை—எ-று ※ (இ-ம்) பெ ண்ணே நல்லவர்களும் நீதியுள்ளவர்களுந் தரித்திரப்பட்டிருக்கக் கல்லாதவர்களுக்குச் செல்வமுண்டான காரணம் என்னவெனில், முன்செய்த நல்வினைப்பலனாகும் என்பதாம். ஒன்று,எ,இல்-ப. (௫)

நாறாத்தகடேபோ னன்மலர்மேற்பொற்பாவாய்
நீறாய்நிலத்து விளியரோ-வேறாய

௱௰௨

நன்றியிற்செல்வம்.

புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய் நீபொன்போலு
நன்மக்கள்பக்கந் துறந்து.

இ-ள். நாறு-பரிமளியாத, தகடு- புறவிதழ்களையுடைய, நன்மலர்மேல்- நல்லபொற்றாமரைமலர்மேலிருக்கும், பொற்பாவாய்- இலக்குமியே, பொன்போலும்- பொன்னை நிகர்த்த, நன்மக்கள்- நல்லமனிதர்கள், பக்கம்-இடத்தை, துறந்து-விட்டு, வேறாய-குணம்வேறான, புன்மக்கள்பக்கம்-புல்லியமனிதர்களிடத்து, புகுவாய்- பிரவேசிப்பாய், (ஆகையால்) நீறாய்-பொடியாய், நிலத்து-பூமியில், நீ-நீ, விளி-கெடுவாயாக—எ-று. ※ (இ-ம்) இலக்குமியே நன்மக்களைவிட்டு நீங்கிப் புன்மக்களிடத்திற் பிரவேசிக்கிறாய் ஆகையால் நீ நீறாய்வெந்து போகக்கடவாய் என்பதாம். எ - விளி - ப, அரோ- போல்-அசைகள். (௬)

நயவார்கணல்குரவு நாணின்றுகொல்லோ
பயவார்கட்செல்வம் பரம்பப்-பரியின்கொல்
வியவாய்காண்வேதன்னு யிவ்விரண்டுமொக்கே

நயவாது நிற்கு நிலை.

இ-ள். வேற்கண்ணாய் - வேல்போன்றகண்ணையுடையவளே, நயவார்கண்-நன்மையுள்ளவரிடத்திற்கும், நல்குரவு- வறுமைக்கு, நாண்-வெட்கம், இன்றே-இல்லையோ, பயவார்கண்-கொடாதவரிடத்திருக்கும், செல்வம்-செல்வமானது, பறம்ப-அதிகரிக்க, பயின்கொல்(ஒட்டும்)பிசினோ, இவ்விரண்டும்-இந்தவிரண்டும், ஆங்கே-அங்கங்கே, நயவாது-(தாரதரம்) விரும்பாது, நிற்குநிலை -நிற்கின்றநிலையை, வியவாய்-அதிசயமாய், காண்-நீயறி—எ-று. * (இ-ம்) பெண்ணே நல்லோரிடத்துத் தரித்திரமும் உதவியில்லோரிடத்துச் செல்வமும் தராதரமறியாது நின்கின்றநிலையைநீயறி என்பதாம். (எ)

நீ-எ, காண்-ப, நிலை-செ, சொல்-ஓ-அசை.

வலவைகளல்லாதார் காலாறுசென்று
கலவைகளுண்டு கழிப்பர்-வலவைகள்
காலாறுஞ்செல்லார் கருனையாற்றுய்ப்பவே
மேலாறுபாய விருந்து.

இ-ள். வலவைகளல்லாதார்-வல்லமைகளில்லாதவர்கள், காலாறு சென்று-தூரதேயங்களிற்போய், கலவைகள்-பலவகைப்போசனங்களை, உண்டு-சாப்பிட்டு, கழிப்பர்- காலம்போக்குவார், வலவைகள்-வல்லமையுடையவர்கள், காலாறுஞ்செல்லார்-தூரதேயங்களிற்போகார், மேல்-உடலில், ஆறுபாய-வியர்வுநீர்வர, இருந்து-உள்ளூரிலிருந்து, கருனையால்-பொரிக்கறியுடன்போசனத்தை, துய்ப்ப-உண்பார்கள்—எ-று. *(இ-ம்) வல்லமையில்லார் தூரதேயங்களிற்சென்று இறந்துண்பர் வல்லமையுள்ளார் உள்ளூரிலிருந்து முயற்சிசெய்து

நன்றியில்செல்வம்.

உண்பர் எண்டிதாம்.அல்லாதார்-எ,
கழிப்பர்-ப,வலவைகள்-எ, குர்
ப் ர-ப, எ-அனை.

(அ)

பொன்னிறச்செந்நெற்
பொதிசெயொடுசூள்வாட

பின்னொளிர்வானங் கடலுள்ளும்-கான்றுக்கும்
வெண்மையுடையார் விழுச்செல்வமெய்தியக்கால்
வண்மையுமன்ன தகைத்து.

இ-ள். பொன்னிறம்-பொன்போலுநிறமுடைய, செந்நெல்-செந்நெற்பயிர், பொலிவொடு-பொலிதலுடன், மீள்வாட-கருவாட, மின்-மின்னல், ஒளிர்-பிரகாசிக்கும், வானம் - மேகமானது. கடலுள்ளும்-கடலிடத்து, காலு-கக்கி, உகுக்கும்- நீரைச்சொரியும், வெண்மையுடையார்- அறிவிலார், விழுச்செல்வம்-சிறந்தசெல்வம், மெய்தியக்கால்-பெற்றால், வன்மையும்-(அவர்க)ளுபகாரமும், அன்னதகைத்து-அத்தன்மையதாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) மேகமானது நெற்பயிர்வாடச் சமுத்திரத்திலே நீரைச்சொரியும் அதுபோல அறிவில்லார் செல்வம்பெற்றால் நன்மார்க்கர் வருத்தப்படத் துன்மார்க்கருக்குக் கொடுப்பார்கள் என்பதாம். வன்மை-ச, அன்னதகைத்து-ப. (௬)

ஓதியுமோதா ருணர்விலாரோதாது
மோதியனையா ருணர்வுடையா-ராய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ்செல்வ ரிரவாதார்செல்வரு
நல்கூர்ந்தாரீயா ரெனின்.

இ-ள். உணர்விலார்-அறிவிலார், ஓதியும்-பலநூலைப்படித்தும், ஓதார்-படியாதாராவர், உணர்வுடையார்-அறிவுடையார், ஓதாதும்-படியாதிருந்தும், ஓதியனையார்-படித்தவராவர், இரவாதார்- யாசியாதவர், ஆய்தாக-பரிசுத்தமாக, நல்கூர்ந்தும்-தரித்திரப்பட்டிருந்தும், செல்வர்-செல்வராவார்கள், செல்வரும்- செல்வமுடையாரும், ஈயாரெனின்-கொடாராகில், நல்கூர்ந்தார் - தரித்திராவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவிலார் படித்தும் படியாதவரே அறிவுடையார் படியாதிருந்தும் படித்தவரே இரவாதார் வறுமைப்படத்துஞ் செல்வர்களே செல்வருங் கொடாராகில் வறியவர்களே என்பதாம். உணர்விலார் உணர்வுடையார் இரவாதார் செல்வர்-எ, ஓதார் - ஓதியனையார் செல்வர் நல்கூர்ந்தார்-ப. (௭)

நன்றியில்செல்வம்-முற்றிற்று.

௰௫

௨௮-ம்-அதிகாரம்.

ஞ ய

ா மை.

அஃதாவது-கொடாமலிருக்குந்தன்மையாம்.

நட்டார்க்குநள்ளா தவர்க்குமுளவனாயா
லட்டதுபாத் துண்டலட்டுண்ட-லட்ட
தடைத்திருந்துண்டெ மூகு மாவதின்மாக்கட்
கடைக்குமாமாண்டைக் கதவு.

இ-ள். அட்டுண்டல்-சமைத்துண்டுவாழ்தலாவது, நட்டார்க்கும்-சிநேகர்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும்-சிநேகியாதவர்க்கும், உள-தமக்குள்ள, வரையால்-அளவால், அட்டது-சமைத்ததை, பாத்துண்டல்-பகுத்துண்ணல், அட்டது-சமைத்ததை, அடைத்திருந்து-கதவையடைத்திருந்து, உண்டு-புசித்து, ஒழுகும்-நடக்கும், ஆவது-செல்வம், இல்-இல்லாத, மாக்கட்கு-மனிதர்க்கு, அண்டைக்கதவு- சுவர்க்கவாயிற்கதவுகள், அடைக்கும்-அடைத்திருக்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) சிநேகருக்குஞ் சிநேகியாதவருக்கும் இருக்குமளவா லிட்டுண்ணுதலே உண்ணுதலால் இட்டுண்ணாதவர்க்குச் சுவர்க்கவாயிற் கதவுகளடைக்கும் என்பதாம். அட்டுண்டல்-எ, பாத்துண்டல்-ப, கதவு-எ, அடைக்கும்-ப, ஆம்-அசை. (௧)

எத்துணையானு மியைந்தவளவினாற்
சிற்றறஞ்செய்தார் தலைப்படுவர்-மற்றைப்
பெருஞ்செல்வமெய்தியக்காற் பின்னறிதுமென்பா
ரழிந்தார்பழிகடலத் துள்.

இ-ள். எத்துணையானும்-எவ்வளவாகிலும். இயைந்த-பொருந்திய, அளவினால்-அளவால், சிற்றம்-சிறியதருமத்தை, செய்தார்-செய்தவர்கள், தலைப்படுவர்-முதன்மையடைவர், பெரும்-பெரிய, செல்வம்-ஐசுவரியத்தை, எய்தியக்கால்-அடைந்தால், பின்-பின்பு, அறிதும்-தருமஞ்செய்வோம், என்பார்-என்றுசொல்வோர், பழி-பழிக்கப்பட்டு, கடத்துள்-கடல்சூழ்ந்தபூமியில், அழிந்தார் — கெட்டார்—எ-று. ※(இ-ம்) எவ்வளவாகிலுஞ் சிறியதருமத்தைச்செய்தவர் சுவர்க்கத்தையடைவர் பெருஞ்செல்வங் கிடைத்தாற் றருமஞ்செய்வோமென்பவர் அழிந்தவர்களே என்பதாம். செய்தார்-எ, தலைப்படுவர்-ப, அறிதுமென்பார்-எ, அழிந்தார்-ப, மற்று-ஐ-அசைகள். ()

துய்பக்கழியான் றுறவோர்க்கொன் றீகலா
வைத்துக்கழியுமட வோனை-வைத்த
பொருளுமவனை நகுமேயுலகத்
தருளுமவனை நகும்.

ஈயாமை.

ஙாய்ரு

இ-ள். துய்த்து-உண்டு, கழியான்- நாளைக்கழியாதவனாகவும், துறவோர்க்கு-துறவிகளுக்கு, ஒன்று -ஒருபொருளையும், ஈகலான்-கொடாதவனாகியும், வைத்து-பொருளைத்தேடிவைத்து, கழியும்-இறக்கும், மடவோனை-அறிவில்லாதவனை, வைத்த-தேடிவைத்த,பொ

ருளும்-திரவியமும், அவனை-அவனை, நகும்-சிரிக்கும், உலகத்து-உலகத்தில், அருளும்-கிருபையும், அவனை-அவனை, நகும்-சிரிக்கும்-எ-று. ※ (இ-ம்) தானுண்ணாது பொருளைத்தேடிவைத்தவனைப் பொருளுஞ்சிரிக்கும் உலகத்தருளுஞ்சிரிக்கும் என்பதாம். பொருள்-அருள்-எ, நகும்-ப, மடவோலை-விச, ஏ-அசை. (௬)

கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்றாவிடுக்குடை
யுள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ-மில்லத்
துருவுடைக்கன்னியரைப் போலப்பருவத்தா
லேதிலான் றுய்க்கப்படும்.

இ-ள். கொடுத்தலும்-ஈதலும், துய்த்தலும்- உண்டலும், தேற்றா-தெளியாத, இடுக்குடை-உலுத்தகுணமுள்ள, உள்ளத்தான்-மனமுடையவன், பெற்ற-அடைந்த, பெருஞ்செல்வம்- பெரியசெல்வமானது, இல்லத்து-மனையிடத்து, உருவுடை-வடிவுற்ற, கன்னியரை-பெண்களைப்போல், பருவத்தால்-அநுபவிக்குங்காலத்து, ஏதிலான் அயலானால், துய்க்கப்படும்- அநுபவிக்கப்படும்—எ-று. ※ (இ-ம்) வீட்டிற்பிறந்தபெண்ணை அயலானநுபவிப்பதுபோலக் கொடாதவன்பொருளைப் பிறனநுபவிப்பான் என்பதாம். செல்வம்-எ, து

ய்க்கப்படும்-ப, ஆல்-அசை.

(௭)

எறிநீர்ப்பெருங்கடலெய்திருந்து
மறநீர்ச்சிறுகிணற்றாறல்பார்த்-துண்பர்

மறுமையறியாதா

ராக்கத்திற்சான்றோர்

கழிநல்குரவே தலை.

— இ-ள். எறி-அலைகள்வெறியும், நீர்-நீரையுடைய, பெரும்-பெரிய, கடல்-சமுத்திரத்தை, எய்திருந்தும்-அடைந்திருந்தும், அறநீர்-நிரம்ப, சிறு-சிறிய, கிணறு-கிணற்றின், ஊறல்-நீரூற்றை, பார்த்துக்கண்டு, உண்பர்-உண்ணுவார்கள், (அதுபோல) மறுமை-மறுபிறப்பிற்குரியதருமங்களை, அறியாதார்-செய்யாதவர்கள், ஆக்கத்தின்-செல்வத்திலும், சான்றோர்-பெரியோர்களுடைய, கழி-மிக்க, நல்குரவே-தரித்திரமே, தலை-முதன்மையுடையது—எ-று. ※ (இ-ம்) தருமஞ்செய்யாதார் செல்வத்தைப்பார்க்கிலும் பெரியோர்கள் தரித்திர மேலானது என்பதாம். நல்குரவு-எ, உடைத்து-ப. (௫)

எனதென்றிருக்கு மேழைபொருளை
யெனதெனதென்றிருப்பன் யானுந்-தனதாயிற்

நாயக ஈ

பாலம்.

ஞானமதனைவழங்கான்
பயன்றவ்வான்

டா ஞானமதனை பறறு.

இ-ள். பேதை-அறிவிலாலான், பொருளை-திரவியத்தை, எனதெனதென்று-என்னுடையதென்னுடையதென்று, இருக்கும்-நினைந்திருப்பான், யானும்-நானும், எனதெனதென்று-என்னுடையதென்னுடையதென்று, இருப்பன்-நினைத்திருப்பேன், தனதாயின்-அப்பொருள் தன்னுடையதாயின், தானும்-அவ்வேழைதானும், அதனை-அப்பொருளை, வழங்கான்-கொடான், பயன்-அதனால்வரும் பலனை, துவ்வான்-அநுபவியான், யானும்-நானும், அதனை-அப்பொருளை, அது-அப்படிக்கொடேனநுபவியேன்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவிலான்பொருளைத் தன்னுடையதென்றிருப்பான் யானும் என்னுடையதென்றிருப்பேன் தன்னுடையதாகிற்கொடுக்கானநுபவிக்கான் என்னுடையதாயில் யானுங்கொடேனநுபவியேன என்பதாம். யான்-எ, அது-ப, அதனை-செ. (௬)

வழங்காதசெல்வரினல்கூர்ந்தாருய்ந்தா
ரிழந்தாரெனப்படுத லுய்ந்தா-ருழந்ததனைக்
காப்புய்ந்தார்கல்லுத லுய்ந்தார்தங்கைந்நோவ
யாப்புய்ந்தாருய்ந்த பல.

இ-ள். வழங்காத-கொடாத, செல்வரின்-செல்வரிலும், நல்கூர்ந்தார்-தரித்திரர், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், இழந்தாரெனப்படுதல்-பொருளையிழந்தாரென்று-சொல்லப்படுதலினும், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், உழந்து-வருந்தி, அதனை-அப்பொருளை, காப்பு-காத்தலினும், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், கல்லுதலும்-தோண்டிப்புதைத்தலினும், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், தங்கை-தங்கைகள், நோவ-வருந்த, யாப்பு-கட்டுதலினும், உய்ந்தார்-பிழைத்தார், உய்ந்தபல-பலமுறையானும்பிழைத்தார்—எ-று. ※ (இ-ம்) கொடாத செல்வர்களைப்பார்க்கினுந் தரித்திரர்கள் பலமுறையானும் பிழைத்தார்கள் என்பதாம். நல்கூர்ந்தார்-எ, உய்ந்தார்-ப. (௭)

தனதாகத்தான்கொடான் றாயத்தவருந்
தமதாயபோழ்தே கொடாஅர்-தனதாக
முன்னேகொடுப்பி னவர்க்கடியார்தான்கடியான்
பின்னவர்க்கொடுக்கும் போழ்து,

இ-ள். தனதாக-தன்னுடையதாக, தான்-தான், கொடான்(பொருளைக்)கொடான், தாயத்தவரும்-தாயாதிகளும், தமதாயபோழ்தே பொருள்-தங்களுடையதானகாலத்தே, கொடாஅர் - கொடுக்கார், தனதாக-தன்னுடைத்தாக, முன்னே-தானிறக்குமுன், கொடுப்பின்-கொடுத்தால், அவர்-அந்ததாயாதிகள், கடியார்-கோபியார், பின்னை, தானிறந்தபின், அவர்-அந்ததாயாதிகள், கொடுக்கும்போழ்து-

யா ஸ ம.

ாயெ

கொடுக்குங்காலத்தில், தான்கடியான்-தான்கோபியான்—எ-று. ஃ (இ-ட்) பொருள் தன்னுடையதாகத்தான்கொடான்-அது உறவினர்க்கானகாலத்தவர்கொள்ளார் இறக்குமுன்னே தான்கொடுத்தாலுறவினர் கோபியார் இறந்த பின்னுறவினர் கொடுக்கிற்றான் கோபியான் என்பதாம். தான்-எ, கொடா-ப, தாயத்தவர்-எ, கொடார்-ப, அவர்-எ, கடியார்-ப, தான்-எ, கடியான்-ப. (அ)

இரவலர்கன்றுக வீவாரவாக

விரவித்சுரப்பதாம் வண்மை - விரவின்றி
வல்லவருன்றவடியா போவயவைத்துக்
கொல்லாச்சுரப்பதாம் மேழ்,

இ-ள். இரவலர்-யாசகரே, கன்றாக-கன்றாகவும், ஈவார்-கொடுப்பவரே, ஆவாக-பசுவாகவும், விரகில்-சிக்கிரத்தில், சுரப்பது-பொழிப்பது, வன்மை-கொடையாகும், விரகின்றி-மெதுவாக, வல்லவர்-வலிமையையுடையோர், ஊன்ற-சினந்தை, அடி-அடிக்கும், ஆ போல்-பசுப்போல, வாய்(அவயங்க)ளிடத்து, வைத்து-சாறுபிழிந்து, கொல்ல-வருத்த, சுரப்பதாம்-கொடுப்பான், கீழ்-கீழ்மகன் —எ-று. ※ (இ-ம்) யாசகர் கன்றாகவுங் கொடுப்பவர் பசுவாகவும் விளாவிற்கொடுப்பதேகொடை கீழ்மகனை வருத்தினாற்கொடுப்பான் என்பதாம். வன்மை-எ, சுரப்பது-ட, கீழ்-எ, சுரப்பது-ப, ஆம்-அசை. (௯)

ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டியவொண்பொருளை
காத்தலுமாங்கேகெடுந் துன்பம் - காத்த

குறைபடிற்றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்
குறைபதிமற்றைப் பொருள்,

இ-ள். ஈட்டலும் (பொருளைத்) தேடலும், துன்பம்- துயரம், ஈட்டிய-தேடிய, ஒண்பொருளை-ஒள்ளியபொருளை, காத்தலும்-காப்பாற்றுதலும், கடும்-மிகவும், துன்பம்-துயரம், காத்த-காக்கப்பட்டபொருள், குறைபடில்-குறைவுபட்டால், துன்பம்-துயரம், கெடில்-கெட்டால், துன்பம்-துயரம், மற்றைப்பொருள்மேற் - சொல்பொருள். துன்பக்கு - துயரத்திற்கெல்லாம், உறைபதி-இருப்பிடமாம்—எ-று. * (இ-ம்) பொருளைத்தேடலும் வருத்தம்- காத்தலும்-வருத்தம் அது குறைபட்டால் வருத்தம்-கெட்டால்வருத்தம் என்பதாம். பொருள்-எ, உறைபதி-ப, மற்று-ஆங்கு-அசைகள். (ம)

ஈட்டமை - முற்றிற்று.

இன்மை.

———

அஃதாவது-இல்லாததன்மையைச்சொல்லுதலாம்,

அத்திட்டகூறை யரைச்சுற்றிவாழினும்
பத்தெட்டுடைமை பலருள்ளும் - பாடெய்து
மொத்தகுடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன்றில்லாதார்
செத்தபிணத்திற் கடை,

இ-ள். அத்து-சிவப்புட்ட, இட்ட-கரையிலிட்ட, கூறை-ஆடையை, அரை-இடையில், சுற்றி-உடுத்தி, வாழினும்-ஒருவன் வாழ்ந்தாலும், பத்தெட்டுடைமை - பத்துப்பொன்னாகிலும் எட்டுப்பொன்னாகிலு முடையவனென்று, பலருள்ளும்-பலரிடத்திலும், பாடு-பெருமை, எய்தும்-அடைவான், ஒத்த-நலமொத்த, குடி-குலத்தில், பிறந்தக்கண்ணும்-பிறந்தாலும், ஒன்றில்லாதார்-ஒருபொருளில்லாதவர், செத்தபிணத்தின்-செத்தபிணத்தைப்பார்க்கிலும், கடை - கடையாவார், எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவன் நல்லாடையுடுத்தி வாழ்ந்தால் பொருளுடையவனென்று மதிக்கப்படுவான் உயர்குலத்திற்பிறந்தாலும்பணமில்லாவிடில் பிணமாவார் என்பதாம். ஒருவன் - தோன்றா-எ, எய்தும்-ப, இலாதார்-எ, கடையாவர்-ப. (௪)

நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர்நெய்யினும்
யாருமறிவர் புகைநுட்பந் - தேரி
னிரப்படூஉம் பெய்யாளன் புக்குழி ※ புகையும்
புகற்கரியபூழை நுழைந்து,

இ-ள் நீரினும்-நீரைப்பார்க்கினும், நெய்-நெய்யை,-நுண்ணி து-நுட்பமுடையது, என்பர்-என்றுசொல்வர், நெய்யினும்-நெய் யைப்பார்க்கினும், புகை-புகையானது, நுட்பம்- நுட்பமுடைய தென்று, யாரும்-யாவரும், அறிவர்-அறிவார்கள், தேரின்-ஆராயில், புகையும்-புகைதானும், புகற்கு-புகுதற்கு, அரிய-அரிதான, பூழை-வாயில்களை, நுழைந்து-புகுந்து, இரப்பிடும்பையாளன்-தரித்திரமு டையவன், புகும்-நுழைவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) நீரினுநெய் நுட்பம் நெய்யும்புகைநுட்பம் புகைநுழையா வாயில்களிலுந் தரித்திரனு நுழைவான் என்பதாம். இரப்பிடும்பையாளன்-வ, புகும்-ப, வ-அசை (அக த்தியம்) புகையுமாவிய மேனுக்குப்பொருள். (உ)

கலலோங்குயர்வரைமேற் காந்தண்மலராக்காற்
செலலாவாஞ்செம்பொறி வண்டினங் - கொலலைக்
கலாஅற்கிளிகடியுங் கானகநாட
இலாஅஅர்க்கிலலை தமர்,

இன்மை ௰.

ராக்க

இ-ள். கொல்லை-கொல்லைகளிலே, கிளி-கிளிகளை, கலாஅல்-அக்கல்லால், கடியும்-ஓட்டும், கானகம் - காட்டையும், நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, கல்-கற்கள், ஓங்கு - மிகுந்த, உயர்-உயர்ந்த, வரைமேல்-மலையேல், காந்தள்-காந்தட்பூ, மலராக்கால்-மலராவிடின், செம்பொறி-சிவந்தபுள்ளிகளையுடைய, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், செல்லாவாம் - போகாவாம், (அதுபோல) இலாஅவர்க்கு-பொருளில்லாதவர்க்கு, தமர்-உறவினர், இல்லை - இல்லை — எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே காந்தள் மலராவிடில் வண்டுகள் சேராவாம் அதுபோலப் பொருளில்லாதவர்க்கு உறவினரில்லை என்பதாம். தமர்-எ, இல்லை-ப. (௩)

உண்டாயபோழ்தி னுடைந்துழிக்காகம்போற்
றொண்டாயிரவர் தொகுபவே-வண்டாய்த்
திரிதருங்காலத்துத் தீதிலிரோவென்பா
ரொருவருமிவ்வுலகத் தில்.

இ-ள். உண்டாய்-செல்வமுண்டான, போழ்தின்-காலத்து, உடைந்துழி-தேகமழிவில், காகம்போல்-காக்கைபோல், தொண்டு-அடிமையாக, ஆயிரவர்-ஆயிரம்பேர், தொகுப-கூடுவார்கள், வண்டாய்-வண்டுபோல, திரிதருங்காலத்து-திரியும்போது, தீதிலிரோ-(வறுமைக்கு) குற்றமற்றீரோ, என்பார்-என்றுகேட்பார், ஒருவரும்-ஒருவரும், இவ்வுலகத்து - இவ்வுலகத்தில், இல்-இல்லை — எ-று. ※ (இ-ம்) பொருளுண்டானகாலத்துக் காக்கைக்கூட்டம்போலனேகர்வந்து கூடுவார்கள், பொருளில்லாக்காலத் தொருவரும் வரமாட்டார்கள் என்பதாம். ஆயிரவர்-எ, தொகு-ப, ஒருவர்-எ, இல்-ப. (௪)

பிறந்தகுலமாயும் பேராண்மைமாயுஞ்
சிறந்தங்கல்வியு மாயும்-கறங்கருவி
கன்மேற்கழூஉங் கணமலைநாட
வின்மைதழுவப் பட்டார்க்கு.

இ-ள். கறங்கு-சத்திக்கும், அருவி-ஆறானது, கன்மேல்-கல்லின்மேல்விழுந்து, கழூஉம்-மாசைக்கழும், கணம்-கூட்டமான, மலை-மலைகளையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, இன்மை-தரித்திரம், தழுவப்பட்டார்க்கு-பிடிக்கப்பட்டார்க்கு, பிறந்த-தாம்பிறந்த, குலம்-குலப்பெருமையும், மாயும்-கெடும், பேர்-

மையால், ஆண்மை-ஆண்டன்மையும், மாயும்-மசமும், சிறந்த-மிகுத்த, தம்-தமது, கல்வியும்-வித்தையும், மாயும்-கெடும் — எ-று. ※(இ-ம்) பாண்டியனே தரித்திரம்பிடிக்கப்பட்டவர்க்குக் குலப்பெருமையு மாண்டன்மையுங்கல்வியுங்கெடும் என்பதாம். குலம்-ஆண்மை-கல்வி-எ, மாயும்-ப (அகத்தியம்) [கறங்கல்சுழல்-லொலித்தலுமே] (இ)

உள்கூர்பசியா லுழைநசையிச்சென்றார்கட்
குள்ளூரிருந்து மொன்றாற்றா-ஞள்ளு

...ரிருந்துயர்கொன்னே கழியாது நான்போய்

...ல்ருந்தினர் தனுமேல

நன்று.

இ-ள். உள்-வயிற்றுள், கூர்-மிக்க, பசியால்-பசிநோயால், உழைதன்னிடத்து, நசைஇ-ஒன்றைஇச்சித்து, சென்றார்கட்கு-வந்தவர்களுக்கு, உள்ளூர்-உள்ளூரில், இருந்தும்-இருந்தும், ஒன்றா-ஒருபொருளை, ஆற்றாதான்-உதவிசெய்யாதவன். உள்ளூர்-உள்ளூரில், இருந்து-இருந்து, உயிர்-தன்னுயிரை, கொன்னே-பயனில்லாமல், கழியாது-நீக்காமல், தான்போய்-தானொருதேசத்திற்போய், விருந்தினனாலே-விருந்தாளியாகுதல், நன்று-நல்லது—எ-று. ※ (இ-ம்) தன்னிடத்துவந்தவர்க்கு ஒருபொருளுதவான் உள்ளூரிலிருந்திராது பிறவூரார்க்கு விருந்தினனாகுத னல்லது என்பதாம். ஆற்றாதான்-எ, ஆதல்-ப (௬)

நீர்மையேயன்றி நிரம்பவெழுந்ததங்
கூர்மையுமெல்லா மொருங்கிழப்பர் - கூர்மையின்
முல்லையலைக்கு மெயிற்றுத்திரப்பென்னு
மல்லலடையப்பட் டார்,

இ-ள். கூர்மையின்-கூர்மையுடைய, முல்லை-முல்லையரும்பை, அலைக்கும்-வருத்தும், எயிற்று-பற்களையுடையவளே, இரப்பென்னும்-வறுமையென்னும், அல்லல்-துன்பம், அடையப்பட்டார்-சேரப்பட்டவர், நீர்மையேயன்றி-நற்குணங்களேயல்லாமல், நிரம்ப-நிறைய, எழுந்த-உள்ளெழுந்த, தம்-தம்முடைய, கூர்மையும்-நுட்பபுத்தியும், எல்லாம்-மற்றயாவும், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, இழப்பர்-இழந்துவிடுவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெண்ணே வறுமையடையப்பட்டவர் குணங்களையும்-புத்தியையு மற்றமுள்ளவற்றையு மிழப்பார்கள்—என்பதாம். அடையப்பட்டார்-எ, இழப்பர்-ப (௭)

இட்டாற்றுப்பட்டொன் றிரந்தவர்க்காற்றாது
முட்டாற்றுப்பட்டு முயன்றுள்ளூர் - வாழ்தலி
னெட்டாற்றுச்சென்று நிரைமலையிற்கைத்நீட்டுங்
கெட்டாற்றுவாழ்க்கையே நன்று,

இ-ள். இட்டாற்றுப்பட்டு-முன்கொடுத்துவழிபடு, ஒன்றிரந்தவர்க்கு-பின்னொருபொருளிழந்தவர்க்கு, ஆற்றாது- உதவிசெய்யாது, முட்டாற்றுப்பட்டு-வருமைவழியிற்பொருந்தி, முயன்று-முயற்சிசெய்து, உள்ளூர்வாழ்தலின், உள்ளூரில்வாழுகிறதிலும், கெட்டாற்றுச்சென்று-தூரதேசங்களிற்போய், நிறைமனையில-வரிசையாகிய வீடுகளில-க்கைநீட்டும்-பிச்சைக்குக்கையைநீட்டும், கெட்டாற்றவாழ்க்கையே-கெடுவழியானவாழ்க்கையே, நன்று-நல்லது—எ-று. ※

(இ-ம்) முன்கொடுத்துவழிபட்டு பின்கொடுப்பதற்கில்லாம லுள்ளூரில்வாழ்வதிலும் பிறவூரிற்போய்ப் பிச்சையெடுப்பதுநலம்என்பதாம். வாழ்க்கை-எ, நன்று-ப, (௮)

இன்மை.

௱உக

கடகஞ்செறிந்ததங்கைகளால்வாங்கி
யடகுபறித்துக்கொண்டட்டுக்-குடைகலனா
வுப்பிலிவெந்தைதின்றாற்றவாழ்பவே
துப்புரவுசென்றுலந்தக்கால்.

இ-ள்.

துப்புரவு-செல்வமெல்லாம், சென்று (பலவழியிற்) போய், உலந்தக்கால் - கெட்டால், கடகஞ்செறிந்த - பொற்கடகநெருங்கிய, தங்கைகளால-தங்கள்கைகளால், வாங்கி-வணங்கி, அடகு-இலைகளை, பறித்துக்கொண்டு-பறித்துக்கொண்டு, அட்டு-சமைத்து, குடைகலனாக - கெடுக்கப்பட்டபனங்காயேபாத்திரமாக, உப்பிலி-உப்பில்லாத, வெந்தை-வெந்ததை, இன்று-புசித்து, உள்-மனம், அற்று-உடைப்பட்டு, வாழ்ப-வாழ்வார்கள் — எ-று. ✲ (இ-ம்) செல்வமெல்லாங் கெட்டால் இலைகளைப்பறித்துப் பனங்காயைப் பாத்திரமாகவைத்துச் சமைத்துண்பர் என்பதாம். இல்லார்-தோன்றுவெழுவாய், வாழ்ப-ப, ஏ-அசை. [வெந்தைநடுக்குறை] (௬)

ஆர்த்தபொறியவணிகிளர்வண்டினம்
பூத்தொழிகொம்பின்மேற் செல்லாவா-நீர்த்தருவி
தாழாவுயர்சிறப்பிற் றண்குன்றநன்றுடை

வாழாதார்க்கில்லைதமர்.

இ-ள். நீர்த்து-நீரையுடையதாகி, அருவி-ஆறுளது, தாழா-தாழும், உயர்சிறப்பின்-உயர்ந்தசிறப்பைப்பொருந்திய, தண்-குளிர்ந்த, குன்றம்-மலையையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, ஆர்த்த-நிரம்பிய, பொறிய-புள்ளிகளையுடைய, அணி-அழகு, கிளர்-பிரகாசிக்கும், வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், பூத்து-மலர்ந்து, ஒழி-நீங்கிய, கொம்பின்மேல்-கொம்புகளின்மேல், செல்லாவாம்-போகாவாம், (அதுபோல) வாழாதார்க்கு-பொருள்பெற்றுவாழாதவர்க்கு, தமர்-இனத்தார், இல்லை-இல்லை—எ-று. ※(இ-ம்) பாண்டியனே மலர்ந்தொழிந்த மரங்களில் வண்டுகள் செல்லாவாம் அதுபோல வறியவரிடத்தி லுறவினர் செல்லார்களென்பதாம். தமர்-எ, இல்லை-ப. (௰)

இன்மை - முற்றிற்று.

௩௰-ம் - அதிகாரம்.

மானம்.

அஃதாவது-மானங்கெடாது வாழ்தலைச்சொல்லுதலாம்.

திருமதுகையாகத் திறனிலார்செய்யும்
பெருமிதங்கண்டக் கடைத்து-மெரிமண்டிக்
கானந்தலைப்பட்ட தீப்போற்கனலுமே
மானமுடையார்※மனம்.

௰௪

௱௨௨ மா

னம்

இ-ள். திரு-செல்வம், மதுகையாக-உறுதியாக, திறம்-திறமை, இலார்-இல்லாதவர், செய்யும்-செய்கின்ற, பெருமிதம்-மேன்மையை, கண்டக்கடைத்தும்-கண்டவிடத்தும், எரி-தீ, மண்டி-நெருங்கி, கானம்-காட்டில், தலைப்பட்ட-முதன்மையாகவுண்டான, தீப்போல்-தீயைப்போல, மானம்-மானத்தை, உடையார்-உடையவரது, மனம்-மனது, கனலும்-கொதித்துநிற்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) மானமுடையவர் மனமானது செல்வமிகுதியால் அறிவிலால் செய்யுமேன்மையைக்காணிற் றீப்போலெரியும் என்பதாம். மனம்-எ, கனலும்-ப, வ, அசை (அகத்தியம்) ஐந்தறிவின்மேலதிகமாமனமே (க)

என்பாயுகினுமியல்பிலார்பின்சென்று
தம்பாடுரைப்பரோதம்முடையார்-தம்பா

டுரையாமைமுன்னுணரு மொண்மையுடையார்க்
குரையாரோர்தாமுற்ற நோய்.

இ-ள். என்பாய்-எனும்பாகி, உகினும்-உடல்கெடினும், இயல்
பிலார்-நற்குணமில்லார், பின்சென்று-பின்போய், தம்பாடு-தமதுகு
றையை, உரைப்பரோ-சொல்லுவாரோ, தம்முடையார் - மானமு
டையார், தம்பாடு-தமதுகுறையை, உரையாமை-முன்சொல்லுமு
ன், உணரும்-அறியும், ஒண்மையுடையார்க்கு - அறிவுடையார்க்கு,
தாமுற்ற-தாமடைந்த, நோய்-வறுமைநோயை, உரையாரோ- சொ
ல்லாரோ—எ-று. ※ (இ-ப்) மானமுடையவர் நற்குணமில்லார் பின்
சென்று தமது வருத்தத்தைச் சொல்லார் தமதுவருத்தத்தைச் சொ
ல்லுமுன்னறியும் அறிவுடையார்க்குச் சொல்லுவார் என்பதாம். த
ம்முடையார்-எ, உடையாரோ-ப, நோயை-செ. (௨)

யாமாயினெம்மில்லங் காட்டுதுநாமாயிற்
காணவேகற்பழியுமென்பார்போ-னாணிப்
புறங்கடைவைத்திவர் சோறுமதனான்
மறந்திடுகசெல்வர்தொடர்பு.

இ-ள். யாமாயின்-நாமானால், எம்மில்லம்-எமதுமனையை, கா
ட்டுதும்-காட்டுவோம், நாமாயின்-நாமானால், காணவே-பிறர்காண
வே, கற்பு-கற்பானது, அழியும்-கெடும், என்பார்போல்-என்றுசொ
ல்லுவார்போல், நாணி-வெட்கி, புறங்கடைவைத்து- தலைவாயிலில்
வைத்து, சோறு-சோற்றை, ஈவர்-இடுவர், அதனால்-அதனாலே, செ
ல்வர்-செல்வருடைய, தொடர்பு-சிநேகத்தை, மறந்திடுக-மறந்துவி
டக்கடவாய்—எ-று. ※ (இ-ம்) செல்வர்கள் வறியவர்க்குத்தலைவாயி
லில்வைத்துச்சோறிடுவர் அவர் சிநேகத்தை விட்டுவிடக்கடவாய்
என்பதாம். நீவிர்-தோன்றா வெழுவாய் மறந்திடுக - ப, தொடர்பு-
செ (அத்தியம்) கடவதுகபவட்டுரல் விறவியங்கோள். (௩)

இம்மையுநன்றாமியனெறியுங்கைவிடா
தும்மையுநல்ல பயத்தலாஞ்-செம்மையி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கருவிழுப்[illegible]

[illegible]முடையார்[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] கருவிழு[illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பெருமைக்கு ஒழுக்கமழியும், வலைப்பட்டு ... உடம்பாடு படுகிறபடியும், நல்ல-நன்மையானவை; பயந்தால் - கொடுத்தால். நன்று-நன்மை—எ-று. ※ (கு-ரை) பெருமையோர் மானமழியாமல் பழிப்பானது இருமையினும் நன்மையைத் தரும் என்பதாம். படுபு-எ, நன்று-ப, எ, அசைச்சொல்முற்றியல். (௪)

பாவமுமேமாப்பும் பழியும்படவருவ
சாயினுஞ்சான்றவர்செய்கலார்-சாத
லொருநாளொருபொழுதைத்துன்பமவைபோ
லருநவையாற்றுதலின். ௫.

இ-ள். பாவமும்-பாவமும், ஏமம்-மதிமயக்கம், பழியும்-பழியும், பட-உண்டாக, வருவ-வருவனவற்றை, சாயினும்-தாமிறப்பினும், சான்றவர்-பெரியோர், செய்கலார்-செய்யார், சாதல்-இறத்தல், ஒருநாள்-ஒருநாளில், ஒருபொழுதை-ஒருபொழுது, துன்பம்-துன்பமாம், அவைபோல்-அவற்றைப்போல், அரு-அரிய, நவை-துன்பத்தைத் தருதல்-செய்தல், இன்று-மேற்கூறியவை—எ-று. ※ (கு-ரை) பெரியோர்பாவமும் பழியுஞ்செய்யார் ஏனெனில் சாதலொருபொழுது துன்பமாம் பாவமும் பழியும் மறுமைக்குந் துன்பமாமென்பதாம். சான்றவர்-எ, செய்கலார்-ப, அரு-பெ, நு-சொல்லே. (௫)

மல்லன்மாஞாலத்து வாழ்பவருளெல்லாஞ்
செல்வரெனினுங்கொடாதவர்-நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் பெருமுத்தரையரே
செல்வரைச்சென்றிரவாதார்.

௫-ம். மங்கல-மனைப்பருடைய, மா-குர்வந்து, பெரிய-வலக் து,வாழ்பவருமெல்லாம் - வாழ்பவ ரெல்லாருமாகும், செல்வமே ரும்-செல்வமுள்ள வாசிற்றுக், கொடாதவர்-கொடாதவர், நல்லரீ தார்-தமிந்நோருடையவரே, சென்றிந்நக்கசெய்பாடி, தமிந்நோவுடைத்து ம், செல்வமா-செல்வமுடையாரிடத்து, சென்று-போய், செயதார்- வரியதார், பெருமுத்தவாயரோ - பரிசுத்தமுடையவரோ—வ-து. * (௫-ம்) செல்வர்களாயிருந் தொடாதவர்கள் தமிந்நோர்களே தமி ந்சப்பட்ட பிராமணர்கள் செல்வமுடையவர்களேயப்படாம். கொ டாதவர்-வ, நல்லர்தார்-ப, இயலாதவர்-வ, பெருமுயர்யார்-ப(ம)

ஆ ய த ன் மை.

திர்க்கும்-நீக்கும்;

செயிர்-குற்றம், தீர்ந்தார்-நீங்கினவர்கள்,

கண்டு-

பார்த்து,

இதன்வண்ணம்-இவ்வுடம்பின்வகை,

இற்று - இத்தன்மை

யையுடையது, என்பதனுல்- என்றுசொல்லப்படுதலால், தம்மை-தங்களை, ஓர்பண்டத்துள்-ஒருபொருளிலே, வைப்பதிலர்-வைத்தெண்ணுரர்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) இறந்தவர்கள் தலைகள் இல்வாழ்க்கையில் இருமாந்தவர்களைக் குற்றத்தைவிட்டு நீக்கும் இதைக் குற்றமற்றவர்கள்கண்டு தங்களைக் குற்றத்தைவிட்டுநீக்கும் இதைக் குற்றமற்றவர்கள்கண்டு தங்களை யொருபொருளாக வையார்கள் என்பதாம். தலைகள்-எ, நீக்கும்-ப, செயிர்-செ, செயிர்தீர்ந்தார் - எ, வைப்பதிலர்-ப, தம்மை-செ, (தொல்காப்பியம் வினையியல்- ௬௰-சூ) (தடுமாறுருபுக டாஞ்சிலவுளவே, இவ்விதியால் ஒவ்வோரிடத்து ஐயுங் குவ்வும் பொரும்.) (௰)

தூயதன்மை-முற்றிற்று.

௪-ம்-அதிகாரம்.

துறவு.

அஃதாவது-அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் நீக்கலாம்.

※ விளக்குப்புகவிருள் மாய்ந்தாங்கொருவன்
றவத்தின்முன்னில்லாதாம் பாவம்-விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச்சென்றிருள் பாய்ந்தாங்குநல்வினை
தீர்விடத்துநிற்குமாந் தீது.

இ-ள். விளக்கு-தீபம், புக-பிரவேசிக்க, இருள்-இருட்டு, மாய்ந்தாங்கு-கெட்டாற்போல, ஒருவன்-ஒருவன், தவத்தின்முன்-தவத்துக்குமுன், பாவம்-தீவினை, நில்லாது-நிற்காது, விளக்கு-அத்தீபத்தின், நெய்-தைலம், தேய்விடத்து-குறைந்தபோது, இருள்-இருட்டு, சென்று-போய், பாய்ந்தாங்கு-பாய்ந்ததுபோல, நல்வினை-புண்ணியம், தீர்விடத்து-நீங்கினபோது, தீது-பாவம், நிற்கும்- வந்துநிற்கும்—எ-று. ※ (இ-ம்) விளக்கைக்கண் டிருள்கெட்டாற்போலு மொருவன்செய்தவத்தின்முன் பாவங்கெடும் விளக்குநெய்யற்றபோது இருள்வந்து சம்பவித்தாற்போலும் நல்வினை நீங்கியபோது தீவினைவந்து சம்பவிக்கும் என்பதாம். பாவம்-எ, நில்லாது-ப, தீது-எ, நிற்கும்-ப, ஆமிரண்டும்-அசைகள், (தாதுவிளக்கம்) விளக்கஞ்செய்யலால் விளக்கெனப்படுமே. (௧)

நிலையாமைநோய்மூப்பு சாக்காடென்றெண்ணித்
தலையாயார்தங்கமருஞ்-செய்வார்-தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ்சோதிடமு மென்றாங்கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற்பேதையா ரில்.

உக

இ-ள். தலையாயார் - பெரியோர்கள், நிலையாமை (செல்வமிளமைசரீரமிவை) நில்லாமை, என்ற-என்றும், நோய்-வியாதியும், மூப்பு-விருத்தாப்பியமும், சாக்காடு- மரணமுமிருக்கின்ற, என்று-என்றும், எண்ணி-நினைத்து, தம்-தமது, கருமம்-காரியமாயதவத்தை, செய்வார்-செய்வார்கள், தொலைவில்லா-அளவில்லா, சத்தமும்-சத்தசாத்திரமும், சோதிடமும்-சோதிடச்சாத்திரமும், என்று-என்று சொல்லிய, இவை-இவைகளை, பிதற்றும்-பலகாற்பேசும், பித்தரின்-பித்தர்களைப்போல, பேதையார்-அறிவீனர், இல்-இல்லை—எ-று. ❀ (இ-ம்) பெரியோர்கள் செல்வம் இளமை சரீரம் நில்லாவென்றும் பிணி மூதுமை மரணமுண்டென்றுந் தவத்தைச்செய்வார்கள் சத்தசாத்திரமுஞ் சோதிடசாத்திரமுங் கற்றுப்பிதற்றும் பித்தர்களைப் போலும் அறிவீனர்களில்லை என்பதாம். தலையாயார்-எ, செய்வார்-ப, கருமம்-செ, பேதையார்-எ, இல்-ப, ஆங்கு, அசை என்று இரண்டிடத்தொட்டுக, (இலக்கணக்கொத்து கூஎ-ரு) (நீக்கமின்றிநிகழ்தலுமின்னே]இவ்விதியால் பித்தரின்றென்றது ஒப்புப்பொருள் இச்சூத்திரத்துக்குள்ளே யுதாரணங்காட்டினர்.) (உ)

இல்லமிளமை யெழில்வனப்பீக்குற்றஞ்
செல்வம்வலியென் றிவையெல்லா-மெல்ல

நிலையாமைகண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு.

இ-ள். தலையாயார்-பெரியோர்கள், இல்லம்-இல்வாழ்க்கையும், இளமை-இளமைப்பருவமும், எழில்-நிறமும், வனப்பு-அழகும், மீக்கூற்றம்-மிகுந்தவினைத்தாதரவும், செல்வம்-பாக்கியமும், வலி-பலமும், என்று-என்றுசொல்லிய, இவையெல்லாம் - இவைகளெல்லாம், மெல்ல-ஆராயுமிடத்து, நிலையாமை- நில்லாமையை, கண்டு-பார்த்து, தாம்-தாங்கள், உய்யக்கொண்டு - கடைதேறும்வழியைக் கைக்கொண்டு, நெடியார்-தாமதங்கொள்ளாதவர்களாய், துறப்பார்-இருபற்றையும்விடுவார்—எ-று. ❈ (இ-ம்) பெரியோர்கள் இங்ஙனஞ் சொல்லியயாவும் நில்லாவென்று இருவகைப்பற்றும் விடுவர் என்பதாம். தலையாயார்-எ, துறப்பர்-ப. (௫)

துன்பம்பலநா ளுழந்துமொருநாளை
யின்பமேகாமுறுவ ரேழையா-ரின்ப
மிடைதெரிந்தின்னாமை நோக்கிமனையா
றடையொழித்தாரான்றமைந் தார்.

இ-ள். ஏழையார்-அறிவில்லார், பலநாள்-பல்காலமும், துன்பம்-துயரத்தை, உழந்தும்-அநுபவித்தும், ஒருநாளை-ஒருநாளில்வரும், இன்பமே-சுகத்தையே, காமுறுவர்-இச்சிப்பார், ஆன்றமைந்தார்-

றிருந்துயிர்கொன்னே கழியாதுதான்போய்
விருந்தினனாதலே நன்று.

இ-ள். உள்-வயிற்றுள், கூர்-மிக்க, பசியால்-பசிநோயால், உழை தன்னிடத்து, வசைதி-ஒன்றைஇச்சித்து, சென்றார்கட்கு-வந்தவர்களுக்கு, உள்ளூர்-உள்ளூரில், இருந்தும்-இருந்தும், ஒன்று-ஒருபொருளை, ஆற்றாதான்-உதவிசெய்யாதவன். உள்ளூர்-உள்ளூரில், இருந்து-இருந்து, உயிர்-தன்னுயிரை, கொன்னே-பயனில்லாமல், கழியாது-நீக்காமல், தான்போய்-தானூர்தேசத்திற்போய், விருந்தினனாதலே-விருந்தாளியாகுதல், நன்று-நல்லது—எ-று. ※(இ-ம்) தன்னிடத்துவந்தவர்க்கு ஒருபொருளுதவான் உள்ளூரிலிருந்திராது பிறவூரார்க்கு விருந்தினனாகுதனல்லது என்பதாம். ஆற்றாதான்-எ, ஆதல்-ப (௬)

நீர்மையேயன்றி நிரம்பவெழுத்தந்
கூர்மையுமெல்லா மொருங்கிழப்பர் - கூர்மையின்
முல்லையலைக்கு மெயிற்றாய்நிரப்பென்னு
மல்லலடையப்பட் டார்,

இ-ள். கூர்மையின்-கூர்மையுடைய, முல்லை-முல்லையரும்பை, அலைக்கும்-வருத்தும், எயிற்றாய்-பற்களையுடையவளே, நிரப்பென்னும்-வறுமையென்னும், அல்லல்-துன்பம், அடையப்பட்டார்-சேரப்பட்டவர், நீர்மையேயன்றி-நற்குணங்களேயல்லாமல், நிரம்ப-நிறைய, எழுந்த-உள்ளெழுந்த, தம்-தம்முடைய, கூர்மையும்- நுட்ப புத்தியும், எல்லாம்-மற்றயாவும், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, இழப்பர்-இழந்துவிடுவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெண்ணே வறுமையடையப்பட்டவர் குணங்களையும்-புத்தியையு மற்றமுள்ளவற்றையு மிழப்பார்கள்—என்பதாம். அடையப்பட்டார்-எ, இழப்பர்-ப (௭)

இட்டாற்றுப்பட்டொன் றிரந்தவர்க்காற்றாது
முட்டாற்றுப்பட்டு முயன்னுள்ளூர் - வாழ்தலி
னெட்டாற்றுச்சென்று நிரைமனையிற்கைந்நீட்டுங்

கெட்டாற்றுவாழ்க்கையே நன்று,

இ-ள். இட்டாற்றுப்பட்டு-முன்கொடுத்துவழிபடு, ஒன்றிரந்தவர்க்கு-பின்னொருபொருளிழந்தவர்க்கு, ஆற்றாது- உதவிசெய்யாது, முட்டாதறப்பட்டு-வருமைவழியிற்பொருந்தி, மூவன்று-முயற்சிசெய்து,உள்ளூர்வாழ்தலின்,உள்ளூரில்வாழுகிறதிலும்,கெட்டாற்றச்சென்று-தூரதேசங்களிற்போய், நிறைமனையில-வரிசையாகிய வீடுகளில-ங்கநீட்டுப்-பிச்சைக்குக்கையைநீட்டும், கெட்டாற்றவாழ்க்கையே-கெடுவழியானவாழ்க்கையே, நன்று-நலலது—எ-று. ※ (இ-ம்) முன்கொடுத்துவழிபட்டு பின்கொடுப்பதற்கிலலாம லுள்ளூரிலவாழ்வதிலும் பிறவூரிற்போய்ப் பிச்சையெடுப்பதுநலம்என்பதாம். வாழ்க்கை-எ, நன்று-ப, (அ)

இன்மை.

௱௨௧

கடகஞ்செறிந்நரங்கைகளால்வாங்கி

யடகுபறித்துக்கொண்டட்டுக்-குடைகலனா
வுப்பிலிவெந்தைதின் றுள்ளற்றுவாழ்பவே
துப்புரவுசென் றுலந்தக்கால்.

இ-ள். துப்புரவு-செல்வமெல்லாம், சென்று(பலவழியிற்) போய், உலந்தக்கால்-கெட்டால், கடகஞ்செறிந்த-பொற்கடகநெருங்கிய, தங்கைகளால்-தங்கள்கைகளால், வாங்கி-வணங்கி, அடகு-இலைகளை, பறித்துக்கொண்டு-பறித்துக்கொண்டு, அட்டு-சமைத்து, குடைகலனா-கெடுக்கப்பட்டபனங்காயேபாத்திரமாக, உப்பிலி-உப்பில்லாத, வெந்தை-வெந்ததை, தின்று-புசித்து, உள்-மனம், அற்று-உடைப்பட்டு, வாழ்ப-வாழ்வார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) செல்வமெல்லாங் கெட்டால் இலைகளைப்பறித்துப் பனங்காயைப் பாத்திரமாகவைத்துச் சமைத்துண்பர் என்பதாம். இல்லார்-தோன்றாவெழுவாய், வாழ்ப-ப, ஏ-அசை. [வெந்தைநடுக்குறை] (கூ)

ஆர்த்தபொறியவணிகிளர்வண்டினம்
பூத்தொழிகொம்பின்மேற் செல்லாவா-நீர்த்தருவி
தாழாவுயர்சிறப்பிற் றண்குன்றநன்னாட
வாழாதார்க்கில்லைதமர்.

இ-ள். நீர்த்து-நீரையுடையதாகி, அருவி-ஆறானது, தாழா-தாழும், உயர்சிறப்பின்-உயர்ந்தசிறப்பைப்பொருந்திய, தண்-குளிர்ந்த, குன்றம்-மலையையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, ஆர்த்த-நிறம்பிய, பொறிய-புள்ளிகளையுடைய, அணி-அழகு, கிளர்-பிரகாசிக்கும், வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், பூத்து-மலர்ந்து, ஒழி-நீங்கிய, கொம்பின்மேல்-கொம்புகளின்மேல், செல்லாவாம்-போகாவாம், (அதுபோல) வாழாதார்க்கு-பொருள்பெற்றுவாழாதவர்க்கு, தமர்-இனத்தார், இல்லை-இல்லை—எ-று. ※(இ-ம்) பாண்டியனே மலர்ந்தொழிந்த மரங்களில் வண்டுகள் செல்லாவாம்

அதுபோல வறியவரிடத்தி லிறவினர் செல்லார்களென்பதாம். தம
ர்-எ, இல்லை-ப. (ம)

இன்மை - முற்றிற்று.

ருய - ம் - அதிகாரம்.

மானம்.

அஃதாவது-மானங்கெடாது வாழ்தலைச்சொல்லுதலாம்.

திருமதுன்கயாகத் திறனிலார்செய்யும்
பெருமிதங்கண்டக் கடைத்து-மெரிமண்டிக்
கானந்தலைப்பட்ட தீப்போற்கனலுமே
மானமுடையார்மனம்.

மக

இ-ள். திரு-செல்வம், மறையாக-உறுதியாக, திறம்-திறமை, இலார்-இல்லாதவர், செய்யும்-செய்கின்ற, பெருமிதம்-மேன்மையை, கண்டக்கடைத்தும்-கண்டவிடத்தும், எரி-தீ, மண்டி-நெருங்கி, கானம்-காட்டில், தலைப்பட்ட-முதன்மையாகவுண்டான, தீப்போல்-தீயைப்போல, மானம்-மானத்தை, உடையார்-உடையவரது, மனம்-மனது, கனலும்-கொதித்துநிற்கும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) மானமுடையவர் மனமானது செல்வமிகுதியால் அறிவிலால் செய்யுமேன்மையைக்காணிற் றீப்போலெரியும் என்பதாம். மனம்-எ, கனலும்-ப, வ, அசை (அகத்தியம்) ஐந்தறிவின்மேலதிகமாமனமே (க)

என்பாயினுமியல்பிலார்பின்சென்று
தம்பாடுரைப்பரோதம்முடையார்-தம்பா
டுரையாமைமுன்னுணரு மொண்மையுடையார்க்
குரையாரோர்தாமுற்ற நோய்.

இ-ள். என்பாய்-எலும்பாகி, உகினும்-உடல்கெடினும், இயல்பிலார்-நற்குணமில்லார், பின்சென்று-பின்போய், தம்பாடு-தமதுகுறையை, உரைப்பரோ-சொல்லுவாரோ, தம்முடையார்-மானமுடையார், தம்பாடு-தமதுகுறையை, உரையாமை-முன்சொல்லுமுன், உணரும்-அறியும், ஒண்மையுடையார்க்கு-அறிவுடையார்க்கு, தாமுற்ற-தாமடைந்த, நோய்-வறுமைநோயை, உரையாரோ-சொல்லாரோ—எ-று. ❊ (இ-ம்) மானமுடையவர் நற்குணமில்லார் பின்சென்று தமது வருத்தத்தைச் சொல்லார் தமதுவருத்தத்தைச் சொல்லுமுன்னறியும் அறிவுடையார்க்குச் சொல்லுவார் என்பதாம். தம்முடையார்-எ, உடையாரோ-ப, நோயை-செ. (உ)

யாமாயினெம்மில்லங் காட்டுதற்காமாயிற்
காணவேகற்பழியுமென்பார்போ-லுணிப்
புறங்கடைவைத்தீவர் சோறுமதனுன்
மறந்திடுகசெல்வர்தொடர்ப.

இ-ள். யாமாயின்-நாமானால், எம்மில்லம்-எமதுமனையை, கா
ட்டுதும்-காட்டுவோம், தாமாயின்-தாமானால், காணவே-பிறர்காண
வே, கற்பு-கற்பானது, அழியும்-கெடும், என்பார்போல்-என்றுசொ
ல்லுவார்போல், நாணி-வெட்கி, புறங்கடைவைத்து- தலைவாயிலில்
வைத்து, சோறு-சோற்றை, ஈவர்-இடுவர், அதனால்-அதனாலே, செ
ல்வர்-செல்வருடைய, தொடர்பு-சிநேகத்தை, மறந்திடுக-மறந்துவி
டக்கடவாய்—எ-று. ※ (இ-ம்) செல்வர்கள் வறியவர்க்குத்தலைவாயி
லில்வைத்துச்சோறிடுவர் அவர் சிநேகத்தை விட்டுவிடக்கடவாய்
என்பதாம். நீவிர்-தோன்றாவெழுவாய் மறந்திடுக - ப, தொடர்பு-
செ (அத்தியம்) கடவதாகவட்டுரல் விறவியங்கோள். (ரு)

இம்மையுநன்றாமியனெறியுங்கைவிடா
தும்மையுநல்ல பயத்தலாம்-செம்மையி

மானம்.

௩௨

ஞானங்கமழுங் கருப்பிணுய்நன்றேகாண்

மானமுடையார்மதிப்பு.

இ-ள். செம்மையின்-செம்மையுடைய, நாணம்-புழுகு, கமழும்
மணக்கும், கூடப்பினும்-கூடுதலையுடையவளே, மானமுடையார்
மானமுடையோர், மதிப்பு-மதிக்குந்தன்மையானது, இம்மையும்
இப்பிறப்பிலும், நன்றும்-நன்மையுமுண்டாம், ஓயல் - ஓயலாகிய
நெறியும் ஒழுக்கவழியும், கைவிடாது-நீங்காததற்கும், உம்மையும்
மறுபிறப்பிலும், நல்ல-நன்மைகளை, பயத்தலால் - கொடுத்தலால்,
நன்று-நன்மை—எ-று. * (இ-ம்) பெண்ணை மானமுள்ளவர் மதி
ப்பானது இருபிறப்பிலு நன்மையைத்தரும் என்பதாம். மதிப்பு-
எ, நன்று-ப, வ, அசைகாண்முன்னிலை. (௪)

பாவமுமேனைப் பழியும்படவருவ
சாயினுஞ்சான்றவர்செய்கலார்-சாத
லொருநாளொருபொழுதைத்துன்பமவைபோ
லருநவையாற்றுதலின்று.

இ-ள். பாவமும்-பாவமும், ஏனை-மற்ற, பழியும்-பழியும், பட-
உண்டாக, வருவ-வருவனவற்றை, சாயினும்-தாமிறப்பினும், சான்
றவர்-பெரியோர், செய்கலார்-செய்யார், சாதல்-இறத்தல், ஒருநாள்-
ஒருநாளில், ஒருபொழுது-ஒருபொழுது, துன்பம்-துன்பமாம், அ
வைபோல்-அவற்றைப்போல், அரும்-அரிய, நவை-துன்பத்தை, ஆ
ற்றுதல்-செய்தல், இன்று-வேறொன்றில்லை—எ-று. * (இ-ம்) பெரி
யோர்பாவமும் பழியுஞ்செய்யார் மரணமொருநா ளொருபொழு
து துன்பமாம் பாவமும் பழியும் பலநாளுந் துன்பமாமென்பதாம்.
சான்றவர்-எ, செய்கலார்-ப, வருவ-செ, ஐ-சாரியை. (௫)

மல்லன்மாஞாலத்து வாழ்பவருளெல்லாஞ்
செல்வரெனினுங்கொடாதவர்-நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் பெருமுத்தரையரே

செல்வரைச்சென்றிரவாதார்.

இ-ள். மல்லல்-வளப்பமுடைய, மா-ஞாலத்து, பெரிய-உலகத்து,வாழ்பவருளெல்லாம் - வாழ்பவரெல்லாருள்ளும், செல்வரெனினும்-செல்வமுள்ளவராயினும், கொடாதவர்-கொடாதவர், நல்கூர்ந்தார்-தரித்திரமுடையவரே,நல்கூர்ந்தக்கண்ணும்-தரித்திரமடைந்தும்,செல்வரை-செல்வமுடையாரிடத்து, சென்று-போய்,இரவாதார்-யாசியாதவர், பெருமுத்தரையரே - பரிசுத்தமுடையவரே—எ-று.
※ (இ-ம்) செல்வர்களாயினுங் கொடாதவர்கள் தரித்திரர்களே தரித்திரப்பட்டு மிரவாதவர்கள் செல்வமுடையவர்களேஎன்பதாம். கொடாதவர்-எ,நல்கூர்ந்தார்-ப, இரவாதார்-எ, பெருமுத்தரையர்-ப(சு)

௩௨௪

மானம்.

கடையெலாங் காய்பசி யஞ்சுமற் றேனை
யிடையெலா மின்னாமை யஞ்சும்-புடைபரந்த
விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய்தலையெலாஞ்
சொற்பழி யஞ்சிவிடும்.

இ-ள். புடை-பக்கங்களில், பரந்த-பரவியிருக்கின்ற, வில்-வில்லொத்த, புருவம்-புருவங்களையும், வேல்-வேலொத்த, நெடும்-நீண்ட, கண்ணாய்-கண்களையுமுடையவளே, எலாம்-முற்றும், கடை-கடையானவன், காய்-வருத்தும், பசி-பசிக்கு, அஞ்சும்-பயப்படுவான், ஏனை-ஒழிந்த, எலாம-முற்றும், இடை-இடையானவன், இன்னாமை-துன்பத்திற்கு, அஞ்சும்-பயப்படுவான், எலாம்-முற்றும், தலை-தலையானவன், சொற்பழி-சொற்குற்றத்திற்கு, அஞ்சிவிடும்-பயப்படுவான்—எ-று. *(இ-ம்) பெண்ணே கடையானவன் பசிக்கஞ்சுவான் இடையானவன் துன்பத்திற்கஞ்சுவான் தலையானவன் சொற்குற்றத்திற்கஞ்சுவான் என்பதாம். கடை-இடை, தலை-எ, அஞ்சும்-ப, மற்று-இடைச்சொல் (நன்னூல்) பல்லோர் படர்க்கைமுன்னிலை தன்மையிற்-செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே" இவ்விலக்கணமறியாது செயுமென்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்றைப் பல்லோர் படர்க்கைக்குரையிட்டவர் விதியறியார்போலும். (௭)

நல்லர்பெரிதளியர் நல்கூர்ந்தாரென்றெள்ளி
செல்வர்சிறுநோக்குநோக்குங்காற்-கொல்ல
னுலையூதுந்தீயேபோ லுள்கனலுங்*கொல்லோ
தலையாயசான்றோர் மனம்

இ-ள். நல்லர்-இவர்நல்லவர், பெரிது-மிகவும், அளியர்-கொடுத்தவர், நல்கூர்ந்தாரென்று-தரித்திரமடைந்தாரென்று, எள்ளி-இகழ்ந்து, செல்வர்-செல்வமுடையவர், சிறுநோக்கு - குறும்பார்வை, நோக்குங்கால்-பார்க்கும்போது, தலையாய-தலைமையாகிய, சான்றோர்-பெரியோர், மனம்-மனமானது, கொல்லன்-கருமானுடைய, உலை-உலைக்களத்து, ஊதும்-ஊதுகின்ற, தீயேபோல் - தீயைப்போல, உள்-உள்ளுக்குள்ளே, கனலும்-எரியும்—எ-று. *(இ-ம்) செல்வர்கள் நல்லவர்களை இகழ்ந்து வறுமையடைந்தாரெனக் குறும்பார்வை பார்க்கும்போது அவர்கள்மனம் உலைக்களத்துத்தீயைப்போலெரியும் என்பதாம். மனம்-எ, கனலும்-ப, கொல்-ஓ, அசைகள் (அகத்தியம்) [கொல்கருமன்றொழி லசைநிலையையும்.] (௮)

நச்சியார்க்கீயாமைநாணன்றுநாணு
மச்சத்தானாணுதனாணன்று-மெச்சத்தின்
மெல்லியராகித்தம்மேலாயார்செய்தது
சொல்லாதிருப்பதுநாண்.

இ-ள். நச்சியார்க்கு-விரும்பியவர்க்கு, ஈயாமை-கொடாமை, நாணன்று-நாணமல்ல, நாணும்-நாணுநாணும், அச்சத்தால்-பய

மானம்.

௩௰௧

த்தால், நாணுதல்-நாணுதல், நாணன்று-நாணமல்ல, எச்சத்தின்-குறைவிடைய, மெல்லியராகி-எளியவராகி, தம்மேல்-தம்மிட த்து, ஆயார்-விரோதமானவர், செய்தது-செய்ததை, சொல்லாதி ருப்பது-சொல்லாமலிருப்பது, நாண்-நாணமுடைமை—எ-று. ௸ (இ-ம்) சத்துருக்கள் செய்த குறையைச் சொல்லாதிருப்பதே ம னிதர்க்கு நாணம் என்பதாம். நாண் - எ - சொல்லாதிருப்பது - ப- செய்தது - செ - ஆம் - அசை. (௯)

கடமாதொலைச்சியகானுறைவேங்கை
யிடம்வீழ்ந்ததுண்ணாதிறக்கு-மிடமுடைய
வானகங்கையுறினும்வேண்டார்விழுமியோர்
மானமழுங்கவரின்.

இ-ள். கடமா - கடமானை, தொலைச்சிய - கொன்ற, கான்-கா ட்டில், உறை - வாசஞ்செய்யுங், வேங்கை - புலியானது, இடம் - இ

டதுபக்கத்திற், வீழ்ந்தது-வீழ்ந்ததை, உண்ணாது-தின்னாது, இறக்கும்-செத்துப்போம்; (அதுபோல) விழுமியோர்-பெரியோர், இடமுடைய-இடத்தையுடைய, வானகம்-தெய்வலோகம், கையுறினும்-கைவசப்படினும், மானமழுங்கவரின்-மானங்கெடவந்தால், வேண்டார்-விரும்பார்—எ-று. * (இ-ம்) புலியானது இடதுபக்கத்தில் வீழ்ந்த கடமானைத் தின்னாது போய்விடும், அதுபோலப் பெரியோர்கள் சுவர்க்கலோகம் கைவசமாயினும் மானங்கெடவந்தால் விரும்பார் என்பதாம். விழுமியோர் - எ - வேண்டார்-ட. (௰)

மானம்-முற்றிற்று.

௱௭-ம்-அதிகாரம்.

இரவச்சம்.

அஃதாவது யாசித்தலால்வரும் அச்சத்தைசொல்லுதலாம்.

நம்மாலே யாவரிந் நல்கூர்ந்தா ரென்றூஉந்
தம்மாலா மாக்க மிலரென்று-தம்மை

மருண்ட மனத்தார்பின் செல்பவோ தாமுந்
தெருண்ட வறிவினவர்.

இ-ள். இந்நல்கூர்ந்தார் - இந்தவறுமையையடைந்தவர், நம்மாலே-நம்மாலே, ஆவர்-செல்வமுடையாராவர், என்றூஉம் - என்றாலும், தம்மால்-தம்மாலே, ஆம்-உண்டாகும், ஆக்கம்-செல்வம், இலரென்று-இல்லாரிவரென்று, தம்மை-தம்மில், மருண்ட-மயங்கிய, மனத்தார் - மனதுடையவர், பின்செல்பவோ - பின்சென்றிரப்பார்களோ, தாமும்-தாமும், தெருண்ட-தெளிந்த, அறிவினவர்-அறிவினை

ரவச்சம்.

யுடையவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) தெளிந்தவறிவினையுடையவர் தெளிவிலாவறிவீனரிடத்துச் சென்றிரவார் என்பதாம். அறிவினர்-எ-செல்பவோ-ப. (௬)

இழித்தக்க செய்தொருவ னாரவுண லிற்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்த-தலைன்று
விழித்திமைக்கு மாத்திரை ※யன்றே யொருவ

மழிந்துப்பிறக்கும்பிறப்பு.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், அழிந்து-செத்து, பிறக்கும்-பிறக்கின்றபிறப்பு, கண்விழித்து-கண்விழித்து, இமைக்கும்-இமைக்கின்ற, மாத்திரையன்றோ, அளவல்லவோ (ஆதலால்) ஒருவன்-ஒருவன், பழித்தக்க-இழிவானவையாதவைகள், செய்து-செய்து, ஆர-வயிறு நிறைய, உணவில்-உண்ணுதலினும், பழித்தக்க-பழிக்கத்தக்கவைகளை, செய்யான்-செய்யாதவன், பசித்தல்-பசித்திருத்தல், தவறோ-குற்றமோ—எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவன் யாசகஞ்செய்துண்ணுதலைப் பார்க்கிலும் மற்றொருவன் மானத்தோடேயாசகஞ்செய்யாது பசித்திருத்தல் குற்றமோ என்பதாம். பசித்தல்-எ, தவறோ-ப, (அகத்திடம்) [அன்றமுன்னுளசை யெதிர்மறைக்கிளவி] (௨)

இல்லாமைகந்தா விரவுதுணிந்தொருவர்

செல்லாருமுல்லர் சிறுநெறி-புல்லா
வகம்புகுமின் றுண்ணுமி னென்பவர்மாட்டல்லான்
முகம்புகுதலாற்றுமோமேல.

இ-ள். இல்லாமை-வறுமையே, கந்தா-பற்றுக்கோடாக, இரவு-வாசகத்தை, துணிந்து-துணிந்து, ஒருவர்-ஒருவர், சிறுநெறி-பாசகவழியில், செல்லாரும்-போகாதவரும், அல்லர்-அல்லர், புல்லா-தமூவி, அகம்-எம்மனையில், புகுமின்-பிரவேசியுங்கள், உண்ணுமின் உண்ணுங்கள், என்பவர்மாட்டல்லால்- என்றுஉபசரிப்பவரிடத்தல்லது, முகம்-மற்றவரிடத்து, புகுதல்-செல்லல், ஆற்றுமோ - செய்யானே, மேல்-மேன்மகன்—எ-று. ※ (இ-ரு) இல்லாமையிற் பிச்சைக்குச்செல்லாமை யிருந்தவரில்லை மேலானவன் உபசரித்தழைப்பவர் வீட்டிற்சென்றுண்பான் என்பதாம். மேல்-எ, ஆற்றுமோ-ட, (அகத்தியம்) [ஒருவருபர்இனை யிருப்பாற்ளெவி] (ரு)

திருத்தன்னை நீப்பினுந்தெய்வஞ்செறினு
முருத்தமனத்தோயர்வுள்ளி-னல்லா
லருத்தஞ்செறிக்குமறிவிலார்பின்சென்
றெருத்திறைஞ்சிநில்லாதாமேல்.

இ-ள். மேல்-மேன்மகனானவன், திரு-இலக்குமி, தன்னை-தன்னைவிட்டு, நீப்பினும்-நீங்கினும், தெய்வம் - தெய்வம், செறினும்-கோபிக்கினும், உருத்த-கோபித்த, மனந்தோடு-மனதினுல், உயர்வு-உயர்வை, உள்ளினல்லால்-நினைப்பதல்லது, அருத்தம்-திரவியத்

திரவச்சம்.

ர.உஎ

மை. செறிக்கும்-புதைக்கும், அறிவிலார்-அறிவில்லாதவர், பின்சென்று-பின்போய் எருத்திறைஞ்சி-தலையிறக்கங்கொண்டு, நில்லாநிற்கான்—எ-று. * (இ-ம்)மேன்மைகுணவன் அறிவிலார் பின்போய்த் தலைவணங்கிநிற்கான் என்பதாம். மேல்-எ, நில்லாது-ப. (௪)

கரவாதநின்மனன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாதுவாழ்வதாம் வாழ்க்கை-யிரவினை
யுள்ளுங்காலுள்ள முருகுமாலென்கொலோ
கொள்ளுங்காற்கொள்வார் குறிப்பு.

இ-ள். கரவாத-(பொருளை) ஒளியாத, நின்-வலிய, நன்பின்-அன்புடைய, கண்ணன்னார்கண்ணும்-கண்ணிற்கொப்பானவரிடத்தும், இரவாது-யாசியாமல், வாழ்வதாம்-வாழும்வாழ்க்கையே, வாழ்க்கை-ஒருவர்க்குவாழ்வாம், இரவினை-யாசகத்தை, உள்ளுங்கால்-நினைக்கும்போது, உள்ளமுருகுமால்-மனமுருகுமாகையால், கொள்ளுங்கால்-ஏற்கும்பொழுது, கொள்வார்-ஏற்பவர், குறிப்பு (மனக்)குறிப்பு என்கொலோ-என்னமோ—எ-று. * (இ-ம்) கண்ணிற்குக் கண்ணானவரிடத்தும் யாசியாது வாழ்தலேவாழ்வாம் என்பதாம். வாழ்க்கை-எ, வாழ்வதாம்-ப, குறிப்பு-எ, என்கொலோ-ப. (௫)

இன்றுவியைக விளியவொழிந்தென்று
தன்னையேதாளிரப்பத் தீர்வறத்-தென்னைகொல்

காதல்கவற்றுமனத்தினுந் கண்பாழ்பட்
டேதிலவனா யிரவு.

இ-ள். இன்னா-துன்பங்கள், இயைக-பொருந்தியிருக்க; இனிய-இன்பங்கள், ஒழிகென்று-நீங்குகவென்று, தன்னையேதான்-தன்னைத்தானே, இரப்ப-இரந்துகொள்க, நிரவதற்கு-வறுமைநீங்குதற்கு, காதல்-பொருளாசை, கவற்றும்-கவலைப்படுத்தும், மனத்தினுல்-மனதால், கண்பாழ்பட்டு-கண்கள்பாழடைந்து, எதிலவரை-அந்நியரிடத்திற்சென்று, இரவு-யாசித்தல், என்னைகொல்-என்னையோவா—எ-று. * (இ-ம்) ஒருவன் அந்நியரிடத்திற்போய் யாசித்த லென்னபயன்குறித்தோ என்பதாம். இரவு-எ, என்னைக்கொல்-ப, (ஆசத்தியம்) [குச்சரிதைச் செய்யுட்கண்ணே வினைக்குறும்] (௫)

என்றும்புதியார் பிறப்பினுமிவ்வுலகத்
தென்றுமவனே பிறக்கலான்-குன்றின்
பரப்பெலாம்பொன்னொழுகும் பாயருவிநாட
விரப்பாரையெள்ளா மகன்.

இ-ள். குன்றின்-மலையின், பரப்பெலாம்-அகன்றவிடமெல்லாம், பொன்-பொன்னானது, ஒழுகும்-சொரியும், பாய்-பாயும், அருவி-யாற்றையும், நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, இரப்பாரை-யாசிப்பவரை, எள்ளாமகன் - இகழாதமகன், என்றும்-எந்நாளும், புதியார்-புதியாதவர்கள், பிறப்பினும்-பிறந்தாலும், இவ்வுலகத்து-

இந்தவுலகத்தில், என்று-எந்நாளும், அவனே-அந்தமகனே, பிறக்கலான்-பிறவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே இரப்பவரை இகழாதவன் எக்காலும் பிறவானென்பதாம். மகன்-எ, பிறக்கலான்-ப()

புறத்துத்தன் னின்மை நலியவகத்துத்தன்
னன்ஞான நீக்கி நிறீஇ-யொருவனை
※ யீயாயெனக்கென் றிரப்பானேலந்நிலையே
மாயானோமாற்றி விடின்.

இ-ள். தன்-தனது, இன்மை-தரித்திரம், புறத்து- புறம்பானவுடலை, நலிய-வருத்த, தன்-தனது, அகத்து-மனதுள், நல்-நல்ல, ஞானம்-அறிவை, நீக்கி-தள்ளி, நிறீஇ-அறிவில்லாமையைநிறுத்தி, ஒருவனை-ஒருவனைக்குறித்து, எனக்கு-எனக்கு, ஈயாயென்று (பொருள்) கொடுப்பாயென்று, இரப்பானேல்-யாசிப்பானாகில், மாற்றிவிடின் அவனில்லையென்றுசொல்லில், அந்நிலையே-அவ்விடத்தே, மாயானோ-இறவானோ— எ-று. ※ (இ-ம்) கொடுப்பவனில்லையென்றுசொல்லில் இரப்பவனிறந்தான் என்பதாம். அவன்-எ, மாயானோ-ப, (அகத்தியம்) [ஈயென்கிளவி யிழிந்தோரப்புரை] (அ)

ஒருவரொருவரைச் சார்ந்தொழுகலாற்றி
வழிபடுதல்வல்லுதலல்லாற்-பரிசழிந்து
செய்யீரோவென்னானு மென்னுஞ்சொற்கின்னாதே
பையத்தான்செல்லு நெறி.

இ-ள். ஒருவர்-ஒருவர், ஒருவனை-மற்றொருவனை, சார்ந்து-சேர்ந்து, ஒருகல்-நடத்தல், ஆற்றி-செய்து, வழிபடுதல்-வழிபட்டிருத்தல், வல்லுதல்-முறைமை, அல்லால்-அல்லது, பரிசு-குணம், அழித்து-கெட்டு, என்றுனும்-யாதாகிலுமுதவி, செய்வரோ-செய்யமாட்டாரோ, என்னும்-என்றசொல்லும், சொற்கு- சொல்லைப்பார்க்கிலும், பைய-மெல்ல, தாம்-தாம், செல்லும்- நலம்பன்னைப்போகும், நெறி-வழியானிது, இன்றே-துன்பமுடையாதோ—எ-று. (இ-ம்) யாசிப்பதைப்பார்க்கிலுந் நலம்பண்ணும்வழி துன்பமுடையதோ என்பதாம். நெறி-எ, இன்றே-ப. (க)

பழமைக்கந்தாகப் பசைந்தவழியே
கிழமைதான்யாதனுஞ் செய்க-கிழமை
பொறுவாவொன்னிற் பொத்தித்தநெஞ்சத்
தறுவச்சிடுவதோர் நீ.

இ-ள். பழமை-பழமையை, கந்தாக-பற்றுக்கோடாக, பசைந்த விரும்பிய, வழி-வழியில், கிழமை-உருமையாக, தான்-தான், யாதனும்-யாதாவதோருதவி, செய்க-செய்யக்கடவாய், கிழமை-அவ்வுரிமையை, அவர்-அவர், பொறுவொன்னில்-பொறாரானால், தம்-தமது நெஞ்சத்து-மனதில், பொத்தி-பொதிந்து, அறு-நீங்காமல், சுடுவது

இரவச்சம்.

ஈ௨௧

ள்ளிவரு-ஒரு-ஒரு, இ-தெநப்ப—எ-று. *(நி-ம்) பழமையை அதா ராமகச் சதேயித்தவருக்கு யாதாறு மொருதவிசெய்பக்கடவாய். அவ்வுதவியை அவர்பொறுவிடில் மனதைக் கடுதெருப்பாகும்—என்பதாம். நீ தோன்று வெழுவாய் செய்க-ப. ௫-அசை. (௰)

இரவச்சம்-முற்றிற்று.

௩௨-ம்-அதிகாரம்.

அவையறிதல்.

அஃதாவது-சவையையறிந்துநடக்குதலாம்.

மெய்ஞ்ஞானக்கோட்டிபுகழ்வழிவிட்டாங்கோர்
நஞ்ஞானத்தந்நிட்டதுவாம்-நற்றாழாய்க்
கைஞ்ஞானங்கொண்டொழுகுங்காரறிவாளர்முன்
சொஞ்ஞானஞ்சோரவிடல்.

இ-ள். பொய்ஞ்ஞானம்-பொய்ஞ்ஞான நூல்களையறிந்த, கோட்டி-சபையில், உறழ்வழி-கலந்தவழியை, விட்டு-நீங்கி, ஆங்கு - அவ்விடத்து, ஒண்ஞானம்-அறிவில்லாவொன்றை, தந்திட்டு-சொல்லி, அது-அதனை, அங்கு-தங்கிட்டத்தின், அற-மிகவும், துழாய்-பரப்பி, கைகையாற்குத்தி, ஞானங்கொண்டு-தனதஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு, ஒழுகும்-நடக்கும், சாதி-வாளர்முன், சொல்-சொல்லும், ஞானம்-அறிவை, சோரவிடல்-தளரவிடுக—எ-று. ※(இ-ம்) கற்றோர்சபையைவிட்டறிஞரைப் போல நடப்பவர்முன் தம்மறிவைச்சொல்லாதிருப்பாயாக என்பதாம். நீசர் தோன்று எழுவாய் சோரவிடல்-ப, ஞானம்-செ(அசத்தியம்) [இட்டுவிட்டிரண்டும்வினையிடைக்கிளவி] (க)

காப்பாடஃதொல்லி நயமுணர்வார்போற்செறிக்குந்
நிப்புலவற்சோரார்செறிவுடையார்-நிப்புலவன்
கோட்டியுட்குன்றக் குடிப்பழிக்குமல்லாக்காற்
றோட்புடைக்கொள்ளாவெழும்.

இ-ள். செறிவுடையார்-அடக்கமுடையார், நா-நாவிற்கு, பாடம்-வந்தபாடங்களை, சொல்லி-சொல்லி, நயம்- நீதியை, உணர்வார் போல்-அறிவார்போல், செறிக்கும்-கோபிக்கும், நிப்புலவன்-பொல்லாதவறிவினையுடையவனை, சோரார்-சேரமாட்டார், நிப்புலவன்-கெட்டவறிவினையுடையவன், கோட்டியுள்-சபையிடத்து, குன்ற-குறைய, குடி-குடியை, பழிக்கும்-பழிப்பான், அல்லாக்கால்- அல்லாவிட்டால், தோள்-தோள்களை,புடை-தட்டி,கொள்ளா-கொண்டு, எழும்-சண்டைக்கெழுந்திருப்பான்-எ-று. ※ (இ-ம்) அடக்கமுடைய

யா

௱௫௰

அவையறிதல்.

வறிவிலாதவனைச்சேரார்கள் அறிவிலாதவன்சபையிலெழுந்துபேசுவான் இல்லாவிடில் சண்டைக்குவெழுவானென்பதாம். செறிவுடையார்-எ, சேரார்-ப, இப்புலன்-செ, இப்புலவன்-எ, எழும்-ப. (௨)

சொற்றாற்றல்கொண்டு வினைத்தெழுதல்காமுறுவர்
கற்றாற்றல்வன்மையுந்தாந்தேறார்-கற்ற
செலவுக்குமாற்றியார் தோற்பதறியார்

பலவுணர்க்குமாந்தர்பலர்.

இ-ள். கற்றாற்றல்வன்மையும்-மிக்ககற்றவல்லமையும், தாந்தேறார்-தாமறியாதவர், சொற்றால்கொண்டு-சொற்றிறத்தைக்கொண்டு, வினைத்தெழுதல்-அறிவின்மையைச்செறித்து(வெற்றிகொண்)டெழுதற்கு, காமுறுவர்-இச்சிப்பார், கற்ற-கற்றவற்றை, செலவுரைக்கும்-(அவையிற்) செல்லும்படிசொல்லும், ஆறறியார்-வழியையறியார், தோற்பதறியார் - தோல்வியுமறியார், பலவுரைக்கும்-பலவற்றைச்சொல்லும், மாந்தர்-மனிதர், பலர்-அநேகர்—எ-று. ※ (இ-ம்) தாங்கற்றகல்வி வன்மையையறியாதவர் அறிவில்லாமையைச்சொல்லிவெற்றிகொள்ளுதற்கிச்சிப்பார் வெல்வியுந் தோல்வியுமறியாதவர் பலருள என்பதாம். தேறார்-எ, காமுறுவர்-ப, மாந்தர்-எ, பலர்-ப()

கற்றதூஉமின்றிக்கணக்காயர்பாடத்தாற்
பெற்றதாம்பேதையோர்சூத்திர-மற்றதனை
நல்லாரிடைப்புக்குநாணாதுசொல்லித்தன்
புல்லறிவுகாட்டிவிடும்.

இ-ள். கற்றதூஉமின்றி-கற்றதொன்றில்லாமல், கணக்காயர்பாடத்தால்-பள்ளியிலோதுவோர்பாடத்தால், பேதை-அறிவிலான், ஓர்சூத்திரப்-ஓர்சூத்திரத்தை, பெற்றதாம்-பெற்றான், அதனை-அச்சூத்திரத்தை, நல்லார்-அறிவுடையோர், இடை-நடுவே, புக்கு-புகுந்து, நாணாது-வெட்காது, சொல்லி-சொல்லி, தன்-தனது, புல்லறிவு-அற்பவறிவை, காட்டிவிடும்-காட்டுவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவில்லாதவன் பள்ளிப்பாடத்தா லோர்சூத்திரத்தைக் கற்றதனை யறிவுடையோர் சபையிற்சொல்லித் தன்னறிவின்மையைக்காட்டுவான் என்பதாம். பேதை-எ, காட்டிவிடும்-ப, புல்லறிவு-செ, மற்று- ஆம்- அசைகள். (௪)

வென்றிப்பொருட்டால் விலங்கொத்துமெய்கொள்ளார்
கன்றிக்கறுத்தெழுந்துகாய்வரோ-டொன்றி
யுரைவித்தகமெழுவார் காண்பரேகையுட்
சுரைவித்தைப்போலுந்தம்பல்.

இ-ள். வென்றிப்பொருட்டால் - வெற்றிகொள்ளுங்காரணத்தால், விலங்கொத்து-மிருகங்களையொத்து, மெய்கொள்ளார்-உண்

மைப்பொருளைக்கொள்ளாதவராய், கன்றி-மனம்புழுங்கி, கறுத்து-கோபித்து, எழுந்து-எதிராகவெழுந்து, காய்வரோடு-கோபிப்பாருடன், ஒன்றி-பொருந்தி, உரை-தன்சொல்லை, வித்தகம்-ஞானமாக, எழுவார்-காட்டவெழுவார், நுனை - நுனையினது, வித்துப்போலும்-விதையைப்போலும், தம்பல்-தம்முடையபற்களை, கையுள்-தம்முடையகையுள், காண்பர்-காண்பார்—எ-று. ※ (இ-ம்)வெவ்விகாரணையாக வுண்மைப்பொருளைக்கொள்ளாது கோபிப்பவருடனெதிர்த்துத் தமதுசொல்லை ஞானமாகக்காட்ட வெழுபவர்கள் பல்லுடைபடுவர் என்பதாம். எழுவார் - எ, காண்பர்-ப, பல்-செ, ஆல்-எ, அசைகள். (௫)

பாடமேயோதிப் பயன்றெரிதறேற்றாத
மூடர்முனிதக்க சொல்லுங்காற்-கேடருஞ்சீர்ச்
சான்றோர்சமழ்த்தனர் நிற்பவேமற்றவரை
யீன்றாட்சிறப்பப் பரிந்து

இ-ள். பாடமேயோதி-பாடங்களைப்படித்து, பயன்-அவற்றின்பொருளை, தெரிதல்-அறிதல், தேற்றாத-கூடாத, மூடர்-அறிவில்லார், முனிதக்க-வெறுக்கத்தக்கவைகளை, சொல்லுங்கால்-சொல்லும்போது, கேடரும்-கேடில்லாத, சீர்-சிறப்புடைய, சான்றோர்-அறிவுடையோர், சமழ்த்தனர்-வருத்தமுடையவராய், அவரை-அவ்வறிவில்லாரை, ஈன்றாட்கு-பெற்றவளுக்காக, இறப்ப-மிகவும், பரிந்து-இரங்கி, நிற்ப-நிற்பார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) கல்வியறியாமூடர் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சொல்லும்போது அறிவுடையோர் மூடரைப்பெற்றதாய்க்காக விரக்கங்கொள்வர் என்பதாம். சான்றோர்-ஏ, நிற்ப-ப, எ-மற்று-அசைகள். (௬)

பெறுவதுசொள்பவர் தோள்போனெறிபட்டுக்
கற்பவர்க்கெல்லா மெளியநூன்-மற்றம்

முறிபுரைமேனிய ருள்ளம்போன் றியார்க்கு
மறிதற்கரிய பொருள்.

இ-ள். பெறுவது-பெறுவதை, கொள்பவர்-கொள்ளும், விலைமாதர்தோள்போல்-தோளைப்போல், நெறிப்பட்டு-வழிப்பட்டு, கற்பவர்க்கெல்லாம்-கற்பவர்களுக்கெல்லாம், நூல்-நூல்கள், எளிய-எளியனவாம், முறிபுரை-தளிரைநிகர்த்த, அம்மேனியர்-அந்தவிலைமாதர், உள்ளம்போன்று-மனம்போன்று, யார்க்கும்-எவர்க்கும், பொருள்-நூற்பொருள்கள், அறிதற்கு-உணர்தற்கு, அரிய-அரியனவாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) நூல்கள் வேசையர்கள் தோளைப்போல வெளிப்பட்டு நிற்பனவாம் அந்நூற்பொருள்கள் அவ்வேசையர் மனங்களைப்போல வறிதற்கரியனவாம் என்பதாம். நூல்-எ, எளிய-ப, பொருள்-எ, அரிய-ப, மற்று-அசை, (எ)

௩௰௨

அவையறிதல்.

புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருடெரியா
ருய்த்தகமெல்லா நிரைப்பினு-மற்றவற்றைப்
போற்றும்புலவரும் வேறே பொருடெரிந்து
தேற்றும்புலவரும் வேறு.

இ-ள். புத்தகம்-புத்தகங்களையும், சால-மிகவும், தொகுத்தும்-சேர்த்துவைத்தும், பொருள்-அவற்றின்பொருள்களை, தெரியார்-அறியார், உய்த்து-ஆராய்ந்து, அகமெல்லாம்-வீடெல்லாம், நிரைப்பினும்-நிறைத்துவைத்தாலும், அவற்றை-அப்புத்தகங்களை, போற்றும்-காப்பாற்றும், புலவரும்-வித்துவான்களும், வேறு-வேறவர், பொருள்-அவற்றின்பொருள்களை, தெரிந்து-அறிந்து, தேற்றும்-போதிக்கும், புலவரும்-வித்துவான்களும், வேறு-வேறவர்-எ-று. ※ (இ-ம்) புத்தகங்களை மிகுதியாகச்சேர்த்து அவற்றின்பொருள்களையறியார் அப்புத்தகங்களைக்காப்பாற்றும் புலவர்களும் வேறவர் என்பதாம். போற்றும்புலவர்-எ, வேறு-ப, அவற்றை-செ, தேற்றும்-புலவர்-எ, வேறு-ப, ஏ-மற்று-அசை. (அ)

பொழிப்பகல நுட்ப நூலெச்சமிந்நான்கிற்
கொழித்தகலங்காட்டாதார் சொற்கள்-பழிப்பி
னிரையாமா சேர்க்கு நெடுங்குன்றநாட
வுரையாமோ நூலிற்கு நன்கு.

இ-ள். நிரை-வரிசையாக, ஆமா-காட்டுப்பசுக்களை, சேர்க்கும்-சேர்ப்பிக்கும், நெடும் - நீண்ட, குன்றம் - மலையையும், நாட -நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, நூலிற்கு-நூலுக்கு, பொழிப்பு-பொழிப்புரையும், அகலம்-விருத்தியுரையும், நுட்பம்-வினாவிடையும், நூலெச்சம் - வருவித்தவுரையும், இந்நான்கின் - இந்நான்கால், கொழித்து-ஆராய்ந்து, அகலங்காட்டாதார் - விரிவாகவிளக்காதார், சொற்கள்-சொற்கள், பழிப்பில்-பழிப்பில்லாத, நன்கு-நல்ல, உரையாமோ-உரையாகுமோ—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே பொழிப்புரை-அகலவுரை-நுட்பவுரை-வருவித்தவுரை - இந்நான்காலும் நூற்பொருளை விளக்காதார் சொல்லுரை நல்லுரையாகாது என்பதாம். சொற்கள்-எ, உரையாமோ (இலக்கணக்கொத்து) செய்வியென்வினையுட் செய்வினைசிலவே-இவ்விதியால் சேர்ப்பிக்குங்குன்றமெனப்புறவினையாகக்கொள்ளென்று இப்பாடலை உதாரணங்கொடுத்தார்().

இற்பிறப்பில்லா ரெனைத்து நூல்கற்பினுஞ்
சொற்பிறரைக்காக்குங் கருவியரோ-விற்பிறந்த
நல்லறிவாளர் நவின்றநூ றேற்றாதார்
புல்லறிவுதாமறிவ தில்.

இ-ள். இற்பிறப்பில்லார்-நற்குடியிற்பிறவாதார், எனைத்து நூலுங்கற்பினும்-எவ்வளவு நூலைக்கற்றாலும், சொற்பிறரை-பிறர்சொல்

அவையறிதல்.

ஈனொ

லுஞ்சொல்லை, காக்கும்-காப்பாற்றும், கருவியரோ-அறிவுடையவரோ, இல்பிறந்த-நற்குடியிற்பிறந்த, நல்லறிவாளர் - நல்லறிவுடையார், நவின்ற-முன்னோர்சொன்ன, நூல்-நூலின்பொருளை, தேற்றாதார்-தெளியாதவர், புல்லறிவு-அற்பவறிவை, தாமறிவதில் - அவர் தாமறிந்துகொள்வதில்லை—எ-ற. ※ (இ-ம்) நற்குலத்திற்பிறவாதவர் எவ்வளவுநூலைக்கற்றாலும் பிறர்சொல்லைக்காக்கு மறிவினையுடையவரல்லர் நற்குலத்திற்பிறந்தவர் அறிவீனமாயபுல்லறிவைத்தாங்கொள்வதிலர் என்பதாம். இற்பிறப்பில்லார்-எ, கருவியரோ-ப, நல்லறிவாளர்-எ, அறிவதில்-ப. (௰)

அவையறிதல்-முற்றிற்று.

௨௰௬-ம்-அதிகாரம்.

புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது-அற்பவறிவையாளுந்தன்மையாம்.

அருளினறமுறைக்குமன்புடையார்வாய்ச்சொற்
பொருளாகக்கொள்வர்புலவர்-பொருளல்லா
வேழையதனையிகழ்ந்துரைக்கும்பாற்கூழை

மூழைசுவையுணரா தாங்கு.

இ-ள். புலவர்-அறிவுடையோர், அருளின்-கிருபையால், அறம்-தருமவழியை, உரைக்கும்-சொல்லும். அன்புடையார்-அன்புடையவர்கள், வாய்ச்சொல்-வாயின்சொல்லை, பொருளாக-ப்பொருளாகக்கொள்வர்-கொள்ளுவார்கள், பொருளல்லா-பொருளாகாத, ஏழை-அறிவிலான், அதனை-அச்சொல்லை, பாற்கூழை-பாற்சோற்றை, மூழை-அகப்பை, சுவை-அச்சோற்றின்சுவையை, உணராதாங்கு-அறியாததுபோல, இகழ்ந்துரைக்கும்-இகழ்ந்துசொல்லுவான்— எ-று. *(இ-ம்) அறிவுடையோர் தருமவழியைச்சொல்லுவோர்சொல்லைப்பொருளாகக்கொள்வார் அகப்பை பாற்சோற்றின்மதுரமறியாததுபோல அறிவிலான் அச்சொல்லைக்கொள்ளான் என்பதாம். புலவர்-எ, கொள்வர்-ப, ஏழை-இகழ்ந்துரைக்கும்-ப, அதனை-செ.(க)

அவ்வியமில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்காற்
செவ்வியரல்லார்செவிகொடுத்துங்-கேட்கலாம்
கல்வித்தோன்றின் குணுங்கர்நாய்ப்பாற்சோற்றின்
செல்விகொளறேற்றா தாற்கு.

இ-ள். தோல்-தோலை, கல்வி-கடித்து, தின்னும்-தின்னும், குணுங்கர்-புலையருடைய, நாய்-நாயானது, பாற்சோற்றின் - பாற்

புல்லறிவாண்மை.

சோற்றினது, செவ்வி-சுவையை, கொளல்-கொள்ளுதல், தேற்று தார்க்கு-தெளியாததுபோலும், அவ்வியம்-பொறாமை, இல்லார்-இல்லாதவர், அறந்தாறு-தருமவழியை, உரைக்குங்கால் - சொல்லும்போது, செவ்வியரல்லார்-நல்லவரல்லார், செவிகொடுத்தும்-காது கொடுத்தும், கேட்கலார்-கேட்கமாட்டார்—எ-று. ※ (இ-ம்) நல்லவர்.. தருமவழியைச்சொல்லும்போது பொல்லாதவர்கள் காது கொடுத்துங்கேளார்களென்பதாம் செவ்வியரல்லார்-எ, கேட்தலார் பூ, அறந்தா-செ. ௨)

இமைக்குமளவிற்றம் மின்னுயிர்போமார்க்க
மம்மனைத்தானுந்தாங்கண்டிருந்தும்-இனைத்துணையு
நன்றிபுரிகல்லா நாணின்மடமாக்கள்
பென்றிலென்பொன்றுக்கா'லென்,

இ-ள். இமைக்கும்-விழிக்கும், அடவில்-அளவில், தம்-தமது, இன்னுயிர்-இனியவுயிரானது, போம்-போகும், மார்க்கம்-வழியை, எனைத்தானும்-எவ்வகையானும், தாங்கண்டிருந்தும்-தாமறிந்திருந்தும், தினைத்துணையும்-தினையளவும், நன்றி-தருமத்தை, புரிகல்லா-செய்யாத, நாணில்-வெட்கமில்லாத, மடமாக்கள்-அறிவில்லாமனிதர்கள், பொன்றிலென்-செத்தாலென்ன, பொன்றாக்காலென்-வாழ்ந்தாலென்ன—எ-று. ✻ (இ-ம்) தினையளவுதருமமுஞ் செய்யாத மனிதர்கள் இறந்தாலென்ன இறவாதிருந்தாலென்ன என்பதாம். மாக்கள்-எ, பொன்றிலென் பொன்றாக்காலென்-ப. (௫)

உளநாள்சிலவா லுயிர்க்கேமமின்றாற்
பலர்மன்னுந்தூற்றும்பழியாற்-பலருள்ளும்
கண்டாரோடெல்லாந் நகாஅதெவனொருவன்
றண்டித்தனிப்பகை கோள்.

இ-ள். உளநாள் - தான்வாழுநாட்கள், சிலவால்-சிலவாதலால், உயிர்க்கு-தன்னுயிருக்கு, ஏமம்-காவல், இன்றால்-இல்லாமையால், பலர்-பலரும், தூற்றும்-தூற்றத்தக்க, பழியால்-பழியால், பலருள்ளும்-பலபேர்களுள்ளும், கண்டாரோடெல்லாம்- கண்டவர்களெல்லோரோடும், நகா-அதுமகிழாது, ஒருவன்-ஒருவன், தனி-ஒன்றியாகவிருந்து, தண்டி-வலிய, பகை-பலர்பகையை, கோள்-கொள்ளுதல், எவன்-என்ன—எ-று. ✻ (இ-ம்) ஒருவன் கண்டவருடனெல்லாஞ்சிநேகஞ்செய்யாமல்தனித்துப் பகையைக் கொள்வதென்ன என்பதாம். ஒருவன்-எ, என்ன-ப, மன்-உ-ம், அசைகள். (௬)

எய்தியிருந்தவவை முன்னர்ச்சென்றெள்ளி
வைதானொருவ னொருவனை-வைய
வைப்பட்டான்வாளா விருப்பானேலவைதான்
ழிபத்தக்கான்வாழு மெனின்.

இ-ள். எய்தியிருந்த-கூடியிருந்த, அவைமுன்னர் - சபைக்கு முன்னே, சென்று-போய், ஒருவன்-ஒருவன், ஒருவனை - மற்றொருவனை, எள்ளி-இகழ்ந்து, வைதான்-வைதவன், வைய - அவன் வையத்தக்கதாக, வையப்பட்டான் - வையப்பட்டவன், வாளா-பேசாமல், இருப்பானேல்-இருப்பானானல், வைதான்-வைதவன், வாழுமெனின்-வாழ்வானாகில், வியத்தக்கான்- அதிசயப்படத்தக்கவன் —.—று. (இ-ம்) ஒருவன் மற்றொருவனை வைய வையப்பட்டவன் பேசாதிருப்பானாயில் வைதவன் வாழ்வானேயாகில் அதிசயிக்கப்படத்தக்கவன் என்பதாம். வைதான்-எ, வியத்தக்கான்-ப. (௫)

மூப்புமேல்வாராமை முன்னேயறவினையை
யூக்கியதன்கண்முயலாதா-னூக்கிப்
புறத்திருபோகென்னு மின்னாச்சொலில்லுட்
டொழுத்தையாற்கூறப்படும்.

இ-ள். மூப்பு-விருத்தப்பிராயம், மேல்-மேலாக, வாராமைமு ன்னே-வருமுன்னே, அறம்-தருமத்தினது, வினையை-செய்கையை, ஊக்கி-மேற்கொண்டு, அதன்கண்-இளமையில், முயலாதான்-செய்யாதவன், இல்லுள்-வீட்டிலிருக்கிற, தொழுத்தையால்-வெள்ளாட்டியால், ஊக்கி-உறுதிகொண்டு, புறத்து-வீட்டின்புறம்பே, இருபோவென்னும்-இருபோவென்றசொல்லும், இன்னாச்சொல்-கொடுஞ்சொல், கூறப்படும்-சொல்லப்படுவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) இளமையிலே தருமத்தைச்செய்யாதவன் வீட்டுவெள்ளாட்டியால் இகழப்படுவான் என்பதாம். முயலாதான்-எ-படும்-ப. (௬)

தாமேயுமின்புறார் தக்கார்க்குநன்றாற்றா
ரேமஞ்சார்நன்னெறியுஞ் சேர்கலார்-தாமயங்கி
யாக்கத்துட்டூங்கி யவத்தமேவாழ்நாளைப்
போக்குவார்புல்லறிவி னார்.

இ-ள். புல்லறிவினார்-அறிவில்லார், தாமேயும்-தாங்களாகிலும், இன்புறார்-இன்பமடையார், தக்கார்க்கு-பெரியோர்க்கு, நன்று-நன்மையை, ஆற்றார்-செய்யார், ஏமம்-(தமக்குக்) கோட்டையாக, சார்-அமைந்த, நன்னெறியும்-நல்லவழியையும், சேர்கலார்-சேரார், தாமயங்கி-தாங்களறிவுகெட்டு, ஆக்கத்துள்-செல்வத்தில், தூங்கி-தங்கி, அவத்தமே-பயனில்லாமல், வாழ்நாளை-ஆயுள்களை, போக்குவார்-நீக்குவார்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவில்லார் தாங்களு மின்பமடையார் பெரியோர்க்கு முதவிசெய்யார் நல்லவழியையுடையார் செல்வத்திலே மகிழ்ந்துவாழ்நாள் இழப்பர் என்பதாம். புல்லறிவினார்-எ, போக்குவார்-ப, வாழ்நாளை-செ. (௭)

சிறுகாலையேதமக்குச் செல்வுழிவல்சி
யிறுகிறுகத்தோட்சேர்ப்பு கொள்ளா-ரிறுகிறுகிப்

புல்லறிவாண்மை.

பின்னறிவாமென் றிருக்கும் பேதையார்கைகாட்டும்

பொன்னும்புளிவிளங்கா யாம்.

து-ள். சிறுகாலையே-இளமைப்பருவந்தன்னிலே, தமக்கு-தங்களுக்கு, செலவழி-செல்லும்பிறப்பிற்கு, வல்சி- (தருமமாகிய) சோற்றை, இறுகிறுக-உறுதிபொருந்த, தோட்கோப்பு-தோட்சுமையாக, கொள்ளார்-கொள்ளதவராய்; இறுகிறுகி-சிக்கெனப்பிடித்து, பின்னறிவாமென்று-தருமத்தைப்பின்செய்வோமென்று, இருக்கும் - (எண்ணி)யிருக்கும், பேதையார்-அறிவில்லார், கைகாட்டும்-கையாற்காட்டும், பொன்னும்-பொன்முடிப்பும், புளிவிளங்காய்-புளித்தவிளங்காய், ஆம்-இறக்குங்காலத்திலாகும்—எ-று. ※ (இ-ம்) இளவயதில் புண்ணியஞ்செய்யாது பின்செய்வோமென்றிருந்தவர் தாங்கள் இறக்கும்போது வாயடைத்துவைத்தபொருளைக் கையாற்காட்டுவர் அப்பொருள் புளித்தவிளாங்கனிகேட்கிறதொன்று பிறவொண்ணும்படி வாய்விடும் எ-ம் பதாம். பொன்-எ, புளிவிளங்காயாம்-ப, (அ)

வெறுமையிடத்தும் விழுப்பிணிப்போழ்து

மறுமைமனத்தாரே யாகி-மறுமையை

ஐந்தையனைத்தானு மாற்றியகாலத்துச்
சிந்தையார்சிற்றறிவி னூர்.

இ-ள். சிற்றறிவினூர்-அற்பவறிவுடையோர், வெறுமையிடத்து-வறுமையிடத்தும், விழு-சிறந்த, பிணிப்போழ்தும்-வியாதியிடத்தும்-மறுமைவருபிறப்பிற்குறுதிசெய்யார், மனத்தாரேயாகி-மன்முடையாராகி, ஆற்றியகாலத்து-செல்வம்வந்தகாலத்து, ஐந்தை-கடுகு, அனைத்தானும்-அளவாகிலும், மறுமையை-வருபிறப்பிற்குறுதியாந்தருமத்தை, சிந்தியார்-நினையார்—எ-று. ※ (இ-ம்) சிற்றறிவுடையார்செல்வமடைந்தகாலத்தும் வருபிறப்பிற்குறுதியாகுந் தருமங்களைச்செய்ய நினையார் என்பதாம். சிற்றறிவினூர்-எ, சத்தியார்-ப, மறுமை-செ, (க)

என்னேமற்றிவ்வுடம்பு பெற்றுமறநினையார்
கொன்னேகழிப்பர்தம் வாழ்நாளை-யன்றோ
வளவிறந்தகாதற்றம் மாருயிரன்னூர்க்
கொளவிழைக்குங்கூற்றமுங் கண்டு.

இ-ள். அன்றோ-ஐயோ, அளவிறந்த-அளவுகடந்த, காதல்-ஆசையையுண்டாய், தம்-தமது, ஆர்-நிறைந்த, உயிரன்னூர்-உயிருக்கொப்பானவரை, கொள-கொண்டுபோக, இழைக்கும் (முயற்சி) செய்யும், கூற்றமும்-யமனையும், கண்டு-பார்த்திருந்தும், என்னே-என்ன, இவ்வுடம்பு-இவ்வுடலைப்பெற்றும் பெற்றிருந்தும், அறம்-தருமத்தை, நினையார்-என்றுதவராய், கொன்னே-பயனில்லாமல், தம்-தம்முடைய, வாழ்நாளை-ஆயுள்களை, கழிப்பர்-போக்குவர்—எ-று. ※

புல்லறிவாண்மை.

[illegible]

(இ-ம்) ஐயோ தமது உயிருக்கொப்பானவரை யமன்கொண்டுபோகக்கண்டிருந்தும் பெறுதற்கரிய வுடலைப்பெற்றும் தருமஞ்செய்யாது வீணாள்கழிப்பரறிவிலார் என்பதாம். அறிவிலார் தோன்றாவெழுவாய் கழிப்பர்-ப, வாழ்நாளை-செ, என்னே அன்றோ! இரக்கக்குறிப்பு-மற்று-அசை. (௰)

புல்லறிவாண்மை-முற்றிற்று.

௯௪-ம்-அதிகாரம்.

பேதை

[illegible]

அஃதாவது-அறிவில்லாமையைச்சொல்லுதலாம்.

கொலைஞருலையேற்றித்
தீமடுப்பவாமை
நிலையறியாதந்நீர்ப்படிந்தாடி-யற்றே
கொலைவல்பெருங்கூற்றங் கோட்பார்ப்பவீண்டை
வலையகத்துச்செம்மாப்பார்மாண்பு.

இ-ள். கொலை - கொலைசெய்யும், வல்-வலிய, பெருங்கூற்றம்-பெரியயமன், கோள்-நாள், பார்ப்ப-பார்த்திருப்ப, ஈண்டை-இவ்விடத்து, வலையகத்து-சமுசாரவலையில், செம்மாப்பார்-இறுமாந்திருப்பவர், மாண்பு-பெருமையானது, ஆமை-ஆமையை, கொலைஞர்-கொல்பவர், உலையேற்றி-உலையிற்போட்டு, தீமடுப்ப-தீமுட்ட, நிலையறியாது-ஆமைஇறக்குநிலைமையறியாது, அந்நீர்-அந்தநீரிலே, படிந்து-மூழ்கி, ஆடியற்று-விளையாடினாற்போலும் – எ-று. ※(இ-ம்) இல்வாழ்க்கையிலிறுமாந்தவர் பெருமையானது ஆமைசாவதறியாமலுலையிற்கூத்தாடினாற்போலும் என்பதாம். மாண்பு-பு, ஆடிய

ற்று-ப, வ-அசை. (௪)

பெருங்கடலாடிய சென்றோருங்குட
னோசையவிந்தபினாடுது-மென்றற்றா
லிச்செய்குறைவினை நீக்கியறவினை
மற்றறிவாமென்றிருப்பார்மாண்பு.

இ-ள். இல்-வீட்டிற்கு, செய்-செய்காரியங்களை, குறைவினை-நீக்கி, குறைவற-முடித்து, அறவினை-தருமத்தை, மற்று-பின்பு, அறிவாம்-செய்வோம், என்றிருப்பார்-என்றிருப்பவர்,மாண்பு-பெருமையானது, பெருங்கடல்-பெரியகடலில், ஆடிய - ஸ்நானஞ்செய்ய, சென்றார்-போனவர், ஒருங்கு-ஒருமிக்க,உடன்-உடனே, ஓசை-சத்தம், அவிந்தபின்-அடங்கினபின்பு, ஆடுதும் - ஸ்நானஞ்செய்வோம், என்றற்று-சொன்னாற்போலும்—எ - று. ※ (இ-ம்) வீட்டுக்காரியங்களுக்குறைவற முடித்துப்பின்பு தருமஞ்செய்வோமென்

திருப்பவர் பெருமை கடலிலே முழுகச்சொன்னவர் அதனைச் சடங்கின பின்பு மூழ்குவோமென்றாற்போலும் என்பதாம். மாண்பு-எ, என்றாற்-ப, ஆல்-அசை. (உ)

குலம்வந்தகல்விகுடிமை மூப்பைந்தும்
விலங்காமலெய்தியக் கண்ணு-நலஞ்சான்ற
மையறுதொல்சீ ருலகமறியாமை
நெய்யிலாப்பாற்சோற்றி னேர்.

இ-ள். குலம்-குலமும், தவம்-தவமும், கல்வி-கல்வியும், குடிமை-குடிப்பிறப்பும், மூப்பு-முதுமையும், ஐந்தும்-இவ்வைந்தும், விலங்காமல்-தவறாமல், எய்தியக்கண்ணும்-(ஒருவ)னடைந்தாலும், நலம்-நன்மை, சான்ற-மிகுந்த, மையறு-குற்றமற்ற, தொல்-பழைய, சீர்-சிறப்பையுடைய, உலகம்-உலகநடையை, அறியாமை- அறியாதிருக்கை, நெய்யிலா-நெய்யிலாத, பாற்சோற்றின்-பாற் சோற்றுக்கு, நேர்-ஒப்பாகும்—எ-று ❊ (இ-ம்) குலமுந் தவமுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்பும் முதிரவயதும் ஒருவனடைந்தாலுமுலகநடையறியாதிருத்தல்நெய்யில்லாப்பாற்சோற்றுக்கொப்பாமென்பதாம். (ந)
அறியாமை-எ, நேர்-ப.

கன்னனிநல்லகடையாயமாக்களிற்
சொன்னனிதாமுணராவாயினு-மின்னினியே
நிற்றலிருத்தல்கிடத்தலியங்குதலென்
றற்றவர்க்குத்தாமுதவலான்.

இ-ள். சொல்-சொல்லை, நனி-மிகவும், தாம்-கற்கடாம், உணராவாயினும்-அறியாமலிருப்பினும், இன்னினியே-இப்பொழுதே, நிற்றல்-நிற்றலுக்கும், இருத்தல்-இருத்தலுக்கும், கிடத்தல்-கிடத்தலுக்கும், இயங்குதல்-நடத்தலுக்கும், உற்றவர்க்கு- அடைந்தவர்க்கு, தாம்-கற்கடாம், உதவலான்(தொழில்களுக்)குதவுதலால், கடையாய கடையான, மாக்களில்-மனிதரைப்பார்க்கிலும், கல்-அந்தக்கற்கள், நனி-மிகவும், நல்ல-நல்லனவாகும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) கற்களானவை சொல்லைக்கேளாவிடினு நிற்றலுக்கு மிருதலுக்கு நடத்தலுக்கு நடத்தலுக்கும் உதவுதலால் கடையானவர்களைப் பார்க்கிலுங் கற்களேநல்லனவாம்-எ-ம். கல்-எ, நல்ல-ப, என்ற இடைச்சொல். (ச)

பெறுவதொன்றின்றியும்பெற்றானேபோல
கறுவுகொண்டேலார்மாட்டுக்-கறவினுற்
கோத்தின்னுகூறியுரையாக்காற்பேதைக்கு
நாத்தின்னுநல்லசுனைத்து

இ-ள். பெறுவது-தான்பெறுவது, ஒன்றின்றியும்-ஒரு பொருளில்லையாயினும், பெற்றான்போல-சிலபொருள்பெற்றவனைப்போல, கறுவுகொண்டு-கோபங்கொண்டு, ஏலாதார்மாட்டும் - இணங்காதாரிடத்தும், கறுவினுல்-கோபத்தால், கோத்தின்னு-கொடுஞ்சொ

பேதைமை.

௱௰௯

ற்களைச்சேர்த்து, கூறியுரையாக்கால் - மிகவுஞ்சொல்லாவிடில், பேதைக்கு-அறிவில்லாதவனுக்கு, நா-நாவை, நல்ல - நன்மையாகிய, சுனைத்து-தினவானது, தின்னும்-தின்னும்—எ-று. * (கு-ர்) அறிவில்லாதவன் கொடுஞ்சொற்களைச்சொல்லாவிட்டால் அவனது நாவை தினவுதின்னும்-எ-ம். தினவு-எ, தின்னும்-ப, நாவை-செ,எ-அசை()

தங்கண்மரபில்லார்பின்சென்றுதாமவரை
யெங்கண்வணக்குதுமென்பவர்-புன்கேண்மை
நற்றளிர்ப்புன்னைமலருங்கடற்சேர்ப்ப
கற்கிள்ளிக்கையிழந்தற்று.

இ-ள். நல்-நல்ல, தளிர்-தளிருடைய, புன்னை-புன்னைமரங்கள், மலரும்-அலரும், கடற்சேர்ப்ப-கடற்கரையையுமுடைய பாண்டியனே, தங்கண்-தம்மிடத்து, மரபு-பொருத்தம், இல்லார்-இல்லாதவர்கள், பின்சென்று-பின்போய், தாம்-தாம், அவரை-அவர்களை, எங்கண்-எம்மிடத்து, வணக்குதும்-வசப்படுத்துவோம், என்பவர்-என்பவர்களுடைய, புன்கேண்மை- அற்பசிநேகச்செய்கை, கல்-கல்லை, கிள்ளி-கிள்ளி, கை-கையை, இழந்தற்று-இழந்தாற்போலும் —எ-று.
※ (இ-ம்) பாண்டியனே தமக்கிணக்கமில்லாதவரைத் தமக்கிணக்கமாக்குவோமென்பவர்கள் சிநேகச்செய்கையானது கல்லைக்கிள்ளிக்கையிழந்தாற்போலும் என்பதாம். புன்கேண்மை-எ, இழந்தற்று-ப, கை-செ. (௯)

ஆகாதெனினுமகத்துநெய்யுண்டாயிற்
போகாதெறும்புபுறஞ்சுற்றும்-யாதுங்
கொடாஅரெனினுமுடையாரைப்பற்றி

விடாஅருலகத்தவர்

இ-ள். எறும்பு-எறும்புகள், ஆகாதெனினும்- தமக்குதவாதாயி னும், அகத்து-ஒன்றனுள், நெய்யுண்டாயில்-நெய்யுண்டானால்,போ காது-விட்டுப்போகாது, புறஞ்சுற்றும்- அதன்புறம்பாகச்சுற்றும், (அதுபோல) உலகத்தவர்-உலகிலுள்ளோர், யாதும்-எதுவும், கொ டாஅரெனினும்-கொடாராகிலும், உடையாரை (பொரு) ளுடையா ரைப்பற்றி-பற்றிக்கொண்டு, விடாஅர்-விட்டுப்போகார் — எ-று. ※ (இ-ம்) நெய்யுள்ளதை எறும்புகள்பற்றிச் சுற்றுதல்போலப் பொரு ளுள்ளவர்களை உலகத்தார்பற்றிசுற்றுவார் என்பதாம். உலகத்தவர்- எ, விட்டார்-ப. (எ)

நல்லவை நாடொறுமெய்தா ※ றஞ்செய்யா
ரில்லாதார்க்கியாதொன்றுமீகலா-தொல்லா
மினியார்தோட்சேராரிசைபடவாழார்
முனியார்கொலுளும்வாழுநாள்.

இ-ள். நாடொறும்-ஒவ்வொருநாளும், நல்லவை- நல்லபோச னங்களை, எய்தார்-அடையார், அறஞ்செய்யார்-தருமஞ்செய்யார்,

ர௪௮

பேதைமை.

இல்லாதார்க்கு-தரித்திரர்க்கு, யாதொன்றும்-யாதொருபொருளும், ஈகலார்-கொடார், எல்லாம்-எல்லா நலமுடைய, இனியார்தோள்-இனியமாதர்தோள்களை, சேரா-சேரமாட்டார், இசைபட - புகழுண்டாக, வாழார்-வாழார்கள், தாம்வாழுநாள்-தாமுயிர்வாழுநாள்களை, முனியார்சொல்-வெறுக்கார்களோ—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவிலார் நல்லுணவையுண்ணார் தருமஞ்செய்யார் வறியவர்க்குக்கொடார் மாதரைப்புணரார் கீர்த்தியாகவாழார் என்பதாம். தாம்-எ, முனியார்சொல்-ப, வாழுநாள்-செ, (அகத்தியம்) அவாவறவளித்தலா லறமெனப்படுமோ. (௬)

விழைத்தொருதம்மைவியப்பவொருவர்
விழைத்திலேமென்றிருக்குங்கேண்மை-தழங்குகுரற்
பாய்திரைசூழ்வையம்பயப்பினுமின்னாதே
யாய்நலமில்லாதார்மாட்டு.

இ-ள். ஒருவர்தம்மை-ஒருவர்தம்மை, ஒருவர்-மற்றொருவர், விழைந்து-விரும்பி; வியப்ப-கொண்டாட, விழைந்திலேம்-விரும்பிலேம், என்றிருக்கும்-என்றுநினைத்திருக்கும், ஆய்நலம்-ஆராய்ந்தறியநன்மை, இல்லாதார்மாட்டு-இல்லாதவரிடத்து, கேண்மை-கொண்டசிநேகம், தழங்கு-முழங்கும், குரல்-சத்தமுடைய, பாய்திரை-பாயுங்கடல்சூழ்வையம்-சூழ்ந்தவுலகத்தை, பயப்பினும் - கொடுத்தாலும், இன்னாதே-பொல்லாதேயாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) ஒருவர்மற்றொருவரைப்புகழ அப்புகழ்ச்சியை விரும்பிலேமென்று நினைத்திருக்கும் நலமில்லாரிடத்திற்கொண்ட சிநேகமானது பொல்லாது-என்பதாம். கேண்மை-எ, இன்னாது-ப. (௬)

கற்றனவுங்கண்ணகன்ற※சாயலுமிற்பிறப்பும்
பக்கத்தார்பாராட்டப்பாடெய்தந்-தானுரைப்பின்
மைத்துனர்பல்கிமருந்திற்றணியாத
பித்தனென்றெள்ளப்படும்.

இ-ள். கற்றனவும்-கற்றகல்விகளையும், கண்ணகன்ற - இடமகன்ற, சாயலும் - மேன்மையையும், இற்பிறப்பும் - குடிப்பிறப்பையும், பக்கத்தார்-அயலார், பாராட்ட-கொண்டாட, பாடு-பெருமை, எய்தும்-ஒருவனடைவான், தானுரைப்பின்-தான்சொன்னால், மைத்துனர்-தனக்குமைத்துனர், பல்கி-அதிகரித்து, மருந்தில்-ஒருமருந்திலும், தணியாத-தீராத, பித்தனென்று- வெறிகொண்டவனென்று, எள்ளப்படும் இகழப்படுவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) கல்வியையும் மேன்மையையும் குடிப்பிறப்பையும் பிறர்சொல்ல ஒருவன் பெருமையடைவான் தான்சொன்னால் வெறியனென்றிகழப்படுவான்-என்பதாம். ஒருவன் தோன்று வெழுவாய் எய்தும்-ப, பாடு - செ, தான்-எ, படும்-ப. (அகத்தியம்) சாயல்மேன்மை நிறனுங்குமே(ம)

பேதைமை-முற்றிற்று.

௩௫-ம் - அதிகாரம்.

கீழ்மை.

அஃதாவது-கீழ்மக்களைக்குறித்துச்சொல்லுதலாம்.

கப்பிகடவதாக்காலைத்தன்வாய்ப்பெயினுங்
குப்பைகிளைப்போவாக்கோழிபோன்-மிக்க
கனம்பொதிந்தநூல்விரித்துக்காட்டினுங்கீழ்தன்
மனம்புரிந்தவாறேமிகும்.

இ-ள். காலை-உதயத்தில், கடவதா-கடமையாக, கப்பி-தானியக்கப்பியை, தன்-தனது, வாய்-வாயில், பெயினும்-போட்டாலும், குப்பை-குப்பையை, கிளைப்பு-கிண்டுதலை, ஓவா-ஒழியாத, கோழிபோல்-கோழியைப்போல, மிக்க-மிகுந்த, கனம்-மேன்மை, பொதிந்த-பொருந்திய, நூல்-தருமநூல்களை, விரித்துக்காட்டினும்-விரிவாகவிரித்தாலும், கீழ்-கீழானவன், தன்-தனது, மனம் - மனது, புரிந்த-விரும்பிய, ஆறே-வழிய, மிகும்-போவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) கோழிக்கிரைபோட்டாலும் அது குப்பையைச்சிக்கப்போகும் அதுபோலக் கீழ்மகனுக்குத் தருமநூலைச்சொன்னாலும் அவன் மனம்போனவழியே போவான் என்பதாம். கீழ்-எ, மிகும்-ப. (க)

※ காழாயகொண்டுகசடற்றார்தஞ்சாரத்
தாழாதுபோவாமெனவுரைப்பிற்-கீழ்தா
னுறங்குவாமென்றெழுந்துபோமாமஃதன்றி
மறங்குமற்றொன்றுரைத்து.

இ-ள். காழாய-உறுதியாகிய நூல்களை, கொண்டு - கற்றுக்கொண்டு, கசடு-குற்றம், அற்றார்-அற்றிவர், தம்-தமது, சாரல்-பக்கலில், தாழாது-தாமதியாமல், போவாமென-போவோமென்று, உரைப்பின்-சொன்னால், கீழ்தான்-கீழ்மகன், உறங்குவாமென்று - நித்திரைசெய்வோமென்று, எழுந்து-எழுந்திருந்து, போம்-போவான், அஃதன்றி-அஃதல்லாமல், மற்றொன்று - வேறொன்றை, உரைத்து-சொல்லி- [illegible]

[illegible] (ஐ-ம) குற்றமற்ற வரிடத்திற் போகலாம்வாவென்றால் கீழ்மகன் தூங்குவோமென்றும் இவ்வேளை நீங்குவோமென்றுஞ்சொல்லுவானென்பதாம். கீழ்-ஏ, மறங்கும்-ப, ஒன்று-ஆய்-அசைகள் (அகத்தியம்) காழெனிளவி வரமுறநிவே. (உ)

பெருநடைதாம்பெறினும்பெற்றபிழையா
தொருநடையாகுவர்சான்றோர்-பெருநடை
பெற்றக்கடைத்தும்பிறங்கருவிநன்னாட
வற்றுமொருநடைகீழ்

இ-ள். பிறங்கு-பிரகாசிக்கும், அருவி-யாற்றையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, சான்றோர்-பெரியோர்கள், பெருநடை-பெருஞ்சிறப்பு, தாம்பெறினும்-தாங்கள்பெற்றாலும்,

௯௪௨

ழ் ஊ ம.

பெற்றி-முன்னிருந்தபெருமையில்,பிழையாது-வேறுபடாது, ஒரு நடையராகுவர்-ஒரேதன்மையுடையராவர், கீழ்-கீழ்மகன், பெருநடை-பெருஞ்சிறப்பை, பெற்றக்கடைத்தும் - பெற்றாலும், ஒருநடை-வேறுநடைநடக்க, வற்றாம்-வல்லமையுடையவனாவான்-எ-று.

(இ-ம்) பாண்டியனே மேலோர் சிறப்பைப்பெற்றாலு முன்னிருந்த நிலையிலே நிற்பார்கள் கீழானவன் சிறப்படைந்தால் வேறுநடைநடக்க வல்லவனாவான் என்பதாம். சான்றோர்-எ, ஆகுவர் - ப, ஏ-வற்றாம்-ப [வல்தூவற்று என்றாயிற்று] (௬)

இளையனைத்தே யாயினுஞ்செய்தநன் றுண்டாற்

பனையனைத்தாவுள்ளுவர்சான்றோர்-பனையனைத்

தென்றஞ்செயினுமிலங்கருநன்னாட
நன்றல நன்றறியார்மாட்டு.

இ-ள். இலங்கு-பிரகாசிக்கும், அருவி-வையையாற்றையும், நன்னாட-செந்தமிழ்நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, சான்றோர்-மேலோர், தினையனைத்தேயாயினும்-தினையளவேயாகிலும், செய்த-பிறர்செய்த, நன்று-நன்மையானது, உண்டால்-உண்டானால், பனையனைத்தா-பனையளவாக, உள்ளுவர்-நினைப்பார்கள், நன்றறியார்மாட்டும்-நன்றியறியாதவரிடத்து, பனையனைத்து-பனையளவுநன்றியை, என்றும்-எக்காலத்தும், செயினும்-செய்தாலும், நன்றில-நன்மையில்லனவாம்—எ-று. ❊ (இ-ம்) பாண்டியனே மேலோர்க்குஒருநாள் தினையளவு உதவிசெய்தாற் பனையளவு உதவியாகக்கொள்வார்கள்-கீழோர்க்குப் பலநாளும் பனையளவு உதவிசெய்தாலும் தினையளவும் நினையார்கள் என்பதாம். சான்றோர்-எ, உள்ளுவர்-ப, நன்று-எ, இல்-ப. (௪)

பொற்கலத்தூட்டிப் புறந்தரினுநாய்பிற
ரெச்சிற்கிமையாது பார்த்திருக்கு-மச்சீர்
பெருமையுடைத்தாக் கொளினுங்கீழ்செய்யுங்
கருமங்கள்வேறுபடும்.

இ-ள். பொற்கலத்து-பொன்னாலாகியகலத்துள், ஊட்டி-உண்பித்து, புறந்தரினும்-காப்பாற்றினாலும், நாய்-நாயானது, பிறர்-அயலாருடைய, எச்சிற்கு-எச்சிற்சோற்றிற்கு, இமையாது-கண்ணிமையாமல், பார்த்திருக்கும்-பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அச்சீர்-அச்சிறப்பைப்போல, பெருமையுடைத்தா-பெருமையுடையவராக, கொளினும்-கொண்டாலும், கீழ்-கீழ்மக்கள், செய்யும்-செய்யும், கருமங்கள்-காரியங்கள், வேறுபடும்-வேறுபட்டிருக்கும்—எ-று. ❊ (இ-ம்) நாயைப் பொற்கலத்திற்சோறிட்டு வளர்த்தாலு மது பிறர் எச்சிற்சோற்றுக்குப்போகும் அதுபோல கீழ்மக்களை மேலாகக் கொண்டாலு மவர்கள் கீழானநிலையிற்போவார்கள் என்பதாம். கருமங்கள்-எ, வேறுபடும்-ப. (௫)

கீழ்மை.

சக்கரச்செல்வம் பெறினும்விழுமியோர்
ரெக்காலுஞ்சொல்லார் மிகுதிச்சொ-லெக்காலு
முந்திரிமேற்காணி மிகுவதேற்கீழ்தன்னை
யிந்திரனாவெண்ணி விடும்.

இ-ள். விழுமியோர்-பெரியோர், சக்கரச்செல்வம்-இந்திரசெல்வத்தை, பெறினும்-பெற்றாலும், மிகுதிச்சொல்-நெறிகடந்தசொல்லை, எக்காலும்-எந்நாளும், சொல்லார்-சொல்லார்கள், கீழ்-கீழ்மகனானவன், முந்திரிமேல்-முந்திரிகைபொன்னுக்குமேல், காணி-காணிப்பொன், மிகுவதேல்-மிகுமாகில், எக்காலும்-எந்நாளும், தன்னை-தன்னை, இந்திரனா-தேவேந்திரனாக, எண்ணிவிடும்-நினைத்துவிடுவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) பெரியோர் பெருஞ்செல்வம் பெற்றாலும் வரம்புகடந்துசெல்லார் கீழ்மகன் முந்திரிகை பொன்னுக்குமேல் காணிபொன் பெறுவானாகில் தன்னை இந்திரனாக வெண்ணுவான் என்பதாம். விழுமியோர்-எ, சொல்லார்-ப, மிகுதிச்சொல்-செ, கீழ்-எ, எண்ணிவிடும்-ப, தன்னை-செ. (௮)

மைதீர்பசும்பொன்மேன் மாண்டமணியழுத்தி
செய்ததெனினுஞ் செருப்புத்தன்-காற்கேயா
மெய்தியசெல்வத்த ராயினுங்கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப்படும்.

இ-ள். மை-குற்றம், தீர்-அற்ற, பசும்பொன்மேல்-பசுமையாகியபொன்னின்மேல், மாண்ட-பெருமைபொருந்திய, மணி-நவமணிகளை, அழுத்தி-பதித்து, செய்ததெனினும்-செய்ததானாலும், செருப்பு-செருப்பானது, தன்-தன்னுடைய, காற்கேயாம்-காலுக்கேயாம், எய்திய-நிரம்பிய, செல்வத்தராயினும்- செல்வமுடையவரானாலும், கீழ்களை-கீழ்மக்களை, செய்தொழிலால்- அவர்கள்செய்யுந்தொழிலால், காணப்படும்-அறியக்கூடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) பொன்னின்மேல் நவமணி

...னைப்பதாலூறு செருப்புத்தனைக்காலறுத் தானு
கும் அதுபோல நிரம்பிய செல்வமுடையவானாலும் செய்தொழி
லினாலே கீழ்மக்களையறியாமல் என்பதாம். ஒருவன் தோன்று வெ
ழுவாய் படும்-ப, கீழ்களா-செ [படும்-என்பது-கூடுமென்னும் பொ
ருள்கொள்ளும்]

(எ)

கடுக்கெனச்சொல்வற்றாங் கண்ணோட்டமின்று
பிடுக்கண்பிறர்மாட் டுவக்கு-மடுத்தடுத்து
வேகமுடைத்தாம் விறன்மலைநன்னாட
வேகுமா மெள்ளுமாங்கீழ்.

இ-ள். விறல்-பலம்பொருந்திய, மலை-மலையையும், நல்-நல்ல, நாட-நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, கீழ்-கீழ்மகன், கடுக்கென்-கடியசொற்களை, சொல்-சொல்ல, வற்றான்-வல்லவனாவான், கண்ணோட்டம்-சிநேகம், இன்றாம்-இல்லாதவனாவான், பிறர்மாட்டு-அ

கீழ்மை.

யிலாரிடத்துண்டாகும், இடுக்கண்-துன்பத்திற்கு, உவக்கும்-மகிழ்ந்திருப்பான், அடுத்தடுத்து-மேலுமேலும், வேகமுடைத்தாம்-கோபங்கொள்ளுவான், எகும்-செல்லுவான், எஃகும்-இகழுவான்-எ-று. ✻(இ-ம்) பாண்டியனே கீழ்மகன் கடுஞ்சொல்லுவான் சிநேகஞ்செய்யான்பிறர்துன்பங்கண்டு மகிழ்வான் கோபிப்பான் செல்லுவான் இகழுவானென்பதாம். கீழ் மகன்-எ, வற்றும்-இன்றும், உவக்கும்-உடைத்தாய்-எகும்-எள்ளும்-ப, ஆம்-இரண்டும்-அசைகள். (அ)

பழையரிவரென்று பன்னாட்பின்னிற்பி
னுழையினியராகுவர் சான்றோர்-விழையாதே
கள்ளுயிர்க்குநெய்தற் கனைகடற்றண்சேர்ப்ப
வெள்ளுவர்கீழா யவர்.

இ-ள். கள்-மதுவை, உயிர்க்கும்-பொழியும், நெய்தல்-நெய்தற்பூவையுடைய, கனை-சத்திக்கும், தண்-குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப-கடற்கரையையுடையபாண்டியனே, சான்றோர்-பெரியோர், உழை-தம்மிடத்து, பன்னாள்-பலநாளும், பின்-பின்னே, நிற்பின்-ஒருவனின்றால், பழையர்-பழமையானவர், இவரென்று-இவரென்றுநினைத்து, இனியராகுவர்-இன்பமுடையசிநேகராவர், கீழாயவர்-கீழானவர், விழையாதே-இச்சியாமல், எள்ளுவர்-இகழ்வார்—எ-று. ✻ (இ-ம்) பாண்டியனேபெரியோர் தங்களையடுத்தவர்களுக்குச் சிநேகமாவர் சிறியோர்தங்களையடுத்தவரை இச்சியாதிகழ்வர் என்பதாம். சான்றோர்-எ, ஆகுவர்-ப, கீழாயவர்-எ, எள்ளுவர்-ப. (கூ)

கொய்புற்கொடுத்துக் குறைத்தென்றுந்தீற்றினும்
வையம்பூண்கல்லா சிறுகுண்டை-யையகே
ளெய்தியசெல்வத்தா ராயினுங்கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப்படும்.

இ-ள். ஐய-பாண்டியனே, கேள்-கேட்பாயாக, கொய்புல்-அறுக்கும்புல்லை, குறைத்த-அறுத்து, என்றும்-எப்பொழுதும், கொடுத்து-வாயிற்கொடுத்து, தீற்றினும்-ஊட்டினாலும், சிறுகுண்டை-சிறியஎருதுகள், வையம்-இரதத்தை, பூண்கல்லா-பூணப்பட்டிழுக்காவாம், (அதுபோல) எய்திய-மிகப்பொருந்திய, செல்வத்தாராயினும்-செல்வமுடையவரானாலும், கீழ்களை-கீழ்மக்களை, செய்தொழிலால்-அவர்கள்செய்யுந்தொழிலால், காணப்படும்-அறியக்கூடும்—எ-று.

※(இ-ம்)பாண்டிலனை சிறியவெறுதுகளுக்குப் புல்லறத்துவாய ஆட்டினாலும் அவை இரத்தத்தை யிழுக்கமாட்டாவாம் அதுபோல திரம்பிய செல்வமுடையவரானாலுஞ் செய்தொழிலிலே கீழ்மக்களை யறியலாம் என்பதாம். ஒருவன்-தோன்ற வெழுவாய், படிம்-ப, கீழ்களை-செ, [நிற்றல் உண்டல் இஃது தேசிகம்.] (௪)

கீழ்மை - முற்றிற்று.

௱௮-ம் - அதிகாரம்.

கயமை

அஃதாவது-கயவர்களினியல்பைச்சொல்லுதலாம்.

ஆர்த்தவறிவின ராண்டிளைய ராயினுங்
காத்தோம்பித்தம்மை யடக்குப-மூத்தோறூஉந்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோற்
போத்தறார்புல்லறி வினார்.

இ-ள். ஆர்த்த-பிணிக்கப்பட்ட, அறிவினர்-அறிவினையுடையவர், ஆண்டு-வயதால், இளையராயினும்-இளையராகவிருந்தாலும், தம்மை-தங்களை, காத்தோம்பி-பாதுகாத்து, அடக்குப - பொறிகளையடக்குவார்கள், புல்லறிவினார்-அறிவில்லாதவர், மூத்தோறூஉம்-முதிர்ந்துவளருந்தோறும், தீத்தொழிலே-தீமையாகியதொழிலையே, கன்றி-நினைத்து; திரிதந்து-திரிந்து, எருவைபோல்-கொறுக்கைத்தண்டுபோல், போத்து-உட்டுளைக்குற்றம், அறார்-நீங்கார்—எ-று. ❊ (இ-ம்) அறிவுடையார் இளையராயினுங் குற்றம்வாராமற் றங்களைக் காத்து நடப்பார்கள், அறிவில்லார் முதிர்வயதுள்ளோராயினுங் குற்றஞ்செய்தலைவிடார்கள் என்பதாம். அறிவினர் - எ, அறார்-ப, போத்து-செ, [பொத்துபோத்தெனநீண்டது] (௪)

செழும்பெரும்பொய்கையுள் வாழினுமென்றும்
வழும்பறுக்க* கில்லாதாந்தேரை-வழும்பில்சீர்
நூல்கற்றக்கண்ணு நுணுக்க மொன்றில்லாதார்

தேர்கிற்கும் பெற்றியரிது.

இ-ள். தேரை-தவளைகள், செழும்-செழித்த, பெரும்-பெரிய, பொய்கையுள்-தடாகத்துள், என்றும்-எந்நாளும், வாழினும்-வாழ்ந்தாலும், வழும்பு-வழும்பென்னுங்குற்றத்தை, அறுக்ககில்லாவாம்-நீக்கமாட்டாவாம், வழும்பு-குற்றம், இல் - இல்லாத, சீர்- சிறப்புடைய, நூல்-நூல்களை, கற்றக்கண்ணும்-கற்றாலும், நுணுக்கம்-நுட்பவறிவு, ஒன்றில்லாதார்-ஒன்றில்லாதவர், தேர்கிற்கும்- தெரிந்துகொள்ளும், பெற்றி - தன்மை, அரிது- அருமை—எ-று. * (இ-ம்) தவளைகள் பொய்கையுள்வாழ்ந்தாலும் வழும்பை நீக்கிக்கொள்ளாவாம் (அதுபோல) அறிவில்லாதார் நூலைக்கற்றாலு மதன்பொருளை யறிந்துகொள்ளார் என்பதாம். ஒன்றில்லாதார்-எ, அரிது-ப (அகத்தியம்) இல்லிரண்டுமெதிர்மறையிடைச்சொல். (உ)

கணமலைநன்னாட கண்ணின்றொருவர்
குணனேயுங்கூறற்கரிதால்-குணனழுங்கக்
குற்றமுழைநின்று கூறுஞ்சிறியவர்கட் —
கெற்றாலியன்றதோநா.

ஐசன் [illegible]

[illegible] க யமை மீ [illegible]

[illegible]

இ-ள். கணமலை-கூட்டமாகியமலைகளையும், நன்னாடு-நல்லநாட்டையுமுடையபாண்டியனே, கண்ணின்று-முன்னின்று, ஒருவர்-ஒருவருடைய, குணனேயும்-நற்குணத்தையாயினும், கூறற்கு-சொல்லுதற்கு, அரிது-அருமையாயிருக்க, குணன்-அவரதுகுணம், அழுங்க-கெட, குற்றம்-குற்றத்தை, உழைநின்று-அவரிடத்துநின்று, கூறும்-சொல்லும், சிறியவர்கட்கு-அறிவிலார்க்கு, நா-நாவானது, எற்றால்இயன்றதோ-எதினாற்செய்ததோ—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே ஒருவர் குணத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லுதலரிதாயிருக்க வவர்கள்முன்னின்று இகழ்ந்துசொல்லுஞ் சிறியவர்கட்கு நாவெதினாற் செய்ததோ என்பதாம். நா-எ, எற்றாலியன்றதோ-ப, ஆல்-அசை. ()

கோட்டேந்தகலல்குற்பெண்டிர்தம்பெண்ணீர்மை
சேடியர்போலச்செயறேற்றார்-கூடிப்
புதுப்பெருக்கம்போலத்தம்பெண்ணீர்மைகாட்டி
மதித்திறப்பர் ※ மற்றையவர்.

இ-ள். கோடு-இருகரையொன்று, ஏந்து-உயர்ந்து, அகல்-அகன்ற, அல்குல்-அல்குலையுடைய, பெண்டிர்-குலமாதர், தம்-தமது, பெண்ணீர்மை-பெண்டன்மையை, சேடியர்போல-தாதிகளைப்போல, செயல்-அழகுசெய்தலை, தேற்றார்-அறியார், கூடி-சேர்ந்து, புதுப்பெருக்கம்போல-புதியவெள்ளம்போல, தம்-தம்முடைய, பெண்ணீர்மைகாட்டி-பெண்டன்மையைக்காட்டி, மற்றையவர்-பொதுமாதர், மதித்து-தன்மைமதித்து, இறப்பர்-நடப்பர்—எ-று. ※ (இ-ம்) குலமகளிர் தங்களை யலங்கரித்துக்கொள்ளார் விலைமகளிர் தங்களை யலங்கரித்துக்கொள்வார்கள் என்பதாம். பெண்டிர்-எ, தேற்றார்-ப, மற்றையவர்-எ, இறப்பர்-ப, (அகத்தியம்) மற்றையவை நிலைகட்டிற்கினமே. (௪)

தளிர்மேலேநிற்பினுந்தட்டாமற்செல்லா
வுளிநீரர்மாதோகயவ-ரளிநீரார்க்
கென்னானுஞ்செய்யாரெனைத்தானுஞ்செய்பவே
யின்னாங்குசெய்வார்ப் பெறின்.

இ-ள். கயவர்-கீழ்மக்கள், தளிர்மேலே-தளிரின்மேலே, நிற்பினும்-நின்றாலும், தட்டாமல்-அடியாமல், செல்லா-உள்ளிரங்காத, உளிநீரர்-உளிகளைக்கொப்பானகுணமுடையவராவர், அளிநீரார்க்கு

[illegible]
கிருபைக்குணமுடையார்க்கு, என்னுளும்-யாதாகிலும், செய்யார்-உதவிசெய்யார், இன்னுங்கு-துன்பங்களை, செய்வார் - செய்பவர்களை, பெறின்-பெற்றால், வினைத்தானும்-யாதாகிலுமோருதவி, செய்ய-செய்வார்கள்—எ-று. ※ (இ-ப்) கீழ்மக்கள் கிருபையை யுடையோர்க்குக்கொடார்கள் துன்பஞ்செய்பவர்களுக்குக்கொடுப்பார்கள் என்பதாம். கயவர்-உ, செப்ப-ப, மாது-ஒ, எ, அசைகள். (கு)

மலைநலமுள்ளும் குறவன் பயந்த
விளைநிலமுள்ளு முழவன்-சிறந்தாருவர்
செய்தநன்றுள்ளுவர் சான்றோர் கயந்தன்னை
வைதனையுள்ளி விடும்.

இ-ள். குறவன்-வேடன், மலைநலம்-மலையிலுள்ளநன்மைகளை, உள்ளும்-எண்ணுவான், உழவன்-பயிர்செய்வோன், பயந்த-பயன்றந்த, விளைநிலம்-விளைநிலத்துநன்மைகளை, உள்ளும் - எண்ணுவான், சான்றோர்-மேலோர், சிறந்த-சிறப்புடைய, ஒருவர் - ஒருவர், செய்த-செய்த, நன்று-நன்மைகளை, உள்ளுவர்-எண்ணுவார், கயம்-கீழ்மகன், தன்னை-தன்னை, வைதனை - ஒருவன்வைதனை, உள்ளிவிடும்-எண்ணுவான்—எ-று. ※ (இ-ம்) வேடன் மலையின்பலனை யெண்ணுவான் உழுபவன் நிலத்தின்பலனை யெண்ணுவான் மேலோர் பிறருதவிப்பலனை யெண்ணுவார் கீழ்மகன் ஒருவன்வைதனை யெண்ணுவான் என்பதாம். கயம் - எ, உள்ளிவிடும் - ப, வைதனை-செ (சிறந்தவென்பதினகரம்-விகாரத்தாற்றொக்கது) (௯)

ஒருநன்றிசெய்தவர்க் கொன்றியெழுந்த
பிழைநூறுஞ்சான்றோர் பொறுப்பர்-கயவர்க்
கெழுநூறுநன்றிசெய்தொன்றுதீதாயி
னெழுநூறுந்தீதாய் விடும்.

இ-ள். சான்றோர்-மேலோர், ஒருநன்றிசெய்தவர்க்கு-ஒருதவி செய்தவர்களுக்கு, ஒன்றி-பொருந்தி, எழுந்த-உண்டாகிய, பிழை நூறும்-நூறுகுற்றங்களையும், பொறுப்பர்-பொறுத்துக்கொள்வார்கள், கயவர்க்கு-கீழ்மக்களுக்கு, எழுநூறுநன்றி-எழுநூறுநன்மைகளை, செய்து - பண்ணி, ஒன்றுதீதாயின் - ஒன்றுகுற்றமாகில், எழுநூறும் - முன்செய்தவெழுநூறுநன்மைகளும், தீதாய்விடும்-குற்றமாய்விடும்—எ-று. ※ (இ-ம்) மேலோர் தங்களுக்கொருநன்றி செய்பவர்களுக்குண்டான நூறுகுற்றங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுவார்கள் கீழோர்க்கெழுநூறுநன்றிசெய்து ஒரு நன்றி குற்றமானால் முன்செய்த வெழுநூறு நன்றியுங் குற்றமாய்விடும் என்பதாம். சான்றோர்-எ, பொறுப்பர்-ப, பிழை-செ, நன்றி-எ, தீதாய்விடும்-ப. (௰)

வட்டைப்பருவத்து மிற்பிறந்தார்செய்வன
மோட்டிடத்துஞ்செய்யார் முழுமக்கள்-கோட்டை
வயிரஞ்செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய்பன்றி

செயிர்வேழமாகுத லின்று.

இ-ள். வாட்கண்ணாய்-வாள்போலுங்கண்களையுடையவளே, பன்றி-பன்றியானது, கோட்டு-கொம்பினிடத்து, ஐ-அழகிய, வைரம்-வைரமானது, செறிப்பினும்-நெருங்கியிருந்தாலும், செயிர்-கோபம்பொருந்திய, வேழமாகுதல்-யானையாகுதல், இன்று-இல்லை (அ

௩௪அ

வைம.

துபோல) முழுமக்கள்-கீழ்மக்கள், எட்டைப்படித்தும்-தரித்திரகாலத்தும், இற்பிறந்தார்-நற்குடியிற்பிறந்தார், செய்வன-செய்காரியங்களை, மொய்ம்பிடத்தும்-செல்வத்தினிடத்தும், செய்யார்-செய்யார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) கொம்பில் வைரமடைந்தாலும் பன்றியானையாகாது அதுபோல மேலோர் வறுமையிற்செய்காரியங்களைக் கீழ்மக்கள் செல்வத்திடத்துஞ்செய்யார்கள் என்பதாம். முழுமக்கள்-எ, செய்யார்-ப, செய்வன-செ. (அ)

இன்றாதுமிந்நிலையே யாதுமினிச்சிறிது
நின்றாதுமென்று நினைத்திருந் தொன்றி
யுரையின்மகிழ்ந்து தம்முள்ளம்வேறாகி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்.

இ-ள். இன்று-இன்று, ஆதும் - செல்வம்பெறுவோம், இந்நிலையே-இப்பொழுதே, ஆதும்-பெறுவோம், இனி-இனிமேல், சிறிது-சிறிதுபொழுது, நின்று-கழித்து, ஆதுமென்று-பெறுவோமென்று, நினைத்திருந்து-எண்ணியிருந்து, ஒன்றி-பொருந்தி, உவாயின் மகிழ்ந்து-சொல்லாமகிழ்ந்து, தம்முள்ளம்-தம்முடையமனம், வேறாகி-வேறுபட்டு, மணாயிலையின்-தாமரையிலைபோல், மாய்ந்தார்- இறந்தார், பலர்-அநேகர்—எ-று. ※ (இ-ம்) அநேகர் இன்றுவாழ்வோமிப்பொழுதுவாழ்வோ மினிச்சிலகாலஞ்சென்று வாழ்வோமென்று நினைத்துச்சொல்லாமல் மகிழ்ந்திறந்தார்கள் என்பதாம். பலர்-எ, மாய்ந்தார்-ப(நன்னூல் ஒருமொழி மூவழிக்குறைதலுமனைத்தே, இவ்விதியால்மணாதலைக்குறைப்பதம் [மணாயிலையின் என்றதற்குலர்மான்றின்ன இலைசிரணமானதுபோலவெனினும்பொருந்தும்] (க)

நீருட்பிறந்துநிறம் பசியதாயினு
மீரங்கிடையகத்தில் லாகு-மோரு
நிறைப்பெருஞ்செல்வத்து நின்றக்கடைத்து
மறைப்பெருக்கலன்னா ருடைத்து.

இ-ள். நீருட்பிறந்தும் - நீரிடத்திற்பிறந்தும், நிறம்பசியதாயினும்-நிறம்பசுமையாயிருந்தாலும், ஈரம்-ஈரமானது, கிடையகத்து-சடையினுள்ளே, இல்லாகும்-இல்லையாகும் (அதுபோல) நிறை-நிறைந்த, பெருஞ்செல்வத்து-பெரியசெல்வத்தின், நின்றக்கடைத்தும்-நின்றாலும், மறை-மறைக்குர், பெரும்-பெரிய, கலன்னார்-கற்கொப்பானவரை, உடைத்து-உடையதுலகம்—எ-று. ※(இ-ம்) சடைநீரிலிருந்தாலு மதனுளீரமிராது(அதுபோல) நிறைசெல்வத்திருந்தாலும் உதவிசெய்யாதாரை உலகமுடையது என்பதாம். உலகம்-எ, உடைத்து-ப, கலன்னார்-செ, ஓரும்-இடைச்சொல். (ம)

கயமை - முற்றிற்று.

௱௭-ம்-அதிகாரம்.

பன்னென்றி.

அஃதாவது-பலவழிகளைச்சொல்லுதலாம்.

மழைநினைக்குமாட்டயாய் மாண்பமைந்தகாப்பா
யிழைவிளக்குநின்றிமைப்பி னென்றும்-யிழைந்தக்க
மாண்டமனையாளையில்லாதாளிக்லகத்
காண்டற்கரியதோர் காடு.

இ-ள். விழைதக்க-விரும்பத்தக்க, மாண்ட - நற்குணநற்செய்கையுடைய, மனையாளை-மனையவளை, இல்லாதான் - இல்லாதவனுடைய, இல்லகம்-வீடானது, மழை-மேகம், இவர்க்கும்-தவழும், மாடமாய்-மாளிகையாய், மாண்பு-பெருமை, அமைந்த-நிரம்பிய, காப்பாய்-காவலாய், இழை-ஆபரணங்கள், விளக்கு-விளக்கைப்போல, நின்றிமைப்பின்-நின்றுபிரகாசித்தால், என்னும் - என்னபிரயோசனம், காண்டற்கு-பார்ப்பதற்கு, அரியதோர்காடு-அரிதாகியதோர் காட்டுக்கொப்பாம்—எ-று. ✻ (இ-ம்) நற்குணநற்செய்கையுடைய மனையவளை இல்லாதவன் வீடானது எவ்வளவுசிறப்புடையதாயினுங் காட்டுக்கொப்பாம் என்பதாம். இல்லகம்-எ, காடுபோலும்-ப. (௧)

வழுக்கெனைத்துமிலவாத வாள்வாய்க்கிடந்து
மிழுக்கினைத்தாம் பெறுவராயி-னிழுக்கெனைத்துஞ்
செய்குறாப்பாணி சிறிதேயச்சின்மொழியார்
கையுறாப்பாணி பெரிது.

இ-ள். வழுக்கு-தவறு, எனைத்தும்-எவ்வளவும், இல்லாத - இல்லாத, வாள்வாய்-வாள்வீரர்காவலிடத்து, கிடந்தும்-இருந்தும், இழுக்கினை-காவற்சேர்வை, தாம்பெறுவராயின்-தாங்கள்பெறுவராகில், இழுக்கு- அவ்விழுக்கை, எனைத்தும் - எவ்வளவாகிலும், செய்குறா-செய்யத்தொடங்காத, பாணி-காலம், சிறிது- சிறிதாம், அச்சின்மொழியார் - மெல்லியசொற்களையுடைய அப்பெண்கள், கை-ஒழுக்கத்தை, உறா-பொருந்தாத, பாணி-காலமே, பெரிது-பெரிது-எ-று. ✻ (இ-ம்) தவறொன்றில்லாத வாள்வீரர் காவலிலிருந்துங் காவலின்சேர்வைச் சிறிது தாங்கள் பெறுவராகில் எவ்வளவாகிலுங் குற்றஞ்செய்யாதகாலஞ் சிறிதாம், அப்பெண்கள் ஒழுக்கத்தைமேவாதகாலம் பெரிதாம் என்பதாம். பாணி-எ, சிறிது-ப, பாணி-எ, பெரிது-ப. (௨)

எறியென்றெதிர்நிற்பாள் கூற்றஞ்சிறுகாலை
யட்டில்புகாதாளரும்பிணி-யட்டதனை
யுண்டியுதவாதா ளில்வாழ்பேயிம்மூவர்
கொண்டானைக்கொல்லும் படை.

இ-ள். எறியென்று-அடியென்று, எதிர்நிற்பாள் - எதிரேநிற்பவள், கூற்றம்-இயமனுக்கொப்பானவள், சிறுகாலை-சிறுகாலை, அட்டில்-மடப்பள்ளியில், புகாதாள்-நுழையாதவள், அருப்பிணி- அரிய நோவுக்கொப்பானவள், அட்டதனை-சமைத்ததை, உண்டி-உண்ணென்று, உதவாதாள்-கணவனுக்குக்கொடாதவள், இல்-வீட்டில், வாழ் வாழ்கின்ற, பேய்-பேய்க்கொப்பானவள், இம்மூவர்-இம்மூவரும், கொண்டானை-கொண்டவனை, கொல்லும் - கொல்லுகின்ற, படை-ஆயுதங்களுக்கொப்பாவார்—எ-று. ※ (இ-ம்) அடியென்றெதிர்நிற்பவள் யமனுக்கொப்பானவள் சமயல்வீட்டுள் புகாதவள் நோவுக்கொப்பானவள் சமைத்ததைக் கணவனுக்கிடாதவள் பேய்க்கொப்பானவள் இம்மூவரும் ஆயுதங்களுக் கொப்பாவார் என்பதாம். மூவர்-எ, ஒப்பர்-ப. (௫)

கடியெனக்கேட்டுங் கடியான் வெடிபட
வார்ப்பதுகேட்டு மது தெளியான்-பேர்த்துமோ
ரிற்கொண்டினி திருஉ மேமுறுதலென்பவே
கற்கொண்டெறியுந் தவறு.

இ-ள். கடியென-இவ்வாழ்க்கையைக்கடியென்று, கேட்டும்-கேட்டும், கடியான்-விடான், வெடிபட-சத்தமுண்டாக, ஆர்ப்பது-பிணப்பறையடிப்பதை, கேட்டும்-கேட்டும், அது தெளியான் - அதைஅறியான், பேர்த்தும்-மீளவும், ஓர்-ஒரு, இற்கொண்டு- மனைவியைக்கொண்டு, இனிது-இன்பமாக, இருஉம்-இருக்கும், ஏமுறுதல்-மயங்குதலையுடையவனை, கற்கொண்டு -கல்லைக்கொண்டு, எறியும்-அடிக்கும், தவறென்ப-குற்றஞ்செய்யும்வெறியனென்றுசொல்லுவர்-புலவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) இவ்வாழ்க்கையை விட்டுவிடெனக்கேட்டும் விடான் பிணப்பறையடிப்பதைக்கேட்டுந்தெளியான் மீண்டும் விவாகம்பண்ணி இல்வாழ்க்கையில் மயக்கமடைபவனைப்பித்தனென்றுசொல்லுவர் பெரியோர் என்பதாம். அறிவுடையோர்சொன்று வெழுவாய் என்ப-பு. (௬)

தலையேதவமுயன்று வாழ்தலொருவர்க்
கிடையேயினியார் கட்டங்கல்-கடையே
புணராதென்றெண்ணிப் பொருணசையாற்றம்மை
யுணரார்ப்பின்சென்று நிலை.

இ-ள். ஒருவர்க்கு-ஒருவருக்கு, தவம்-தவத்திலே, முயன்று-முயற்சிசெய்து, வாழ்தல்-வாழுதல், தலையே-உத்தமமே; இனியார்கண்-இனியமகளிரிடத்து, தங்கல்-தங்கிவாழ்தல், இடையே-மத்திமமே, புணராதென்று-பொருள்பொருந்தாதென்று, எண்ணி-நினைத்து பொருள்-திரவியத்தின், நசையால்-இச்சையால், தம்மை-தம்மை, உண

ப்ளெறி ரூக

ரார்-அறியாதார், பின்சென்று-பின்போய், நிலை-நிற்கின்றநிலையானது, கடையே-அதருமமே—எ-று. ※ (இ-ப்) ஒருவர்க்குத் தவஞ்செய்து வாழ்தலுத்தமம் பெண்களிடத்து வாழ்தல் மத்திமம் பொருளாசையாற் பிறரிடத்திற்சேவித்தல் அதருமம் என்பதாம். தலை இடை கடை-எ, வாழ்தல்-தங்கல் நிலை-ப. (௫)

கல்லாக்கழிப்பர் தலையாயார்நல்லவை
துவ்வாக்கழிப்ப ரிடைகள்-கடைகள்
இனிதுண்ணேமாரப் பெறேமியாமென்று

முனிவினாற்கண்பா டிலர்.

இ-ள். தலையாயார்-உத்தமர்கள்; கல்லா-பலநூலைக்கற்று, கழிப்பர்-காலங்கழிப்பார்கள், இடைகள்-மத்திமர்கள்; நல்லவை-நல்லவு

ணவு க ளை,

துவ்வா-உண்டு, கழிப்பர்-காலங்கழிப்பார்கள், கடைகள்-

அதமர்கள், இனிது-இன்பமாக; உண்ணேம்-உண்டிலேம்; ஆர-நிறைப், பெறேம்-செல்வம்பெற்றிலேம், யாமென்னும்-யாமென்று நினைத்தும்; முனிவினால்-வெறுப்பால், கண்பாடிலர்-நித்திரைசெய்யார்கள்—எ-று. * (இ-ட்) உத்தமர்கள்கற்றுப் பொழுதுபோக்குவார்கள் மத்திமர்கள் உண்டு பொழுது போக்குவார்கள் அதமர் பொருளில்லையென்று வெறுப்பாற் பொழுதுபோக்குவார்கள் என்பதாம். தலையாயார் இடைகள் கடைகள்-எ, கழிப்பர்-கழிப்பர்-

செந்நெல்லாலாய செழுமுளைமற்றமச்
செல்லேயாகி விளைதலா-லந்நெல்
வயனிறையக்காய்க்கும் வளவயலூர
மகனறிவுதந்தை யறிவு.

இ-ள் செந்நெல்லால்-செந்நெல்லினால், ஆய-உண்டாகிய, செழுமுளை-செழித்தமுளை, மற்றும்-பின்னும், அச்செந்நெல்லேயாகி-அந்தச்செந்நெல்லேயாகி, விளைதலா-விளைகின்றதால், அந்நெல்-அந்தச்செந்நெல், வயனிறைய-வயல்முழுவதும், காய்க்கும்-காய்க்கும், வளம்-வளப்பமுடைய, வயல்-கழனிசூழ்ந்த, ஊர-மருதநிலத்தையுடையபாண்டியனே, தந்தையறிவு-பிதாவினறிவே, மகனறிவு-பிள்ளையறிவு—எ-று. ❊ (இ-ம்) பாண்டியனே பிதாவுக்குள்ளவறிவே பிள்ளைக்கறிவாம் என்பதாம். தந்தையறிவு-எ, மகனறிவு-ப(௪)

உடைப்பெருஞ்செல்வருஞ் சான்றோருங்கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர் மக்களுங்கீழும்-பெருகிக்
கடைக்கால்தலைக்கண்ண தாகிக்குடைக்காபோற்
கீழ்மேலாய்நிற்கு முலகு.

இ-ள். உடை-பொருளுடைய, பெருஞ்செல்வரும்-மிக்கசெல்வரும், சான்றோரும்-பெரியோரும், கெட்டு-அழிந்து, புடைப்பெ

௱௩௨

பூ ஒ ண நி.

ன்குடி-வைப்பாட்டிகளுடைய, மக்களும்-பிள்ளைகளும், கீழும்-கீழானவர்களும், பெருகி-பெருத்து, கடைக்கால்-கடையிடத்தது, தலைக்கண்ணதாகி-முதலிடத்தாகி, குடைக்கால்போல்-குடையினுடைய காம்போல, கீழ்-கீழானது, மேலாய்நிற்கும்-மேலானதாய்நிற்கும், உலகு-இவ்வுலகம், —எ-று. ※ (இ-ம்) செல்வர்களுட்பெரியோர்களுங்கெட்டு வைப்பாட்டிபிள்ளைகளுங் கீழ்மக்களும் பெருத்துக்குடையின்காலைப்போல முடியடியாகி அடிமுடியாகிக் கீழ்மேலாயிருக்குமுலகு என்பதாம். ※ உலகு-எழுவாய்-நிற்கும்-ப. (௮)

இனியார்தந்நெஞ்சத்து நோயுரைப்பவந்நோய்
தணியாதவுள்ள முடையார்-மணிவரன்றி
வீழுமருவி விறன்மலைநன் னாட
வாழ்வின்வரைபாய்த னன்று.

இ-ள். மணிவரன்றி-மணிகளைவாரிக்கொண்டு, வீழுமருவி-விழுகின்றநீர்த்துறையும், விறல்-பலம்பொருந்திய, மலை-மலையையும், நன்னாட-நல்லநாட்டையுமுடையபாண்டியனே, இனியர்- இனியசிநேகிதர், தம்-தம்முடைய, நெஞ்சத்து-மனதுள், நோய்- துன்பத்தை, உரைப்ப-சொல்ல, அந்நோய் - அத்துன்பத்தை, மாதற்று-தணியாதா, உள்ளமுடையார்-மனமுடையவர், வாழ்வின்-வாழ்வதிலும், வரைபாய்தல்-மலையிலேறிவீழ்தல், நன்று-நல்லது—எ-று ※ (இ-ம்) பாண்டியனே சிநேகர் துன்பத்தை தீர்க்காதவர்கள் வாழுகிறதினு மலைமேலேறி வீழ்ந்திறந்தலே நல்லது என்பதாம். வரைபாய்தல்-எ, நன்று-ப. (௯)

புதுப்புனலும்பூங்குழையார் நட்புமிரண்டும்
விதுப்புறநாடின் வேறல்லப்-புதுப்புனலு
மாரியறவே யறுமேயவரன்பும்
வாரியறவே யறும்.

இ-ள். புதுப்புனலும்-புதுநீரும், பூங்குழையார்-அழகியகுண்டலத்தையுடையவரது, நட்பும்-சிநேகமும், இரண்டும்- இவ்விரண்டும், விதுப்புற-மயக்கமற, நாடின்-ஆராயில், வேறல்ல-வேறுபாடில்லை, புதுப்புனலும்-புதுநீரும், மாரியறவே-மழைநீங்கவே, அறும்-அற்றுப்போம், அவரன்பும்-தம்மாதரன்பும், வாரியறவே-பொருள்வரவுநீங்கவே, அறும்- அற்றுப்போம்—எ-று. ※ (இ-ம்) புதுவெள்ளமும் வேசையர்நட்பும் ஒன்றாகும் மழையில்லாவிடில் புதுவெள்ளமில்லை பொருளில்லாவிடில் வேசையன்பில்லை என்பதாம். ※ அன்பு-எ, அறும்-ப. (௰)

பன்னெறி-முற்றிற்று.

※

௩௮-ம்-அதிகாரம்.

பொதுமகளிர்.

அஃதாவது - யாவருக்கும் பொதுவாகிய வேசையர் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்.

விளக்கொளியும்வேசையர்நட்புமிரண்டுந்
துளக்கறநாடின் வேறல்ல-விளக்கொளியு
நெய்யற்றகண்ணே யறுமேயவரன்புங்
கையற்றகண்ணே யறும்.

இ-ள். விளக்கொளியும் - விளக்கினது பிரகாசமும்; வேசையர் நட்பும்-வேசையருடைய சிநேகமும், இரண்டும்-இவ்விரண்டும், துளக்கற-குற்றமற, நாடின்-ஆராயில், வேறல்ல-வேறுபாடில்லை, நெய்யற்றகண்ணே - தைலம்வற்றியபொழுது, விளக்கு - விளக்கினுடைய, ஒளியுங்-பிரகாசமுங், அறும்-அற்றுப்போம், (அதுபோல) அவரன்பும்-அவ்வேசையரன்பும், கைபற்றகண்ணே- கைப்பொருளற்றபொழுது, அறும்-அற்றுப்போமே—எ-று. * (இ-ம்) தைலம் வற்றியபொழுது விளக்கினொளியற்றுப்போம் (அதுபோலக்) கைப்பொருளற்றபொழுது வேசையர் நட்பற்றுப்போமென்பதாம். நட்பு-எ, அறும்-ப, ஏ-உ-ம், அசைகள். (௮)

அங்கோட்டகலல்குலாயிழையாணம்மொடு

செங்கோடுபாய்துமேயென்றாண்மற்-செங்கோட்டின்
மேற்காணமின்மையான்மேவாதொழிந்தாளே
காற்காணோய்காட்டிக்கலுழ்ந்து.

இ-ள். அம்-அழகிய, கோடு-பக்கம், அகல்-அகன்ற, அல்குல்-அல்குலையுடைய, ஆய்-ஆய்ந்த, இழையாள்-ஆபரணங்களைத்தரித்தவள், நம்மொடு-நம்முடன், செங்கோடு-செவ்விய,மலைச்சிகரத்தின்மேல்பாய்தும்-ஏறிவிழுவோம், என்றாள்-என்றுசொன்னவள், செங்கோட்டின்மேல் - செவ்வியமலைச்சிகரத்தின்மேலேறிவிழுதற்கு காணப்பொருள், இன்மையால்-இல்லாமையால், கால்-தன்கால்களுக்கு, கால்வாதத்தினால்வரும்நோய்-நோவை, காட்டி-காண்பித்து, கலுழ்ந்து-அழுது, மேவாது-உடன்வாராது, ஒழிந்தாள்—எ-று. * (இ-ம்) அழகிய அல்குலையுடையவள் நம்முடன் மலைமேலேறிவிழுவோமென்றுசொன்னாள் பொருளில்லாமையால் மலைமேலேறிவிழுதற்கு நம்முடன்வாராதிருந்தாள் என்பதாம். ஆயிழையாள் - எ. ஒழிந்தாள்-ப, ஏ-மன்-அசை. (உ)

அங்கண்விசும்பினமரர்தொழப்படுஞ்
செங்கண்மாலாயினுமாகமற்-றங்கைக்
கொடுப்பதொன்றில்லாரைக்கொப்பவிரன்றுஞ்
விடுப்பர்தங்கையாற்றொழுது.

உ௯

௩௫௪

பொதுமகளிர்.

இ-ள். தொய்-தொய்யுட், தளிரன்னார்-தளிர்போலுமேனியையுடையவேசையர், அம்-அழகிய, கண்-இடமகன்ற, விசும்பில்-சுவர்க்கத்தில், அமரர்-தேவர்களால், தொழப்படும்-வணங்கப்படும், செங்கண்-சிவந்தகண்களையுடைய, மாலாயினும்-இந்திரனாயினும், ஆக-ஆகக்கடவது, தங்கை-தமதுகையில், கொடுப்பது-கொடுப்பதற்கு, ஒன்று-ஒருபொருளும், இல்லாரை-இல்லாதவரை, தங்கையாற்றொழுது - தங்கையாற்கும்பிட்டு, விடுப்பர் - விட்டுவிடுவர் — எ-று. * (இ-ம்) வேசியர்கள், இந்திரனாயினும் கைப்பொருளில்லாரை விட்டுவிடுவர் என்பதாம். தளிரன்னார்-எ, விடுப்பர் - ப, இல்லாரை - செ, மன்-ஒழியிசை. (க)

ஆணமினெஞ்சத்தணிநீலக்கண்ணார்க்குக்
காணமிலாதார்கடுவனையார்-காணவே
செக்கூர்ந்துகொண்டாருஞ்செய்தபொருளுடையா
ரக்காரமன்னாரவர்க்கு.

இ-ள். ஆணம்-அன்பு, இல்-இல்லாத, நெஞ்சத்து-மனதையும், அணி-அழகிய, நீலம்-நீலோற்பலம்போலும், கண்ணார்க்கு-கண்களையுமுடையவேசையர்க்கு, காணம்-பொருள், இல்லாதார்- இல்லாதவர்கள், கடுவனையார்-விஷத்துக்கொப்பானவர், காணவே-யாருங்காண, செக்கு-செக்கை, ஊர்ந்து-செலுத்தி, கொண்டாரும்-கொண்டவரும், செய்த-தேடிய, பொருளுடையார்-திரவியமுடையவர், அவர்க்கு-அவ்வேசையர்க்கு, அக்காரமன்னார்-சருக்கரைக்கொப்பாவார் — எ-று. * (இ-ம்) வேசையர்க்குப் பொருளில்லாதார் விஷத்துக்கொப்பாவர் பொருளுள்ளவர் உகந்தாராயினும் அவ்வேசையர்க்குச் சருக்கரைக்கொப்பாவார் என்பதாம். இல்லாதார்-எ, அனையார்-ப, கடு-செ, உடையார்-எ, அன்னார்-ப, அக்காரம்-செ. (உ)

பாம்பிற்கொருதலைகாட்டி யொருதலை

...ம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டு-மாங்கு
மலங்கன்னசெய்கைமகளிர்தோள்சேர்வார்
விலங்கன்னவெள்ளறிவினார்.

இ-ள். விலங்கன்ன - மிருகங்களையொத்த, வெள்ளறிவினார்-வெள்ளறிவுடையார், பாம்பித்து-பாம்பித்து, ஒருதன்-ஒருகலையை, காட்டி-காண்பித்து; ஒருதலை-மற்றொருகலையை, தேம்படு-தேனுண்டாகுமலர்பொருந்திய, தெண்-தெளிந்த, கயந்து - தடாகத்தில், மீன்-மீனுக்கு, காட்டும்-காண்பிக்கும், மலங்கன்ன-விலாங்குமீனை பொத்த, செய்கை-செய்கையினையுடைய, மகளிர்-வேசையர், தோள்-தோள்களை, சேர்வார்-அணைவார்—எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவில்லார் விலாங்குமீனுக்கொப்பாகிய செய்கையையுடைய வேசையரைச் சேர்வார்கள் என்பதாம். வெள்ளறிவினார்-எ, சேர்வர் - ப, தோள்-செ, ஆங்கு-அசை. (ரு)

பொதுமகளிர்.

[illegible]

பொத்தநூற்கல்லும்புணர்பிரியாவன்றிலும்போ

னித்தலுநம்மைப்பிரியலமென்-றுரைத்த
பொற்றொடியும்போர்த்தகர்க்கோடாயினள்னெஞ்சே
நிற்றியோபோதியோநீ.

இ-ள். நன்னெஞ்சே-நல்லமனமே, நூல் - நூலிற்சேர்க்கப்பட்ட, பொத்த-துளைத்த, கல்லும்-மணிகளும், புணர்பிரியா-இணைபிரியாத, அன்றிலும்போல்-அன்றிற்பறவையும்போல, நித்தலும்-எந்நாளும், நம்மை-நம்மை, பிரியலமென்று - பிரியோமென்று, உரைத்த-சொன்ன, பொற்றொடியும்- பொன்வளையலையுடையவேசியும், போர்த்தகர் - போர்செய்யுமாட்டுக்கடாவின், கோடாயினள்-கொம்புபோலாயினள், நீ-நீ, நிற்றியோ-என்னிடத்து நிற்கிறாயோ, போதியோ-அவளிடத்திற்போகிறாயோ—எ-று. ※ (இ-ம்) மனமே மணியும் நூலும்போலும் ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும் போலும் எந்நாளு நம்மைப்பிரியோமென்று சொன்னவேசையும் பகையாளுள் நீ என்னிடத்திருக்கிறாயோ அவளிடத்திற்போகிறாயோ—என்பதாம். நீ-எ, நிற்றிலையோ போதியோ-ப. (௬)

ஆமாபோனக்கியவர்கைப்பொருள்கொண்டு
சேமாபோற்குப்புறூஉஞ்சில்லைக்க-ணன்பினை
வேமாத்தெடமெதன்றிருத்தார்பெறுபவே
தாமரம்பலரானகை.

இ-ள்: ஆமாபோல்-காட்டுப்பசுவைப்போல, நக்கி-இன்புறநக்கி, அவர்கை-அவர்கையிலிருக்கும், பொருள்கொண்டு-பொருளைக்கைக்கொண்டு, சேமாபோல்-இடபமாகியமிருகம்போல, குப்புறூ

உம்-குறித்தோடுர், சில்லைக்கண்-காமியாசபவேசையிடத்து, அன்பினை-அன்பை, ஏமாந்து - மெய்யென்றேமாந்து, எமதென்றிருந்தார்-எம்முடையதென்றிருந்தவர், தாம்-தாங்கள், பலரால்-அனேகரால், நகை - இகழ்ச்சியை, பெறுபவே - பெறுவார்கள்—எ-று. ※ (இ-ம்) காட்டுப்பசுவைப்போல இன்புறநக்கிப்பொருளைக் கைக்கொள்ளும் வேசையரன்பை மெய்யென்றிருந்தவர் பலரா லிகழ்ச்சிபெறுவர்-எ-ம். இருந்தவர்-எ, பெறு-ப, நகை-செ, ஆம்-அசை. (எ)

ஏமாந்தபோழ்தினினியார்போன்றின்னாராய்த்
தாமார்ந்தபோதேதகர்க்கோடா-மாணோக்கிற்
றந்நெறிப்பெண்டிர்தடமுலைசேராரே
செந்நெறிச்சேர்துமென்பார்.

இ-ள். செந்நெறி-செவ்வையானவழியில், சேர்துமென்பார்-அடைவோமென்றுசொல்லுவோர், ஏமாந்தபோழ்தின் - காமுகர் பொருளைமாந்தகாலத்து, இனியார்போன்று - அவர்க்கின்பமுடையார்போலாகி, தாமார்ந்தபோதே-அவர்பொருளில்லாதிச்சித்தகாலத்து, இன்னாராய்-சத்துருவாய், தகர்க்கோடாம் - ஆட்டுக்கடாவின்

கொம்புபோலாகும், மானேக்கின்-மான்போலும்பார்வையுடைய, தந்தெறி-தமதுகள்ளவழியிலிருக்கும், பெண்டிர் - வேசையர்களுடைய, தடமுலை-பருத்தமுலையினிடத்து, சேரார்-அணையார்-எ-று. ※ (இ-ம்) நல்வழிச்சேர்வோமென்பவர்கள் காமுகர் பொருள் கொடுக்குங் காலத்துநேசமாகவும், கொடாக்காலத்துப்பகையாகவுமிருக்கும் வேசியரைச்சேரார்கள் என்பதாம். என்பார் - எ, சேரார்-ப, முலை-செ, ஏ-அசை. (அ)

ஊறுசெய்நெஞ்சந்தம்முள்ளடக்கியொண்ணுதலார்
தேறமொழிந்தமொழிகேட்டுத்-தேறி
யெமரென்றுகொள்வாருங்கொள்பவேயார்க்குந்

தமரல்லர்தம்முடம்பினூர்.

இ-ள். ஒண்ணுதலார் - ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுடையவர், ஊறு-வருத்தம், செய்-செய்யும், நெஞ்சம்-மனதை, தம்முள்ளடக்கி - தங்களுக்குள்ளடக்கி, தேற - தெளிய, மொழிந்த-சொன்ன, மொழி-சொல்லை, கேட்டு - கேட்டு, தேறி - அறிந்து, எமரென்று-எம்முடையவரென்று, கொள்வாரும்-கொள்பவரும், கொள்ப-கொள்ளுவர், யார்க்கும்-எவர்க்கும், தமரல்லர்-சுற்றத்தாரல்லர், தம்முடம்பினூர்-தம்முடம்பைத்தமக்காகவுடையவர்—எ-று. ※ (இ-ம்) வேசையர்சொன்ன சொல்லைக்கேட்டு அவர்களைத் தம்முடையவரென்றுகொள்பவர் யாவர்க்குஞ் சிநேகரல்லர் தம்முடம்பைத் தமக்காகவுடையவர் என்பதாம். தம்முடம்பினூர்-எ, தமரல்லர்-ப-அசை. (கூ)

உள்ளமொருவனுழையதாவொண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற்செய்யுங்கருத்தெல்லாந்-தெள்ளி
யறிந்தவிடத்துமறிவாரம்பாவஞ்

செறிந்தவுடம்பினவர்.

இ-ள். ஒள்-ஒள்ளிய, நுதலார் - நெற்றியையுடையவேசையர், உள்ளம்-தமதுள்ளத்தே ஒருவன்-ஒருவன், உழையதா-இடமாகக்கள்ளத்தால்-களவால், செய்யும்-செய்யும், கருத்தெல்லாம்- தீவினையெல்லாம், தெள்ளி-ஆராய்ந்து, அறிந்தவிடத்தும்-அறிந்தவிடத்தும், பாவர்-தீவினை; செறிந்த-நெருங்கிய, உடம்பினவர் - உடம்பினையுடையார், அறியார்-அறியாதவராவர்—எ-று. ※ (இ-ட்) பாவிகள் வேசையர்மனதையறிந்து மறியாதவராம் என்பதாம். உடம்பினவர்-ன்; அறிபார்-ப, ஆம்-அசை. பொதுமகளிர்-முற்றிற்று. (௰)

௬௬-ம்-அதிகாரம்.

கற்புடைமகளிர்.

அஃதாவது-கற்புள்ளமாதர்தன்மையைச்சொல்லுதலாம்.

அரும்பெறற்பிணியிராணியன்ன
பெரும்பெயர்ப்பெண்டொளிஞாட்-விரும்பிப்

கற்புடைமகளிர்.

[illegible]

பெறநசைடாத்தின் விழைவாரின்மையே பேறு
நறுநுதலாரணன் மைத்துணை.

இ-ள். அரும்பெறல்-பெறுதற்கரிய, கற்பின் - கற்பையுடைய, அயிராணியன்ன-இந்திராணிக்கொப்பான, பெருஞ் - பெரிய, பெயர்-பெயரையுடைய, பெண்டிரினும்-மனைவியாரிலும், விரும்பி-இச்சித்து, பெறும்(அநுபவிக்கப்) பெற, நசையால்-இச்சையால், பின்னிற்பார் - தன்னழகைக்கண்டு பின்னிற்பவர், இன்மையே-இல்லாமையே, பேறும்-பாதுகாக்கும், நறுநுதலால் - பரிமள நெற்றியையுடையாள், தன்மை-(நாயகனுடைய) நன்மைக்கு, துணை-துணையாவாள்—எ-று. ※ (இ-ப்.) இந்திராணிக்கொப்பான செல்வ

முள்ளவளாஞ்லும் தன்னைப் பிறர்ச்சியாதிருக்க வலங்காரஞ்செய் யாதிருப்பவளே கற்புடையவள்-எ-ம். நறுநலாள்-எ, துணை-ப(௧)

குடிநீரட்டுண்ணு மிடுக்கட்பொழுதுங்
கடனீர்றவுண்ணுங் கேளிர்-வரினுங்
கடனீர்மைகையாறாக் கொள்ளுமடமொழி
மாதர்மனைமாட்சியாள்.

இ-ள். குடநீர்-ஒருகுடநீரால், அட்டு-சமைத்து, உண்ணும்-புசிக்கும், இடுக்கட்பொழுதும்-தரித்திரகாலத்தும், கடல் - கடலின் நீர்-நீரை, அற-முற்றாக, உண்ணும்-உண்ணும், கேளிர்-இனத்தவர், வரினும்-வந்தாலும், கடனீர்மை - செய்கடமை, கையாறு-ஒழுக்கவழியாக, கொள்ளும் - கொண்டிருக்கும், மடமொழி-மென்சொல்லையுடைய, மாதர்-மாதர்கள், மனை-மனைவாழ்க்கைக்குத்தக்க, மாட்சியாள்-பெருமையுடையாள்—எ-று. ※ (இ-ம்)ஒருகுடநீரிற் சமைத்துண்ணும் வறுமைக்காலத்துங் கடலின் முற்றாகக் குடிக்குஞ் சுற்றத்தார்வந்தாலுஞ் செய்கடமையைக் கொண்டிருப்பவளே இல்வாழ்க்கைக்குரிய மனையவளாம் என்பதாம். மாதர் - எ, மாட்சியாள்-ப. (௨)

நாலாறுமாறாய் நனிசிறிதாயெப்புறனு
மேலாறுமேலுறை சோரினு-மேலாய
வல்லாளாய்வாழுமூர் தற்புகழுமாண்கற்பி
னில்லாளமர்ந்ததே யில்.

இ-ள். நாலாறும்-நாலுதிக்கும், ஆறாய்-வழியாய், நனி-மிகவும், சிறிதாய்-சிறியதாய், எப்புறனும்-எவ்விடத்தும், மேலாறு- மேல்வழியாய், மேல்-தம்மேல், உறை-மழைநீர், சோரினும்-சொரிந்தாலும், மேலாய-மேலாகிய தருமங்கள்செய்ய, வல்லாளாய் - வலிமையுடையவளாய், வாழும்-தான்வாழும், ஊர்-ஊரார், தற்புகழும்- தன்னைப்புகழும், மாண்-பெருமைபொருந்திய, கற்பின் - கற்புடைய, இல்லாள்-மனையாள், அமர்ந்ததே-பொருந்தியதே,இல்-மனையாகும், எ-று. ※ (இ-ம்)வறுமையிலுந் தருமஞ்செய்யுமனமுடையவள் வா

ராஜ கற்பு
டைமகளிர்,

ழ்த்திருப்பதேவீடாகும் என்பதாம். இல்-ஏ, அமர்ந்தது-ப. (சு)

கட்கினியாள்காதலன் காதல்வகைபுனைவா
ளுட்குடையாளூர்நா ணியல்பினா-ளுட்கி
யிடனறிந்தூட்டி யினிதினுணரு
மடமொழிமாதராள் பெண்.

இ-ள். கட்கு-கண்ணுக்கு, இனியாள்-இனியவளாய், காதலன்-நாயகன், காதல்வகை-இச்சிக்கத்தக்கவைகளை, புனைவாள்-அலங்கரிப்பவளாய், உட்குடையாள்-அஞ்சத்தக்கவளாய், ஊர்-ஊரார்க்கு, நாண்-நாணத்தக்க, இயல்பினாள்-குணமுடையவளாய், உட்கி-நாயகனுக்குப்பயந்து, இடனறிந்து-சமயமறிந்து, ஊட்டி-பிணங்கி, இனிதின்-இன்புற்றுடன், உணரும்(புணர்தலை) யறியும், மடமொழி-மெல்லியசொல்லுடைய, மாதராள்-மாதானவள், பெண் - கற்புடைப் பெண்ணாவாள்—எ-று. ※ (இ-ம்) கண்ணுக்கினியவளாய் நாயகனுக் குவந்தவளாய் ஊரார்மதிக்கத் தக்கவளா யிருப்பவளே கற்புடையவள் என்பதாம். மாதராள்-எ, நிபுன்-ப. (ச)

எஞ்ஞான்றுமெங்கணவரெந்தோண்மேற்-சேர்ந்தெழினு
மஞ்ஞான்றுகண்டேம்போ னாணுதும்-மெஞ்ஞான்று
மென்னைகெழீஇனர்கொல்லோபொருணசையாற்
பன்மார்புசேர்ந்தொழுகுவார்.

இ-ள். எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், எங்கணவர்-எம்முடையநாயகர், எந்தோண்மேல் - எம்முடையதோள்களின்மேல், சேர்ந்தெழினும்-சேர்ந்தெழுந்தாலும், அஞ்ஞான்று-விவாகஞ்செய்தவந்நாள், கண்டேம்போல-யாம்கண்டதுபோல, நாணுதும்-வெட்கத்தை யுடையோம், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், பொருள் - பொருளின், நசையால்-இச்சையால், பன்மார்பு - பலருடையமார்புகளை, சேர்ந்தொழுகுவார்-சேர்ந்துநடப்பவர், என்னைகெழீஇயினர்-கொல்லோ என்னவாகத்தழுவினர்களோ—எ-று. ※ (இ-ம்) எந்நாளுமென்கணவனைத்தழுவினும் விவாகஞ்செய்தநாளிற் றழுவினாற்போல நாணமடைகிறேன பொருளிச்சையால் எந்நாளும் பலபேரைச் சேர்பவர்க ளெப்படித்தழுவினர்களோ என்றாள் என்பதாம். ஒழுகுவார்-எ, என்னகொல்லே-ப, ஆல்-அசை. (ரு)

உள்ளத்துணர்வுடையா னோதியநூலற்றால்
வள்ளன்மைபூண்டான்க ணொண்பொரு-டெள்ளிய
வாண்மகன்கையி லயில்வாளனைத்தரோ
நாணுடையாள்பெற்ற நலம்.

இ-ள். உள்ளத்து-இதயத்து, உணர்வுடையான்-அறிவுடையவன், ஓதிய நூலற்று-கற்றநூற்பயன்போலும், வள்ளன்மை - கொடுக்குந்தன்மை, பூண்டான் கண் - கொண்டவனிடத்து, ஒண்பொருள்-ஒள்ளியபொருளும்பயன்படும், தெள்ளிய - தெளிந்த, ஆண்மகன்

கற்புடைம்

களிர். ர்ருக்

கையில்-ஆண்மகன்கையில், அயில்வாள்-கூரியவாள், அனைத்து-ஒப்பாகும்; நாணுடையாள்-நாணமுடையவள், பெற்றநலம்-பெற்றிருக்கின்றகற்பினலம்— எ-று. ※ (இ-ம்) அறிவுடையோன் கற்றகல்வி பயன்படுதல்போலும் கொடுப்பவன்கையிற் பொருள் பயன்படும் நாணமுடையவள் பெற்றகற்புக் கத்தவீரன் கைவாள்போலுமென்பதாம். நலம்-எ, அனைத்து-ப, ஆல்-அரோ-அசைகள். (ஈ)

கருங்கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணிப்பதக்கென்
றொருங்கொப்பக்கொண்டாருமூரா-ஒருங்கொவ்வா
நன்னுதலார்த்தோய்ந்தவரைமார்பதீரா
தென்னையுந்தோய்வரும்.

(கருத்து) தலைவி தோழிக்குச்சொல்லியது.

இ-ள். ஊரான்-தலைவன், ஒருங்கொவ்வா - முற்றமொவ்வாத, நன்னுதலார்-நல்லநெற்றியையுடையாரை, தோய்ந்த-சேர்ந்தவரை,

மார்பும்-மலைபோலுமார்பு, நீராடாது-நீரிலேமுழுகாது, என்னையும்-என்னையும், சேர-சேர, வரும்-வருவான், இஃதெது-(போலெனில்) கருங்கொள்ளும்-கறுத்தகொள்ளையும், செங்கொள்ளும்-சிவந்தகொள்ளையும், துணிப்பதக்கென்று- பணத்துக்குத்துணிப்பதக்கென்று, ஒருங்கொப்பச்சரியொக்க, கொண்டானும்-கொண்டான்போலுமாகும் —எ-று. ※ (இ-ம்) என்னாயகன் பலமாதரைச்சேர்ந்துநீராடாது என்னைச்சேரவருவான் இஃதெதுபோலெனில் ஒருவன் கருங்கொள்ளையுஞ் செங்கொள்ளையும் பணத்துக்குத் துணிப்பதக்கென்றுகொண்டான்போலும் என்பதாம். ஊடல்-எ, வரும்-ப. (௭)

கொடியவைகூறாதிபாணநீகூறி
னடிபையவிட்டொதுங்கிச்சென்று-துடியி
னிடக்கண்ணனையம்யாமூரற்கதனால்
வலக்கண்ணனையார்க்குரை.

இ-ள். பாண-பாணனே, கொடியவை-கொடியசொற்களை, கூறாதி-சொல்லாதே, கூறின்-நீசொல்லில், யாம்-நாம், ஊரற்கு-நாயகனுக்கு, துடியின்-உடுக்கையின், இடக்கண்-இடதுபக்கத்தை, அனையம்-ஒப்பானோம், அதனால்-அதனாலே, அடி-அடியை, பைய-மெள்ள, இட்டு-வைத்து, ஒதுங்கி-பதுங்கி, சென்று-போய், வலக்கண்-அவ்வுடுக்கையின்வலதுபக்கத்தை, அனையார்க்கு- ஒப்பானவர்க்கு, உரை-சொல்வாயாக—எ-று. ※ (இ-ம்)பாணனே-கொடியசொற்களைச்சொல்லாதே நீசொல்லில் எமதுநாயகனுக்குடுக்கையினிடதுபக்கத்தையொப்பானேன் அதனால் உடுக்கையின் வலதுபக்கத்தையொப்பானவருக்குச் செவ்வையாகஎன்பதாம். நீ-எ, உரை-ப (௮)

சாய்ப்பறிக்கநீர்திகழுந்தண்வயலூரன்மீ
திப்பறக்கநொந்தேனும்பாணனேமற்-றீப்பறக்கத்

தாக்கிமுலைபொருத்தண்சாந்தணியகல
நோக்கியிருந்தேனும்யான்.

இ-ள். சாய்ப்பறிக்க-கோரையைப்பிடுங்க, நீர்திகழும்-நீர்விளங்கும், தண்வயல்-குளிர்ந்தவயலையுடைய, ஊரன்மீது-நாயகன்மேல், ஈப்பறக்க-ஈயானதுபறக்க, நொந்தேனும்- நொந்தவளும், யானேநானே திதிப்பொறி,பறக்க-பறக்க,முலை-வேசையர்முலையால் தாக்கி-மோதி,பொருத-போர்செய்ததண்சாந்து- குளிர்ந்தசந்தனத்தை அணியகலம்-அணிந்தமார்பை, நோக்கி-பார்த்து,இருந்தேனும் இருந்தவளும், யான்-நானே,—எ-று. ※(இ-ம்)எமதுநாயகன்மேலே ஈப்பறக்கநொந்தவளுநானே இப்போது வேசையர்கமுலைகளாலே நிப்பறக்க மோதிப்போர்செய்தமார்பைப்பார்த்திருந்தவளுநானே எ-ம். யான்-எ,நொந்தேன்-ப, யான்-எ,இருந்தேன்-ப,மன்-அசை.()

அரும்பவிழ்தாரினனெம்மருளுமென்று
பெரும்பொய்யுரையாதியாண-கரும்பின்
கடைக்கண்ணனையதாமூரர்க்கதனு
விடைக்கண்ணனையார்க்குரை.

இ-ள். பாண-பாணனே, அரும்பவிழ்- முகைவிரிந்த, தாரின்-மாலையையுடையவன், எம்மருளுமென்று - எப்மைக்கருள்செய்வானென்று, பெரும்பொய் - பெரியபொய்யை, உரையாதி-சொல்லாதே, நாம்-யாம், ஊரற்கு-நாயகனுக்கு, கரும்பின்-கரும்பினது, கடைக்கண் -கடையிடத்தே, அனையும் - ஒப்பானேம், அதனால்-அதனால், இடைக்கண்-கரும்பினடுவிடத்தை, அனையார்க்கு-ஒப்பானவர்க்கு, உரை-சொல்வாக —எ-று. ※ (இ-ம்) பாணனேநாயகனருள் செய்வானென்று பொய்சொல்லாதே நாயகனுக்குநாம கரும்பின்கடையிடத்தைஒப்பானேம் அதனாலேகரும்பினடுவிடத்தைஒப்பானவர்க்குச் சொல்வாயாக என்பதாம். நீ-எ, உரை-ப, (௰)

கற்புடைமகளிர்-முற்றிற்று

இரண்டாவது - பொருட்பால் - முற்றிற்று.

மூன்றாவது.

காமத்துப்பால்.

...ச்சொல்லதலாய்.

அஃதாவது-காமத்துன்பத்து...

ச௰-ம்- அதிகாரம்.

காமநுதலியல்.

அஃதாவது-காமத்தன்மையைச்சொல்லுதலாம்.

முயங்காக்கத்பார்யும்*பசலையத்ராடி
யுயங்காக்காதுப்பின்றுய்காமம்-வயங்கோத
தில்லாத்திணையலைக்கு நீள்கழித்தண்சேர்ப்ப
புல்லாப்புலப்பதோராது.

காமநு

தலியல்.

௱கக.

இ-ள். வயக்கும்-பிரகாசிக்கும், ஓதம்-கடலோசை, நில்லா-நில்லாமல், திரை-அலைகள், அலைக்கும்-அலைக்கின்ற, நீள்-நீண்ட, கழி-கழிபொருந்திய, தண்-குளிர்ந்த, சேர்ப்ப-கரையையுடையபாண்டியனே, முயங்காக்கால்-புணராவிடில், பசலை-தேமல், பாயும்-மெய்யிலுண்டாம், ஊடி-பிணங்கி, உயங்காக்கால்-வருந்தாவிடில், காமம்-காமமானது, உப்பு-இன்பம், இன்றாம்-இல்லையாம், புல்லா-கூடி, புலப்பது-பிணங்குவது, ஓராறு-ஒருவழியின்பமாம்—எ-று. ※ (இ-ம்) பாண்டியனே புணராவிட்டாற்றேமலுண்டாகும் பிணங்கிச்சேராவிடிலின்பமில்லை சேர்ந்துபிணங்குதலொருவழியின்பம் என்பதாம், பசலை-காமம், எழுவாய் பாயும் உப்பின்றாம் பயனிலை. (௧)

தம்மமர்காதலர் தார்சூழணியகலம்
விம்மமுயங்குந் துணையில்லார்க்-கிம்மெனப்
பெய்யவெழிலி முழங்குந்திசையெல்லா
நெய்தலறைந்தன்ன நீர்த்து.

(கருத்து) பருவங்கண்டற்றாளாகியதலைவிதோழிக்குச்சொல்லியது

இ-ள். தம்-தம்மால், அமர்-இச்சிக்கப்பட்ட, காதலர்-நாயகரது, தார்சூழ்-மாலைசூழ்ந்த, அணியகலம்-அழகியமார்பை, விம்ம-அழுந்த, முயங்கும்-தழுவும், துணையில்லார்க்கு-துணையில்லாதவர்க்கு, இம்மென-இம்மென்னுமோசையாய், பெய்ய-பொழிய, எழிலி-மேகம், முழங்கும்-சத்திக்கும், திசையெல்லாம்-திக்கெல்லாம், நெய்தல்-நெய்தற்பறை, அறைந்தன்ன-அறைந்தாற்போலும், நீர்த்து-குணமுடையது—எ-று. ※ (இ-ம்) தோழியே நாயகர் மார்பையணையுந்தொழிலில்லாதவர்க்கு மேகஞ்சத்திக்குந் திசையெல்லாஞ்சாப்பறையடித்தாற்போலும் என்பதாம். முழக்கம் - எ, நீர்த்து-ப, இம்மெனல் ஓசைக்குறிப்பு. (௨)

கம்மஞ்செய்மாக்கள் கருவியொடுக்கிய
மம்மர்கொண்மாலை மலராய்ந்து-பூத்தொடுப்பாள்
கைம்மாலையிட்டுக் கலுழ்ந்தாடுணையில்லார்க்

இம்மாலையென்செய்வ தென்று.

இ-ள். கம்மம்-தொழில், செய்-செய்யும், மாக்கள்-மக்கள், கருவி-தம்முடைய கருவிகளை, ஒடுக்கிய-அடக்கிய, மம்மர்-மயக்கம், கொள்-கொண்டிருக்கிற, மாலை-மாலைக்காலத்து, மலர்-மலரை, ஆய்ந்து-தெரிந்து, பூ-பூவை, தொடுப்பாள்-தொடுக்குமவள், துணை-துணைவரை, இல்லார்க்கு-இல்லாதவர்க்கு; இம்மாலை-இம்மாலையானது, என்-என்னபயன், செய்வதென்று-செய்குவதென்று, கை-கையிலிருக்கின்ற, மாலை-மாலையை, இட்டு-போட்டு, கலுழ்ந்தாள்-அழுதாள்-எ-று

*(இ-ம்) சலைவனே மாலைக்காலத்திலேபூத்தொடுத்த தலைவியானவள் நாயகனில்லாதவர்க்கு இம்மாலையென்னசெய்வதென்று கைம்மாலையைப்போட்டழுதாள் என்பதாம். தொடுப்பாள்-எ, சலுழ்ந்தாள்.ப()

உக

ரகஉ [illegible]

காமறுதலியல்.

செல்சுடர்நோக்கிச் சிதரரிக்கண்கொண்டநீர்
மெல்விரலூழ்தெரியா விம்மிதன்-மெல்விரலி
னாள்வைத்துநங்குற்ற மெண்ணுங்கொலந்தோதன்
றோள்வைத்தணைமேற் கிடந்து.

(கருத்து) வினைமுற்றிமீண்டதலைமகன்பாகன்கேட்பச்சொல்லியது
இ-ள். செல்-படுகின்ற, சுடர்-சூரியனை, நோக்கி-பார்த்து, சிதர்-சிந்திய, அரி-செவ்வரிபரந்த, கண்-கண்கள், கொண்ட-கொண்டிருக்கிற, நீர்-நீரை, மெல்-மெல்லிய, விரல்-விரலால், ஊழ்-முறைமுறையாக, தெரியா-வாங்கித்தெரித்து, விம்மி-அழுது, தன்-தன்னுடைய, மெல்-மெல்லிய, விரலின்-விரலால், நாள் (நாம்பிரிந்த) நாள்களை, வைத்து-வைத்தெண்ணி, அணைமேல்-அணைமேலே, தன்-தனது, தோள்-தோளை, வைத்து-வைத்து, கிடந்து-படுத்து, அந்தோ-ஐயோ, நம்-நம்முடைய, குற்றம்-குற்றங்களை, எண்ணுங்கொல்-நினைப்பாளோ. எ-று. ※ (இ-ம்) பாகனே தலைவியானவள் நாம் பிரிந்துவந்த நாள்களையெண்ணிக் கண்ணீர்விட்டு அழுவாளோ என்றால் என்பதாம். தலைவி-எ, எண்ணுங்கொல்-ப, குற்றம்-செ. (௪)

கண்கயலென் றுங் கருத்தினாற்காதலி
பின்சென்றதம்ம சிறுசிரல்-பின்சென்று
மூக்கியெழுந்துமெறிகல்லாவொண்புருவக்
கோட்டியவில்வாக் கறிந்து.

(கருத்து) தலைமகன்றானுற்றதனைப் பாங்கற்குச்சொல்லியது.
இ-ள். கண்-நாயகிகண்களை, கயலென்னும்-சேலென்றுசொல்லும், கருத்தினால்-கருத்தால், காதலி-அந்நாயகி, பின்சென்றது-பின்னேதொடர்ந்தது, சிறுசிரல்-சிச்சிலிக்குருவி, ஒண்புருவம்-ஒள்ளிய புருவம், கோட்டிய-வளைந்த, வில்வாக்கு-வில்வளைந்தாற்போலிருந்ததை, அறிந்து-தெரிந்து, பின்சென்றும்-பின்னேதொடர்ந்தும், ஊக்கி-உறுதிகொண்டு, எழுந்தும்-எழுந்தும், எறிகல்லா-எறியமாட்டாது—எ-று. ※ (இ-ம்) பாங்கனே தலைவிகண்களைச் சேலென்று சொல்லுங் கருத்தால் சிச்சிலிக்குருவி அந்நாயகி பின்னேசென்றது சென்றும் புருவத்தை வில்லென்றறிந்து குத்தாமல்விட்டது— என்பதாம். சிரல்-எ, எறிகல்லா-ப, அம்ம-இடைச்சொல். (௫)

அரக்காம்பனாறும்வா யம்மருங்கிற்கன்னோ
பரற்கானமாற்றின கொல்லோ-வரக்காந்த

பஞ்சிகொண் டூட்டினும் பையெனப் பையெனவென்
றஞ்சிப்பின் வாங்கு மடி.

(கருத்து) மகட்போக்கியதாயர் செவிலிக்குச்சொல்லியது.

இ-ள். அரக்காம்பல்-செவ்வல்லிப்பூப்போலும்,நாறும்-மணம் வீசும்,வாய்-வாயையும், அர்-அழகிய, மருங்கிற்கு-இடையினையுமுடையாட்கு, அரக்கு-மின்சிலைப்பு, ஆர்ந்த-தோய்ந்தபஞ்சிகொண்

காமநுதலியல்.

ரிகஉ

டு-பஞ்சைக்கொண்டு, ஊட்டுறும்-ஊட்டியழகுசெய்கின்றார், பை யெனப்பையவெனவென்று (அதற்குநொந்து) மெத்தெனமெல்லெ னவென்று, அஞ்சி-ஊட்டுதற்கஞ்சி, பின்-பின்னே, வாக்கும்-வாசி லிப்போகும், அடி-பாதங்கள், பால்-பருக்கைக்கற்களையுடைய, சுர னம்-காட்டுவழிபோக, அன்றோ-ஐயோ, ஆற்றின்சொல்லோ-பொ றுத்தனவோ—எ-று. ※ (இ-ட்) செவிலியே நமதுமகளுடையமெல் லடிகளுக்குச் செம்பஞ்சூட்டில்மெல்லமெல்லவென்பாளோ அவ ள்பாதங்கள் பருக்கான் கற்களையுடைய காட்டிற்செல்லச் சகித்தன வோ என்பதாம். அடி-எ, ஆற்றினசொல்லோ-ப. (௬)

ஓலைக்கணக்க ரொலியடங்குபுன்செக்கர்
மாலைப்பொழுதின் மணந்தார்ப்பிரிவுள்ளி
மாலைபரித்திட் டழுதாள்வனமுலைமேற்
கோலஞ்செய்சாந்தந் திமிர்ந்து. [தி. து.

(க) தலைமகள் பிரிவுடன்பட்டமையைத்தோழி தலைமகனுக்குச்சொல்லி

இ-ள். ஓலை-ஓலையெழுதும், கணக்கர்-கணக்கரது, ஒலி-ஓசை, அடங்கும்-ஒடுங்கும், புன்-புல்லிய, செக்கர்-செம்மையையுடைய மாலைப்பொழுதில்-மாலைக்காலத்திலே, மணந்தார்-கூடினவர், பிரிவு-பிரிவை, உள்ளி-நினைந்து, மாலை-பூமாலையை, பரித்திட்டு-அறுத்தெ றிந்து, வனம்-அழகிய, முலைமேல்-முலையேல், கோலம்-அழகு, செ ய்-செய்திருக்கிற, சாந்தம்-சந்தனத்தை, திமிர்ந்து-அழித்து, அழு தாள்-புலம்பினாள்—எ-று. ※ (இ-ம்) தலைமகனே தலைவி மாலைக்கால த்திலே உமதுபிரிவைநினைந்து மலர்மாலையையறுத்தெறிந்து முலை மேலணிந்த-சந்தனக்கோலத்தையு மழித்தழுதாள் என்பதாம். தலைம கன்-எ, அழுதாள்-ப. (௭)

கடக்கருங்கானத்துக் காளைபின் னாளை
நடக்கவும்வல்லையோ வென்றி-சுடர்த்தொடீஇ
பெற்றாளொருவன் பெருந்துணையர்நிலையே
கற்றனைநன்று மாறு. [வியது.

(க) உடன்போக்குக்குப் பொருந்தின தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்

இ-ள். கடக்கரும்-கடத்தற்கரிய, கானத்து-காட்டிலே, காளை-நாயகனாகியகாளை, பின்-பின்னால், நாளை-நாளை, நடக்கவும்-நடந்து

போகவும், வல்லையோ-வல்லமையையுடையோ, என்றி-என்மேறன்
னைவினவினாய், சுடர்-விளங்கிய, தொடி-வளையல்களையுடையாய்,
ஒருவன்-ஒருவன், பெரும்-பெரிய, குதிரை-குதிரையை, பெற்றான்-
அடைந்தான், அந்நிலையே-அப்பொழுதே, அஃது-அக்குதிரையை,
ஊருமாறு-செலுத்துமுறைமையினையும், கற்றான்-கற்றுவல்லவனா
னான் (அதுபோலக்காதலன்பின்சேறக்கருமையில்லை) —எ-று ※
(இ-ம்) தோழியே நானோ காட்டுவழிநடக்க வல்லமையுடையவளோ
வென்று கேட்டாய் ஒருவன் குதிரைகொண்டால் அதன்மேலேற

[illegible]

[illegible]

வங் கத்திருப்பான் என்றான் என்பதாம். அருமைநோன்ற ஏழு-
வாய்-இல்லை-தோன்றுப்பயனிலை. (அ)

முலைக்கண்ணு முத்து முழுமெய்யும் புல்லு
திலக்கணம்யா தறியேன்-கலைக்கணம்
வேங்கைவெரூஉநெறி செலியபோலுமென்
பூம்பாவைசெய்த குறி.

(க)மகளைப்போக்கிய தாயானவள் கவலையடைந்து சொல்லியது.

இ-ள். முலைக்கண்ணும்-முலைக்கண்களையும், முத்தும்- முத்துமாலைகளையும், முழுமெய்யும்-சரீர முழுமையும், புல்லும்- தன்னுடைய விலமுத்த வெண்ணகைத் தழுவிக்கொண்ட, இலக்கணம்-அடையாளம், யாதும்-ஒருவர், அறியேன்-நேற்றறிந்திலேன், கலைக்கணம்-மான் கூட்டங்கள், வேங்கை-வேங்கைக்கு, வெரூஉம்-பயந்தோடும், நெறி-வழியை, செலியபோலும்-செல்வாள்போலும், என்-என்னுடைய, பூம்பாவை-அழகியபெண்ணானவள், செய்த-பண்ணின, குறி-குறிகளை, எ-று. ✻(இ-ம்) முலைகளும் முத்துமாலைகளும் தன் மெய்யிலமுத்த என்மெய்யைத் தழுவிக்கொண்டகுறிகள் நேற்றறிந்திலேன் என் மகள் காட்டுவழிச்சென்றாள்போலும் என்பதாம். பால் தோன்று ஏழுவாய் அறியேன்-ப. (கூ)

கண்மூன்றுடையானுஞ் சக்கரமும்பையரவு
மென்னின்றவாயும் பிழைத்ததென்-பொன்னின்ற
கோங்கரும்பன்ன முலையாய்பொருள்வயிற்
பாங்கனூர்சென்ற நெறி.

(சருக்கு)தலைமகள் பிரிவாற்றாமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பொன்னின்ற-பொன்போலுநிறமுடைய, கோங்கரும்பன்ன-கோங்கரும்புக்கொப்பான, முலையாய்-தனங்களையுடைய தோழியே, பொருள்வயின்-பொருள்வயிற்பிரிந்த, பாங்கனூர்சென்றநெறி-தலைவர்சென்றவழிக்கு, கண்மூன்றுடையானும்-மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனார், சக்கரமும்-சக்கரமும், பையரவும்-படமுடையசர்ப்பமும், என்னின்ற-என்னைப்பெற்ற, ஆயும்-தாயும், பிழைத்ததென்-எனக்குப்பிழைசெய்தது—எ-று. ✻(இ-ம்) தோழியே தலைவர் பொருள்மேற்பிரிந்தவழிக்கு எனக்குப்பிழைசெய்ததுமன்மதனையுருவழித்துப் பின்னும் உயிராக்கிவிட்டசிவனும் குயில்வளர்த்துவிட்டகாகமும் சந்திரனை விழுங்கிவிட்ட பாம்பும் பெற்றதாயைத் [illegible] என்றாள் என்பதாம். கண்

தென்னகமுகாவளை [illegible]
குன்றுடையான்-ஈக்கை-அரவு-ஆப்-எழுவாய்-பிழைத்தது-ப. (ம)

காமத்துப்பால்-முற்றிற்று.

ஆக பால்-௩-க்கு அதிகாரம்-௱௩௰-க்கு-ம், கூடியசெய்யுள்-சா

நாலடியார்-மூலமுமுரையும்

முற்றுப்பெற்றது.